



Nr. 11 – 2008
Side 1523 – 1632

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 11
Utgitt 12. november 2008

Innhold

		Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2008		
Okt.	17. Lov nr. 79 om utvalget for gjennomgang av stortingspensjoner.....	1523
Sept.	26. Deleg. av myndighet etter bidragsinnkrevingsloven § 2 andre ledd til å inngå avtaler med kanadiske provinser til Arbeids- og inkluderingsdepartementet (Nr. 1081)	1526
Okt.	10. Delvis ikrafts. av lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.) (Nr. 1099).....	1543
Okt.	10. Deleg. av myndighet etter lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv til å gi bestemmelser om kassasjon av mottatte fødselsnumre for medlemmer i tros- og livssynssamfunn til Kultur- og kirke departementet (Nr. 1110).....	1548
Okt.	17. Iverks. av lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) (Nr. 1118).....	1561
Okt.	17. Delvis ikrafts. av lov 20. juni 2008 nr. 47 om endringer i straffeprosessloven mv. (overføring av kompetanse til å innkalle til soning og behandle søknader om soningsutsettelse) (Nr. 1124)	1573
Okt.	17. Ikrafts. av lov 9. mai 2008 nr. 33 om endringer i helsepersonelloven og alternativ behandlingsloven (Nr. 1125).....	1573
Okt.	17. Deleg. av myndighet etter lov om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland § 18 annet ledd til Utenriksdepartementet til å oppnevne revisor for Norfund (Nr. 1133)	1602
Okt.	22. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 74 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) del IX (Nr. 1138)	1610
Okt.	24. Ikrafttr. av lov 22. desember 2006 nr. 99 om endringer i pasientrettslova og biobanklova (helsehjelp og forskning – personar utan samtykkekompetanse) (Nr. 1140)	1613
Okt.	24. Ikrafts. av lov 9. mai 2008 nr. 34 om endringer i helsepersonelloven og helseregisterloven (Nr. 1143).....	1615
Okt.	24. Utsatt ikrafttreden av lov 19. april 2002 nr. 11 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern for § 13 (Nr. 1154).....	1616
Okt.	31. Ikrafts. av lov 29. juni 2007 nr. 78 om endringer i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) m.m. (Nr. 1161)	1632
Forskrifter		
2008		
Sept.	18. Forskrift om obligatoriske volumstørrelser for visse alkoholholdige produkter (Nr. 1079)	1523
Sept.	22. Forskrift om risikostyring og internkontroll (Nr. 1080).....	1524
Okt.	7. Forskrift om instruks for mottakere og fiskere av norsk vårgytende sild ved innblanding av 20–40 % sild under minstemål i antall tatt innenfor grunnlinjene (Nr. 1096).....	1541
Okt.	10. Forskrift om satser for prisnedskrivning til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (Nr. 1098).....	1543
Okt.	10. Forskrift om program mot ruspåvirket kjøring (Nr. 1100).....	1544
Okt.	12. Forskrift om offentlig administrasjon av filial av bank med hovedsete i fremmed stat (Nr. 1102).....	1546
Okt.	9. Forskrift om stopp i fisket etter torsk i Nordsjøen i 2008 (Nr. 1109)	1547
Okt.	15. Forskrift om fartskriververksteder (Nr. 1116).....	1555
Okt.	17. Forskrift til offentliglova (offentlegforskrifta) (Nr. 1119)	1561
Okt.	6. Forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge (Nr. 1121).....	1567
Okt.	6. Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for byggeplasser i Osloregionen (Nr. 1122)	1568
Okt.	6. Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for enkelte petroleumsanlegg på land (Nr. 1123).....	1570
Okt.	17. Forskrift om konkurranselovens anvendelse på Svalbard (Nr. 1126)	1573
Sept.	30. Forskrift om opptak, studier og eksamen i de praktiske studiene i film og fjernsyn ved Høgskolen i Lillehammer (Nr. 1129).....	1574
Okt.	8. Forskrift om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land (Nr. 1130)	1580
Okt.	10. Forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer (Nr. 1132)	1595
Okt.	22. Forskrift om markedsregulering til å fremme omsetningen av jordbruksvarer (Nr. 1136)	1603

Okt.	6. Forskrift om delvis allmenngjøring av Verkstedsoverenskomsten for skips- og verftsindustrien (Nr. 1137).....	1609
------	---	------

Endringsforskrifter

2008

Okt.	2. Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter (Nr. 1082)	1526
Okt.	2. Endr. i forskrift om sone for å hindre smitte og bekjempe pankreassjukdom hos akvakulturdyr (Nr. 1083)	1528
Okt.	6. Endr. i forskrift om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven (Nr. 1084).....	1530
Okt.	7. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008 (Nr. 1092).....	1540
Sept.	22. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 (Nr. 1093).....	1540
Sept.	26. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 (Nr. 1094).....	1541
Sept.	29. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 (Nr. 1095).....	1541
Okt.	8. Endr. i forskrift om føring av manntall for fiskere, fangstmenn m.v. (Nr. 1097)	1542
Okt.	10. Endr. i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) (Nr. 1101).....	1546
Okt.	13. Endr. i forskrift om støyemisjon fra luftfartøy (Nr. 1103)	1547
Okt.	10. Endr. i forskrift om e-merking av ferdigpakninger (Nr. 1111)	1548
Okt.	13. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 (Nr. 1112).....	1548
Okt.	13. Endr. i forskrift om fartøykvoter i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø i 2008–2009 (Nr. 1113)	1548
Okt.	15. Endr. i forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff (Nr. 1114).....	1549
Okt.	15. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008 (Nr. 1115).....	1555
Okt.	16. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av sammensatte produkter som inneholder melk fra Kina (Nr. 1117).....	1561
Okt.	17. Endr. i forskrift om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten (Nr. 1120)	1566
Okt.	8. Endr. i ulike forskrifter om stønad til dekning av utgifter ved behandling utført av helsepersonell (Nr. 1131).....	1594
Okt.	22. Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter (Nr. 1135)	1602
Okt.	22. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1139).....	1611
Okt.	24. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1141).....	1613
Okt.	24. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 (Nr. 1142).....	1614
Okt.	28. Endr. i forskrift om merking mv av næringsmidler (Nr. 1144).....	1615
Okt.	16. Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (Nr. 1153)	1615
Okt.	24. Endr. i forskrift om sertifisering med videre av flygeledere (BSL C 3–1) (Nr. 1155).....	1616
Okt.	24. Endr. i forskrift om utdanningsorganisasjoner for flygeledere med videre (BSL C 3–2) (Nr. 1156).....	1618
Okt.	27. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1157).....	1620
Okt.	28. Endr. i forskrift om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter av landpattedyr fra tredjestater (Nr. 1158).....	1622
Okt.	28. Endr. i forskrift om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater (Nr. 1159)	1626

Diverse

2008

Okt.	1. Vedtak om endring i anskaffelsesregelverk for forsvarssektoren (ARF) (Nr. 1091)	1531
Sept.	22. Meddelelse om ikrafttr. av forskrift 9. mai 2008 nr. 449 og forskrift 26. mai 2008 nr. 507 som følge av ikrafttredelse av overenskomst mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om endring av konvensjonen mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 inneholdende internasjonal-privatretslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål (Nr. 1108).....	1547

Okt.	17. Vedtak om å akkreditere Dronning Mauds Minne, Høgskole for førskolelærerutdanning status som høyskole (Nr. 1134).....	1602
Okt.	28. Opph. av forskrift om beskyttelsestiltak mot Krim Kongo feber ved innførsel av kjøtt av strutsefugl fra land i Asia og Afrika (Nr. 1160).....	1632

Rettelser

Nr. 10/2008 s. 1458 (i lov 26. september 2008 nr. 78 om endringer i lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. og i lov 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer)	1632
---	------

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 12. november 2008

Nr. 11

17. okt. Lov nr. 79 2008

Lov om utvalget for gjennomgang av stortingspensjoner

Innst.O.nr.80 (2007–2008) og Besl.O.nr.1 (2008–2009). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 9. oktober 2008. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

§ 1. Formål

Formålet med denne loven er å gi utvalget for gjennomgang av stortingspensjoner tilgang på opplysninger som er nødvendige for å kunne gjennomføre oppdraget som utvalget har fått av Stortingets presidentskap i mandat av 4. september 2008, for å kunne vareta pensjonistenes rettssikkerhet, og for å kunne foreta uavhengige undersøkelser og vurderinger.

§ 2. Opplysningsplikt

Utvalget for gjennomgang av stortingspensjoner har rett til å innhente nødvendige opplysninger uten hinder av taushetsplikt etter følgende bestemmelser:

- Lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning § 3–13.
- Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd § 25–1 (adgang til arbeidsgiverregisteret og arbeidstagerregisteret).
- Lov av 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen § 7.
- Lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 13.

§ 3. Unntak fra konsesjonsplikt

Utvalget for gjennomgang av stortingspensjoner trenger ikke søke konsesjon etter lov av 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger kapittel VI.

§ 4. Taushetsplikt

Medlemmene av utvalget for gjennomgang av stortingspensjoner og enhver som utfører tjeneste eller arbeid for utvalget har taushetsplikt etter reglene i forvaltningsloven av 10. februar 1967 §§ 13–13f.

§ 5. Ansvar

Lov av 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning § 2–1 gjelder for skader som måtte oppstå i tilknytning til utvalgets arbeid for staten.

§ 6. Ikrafttreden

Loven trer i kraft straks.

18. sept. Nr. 1079 2008

Forskrift om obligatoriske volumstørrelser for visse alkoholholdige produkter

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 18. september 2008 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 16.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27c (direktiv 2007/45/EF). Kunngjort 7. oktober 2008 kl. 14.30.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder ferdigpakninger som inneholder produktene vin, gul vin, musserende vin, sterkvin, aromatisert vin og alkoholsterke drikker.

Forskriften gjelder ikke for produkter som selges i forretninger med tollfritak og er beregnet for konsum utenfor EØS-området.

§ 2. Definisjoner

Med ferdigpakning forstås kombinasjonen av en vare og den individuelle emballasje når den er pakket uten at kjøperen er til stede og har en mengde som er fastsatt på forhånd, og som ikke kan endres uten at forpakningen enten blir åpnet eller gjennomgår en synlig forandring.

Med vin, gul vin, musserende vin, sterkvin og aromatisert vin forstås som i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin § 2. Med alkoholsterke drikker forstås som i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke drikker og aromatiserte drikker mv. § 2 og § 4.

§ 3. Obligatoriske volumstørrelser

Produktene i tabell 1 som er ferdigpakket innenfor de angitte intervallene, kan bare selges eller tilbys for salg i de obligatoriske volumstørrelsene angitt i tabellen.

Ferdigpakninger som selges eller tilbys for salg i de obligatoriske størrelsene angitt i tabell 1, kan ikke nektes, forbyes eller begrenses markedsadgang grunnet ferdigpakningens volumstørrelse.

Tabell 1

<i>Produkt:</i>	<i>Obligatorisk volumstørrelse</i>
Vin	I intervallet 100 ml–1 500 ml ml: 100–187–250–375–500–750–1000–1 500
Gul vin	I intervallet 100 ml–1 500 ml ml: 620
Musserende vin	I intervallet 125 ml–1 500 ml ml: 125–200–375–750–1 500
Sterkvinn	I intervallet 100 ml–1 500 ml ml: 100–200–375–500–750–1000–1 500
Aromatisert vin	I intervallet 100 ml–1 500 ml ml: 100–200–375–500–750–1000–1 500
Alkoholsterke drikker	I intervallet 100 ml–2000 ml ml: 100–200–350–500–700–1000–1 500–1 750–2000

§ 4. Multipakninger og ferdigpakninger bestående av enkeltpakninger

Dersom to eller flere enkeltpakninger inngår i en multipakning, gjelder de obligatoriske volumstørrelsene i tabell 1 for hver enkeltpakning.

Dersom en ferdigpakning består av to eller flere enkeltpakninger som ikke er beregnet for salg enkeltvis, gjelder de obligatoriske volumstørrelsene i tabell 1 for hele ferdigpakningen.

§ 5. Opphevelse og ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 11. april 2009. Fra samme tid oppheves forskrift 8. juni 1995 nr. 553 om obligatoriske vekt- og volumstørrelser for visse produkter.

22. sept. Nr. 1080 2008**Forskrift om risikostyring og internkontroll**

Hjemmel: Fastsatt av Kredittilsynet 22. september 2008 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2, lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9b, lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 4–4 og lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) § 11. Kunngjort 7. oktober 2008 kl. 14.30.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder for

1. Finansinstitusjoner
2. Regulerte markeder
3. Verdipapirforetak
4. Forvaltningsselskaper for verdipapirfond
5. Pensjonsforetak
6. Oppgjørssentraler
7. Verdipapirregistre
8. E-pengeforetak
9. Forsikringsformidlingsvirksomhet
10. Eiendomsmeglingsforetak
11. Inkassoforetak
12. Regnskapsførerselskaper.

§ 2. *Forholdsmessighet*

Foretakene skal tilpasse risikostyringen og internkontrollen etter arten, omfanget av og kompleksiteten i foretakets virksomhet.

Kapittel 2. Ansvar for risikostyring og internkontroll

§ 3. *Styret*

Styret skal påse at foretaket har hensiktsmessige systemer for risikostyring og internkontroll, herunder:

1. at det er klar ansvarsdeling mellom styret og daglig ledelse fastsatt i instruks for styret og daglig leder,
2. at foretaket har en klar organisasjonsstruktur,
3. fastsette mål og strategi for foretaket, samt overordnede retningslinjer for virksomheten. Det skal fremgå hvilken risikoprofil foretaket skal ha, samt hvilke risikorammer som gjelder der hvor dette er relevant,
4. fastsette prinsipper for risikostyring og internkontroll for foretaket som helhet og innenfor hvert enkelt virksomhetsområde,
5. påse at risikostyringen og internkontrollen blir etablert i samsvar med lover og forskrifter, vedtekter, pålegg fra Kredittilsynet og retningslinjer gitt av styret til administrasjonen, blant annet gjennom behandling av rapporter utarbeidet i henhold til § 8 og kapittel 4,
6. påse at risikostyringen og internkontrollen er gjennomført og overvåket, blant annet gjennom behandling av rapporter utarbeidet i samsvar med § 8 og kapittel 4,
7. avgjøre om foretaket skal ha internrevisjon i samsvar med § 9,
8. evaluere sitt arbeid og sin kompetanse knyttet til foretakets risikostyring og internkontroll minimum årlig.

§ 4. *Daglig leder*

Daglig leder skal:

1. sørge for å etablere en forsvarlig risikostyring og internkontroll på basis av en vurdering av aktuelle risikoer etter retningslinjer fastsatt av styret,
2. løpende følge opp endringer i foretakets risikoer, og påse at foretakets risikoer er forsvarlig ivarettatt i samsvar med styrets retningslinjer,
3. gi styret relevant og tidsriktig informasjon som er av betydning for foretakets risikostyring og internkontroll, herunder informasjon om nye risikoer,
4. påse at foretakets risikostyring og internkontroll er dokumentert,
5. påse at risikostyringen og internkontrollen blir gjennomført og overvåket på en forsvarlig måte.

§ 5. *Utkontraktering*

Foretaket har ansvar for risikostyring og internkontroll også der deler av virksomheten er utkontraktet. Det skal foreligge en skriftlig avtale som sikrer dette. Avtalen må sikre at foretaket gis rett til innsyn i og kontroll med utkontraktet virksomhet.

Avtalen skal sikre at Kredittilsynet gis tilgang til opplysninger fra og tilsyn med virksomheten der Kredittilsynet finner det nødvendig.

Foretaket skal sørge for at organisasjonen besitter tilstrekkelig kompetanse til å håndtere utkontrakteringsavtalen.

Kapittel 3. Risikostyring og internkontroll

§ 6. *Risikostyring*

Foretaket skal løpende vurdere hvilke vesentlige risikoer som er knyttet til virksomheten. Ved endringer eller etablering av produkter og rutiner av vesentlig betydning skal en slik risikovurdering foreligge før virksomheten igangsettes.

Med utgangspunkt i definerte mål og strategier for virksomheten skal det minst én gang årlig foretas en gjennomgang av vesentlige risikoer for alle virksomhetsområder. Det skal for alle virksomhetsområder foretas en systematisk vurdering av om foretakets risikostyring og internkontroll er tilstrekkelig for å håndtere foretakets identifiserte risikoer på en forsvarlig måte.

Foretak som gjennomfører risikostyring og vurdering av risiko og kapitalbehov i samsvar med lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9 til og med § 2–9d og forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 (kapitalkravsforskriften) anses for å ha oppfylt kravene i første og annet ledd.

§ 7. *Gjennomføring av internkontrollen*

Ledere på alle vesentlige virksomhetsområder skal løpende vurdere gjennomføringen av internkontrollen.

Det skal minst én gang årlig foretas en oppsummerende vurdering av om internkontrollen har vært gjennomført på en tilfredsstillende måte.

§ 8. *Dokumentasjon og rapportering*

Vurderingene etter § 6 annet ledd og § 7 annet ledd skal dokumenteres. Et sammendrag med konklusjoner om risikosituasjonen og om det er behov for nye tiltak skal foreligge for det enkelte virksomhetsområdet.

Daglig leder skal, minst én gang årlig, utarbeide en samlet vurdering av risikosituasjonen som skal forelegges styret til behandling.

Foretak som nevnt i § 6 tredje ledd må i tillegg supplere vurderingen etter finansieringsvirksomhetsloven og kapitalkravsforskriften med en samlet vurdering etter § 7.

Dokumentasjonen skal oppbevares i minst tre år, og være tilgjengelig for Kredittilsynet.

Kapittel 4. Internrevisjon eller uavhengig bekreftelse

§ 9. Internrevisjon

Foretak som nevnt i § 1 første ledd nr. 2, 6 og 7 skal ha internrevisjon. Det samme gjelder foretak som nevnt i § 1 første ledd som i mer enn 12 måneder har hatt en samlet forvaltningskapital for egen og kunders regning på mer enn 10 milliarder kroner eller inngår i finanskonsern med samlet forvaltningskapital som overstiger dette.

Leder av internrevisjonen skal tilsettes og avskjediges av styret, ha rett til å møte i styremøtene, samt avgi rapport om risikostyringen og internkontrollen minimum én gang pr. år. Styret skal godkjenne internrevisjonens ressurser og planer på årlig basis.

Internrevisjonen skal gjennomføres i henhold til anerkjente standarder og løpende følge foretakets virksomhet.

§ 10. Uavhengig bekreftelse

I foretak hvor det ikke er etablert internrevisjon skal styret sørge for at foretakets valgte revisor avgir en årlig bekreftelse til styret om

- det er foretatt risikovurderinger i henhold til § 6 annet ledd
- det er foretatt vurderinger i henhold til § 7 annet ledd
- det foreligger dokumentasjon i samsvar med § 8
- foretakets rutiner sikrer at den samlede vurdering av risikosituasjonen som er forelagt styret, jf. § 8 annet ledd, bygger på de risikovurderinger som er foretatt.

Kapittel 5. Unntak

§ 11. Unntak

Kredittilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskrift.

Kapittel 6. Ikrafttredelse

§ 12. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2009. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 20. juni 1997 nr. 1057 om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll. Kravene i forskriften skal være gjennomført innen 31. desember 2009.

26. sept. Nr. 1081 2008

Delegering av myndighet etter bidragsinnkrevingsloven § 2 andre ledd til å inngå avtaler med kanadiske provinser til Arbeids- og inkluderingsdepartementet

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 26. september 2008 med hjemmel i lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) § 2 andre ledd. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 7. oktober 2008 kl. 14.30.

Delegering av Kongens myndighet etter bidragsinnkrevingsloven § 2 andre ledd til å inngå avtaler med kanadiske provinser til Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

2. okt. Nr. 1082 2008

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 2. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15, § 19 og § 23 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 96/539/EF, vedtak 2000/284/EF, vedtak 2004/211/EF, forordning (EF) nr. 1792/2006, vedtak 2008/635/EF og vedtak 2008/636/EF) og del 4.2 nr. 34 (vedtak 95/307/EF). Kunngjort 7. oktober 2008 kl. 14.30.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmels- og EØS-henvisningsfelt skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Landbruksdepartementet 31. desember 1998 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 7, § 12, § 15, § 19 og § 23 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 96/539/EF, vedtak 96/540/EF, vedtak 2000/284/EF, vedtak 2004/211/EF, forordning (EF) nr. 1792/2006, vedtak 2008/635/EF og vedtak 2008/636/EF), del 4.1 nr. 9 (direktiv 92/65/EØF som endret ved vedtak 95/176/EF) og del 4.2 nr. 33 (vedtak 95/294/EF), nr. 34 (vedtak 95/307/EF), nr. 36 (vedtak 95/388/EF som endret ved vedtak 2005/43/EF), nr. 40 (vedtak 95/483/EF) og nr. 69 (vedtak 2004/205/EF).

I § 2 skal ordet «tredjeland» erstattes med «tredjestater».

§ 3 nr. 9 skal lyde:

9. *Tredjestat:* Land som verken er medlem av Den Europeiske Union (EU) eller som gjennom EØS-avtalen har inngått avtale med EU om handel med sæd, eggceller og embryo.

Kapittel II overskriften skal lyde:

Kapittel II. Betingelser for import og eksport

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Krav til helsesertifikat*

Ved import og eksport av sæd, eggceller eller embryo innenfor EØS, skal forsendelsen følges av helsesertifikat utstedt av offentlig veterinær i eksportlandet. Sertifikatet skal inneholde de opplysninger som fremgår av respektiv modell vist i vedlegg A, B, C, D og E.

Ved import av sæd, eggceller eller embryo fra tredjestat, skal forsendelsen følges av helsesertifikat utstedt av offentlig veterinær i eksportlandet. Sertifikatet skal være utstedt på et formular utarbeidet av eksportlandets kompetente myndighet i overensstemmelse med respektiv modell vist i vedlegg E, G, H, J og L, eller, dersom det gjelder eggceller eller embryo av dyr av svinefamilien, på et formular utarbeidet eller godkjent av Mattilsynet. Helsesertifikat for sæd, eggceller og embryo av dyr av hestefamilien, sau og geit skal i tillegg være i overensstemmelse med respektive krav under «merknader» i vedlegg F, I og K.

§ 10 skal lyde:

§ 10. *Import av sæd fra dyr av hestefamilien fra tredjestat*

Sæd fra dyr av hestefamilien kan kun importeres fra tredjestat eller område av tredjestat, samt kategori av dyr av hestefamilien, som er oppført på listen i vedlegg F.

Sæden skal være innsamlet på godkjent sædstasjon etter datoen for godkjenning av stasjonen. Liste over godkjente stasjoner, inkludert dato for godkjenning, publiseres på Mattilsynets internettsider eller kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

Sæden skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene fastsatt i helsesertifikatmodellen i vedlegg G.

Nye § 11 til § 14 skal lyde:

§ 11. *Import av eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien fra tredjestat*

Eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien kan kun importeres fra tredjestat som er oppført på listen i vedlegg F.

Eggcellene eller embryoene skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene fastsatt i helsesertifikatmodellen i vedlegg H.

§ 12. *Import av sæd fra sau og geit fra tredjestat*

Sæd fra sau og geit kan kun importeres fra tredjestat eller område av tredjestat som er oppført på listen i vedlegg I.

Sæden skal være innsamlet ved godkjent sædstasjon. Liste over godkjente sædstasjoner publiseres på Mattilsynets internettsider eller kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

Sæden skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene fastsatt i helsesertifikatmodellen i vedlegg J og transporteres i overensstemmelse med kravene fastsatt under «merknader» i vedlegg I.

§ 13. *Import av eggceller og embryo fra sau og geit fra tredjestat*

Eggceller og embryo fra sau og geit kan kun importeres fra tredjestat som er oppført på listen i vedlegg K.

Eggcellene eller embryoene skal være innsamlet av godkjent embryoinnsamlingsgruppe. Liste over godkjente grupper publiseres på Mattilsynets internettsider eller kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

Eggcellene eller embryoene skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene fastsatt i helsesertifikatmodellen i vedlegg L og transporteres i overensstemmelse med kravene fastsatt under «merknader» i vedlegg K.

§ 14. *Import av eggceller og embryo av dyr av svinefamilien fra tredjestat*

Eggceller og embryo fra dyr av svinefamilien kan kun importeres fra tredjestat som det er tillatt å importere rånesæd fra, jf. forskrift 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rånesæd.

Nåværende § 16 annet ledd oppheves.

Nåværende § 11 – § 16 blir nye § 15 – § 20.

Nye vedlegg E, F og G skal lyde:

Vedlegg E. Modell for helsesertifikat som skal følge med sæd fra dyr av hestefamilien ved import og eksport innenfor EØS

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg E](#)

Vedlegg F. Liste over tredjestater og områder i tredjestater hvorfra import av sæd, eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien er tillatt

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg F](#)

Vedlegg G. Modell for helsesertifikat som skal følge med forsendelser av sæd fra dyr av hestefamilien ved import fra tredjestat

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg G](#)

Nåværende vedlegg E blir nytt vedlegg H og tittelen skal lyde:

Vedlegg H. Modell for helsesertifikat som skal følge med forsendelser av eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien fra tredjestater

Nye vedlegg I, J, K og L skal lyde:

Vedlegg I. Liste over tredjestater og områder i tredjestater hvorfra import av sæd fra sau og geit er tillatt

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg I](#)

Vedlegg J. Modell for helsesertifikat som skal følge med forsendelser av sæd fra sau eller geit fra tredjestater

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg J](#)

Vedlegg K. Liste over tredjestater og områder i tredjestater hvorfra import av eggceller og embryo fra sau og geit er tillatt

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg K](#)

Vedlegg L. Modell for helsesertifikat som skal følge med forsendelser av eggceller eller embryo fra sau eller geit fra tredjestater

Trykk her for å se vedlegget: [Vedlegg L](#)

II

Endringene trer i kraft straks.

2. okt. Nr. 1083 2008

Forskrift om endring i forskrift om sone for å hindre smitte og bekjempe pankreassjukdom hos akvakulturdyr

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 2. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 6, § 7, § 13, § 14, § 15, § 19, § 28 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 7. oktober 2008 kl. 14.30.

I

I forskrift 20. november 2007 nr. 1315 om sone for å hindre smitte og bekjempe pankreassjukdom hos akvakulturdyr gjøres følgende endringer:

§ 3 definisjonen «fiskegruppe» skal lyde:

Fiskegruppe: Med gruppe menes en gruppe av fisk som har samme opphav (rogn eller settefisk) og/eller som er å betrakte som én smittemessig enhet. Med én smittemessig enhet menes at fisken står eller har stått i samme fysiske enhet, (kar eller anlegg), eller at de har eller har hatt kontakt som kan innebære muligheter for overføring av smittsomme agens, for eksempel sirkulasjon av felles vann eller lignende. Betegnelsen «fiskegruppe» omfatter både yngel, settefisk og matfisk.

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Krav til testing*

Før flytting skal fiskegrupper testes for forekomst av PDV dersom:

- a) fisken skal flyttes ut av sonen,
- b) fisken skal flyttes ut av et smittehygienisk fellesområde til annet sjøanlegg/lokalitet innen PD-sonen,
- c) fisken skal flyttes fra lokalitet som ikke er del av et definert smittehygienisk fellesområde til annet sjøanlegg/lokalitet innen PD-sonen.

Første ledd bokstav b) og c) gjelder ikke dersom fisken skal flyttes til ventemerd i sjø.

Fiskegrupper skal testes med henblikk på forekomst av PDV før den sorteres ved pumping. All testing skal skje ved et akkreditert laboratorium i samsvar med europeisk standard EN ISO/IEC 17025 «generelle krav til prøvetakings- og kalibreringslaboratoriers kompetanse» for testing av PDV, eller et laboratorium godkjent av Mattilsynet i samsvar med vedlegg II, for å utføre de tester som er angitt i denne bestemmelsen.

Prøveuttak skal foretas av veterinær eller fiskehelsebiolog og skal gjennomføres i henhold til kravene i vedlegg III. Etter tillatelse fra Mattilsynet kan det benyttes annet personell med tilsvarende kompetanse.

§ 11 skal lyde:

§ 11. *Drift utenfor smittehygieniske fellesområder*

Mattilsynet kan overfor enkeltanlegg som er lokalisert utenfor definerte smittehygieniske fellesområder, treffe vedtak om perioder for utsett av fisk.

Nye vedlegg I, II og III skal lyde:

Vedlegg I

Status om mistanke om klinisk PD, fastsettes ut fra følgende kriterier:

1. kliniske symptomer forenlig med PD og/eller
2. patologiske forandringer forenlig med PD.

Vedlegg II

Krav til laboratorier som skal foreta undersøkelser med hensyn på forekomst av PD-virus i henhold til § 5 i denne forskriften

Laboratoriet skal være akkreditert i samsvar med europeisk standard EN ISO/IEC 17025 «generelle krav til prøvetakings- og kalibreringslaboratoriers kompetanse» for testing av PDV. Mattilsynet kan midlertidig godkjenne et laboratorium som ennå ikke er akkreditert etter følgende kriterier:

For godkjenning av laboratorier gjelder følgende:

- Midlertidig godkjenning forutsetter at laboratoriet har en plan eller er inne i en prosess med akkreditering etter angitt standard som mål.
- Ved behandling av søknad om midlertidig godkjenning gjennomføres inspeksjon av laboratoriet, og det legges vekt på forhold som har betydning for kvaliteten på analysene og risiko for smittespredning fra laboratoriet, herunder:
 - kompetanse hos ansatte/faglig ansvarlige på laboratoriet
 - beliggenhet
 - bygningsmessige forhold
 - utstyr
 - håndtering av prøvemateriale
 - inaktivering av infisert materiale/håndtering av avfall.

For godkjenning av metode gjelder følgende:

- Metoden skal være RT-PCR.
 - Metodebeskrivelsen skal omfatte prøveinnsendelse (herunder utsending av emballasje/transportmedier mv.), prøvemottak og registrering, laboratoriemessig analyse, kriterier for positivt analyseresultat, prøvesvar, melding av resultater.
 - Under kriterier for positivt analyseresultat angis kriterier for usikre resultater, dersom det ansees å være relevant, med prosedyrer for hvordan et slikt tilfelle håndteres i form av retesting, nytt prøveuttak mv.
- Metodebeskrivelsen godkjennes av Mattilsynet.

Vedlegg III

Prøveuttak, pakking og forsendelse

Analyse av prøver for PDV i henhold til «PD-soneforskrift»

Gjelder for:

- Yngel, settefisk og matfisk av laksefisk (laks, regnbueørret, brunørret, sjørørret, røye) som skal transporteres ut av «PD-sonen» [§ 5 første ledd pkt. a]
- Matfisk som skal flyttes mellom sjøanlegg/lokalteter innen PD-sonen [§ 5 første ledd pkt. b]
- Matfisk i sjø som skal sorteres ved pumping [§ 5 andre ledd].

Planlegging av prøveuttak

Prøveuttak skal foretas av autorisert veterinær eller fiskehelsebiolog. Etter tillatelse fra Mattilsynet kan det benyttes annet personell med tilsvarende kompetanse. Prøvene tas ut og sendes i henhold til laboratoriets instruksjoner/retningslinjer.

*Utvelgelse av fisk for prøvetaking**Antall:*

- For (all) fisk som skal transporteres ut av sonen skal det tas ut organmateriale fra minimum 60 fisk i hver gruppe, [jf. § 5, første ledd, pkt. a] (Estimert prevalens = ca. 5 % og 10 % henholdsvis settefisk- og matfiskanlegg, sensitivitet = 98 %, spesifisitet = 100 % og populasjonsstørrelse > 10 000).
- Ved flytting av (mat) fisk innen sonen skal det tas ut organmateriale fra minimum 30 fisk i hver gruppe, [jf. § 5, første ledd, pkt. b] og andre ledd] (Estimert prevalens = ca. 10 %, sensitivitet = 98 %, spesifisitet = 100 % og populasjonsstørrelse > 10 000).

Fiskegruppe: Se definisjon i § 3.

Utvalg:

- Opptil halvparten av prøvene skal fortrinnsvis tas av fisk med avvikende helsetilstand; svake individer, svimere, fisk med unormale bevegelser eller nylig død fisk. Resten av prøvene tas slik at det gir en best mulig gjennomsnittlig testing av gruppen.

Uttak av prøvemateriale

Prøvemateriale tas ut med sterilt utstyr og legges i de tilsendte glass/rør med transportmedium i henhold til laboratoriets retningslinjer.

Aseptikk under prøveuttaket skal ivaretas.

Trimming av vevsbiter må skje på sterilt underlag, (for eksempel objektglass eller innsiden av skalpellblademballasjen), ikke i fiskens bukhule.

Organmateriale

Organmateriale tas ut i henhold til laboratoriets retningslinjer.

Fra matfisk som skal flyttes mellom smittehygieniske enheter innen sonen, kan ev. prøveuttak av gjeller tillates.

For alle typer fisk som skal ut av sonen, skal det tas prøver av hjerte, og ev. andre organ etter laboratoriets retningslinjer.

Hver organprøve må være på størrelse med et fyrstikkhode, (2 x 2 x 2 mm), eller i henhold til laboratoriets spesifikasjoner.

Hvert glass/rør skal inneholde organ(er) fra én fisk.

Før analyse tillates sammenslåing av to og to prøver.

Ved ev. prøveuttak av plommesekk- eller startfôringsyngel kan det være avvik fra prosedyrene. Ta kontakt med laboratoriet ved uttak av prøver fra slikt materiale.

Innsendelse

Prøvene pakkes i isoporeske med kjøleelement for å sikre transporttemperatur på under 5 °C, og sendes til godkjent laboratorium. Prøvene må sendes på raskeste måte (over natt) samme dag som de er tatt ut, slik at laboratoriet har prøven den påfølgende dag, eller i henhold til prøvetakingsrutiner til godkjent laboratorium som sikrer kvaliteten på prøvematerialet. Sporingnummeret på pakken sendes laboratoriet på e-post eller SMS.

Forsendelsen skal følges av opplysninger i henhold til laboratoriets system for identifikasjon av innsender, anlegg og prøver.

Liste over godkjente laboratorier, [jf. § 5 tredje ledd], finnes på Mattilsynets hjemmesider.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. okt. Nr. 1084 2008**Forskrift om endring i forskrift om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 6. oktober 2008 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 30. Kunngjort 7. oktober 2008 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. mars 2007 nr. 361 om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

Ved overtredelse av forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret § 29, forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret § 4 første ledd jf. annet ledd nr. 2, forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd § 28 eller forskrift om drift av akvakulturanlegg § 5, § 7, § 37, § 38 eller § 39 utgjør overtredelsesgebyret folketrygdens grunnbeløp multiplisert med en, tre, seks eller ti. Utmålingen tar utgangspunkt i folketrygdens grunnbeløp på overtredelsestidspunktet.

I vurderingen av hvilket utmålingsalternativ som skal anvendes, skal det legges vekt på graden av skyld, fortjeneste, forvaltningens kostnader ved behandling av saken og overtredelsens omfang.

Dersom det foreligger særlige grunner, kan overtredelsesgebyr etter første ledd forhøyes. Maksimalt overtredelsesgebyr må ikke overstige folketrygdens grunnbeløp multiplisert med femten.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. okt. Nr. 1091 2008**Vedtak om endring i anskaffelsesregelverk for forsvarssektoren (ARF)**

Hjemmel: Fastsatt av Forsvarsdepartementet 1. oktober 2008 iht. vedtak i r-konferanse 1. oktober 2008 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser og delegeringsvedtak 20. august 2004 nr. 1208. Kunngjort 10. oktober 2008 kl. 13.20.

I

I Anskaffelsesregelverk 13. mars 2008 nr. 317 for forsvarssektoren (ARF) gjøres følgende endringer:

Del 2 skal lyde:

2.1

Identifisering av behov

Anskaffelser skal starte med en behovsvurdering, og resultatet av denne vurderingen vil normalt være beskrevet i gjennomføringsoppdraget (GO). Omfanget av behovsvurderingen vil avhenge av anskaffelsens størrelse og kompleksitet. For nyanskaffelser skal behovet uttrykkes i form av hvilken funksjon eller ytelse som man ønsker dekket, ikke i form av en spesifikk løsning på behovet. For drift/etterforsyning vil det ofte være nødvendig med en mer eksakt beskrivelse av behovet, som for eksempel ved kjøp av reservedeler.

2.2

Planlegging og kartlegging av anskaffelsesmuligheter

Planlegging og kartleggingsaktiviteter skal tilpasses anskaffelsens størrelse og kompleksitet, og omfanget av aktivitetene skal stå i forhold til innsparingspotensialet. Ved anskaffelser av nytt materiell/tjenester er det imidlertid vesentlig at det legges ned mye arbeid i denne fasen. For investeringsanskaffelser vil det ved det tidspunkt et anskaffelsesprosjekt er formelt godkjent, enten i form av et vedtak i Stortinget eller ved en beslutning i FD, vil FD gi et GO til Forsvarsstaben.

GO er å anse som et iverksettingsbrev og vil bl.a. fastsette og/eller stadfeste valgt fremskaffelsesstrategi, beregnede levetidskostnader, krav om en eventuell opsjonstilnærming, prosjektets ytelsesmål, de økonomiske rammer, prosjektets fremdriftsplan, avsetning for usikkerhet, eventuelle føringer om gjenkjøp, samt fastsette om anskaffelsesmyndigheten skal innhente fullmakt fra FD før forsvarssektoren forpliktes. GO vil også inneholde eventuelle føringer for innhold i forespørselen.

2.2.1

Materiell allerede tilgjengelig i forsvarssektoren

Før innkjøp besluttes, skal anskaffelsesmyndigheten undersøke om angjeldende materiell allerede foreligger hos andre brukere i forsvarssektoren, og således kan skaffes internt.

Hensikten er at forsvarssektoren ikke skal anskaffe materiell som allerede er tilgjengelig i forsvarssektoren.

2.2.2

Kjøp/leie

Før innkjøp besluttes skal det også vurderes om leie eller leasing er mer fordelaktig for forsvarssektoren. (jf. pkt. 1.6 Leie, leasing og bytthandel). Kjøpe/leie vurderinger kan gjøres løpende i anskaffelsesprosessen, men ved behov for endringer i forhold til GO, skal spørsmålet tas opp med FD for godkjenning.

2.2.3

Obligatoriske rammeavtaler

For en del materielltyper er det inngått rammeavtaler som brukere i forsvarssektoren av FD eller respektiv etatsjef er forpliktet til å benytte. Dersom det ikke er mulig å benytte disse rammeavtalene, skal tillatelse til å fravike avtalene innhentes fra respektiv etatsjef eller FD før anskaffelsen gjennomføres.

2.2.4 *Kartlegging av forsyningskilder*

Før anskaffelsen starter, skal det kartlegges hvilke alternative forsyningskilder som foreligger. I tillegg til å gjennomføre markedsundersøkelser (jf. pkt. 1.4.1) bør alternative forsyningskilder vurderes. Dette kan f.eks. være anskaffelser gjennom NATO-avtaler (jf. pkt. 1.5.1 c) eller andre etater innenfor statsforvaltningen. Resultatet av vurderingen vil normalt fremgå av GO.

2.2.5 *Nasjonalt eller internasjonalt innkjøpsamarbeid*

I hvert enkelt tilfelle skal det vurderes om forholdene ligger til rette for innkjøpsamarbeid nasjonalt, bilateralt eller multilateralt, jf. pkt. 1.4.3. Resultatet av vurderingen skal normalt fremgå av anskaffelsesprotokoll (jf. pkt. 1.4.3) og GO.

2.2.6 *Innhenting av budsjettpriser*

Dersom det er behov for å innhente budsjettpriser, leveringstider og produksjonskapasiteter for planleggingsformål skal henvendelsene avsluttes med følgende merknad:

«Forsvarssektoren har ikke til hensikt å foreta innkjøp på grunnlag av denne henvendelsen eller å betale for gitte opplysninger».

2.3 *Valg av kontraksstrategi og anskaffelsesprosedyre*

Det skal lages en plan for den videre anskaffelsen, herunder valg av regelverk og valg av anskaffelsesprosedyre hvis dette ikke er angitt i GO (ref. del 3 Kontraksstrategi).

Dersom anskaffelsen faller inn under FOA, skal forskriftens prosedyrer følges videre i prosessen. Der ARF har utfyllende bestemmelser til forskriften, skal ARF følges. ARF-regler som avviker eller dublerer FOA er merket med *.

2.4 *Utarbeide forespørsel/konkurransegrunnlag*

Se del 16 Forespørsel/konkurransegrunnlag.

2.5 *Kunngjøring/valg av tilbydere*2.5.1 *Kunngjøring*2.5.1.1 *Hovedregel*

Hovedregelen er at alle anskaffelser som faller inn under ARF skal kunngjøres offentlig i DOFFIN. I tillegg skal alle slike anskaffelser med verdi fra og med 1 mill EUR kunngjøres i European Defence Agency's «Electronic Bulletin Board for European Defence Contract Opportunities» (EBB) jf. del 17.

2.5.1.2 *Unntak fra kunngjøringsplikten**

Unntak fra kunngjøringsplikten er følgende:

- a) Dokumenter eller materiell gradert etter sikkerhetsloven eller beskyttelsesinstruksen
En forespørsel skal ikke kunngjøres hvis det i kunngjøringen må gis opplysninger om eller henvisning til dokumenter eller materiell gradert etter sikkerhetsloven eller beskyttelsesinstruksen.
- b) Høyere myndighets godkjenning
En forespørsel skal ikke kunngjøres når Forsvarsdepartementet bestemmer det, men sendes direkte til utpekte, mulige leverandører.
- c) Tidligere kunngjort
En forespørsel trenger ikke kunngjøres når tidligere kunngjøring ikke har resultert i interesse fra tilstrekkelig antall kvalifiserte leverandører.
Det siktes her til tidligere kunngjøring av den konkrete anskaffelsen, eller kunngjøring som er gjort for tilsvarende anskaffelser i en kort periode (under 12 måneder) før den konkrete anskaffelsen.
- d) Anskaffelser iht. pkt. 1.5.1. litra b. underpunkt 1.1 og 1.2 skal ikke kunngjøres.
- e) Særlige grunner
Når det på grunn av særlige forhold som ikke skyldes anskaffelsesmyndigheten og som anskaffelsesmyndigheten ikke kunne forutse, er umulig å gjennomføre kunngjøring på grunn av korte tidsfrister.
- f) Særlige unntak fra kunngjøring gjennom EBB følger av del 17, pkt. 17.2.1

Når offentlig kunngjøring ikke er benyttet, skal grunnen til dette føres i anskaffelsesprotokollen

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

2.5.1.3 *Kunngjøringens innhold**

Kunngjøringen skal minimum inneholde:

- a) Navn og adresse til anskaffelsesmyndigheten
- b) En beskrivelse av det som skal leveres/yttes
- c) Sted og tid (dag og klokkeslett) for innlevering av tilbud
- d) Hvor tilhørende dokumenter, beskrivelser, prøver, modeller, planer mv. ligger til gjennomsyn, samt om disse kan utleveres
- e) Eventuelt krav til depositum.

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

- 2.5.2 *Prekvalifisering**
- Anskaffelsesmyndigheten kan foreta en utvelgelse av leverandører som skal få tilsendt forespørsel.
 - Ved utvelgelse skal leverandøren behandles likt og utvelgelsesprosessen skal dokumenteres og begrunnes.
 - Ved utvelgelse skal det kun legges vekt på leverandørens evne til å levere i henhold til forsvarssektorens krav.
 - Dersom anskaffelsesmyndigheten ønsker å foreta en begrensning i antall kvalifiserte tilbydere som skal få konkurrere, skal dette fremmes Forsvarsdepartementet for godkjenning.
 - Anskaffelsesmyndigheten skal snarest mulig gi skriftlig melding til leverandørene som ikke blir prekvalifisert med en kort begrunnelse.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.6 *Utsendelse av forespørsel/konkurransegrunnlag*
- 2.6.1 *Generelt*
- Hvis forespørselen er kunngjort, skal alle dokumenter, herunder eventuelle modeller og prøver som skal benyttes ved utarbeidelse av tilbudet, gjøres tilgjengelig for leverandørene.
- 2.6.2 *Elektronisk utsendelse*
- I stedet for å sende ut dokumentene i papirversjon, kan anskaffelsesmyndigheten oversende dokumentene elektronisk eller legge de ut på forsvarssektorens internettsider for nedlasting av tilbyderne. Dette gjelder ikke sikkerhetsgraderte dokumenter.
 - Anskaffelsesmyndigheten skal oversende tilbyderne dokumentene i papirversjon dersom tilbyderne ber om det.
 - Dersom dokumentene legges på forsvarssektorens internettsider for nedlasting, skal anskaffelsesmyndigheten ha en rutine for å ettersende eventuelle endringer og tillegg til tilbydere som allerede har lastet ned dokumentene.
- 2.6.3 *Depositum*
- Det kan kreves depositum for forespørselsdokumentene som skal innbetales før dokumentene utleveres.
- 2.7 *Kommunikasjon med tilbydere*
- 2.7.1 *Generelt*
- Tilbydere skal gis samme informasjon i forbindelse med en anskaffelse. Opplysninger som anskaffelsesmyndigheten gir på forespørsel fra en av tilbyderne, skal således meddeles alle tilbyderne umiddelbart.
 - Kommunikasjon med tilbydere skal være skriftlig og sporbar. Der kommunikasjon skjer ved bruk av e-post, skal forsvarssektorens retningslinjer for slik kommunikasjon følges.
 - Dersom tilbydere bringer opp spørsmål eller forhold som vedrører industrielt samarbeid iht. kap. 1.10 eller er av annen næringspolitisk art, skal de henvises til Forsvarsdepartementet.*
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.7.2 *Tilbyderkonferanse**
- Anskaffelsesmyndigheten kan avholde tilbyderkonferanser i forbindelse med anskaffelser.
- Tilbyderkonferanse skal holdes etter utsendelsen av forespørselen og før tilbudene er ferdig utarbeidet. Dette for at tilbyderne skal ha tid til å sette seg inn i forespørselen før tilbyderkonferansen, og for at de skal få anledning til å gjøre bruk av de gitte opplysninger.
 - Tilbyderne kan få anledning til å stille spørsmål eller undersøke modeller/prototyper av det materiell som skal anskaffes.
 - Informasjon om eventuelle tilbyderkonferanser skal så langt det er mulig være fastsatt i forespørselen. Det kan imidlertid kalles inn til tilbyderkonferanser på et senere tidspunkt forutsatt at alle potensielle tilbydere blir varslet i rimelig tid, og gis samme reelle mulighet til å delta.
 - Anskaffelsesmyndigheten kan kreve at spørsmål fra tilbyderne skal foreligge skriftlig i tilstrekkelig tid før konferansen, slik at anskaffelsesmyndigheten kan vurdere disse.
 - Spørsmål og svar fra konferansen skal uten ugrunnet opphold sendes skriftlig til alle tilbyderne etter konferansen.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- Spørsmål og svar fra tilbyderkonferanser kan legges ut på forsvarssektorens internettsider for nedlasting. Dersom dette gjøres, må den enkelte tilbyder varsles når spørsmål og svar er lagt ut for nedlasting.
- 2.7.3 *Rettelser til forespørsel/konkurransegrunnlag**
- Anskaffelsesmyndigheten kan foreta endringer til forespørselen/konkurransegrunnlag som ikke er vesentlige innen tilbudsfristens utløp.
- Med vesentlige endringer menes i denne sammenheng endringer som hadde resultert i at andre tilbydere hadde levert tilbudet dersom endringene var kjent på et tidligere tidspunkt, eller andre tilbydere hadde blitt prekvalifisert dersom endringene var kjent på tidspunktet da

prekvalifiseringen ble gjennomført.

- b) Rettelser, supplering eller endringer skal umiddelbart sendes samtlige som har mottatt forespørselen. Der anskaffelsen er kunngjort gjennom EBB (jf. pkt. 2.5.1.1) skal rettelsene kunngjøres på samme sted.
- c) Dersom rettelsene, suppleringer eller endringer kommer så sent at det er vanskelig for leverandørene å ta hensyn til det i tilbudet, skal det fastsettes en forholdsmessig forlengelse av tilbudsfristen. Samtlige tilbydere skal snarest varsles om forlengelsen.

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

2.8

*Mottak og oppbevaring**

- a) Tilbud skal påføres dato for mottakelse etter hvert som de kommer inn. På oppfordring skal anskaffelsesmyndigheten skriftlig bekrefte når tilbudet er mottatt.
- b) Tilbudet skal oppbevares uåpnet fram til tilbudsåpning.
- c) Tilbydere kan tilbakekalle eller endre sine tilbud innen tilbudsfristens utløp. Tilbakekalling skal skje skriftlig. Endringer av tilbudet er å betrakte som nytt tilbud og det skal innleveres og oppbevares på samme måte.

Opplysninger om mottatte tilbud skal bare gjøres kjent for det av forsvarssektorens personell som har bruk for slike opplysninger i sin tjeneste.

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

2.9

*Tilbudsåpning**

- a) Åpning av tilbudene skal foretas av minst to representanter fra anskaffelsesmyndigheten.
- b) Tilbudene skal åpnes på det sted og til den tid som er angitt i forespørselen dersom forespørselen har gitt opplysninger om dette.

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

2.10

*Avvisning av tilbud**

Anskaffelsesmyndigheten skal snarest mulig ta stilling til spørsmålet om avvisning. Tilbyderen skal gis skriftlig melding snarest etter at avgjørelsen er tatt, med en kort begrunnelse.

2.10.1.

Avvisning på grunn av forhold ved leverandøren

- (1) Oppdragsgiver skal avvise leverandører som:
 - a. ikke oppfyller krav som er satt til leverandørenes deltakelse i konkurransen
 - b. har unnlatt å levere skatteattester og egenerklæring om HMS som er krevd iht. del 1, pkt. 1.9. om krav til leverandører
 - c. oppdragsgiver kjenner til er rettskraftig dømt for deltakelse i en kriminell organisasjon eller for korrupsjon, bedrageri eller hvitvasking av penger, og hvor ikke allmenne hensyn gjør det nødvendig å inngå kontrakt med leverandøren, eller
 - d. har blitt benyttet under utarbeidelsen av spesifikasjoner i strid med forbud mot bruk av rådgivere ved utarbeidelse av spesifikasjoner, se pkt. 1.8.5 og pkt. 6.3.3.
- (2) Oppdragsgiver kan avvise leverandører som:
 - a. er konkurs, under gjeldsforhandling eller avvikling, har innstilt sin virksomhet eller befinner seg i en tilsvarende prosess med hjemmel i nasjonale lover og forskrifter,
 - b. er begjært konkurs, har begjært åpning av gjeldsforhandling eller tvangsoppløsning eller annen lignende prosess med hjemmel i nasjonale lover og forskrifter,
 - c. ved en rettskraftig dom er kjent skyldig i straffbare forhold som angår den yrkesmessige vandel,
 - d. i sitt yrke har gjort seg skyldig i alvorlige forsømmelser mot faglige og etiske krav i vedkommende bransje,
 - e. ikke har oppfylt sine forpliktelser vedrørende innbetaling av trygdeavgifter i samsvar med lovbestemmelser i den stat hvor han er etablert, eller i Norge,
 - f. ikke har oppfylt sine forpliktelser vedrørende innbetaling av skatter og avgifter i samsvar med lovbestemmelser i den stat hvor han er etablert, eller i Norge, eller
 - g. har gitt grovt misvisende eller feilaktige opplysninger eller unnlatt å gi opplysninger i henhold til det som kreves etter denne paragraf eller krav til leverandøren, se del 1, pkt. 1.8.7.
- (3) Når oppdragsgiver krever bevis for at leverandøren ikke omfattes av første og annet ledd, skal utdrag fra strafferegister eller konkursregister godtas som tilstrekkelig bevis for første ledd bokstav c og annet ledd bokstav a, b eller c. I mangel av slikt utdrag skal et tilsvarende dokument som viser at kravene er tilfredsstilt, utstedt av en retts- eller forvaltningsmyndighet i leverandørenes hjemstat eller oppholdsstat, aksepteres. For annet ledd bokstav e og f skal det anses tilstrekkelig med attest utstedt av vedkommende myndighet i leverandørenes hjemstat. Når leverandørenes hjemstat ikke utsteder slike dokumenter eller attester, kan de erstattes av en erklæring avgitt under ed eller forsikring av den aktuelle personen overfor en retts- eller forvaltningsmyndighet, en notarius publicus eller en annen kompetent myndighet i hjemstaten eller nåværende oppholdsstat.

- 2.10.2. *Avvisning på grunn av forhold ved tilbudet*
- (1) Et tilbud skal avvises når:
- det ikke er levert innen den fastsatte tilbudsfristen,
 - det ikke er avgitt skriftlig i lukket og merket forsendelse, eller avgitt på godkjent elektronisk format i henhold til forespørselen,
 - det inneholder vesentlige forbehold mot kontraktsvilkårene, eller
 - det inneholder vesentlige avvik fra kravspesifikasjonene i kunngjøringen eller konkurransegrunnlaget.
- (2) Et tilbud kan avvises når:
- Tilbudet inneholder avvik, forbehold, feil, ufullstendigheter, uklarheter eller lignende som ikke må anses ubetydelige,
 - det på grunn av avvik, forbehold, feil, ufullstendigheter, uklarheter eller lignende kan medføre tvil om hvordan tilbudet skal bedømmes i forhold til de øvrige tilbudene,
 - tilbudet virker unormalt lavt i forhold til ytelsen, eller
 - tilbudet ikke er signert, eller på grunn av andre forbehold ikke kan anses bindende.
- Anskaffelsesmyndigheten må dokumentere de forhold som ligger til grunn for avvisning.
- * Gjelder ikke LOA/FOA-anskaffelser.
- 2.11 *Avvisning av unormalt lave tilbud**
- Før et tilbud avvises fordi det virker unormalt, skal anskaffelsesmyndigheten skriftlig forlange relevante opplysninger om de enkelte delene av tilbudet og etterprøve disse på grunnlag av de forklaringer som blir gitt.
- Anskaffelsesmyndigheten kan ta hensyn til forklaringer som er berettiget ut i fra objektive grunner, herunder besparelser ved fremstillingsmåten, tekniske løsninger, usedvanlig gunstige vilkår for leveransen eller varens nyskapende karakter.
- * Gjelder ikke LOA/FOA-anskaffelser.
- 2.12 *Industrielt samarbeid**
- Når det er stilt krav til industrielt samarbeid i tråd med del 1, pkt. 1.10, skal anskaffelsesmyndigheten oversende leverandørens forslag til industrielt samarbeid til Forsvarsdepartementet omgående etter tilbudsåpning, jf. pkt. 1.3.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.13 *Feil i tilbud**
- Dersom det oppdages feil i tilbud, skal disse skriftlig avklares med leverandøren.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.14 *Forlengelse av vedståelsesfrist**
- Hvis anskaffelsesmyndigheten ikke er i stand til å tildele kontrakt innen vedståelsesfristens utløp, skal tilbyderne forespørres om å forlenge vedståelsesfristen. Begrunnelse for forlengelsen skal registreres i anskaffelsesprotokollen.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.15 *Evaluering og forhandlinger*
- 2.15.1 *Generelt**
- Anskaffelsesmyndigheten skal ved evalueringer og forhandlinger identifisere og velge den leverandør som gir det tilbud som anses mest fordelaktig for Staten.
- Dersom anskaffelsesmyndigheten mener det bør legges vekt på andre forhold (næringspolitiske), skal det fremlegges for Forsvarsdepartementet til avgjørelse tidligst mulig.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.15.2 *Evalueringskriterier**
- Anskaffelsesmyndigheten skal bare legge til grunn de evalueringskriterier som er spesifisert i forespørselen/konkurransegrunnlaget.
- Kommentar:*
- Ved evaluering av tilbudet kan kvalifikasjonskriteriene tillegges vekt også i forbindelse med tildeling. Dette til forskjell fra FOA § 13–2 og § 22–2.*
- Dersom det viser seg at forhold som er av vesentlig art for forsvarssektoren ikke er tatt med som evalueringskriterier, skal saken fremmes for Forsvarsdepartementet, som vil gi retningslinjer for videre saksbehandling. Alternativt kanselleres anskaffelsesprosessen, og man starter eventuelt på nytt.
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- 2.15.3 *Evaluering av eneleverandører**
- Ved kjøp fra eneleverandør skal anskaffelsesmyndigheten gjøre en evaluering av pris og de andre vilkår som er tilbudt basert på sammenlignbare data og/eller gjennomføre en kostnadsanalyse. (Se del 11 Kostnadskontroll pkt. 11.2.1.)
- * Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.
- De data mv. som sammenlignes må være faktisk sammenlignbare, herunder katalog-, liste- eller markedspriser for handelsvarer som selges i større kvanta på det åpne marked, eller tidligere

avtalte priser hvor det tas hensyn til faktorer som vareslag, kvalitet, ytelse, leveringsbetingelser, kvanta mv.

2.15.4

*Forhandlinger**

Anskaffelsesmyndigheten kan føre forhandlinger om endringer eller supplering av tilbudene.

- a) Forhandlingene kan gjelde alle sider ved tilbudene, så som forretningsmessige vilkår, pris og tekniske spesifikasjoner.
- b) Anskaffelsesmyndigheten bør begrense forhandlingene til de tilbydere som har en reell mulighet til å få tildelt kontrakten.
- c) De tilbydere som det innledes forhandlinger med skal gis like vilkår og opplysninger.
- d) Anskaffelsesmyndigheten har under forhandlingene ikke anledning til å gi tilbyderne opplysninger om innholdet i de øvrige tilbudene.

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

2.16

Avtaleinngåelse

2.16.1

Formalisering av avtaler – bestilling, kontrakt, elektronisk forpliktelse

Forsvarssektoren kan inngå en avtale med en leverandør på følgende måter:

- a) Utsendelse av bestilling i henhold til blankett 5103, eller på anskaffelsesmyndighetens eget format som minimum inneholder de samme opplysninger.
- b) Utarbeidelse av en kontrakt som signeres av begge parter (blankett 5101). Kontrakt benyttes normalt når avtalevilkårene er omfangsrike og avviker vesentlig fra de trykte blanketter.
- c) Ved hjelp av elektronisk virkemiddel som er godkjent av forsvarssektoren for bruk til å inngå avtaler, og som aksepteres av leverandøren som en forpliktende avtale. For denne formen for avtaler forutsettes det at det allerede er inngått en rammeavtale med leverandøren på forhånd som regulerer hvordan forpliktelser skal inngås.
- d) Utarbeidelse av Endringsavtaler (se pkt. 2.22.2) eller Endringsordre (se pkt. 2.22.4) til tidligere inngåtte avtaler.

Forsvarssektoren skal normalt utarbeide avtaledokumenter selv.

2.16.2

Foreløpig avtale og intensjonsavtaler

2.16.2.1

Foreløpig avtale

- a) Foreløpig avtale kan inngås når det er i forsvarssektorens interesse at leverandøren får et bindende tilsagn slik at han kan påbegynne leveransen uten å vente på at alle detaljer i en endelig kontrakt er avtalt. En foreløpig avtale kan inneholde begrensninger i hvilke aktiviteter leverandøren kan påbegynne som for eksempel:
 - påbegynne planleggingsaktiviteter,
 - påbegynne konstruksjonsaktiviteter,
 - bestille komponenter med lang leveringstid (Long lead items).
- b) En foreløpig avtale skal inneholde flest mulig av de vilkår som skal gjøres gjeldende i den endelige kontrakt, herunder vilkår som forsvarssektoren normalt krever i en endelig avtale.
- c) En foreløpig avtale skal inneholde frist for inngåelse av endelig avtale. Denne fristen skal være senest 6 måneder etter inngåelse av foreløpig avtale, eller senest innen 40 % av den totale leveranse er fullført, avhengig av hvilke av disse forhold som inntreffer først.
- d) En foreløpig avtale skal angi den endelige totalpris hvis mulig, men skal bare forplikte forsvarssektoren økonomisk innen rammen av disponible bevilgninger og bare for den del av leveransen som ventes utført før endelig avtale er inngått (betinget kostnadstak).
- e) Foreløpig avtale må godkjennes av Forsvarsdepartementet dersom den endelige avtale skal godkjennes, eller dersom den foreløpige avtale har en totalforpliktelse som overstiger de fastsatte grenseverdier iht. del 25, punkt 25.2.1.

Bruk av foreløpig avtale skal begrenses mest mulig.

2.16.2.2

*Intensjonsavtale**

I en del tilfeller vil Leverandøren kunne ha et behov for at det uttrykkes en seriøs, men ikke bindende intensjon fra forsvarssektoren om å inngå en avtale. Forsvarssektoren har anledning til å inngå intensjonsavtaler. Disse skal kun benyttes når det er stor sannsynlighet for at forsvarssektoren vil inngå en avtale med Leverandøren. Intensjonsavtaler skal presisere at dokumentet ikke er bindende for forsvarssektoren, og at kostnader og forpliktelser som Leverandøren pådrar seg ikke dekkes av forsvarssektoren.

Begrunnelsen for bruk av intensjonsavtaler skal nedtegnes i anskaffelsesprotokollen.

Dersom leverandøren blir tildelt kontrakt, og det blir foretatt kostnadsanalyse eller kostnadsprøving, kan leverandøren få dekket relevante kostnader som leverandøren har hatt i perioden fra han mottar Intensjonsavtale (Letter of Intent) til kontraktstildeling. Dette må i så fall reguleres i den endelige avtalen.

* Gjelder ikke LOA/FOA-anskaffelser.

2.16.3

Avtalens form og innhold

2.16.3.1

Partenes forpliktelser og rettigheter

- a) Avtalen skal regulere partenes forpliktelser og rettigheter i forbindelse med en leveranse, og

skal reflektere det som partene har blitt enige om gjennom anskaffelsesprosessen (forespørsel, tilbud og avklaringer/forhandlinger).

- b) Avtalen skal inneholde samtlige vilkår som gjelder for leveransen.
- c) Avtalen skal inneholde forsvarssektorens maksimale økonomiske forpliktelse, eventuelt som et betinget kostnadstak.
- d) Det skal ikke tas med vilkår/krav i bestilling/kontrakt som ikke er akseptert av leverandøren. Vilkår/krav skal enten være presentert og akseptert av leverandøren gjennom forespørsel, eller gjennom påfølgende avklaringer/forhandlinger.
- e) Eventuelle standarder som det vises til skal vedlegges i den grad det er mulig. Er avtalen basert på standard ferdigtrykte avtalevilkår (jf. blankett 5002) skal disse alltid vedlegges.
- f) Er avtalen basert på en rammeavtale skal det henvises til denne. Eventuelle avvik fra rammeavtalens bestemmelser skal klart framgå av avtalen.

2.16.3.2 *Språkbruk*

Avtalen skal være klar, entydig og lett forståelig for alle som har behov for å forstå den. Den skal også kunne forstås av de som ikke har deltatt i anskaffelsesprosessen.

2.16.3.3 *Identifisering/nummerering*

Alle inngåtte kontrakter/bestillinger skal identifiseres med et unikt nummer. For kontrakter skal det fremgå hvor mange originaleksemplarer (normalt ett til hver av partene) som er undertegnet og hvorledes disse er fordelt.

2.16.3.4 *Dokumentrang*

Dersom avtalen består av flere dokumenter skal det etableres en dokumentrang som fastslår hvilket dokument som gjelder dersom dokumentene strider mot hverandre.

Standardrangering av dokumenter i en avtale er:

- a) spesielle kontraktsvilkår
- b) alminnelige kontraktsvilkår
- c) tekniske spesifikasjoner og kravformuleringer
- d) tegninger (hvis relevant).

2.17 *Forsvarsdepartementets godkjenning*

En del saker krever Forsvarsdepartementets godkjenning før forsvarssektoren forpliktes (se del 25, pkt. 25.2.1.).

2.18 *Meddelelse om hvem som skal tildeles kontrakt*

Ved anskaffelser som gjennomføres i henhold til FOA skal tilbyderne meddeles samtidig om hvem som skal tildeles kontrakt i rimelig tid før tildeling.

Kommentar:

Det er ikke krav til den type meddelelse for anskaffelser som er unntatt fra FOA, jf. LOA § 3.

2.19 *Undertegning av avtaler*

Kontrakter/bestillinger skal signeres av representant fra anskaffelsesmyndigheten med fullmakt til å inngå avtalen, og oversendes Leverandøren som signerer og returnerer en ordrebekreftelse.

Kontrakter utferdiges i minimum 2 eksemplarer som signeres av representant fra anskaffelsesmyndigheten med fullmakt til å inngå avtalen. Kontraktene oversendes Leverandøren som kontrasignerer eksemplarene og returnere anskaffelsesmyndighetens eksemplar(er).

2.20 *Melding om valg av leverandør**

Den valgte leverandør underrettes snarest og senest innen utløpet av vedståelsesfristen. De øvrige tilbydere skal gis skriftlig melding om at de ikke er valgt. Anskaffelsesmyndigheten skal overfor enhver tilbyder som ber om det, opplyse om begrunnelsen for hvorfor tilbyderen ikke ble valgt. Ved anskaffelser som er kunngjort gjennom EBB (jf. pkt. 2.5.1.1) skal det kunngjøres kontraktstildeling samme sted.

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

Ved anskaffelser som gjennomføres i henhold til FOA skal konkurranseresultater kunngjøres iht. bestemmelsene i forskriften.

2.21 *Returnering av tilbud/prøver*

Prøver som ikke er forbrukt eller ødelagt under utprøving skal returneres tilbyderen på anmodning, og for tilbyders regning dersom annet ikke er fastsatt i forespørselen.

2.22 *Endringer*

2.22.1 *Generelt*

Rutiner for endringer skal avtales med leverandøren. Rutinene for endringer inneholder tre elementer:

- a) Rutiner for å inngå en gjensidig avtale av endringer gjennom en «Endringsavtale» i form av blankett 5106.
- b) Rutiner for hvordan leverandøren fremmer forslag til endringer av avtalen gjennom en «Søknad om endring» i form av blankett 5109.

- c) Rutiner til å gi ensidige pålegg om endringer fra forsvarssektoren gjennom en «Endringsordre» ved utstedelse av blankett 5107. Retten til å utstede Endringsordre kan utelates ved enkle anskaffelser hvor behovet for å utstede Endringsordre ikke anses for å være relevant.

I tillegg til å benytte blankettene kan anskaffelsesmyndigheten benytte ekvivalent elektronisk virkemiddel godkjent for bruk i forsvarssektoren til å foreta endringer. Før metoden benyttes, må leverandøren akseptere at den kan benyttes til å endre avtalen med bindende virkning.

For anskaffelser etter LOA/FOA er det i utgangspunktet ikke mulig å gjøre vesentlige endringer i forhold til det opprinnelige konkurransegrunnlag. Med hensyn til hva som skal anses som vesentlige endringer må det foretas en konkret vurdering. Det vil således bare være mulig å foreta endringer som ikke er vesentlige, eller endringer som er forutsatt og beskrevet i det opprinnelige konkurransegrunnlaget. I det omfang det er mulig å foreta endringer i kontrakten for anskaffelser etter LOA/FOA, skal endringsrutinene som er beskrevet i dette avsnittet følges.

2.22.2

Endringsavtale

En endringsavtale er en gjensidig avtale med motparten om å endre avtalevilkårene. Dette er den foretrukne form for å endre inngåtte avtaler. Endringsavtalen forutsetter at det foreligger enighet om endringen på forhånd, og at forhold som omfang, leveringstid, pris/kompensasjonsformat, og administrative forhold er avklart. Endringsavtalen utstedes på blankett 5106, og er gyldig når begge parter har signert.

2.22.3

Søknad om endring

Leverandøren kan foreslå endringer til den inngåtte avtalen. For eksempel endringer i tegninger, konstruksjoner eller spesifikasjoner dersom slike endringer antas å innebære fordeler med hensyn til fremstillingsmetoder, produksjonstid og/eller kostnader. Leverandøren skal fremme slike søknader på blankett 5109 – «Søknad om endring». Hvis søknaden aksepteres av anskaffelsesmyndigheten, skal dette formaliseres ved utstedelse av en endringsavtale.

2.22.4

Endringsordre

En endringsordre er et skriftlig pålegg som forsvarssektoren med hjemmel i avtalevilkårene gir leverandøren om endringer i leveringsomfanget for ett eller flere av følgende punkter:

- a) Tegninger, konstruksjoner eller spesifikasjoner når leveransen produseres spesielt for forsvarssektoren.
- b) Forsendelses- og/eller emballeringsmåte herunder preserveringsmetoder.
- c) Sted for levering.

Dersom leverandøren mener at endringen skal medføre justering av pris, betinget kostnadstak, leveringstid, eller andre avtalebetingelser, skal leverandøren meddele dette til forsvarssektoren innen 14 dager etter at han har mottatt endringsordren. Et slikt krav om justering av pris, leveringstid osv fritar ikke leverandøren fra å gjennomføre avtalen i den endrede form.

Når partene er enige om eventuelle endringer av pris, betinget kostnadstak, leveringstid osv som følge av en endringsordre skal dette formaliseres i en endringsavtale.

Endringsordre skal normalt benyttes når det ikke er tid eller av andre grunner ikke er mulig å utstede en endringsavtale.

2.23

Leveranseoppfølging

Anskaffelsesmyndigheten er ansvarlig for nødvendig oppfølging av leverandøren etter avtaleinngåelse. Aktivitetene skal tilpasses eventuelle konsekvenser en forsinket eller mangelfull leveranse vil påføre forsvarssektoren, og skal fokusere på forhold som påvirker leveringstid, ytelse, og kostnader. Blant annet kan følgende tiltak benyttes:

2.23.1

Oppstartsmøte

Oppstartsmøte holdes etter at avtalen er inngått. Leverandøren bør få tilstrekkelig tid til å lese i gjennom avtalen og forberede sin organisasjon på innholdet. Videre bør leverandøren ha returnert ordrebekreftelsen før møtet avholdes.

Hensikten med denne type møte er:

- a) Å verifisere at de personer som faktisk skal gjennomføre leveransen har lest og forstått avtalens innhold.
- b) Gjennomgang av leverandørens planer for leveransen.
- c) Etablere personlig kontakt mellom partene.

2.23.2

Rapportering

Det kan avtales at leverandøren skal fremsende skriftlige rapportering om status og fremdrift av prosjektet. Rapportering og måling av fremdrift må gjøres i forhold til en avtalt plan for gjennomføring av prosjektet. Rapportering bør gjøres regelmessig.

Kommentar:

I tillegg til å fastslå status, sørger framdriftsrapportering for at leverandøren og forsvarssektoren regelmessig må fokusere på planen og identifisere hva som skal gjøres i den

kommende perioden for at prosjektet skal kunne gjennomføres som planlagt. En rapportering bør minimum inneholde:

Oversikt over hva som er utført i siste rapporteringsperiode.

Oversikt over hovedaktiviteter som skal utføres i neste rapporteringsperiode.

Spesielle problemer som kan forsinke prosjektet

Oversikt over hvilke svar/aksjoner som forsvarssektoren må gi/utføre for at prosjektet skal følge planen.

2.23.3

Bedriftsbesøk

Bedriftsbesøk kan gjennomføres hos leverandører og underleverandører for å verifisere at leverandøren følger planer, prosedyrer osv.

Egne innsynsklausuler i kontrakten skal sikre nødvendig tilgang hos leverandører/underleverandører, ref. del 23 Innsyn.

2.24

Sluttoppgjør

2.24.1

Hovedregel

Hovedregelen er at forsvarssektoren foretar oppgjør når leverandøren har oppfylt de forpliktelser han har påtatt seg. De elementer som er involvert i selve oppgjørsfasen er således normalt:

- a) Å bringe på det rene om avtalens vilkår er oppfylt
- b) Inngåelse av sluttavtale
- c) Selve oppgjøret.

2.24.2

Leverandørens oppfyllelse av kontrakten

Det må her nøye vurderes at alle forpliktelser er oppfylt fra leverandørens side.

I tillegg til selve hovedleveransen må det fastslås hvorvidt alle tilleggsytelser som levering av håndbøker og dokumentasjon i endelig og godkjent form, reservedelslister, kodifisering, gjennomføring av opplæring, garantiforpliktelser etc er tilfredsstillende oppfylt før sluttoppgjør foretas.

Der leverandøren har mottatt graderte dokumenter må det vurderes og fremgå av kontrakten når disse skal returneres til forsvarssektoren, jf. forskrift 1. juli 2001 nr. 753 om sikkerhetsgraderte anskaffelser § 2–6, se pkt. 25.11.

Anskaffelsesmyndigheten skal gjennomgå kontrakten før sluttfaktura videresendes for betaling, for å klarlegge at det foreligger tilfredsstillende attestasjon for alle forpliktelser som påhviler leverandøren. Forsvarssektoren skal så hurtig som mulig foreta sine undersøkelser for å fastslå hvorvidt leverandøren har oppfylt alle sine forpliktelser, slik at sluttoppgjør kan skje uten unødig forsinkelse og innen avtalte frister. Hensynet til at alle aktuelle forhold blir tilstrekkelig klarlagt skal imidlertid være avgjørende.

2.24.3

Sluttavtale

Når det er klarlagt at leverandøren har oppfylt alle sine forpliktelser, skal det for alle kontrakter som har vært gjenstand for kostnadsprøving (se del 11 Kostnadskontroll) inngås en sluttavtale som fastsetter at ytterligere krav ikke eksisterer og fastslår sluttoppgjørets endelige beløp.

I særlige tilfeller kan det være hensiktsmessig å foreta sluttoppgjør selv om enkelte forpliktelser fortsatt påhviler leverandøren, f.eks. garantiforpliktelsen og forpliktelse til å levere reservedeler. Dette må da klart fremgå av sluttavtalen.

2.24.4

Oppgjør

Oppgjøret foretas på grunnlag av sluttavtalens bestemmelser. For fastpriskontrakter og priskontrakter med prisglidningsbestemmelser skal oppgjøret foretas i henhold til avtalens bestemmelser, blant annet etter mottakelse av nødvendige dokumenter og attestasjoner for at avtalens forpliktelser er tilfredsstillende oppfylt.

2.25

Reklamasjoner/Garantier

Anskaffelsesmyndigheten er ansvarlig for å følge opp de garantibetingelser som er inngått for levering av varer og tjenester. Feil og mangler som oppdages, og som er dekket av garantibetingelsene, skal meddeles leverandøren umiddelbart.

Kommentar:

Anskaffelsesmyndigheten må iverksette rutiner sammen med brukerorganisasjonen for å ivareta garantirettigheter når materiellet overføres til linjeorganisasjonen.

Del 17 skal lyde:

*Del 17. EDA Code of Conduct**

* Gjelder ikke ved FOA/LOA-anskaffelser.

17.1

Anskaffelser som skal kunngjøres

Anskaffelser som er unntatt LOA i henhold til § 3 eller FOA i henhold til § 1–3 (2) og med verdi fra og med en million EUR skal kunngjøres på EDAs hjemmeside «EDA Electronic Bulletin

Board (EBB) on Defence Procurement Opportunities», og iht. EDA Code of Best Practice of Supply Chain, se www.eda.europa.eu/genericitem.aspx?area=Organisation&id=159, vedlagt i del 26.

Del 17 omfatter ikke anskaffelse av bygg og anlegg.

17.2 *Unntak fra kunngjøringsplikt*

17.2.1. Følgende kan unntas fra kunngjøring:

- a) Unntak angitt i ARF pkt. 2.5.1.2
- b) Anskaffelse av forskning og teknologi
- c) Anskaffelse i samarbeid med andre nasjoner, jf. ARF pkt. 1.5.1.c
- d) Anskaffelse av kjernefysiske våpen og kjernefysiske framdriftssystemer
- e) Anskaffelse av kjemiske, bakteriologiske og radioaktive varer og tjenester
- f) Anskaffelse av kryptografisk utstyr (bare kryptodelen av utstyret, ikke standardutstyr).

Dersom unntak foretas, skal EDA varsles. Unntaket skal begrunnes.

17.3 *Type kunngjøringer – EDA*

Følgende skal kunngjøres:

- Anbudsinnydelser/Forespørsler
- Inngåtte kontrakter
- Rettelser.

17.4. *Leveringssikkerhet*

Anskaffelser som følger EDA Code of Conduct er underlagt medlemslandenes plikt til å sørge for sikker levering i tilfelle krise eller væpnet konflikt iht. Framework Agreement for Security of Supply Between Subscribing Member States in Circumstance of Operational Urgency, se www.eda.europa.eu/genericitem.aspx?area=Reference&id=163, vedlagt i del 26.

17.5. *Informasjonssikkerhet*

Anskaffelser som følger EDA Code of Conduct er underlagt medlemslandenes plikt til å sørge for at gradert informasjon behandles iht. Security of Information Between Subscribing Member States, se www.eda.europa.eu/genericitem.aspx?area=Reference&id=164, vedlagt i del 26.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2008.

7. okt. Nr. 1092 2008

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 7. oktober 2008 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 45. Kunngjort 10. oktober 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 14. desember 2007 nr. 1686 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008 gjøres følgende endring:

Ny § 11b skal lyde:

§ 11b. *Unntak fra bestemmelse om innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål*

Kystfartøy på eller under 21,35 meter største lengde som er påmeldt hos Norges Sildesalgslag kan ha inntil 40 % norsk vårgytende sild under minstemål i antall i de enkelte fangster ved fiske innenfor grunnlinjene. Det enkelte fartøy må være påmeldt før fisket tar til og fisket innenfor grunnlinjen må avsluttes gjennom levering.

Unntaket beskrevet i første ledd begrenses til et kvantum på 3000 tonn. Det enkelte fartøys fangst belastes den ordinære fartøykvoten.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når kvoten på 3000 tonn er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere forskrift med krav til gjennomføring av fisket.

II

Endringen trer i kraft straks.

22. sept. Nr. 1093 2008

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 22. september 2008 med hjemmel i forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 § 32. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 gjøres følgende endringer:

§ 17 nr. 5 første og andre punktum skal lyde:

5. Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover fartøykvoten. Fra og med 22. september er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter.

§ 21 andre ledd første og andre punktum skal lyde:

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover fartøykvoten. Fra og med 22. september er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. sept. Nr. 1094 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. september 2008 med hjemmel i forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 § 32. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 gjøres følgende endringer:

§ 7 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketrållatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 639 tonn torsk, og en maksimalkvote på inntil 429 tonn hyse, hvorav 324 tonn er garantert.

§ 14 andre ledd skal lyde:

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 221 tonn hyse, hvorav 97 tonn er garantert.

II

Endringene trer i kraft straks.

29. sept. Nr. 1095 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 29. september 2008 med hjemmel i forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 § 32. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketrållatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 659 tonn torsk, og en maksimalkvote på inntil 429 tonn hyse, hvorav 324 tonn er garantert.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. okt. Nr. 1096 2008**Forskrift om instruks for mottakere og fiskere av norsk vårgytende sild ved innblanding av 20–40 % sild under minstemål i antall tatt innenfor grunnlinjene**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. oktober 2008 med hjemmel i forskrift 14. desember 2007 nr. 1686 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008 § 11b og lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

§ 1. Instruks

Fiskere og mottakere av norsk vårgytende sild som er fisket innenfor grunnlinjene og som inneholder innblanding av 20–40 % sild under minstemål i antall og som skal belastes avsatt kvote på 3000 tonn, må etterleve følgende

instruks:

1. Før fiske etter norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjene avsatt i henhold til særskilt kvote på 3000 tonn kan ta til, må fartøyet sende skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag.
2. Fartøy som deltar i ordningen skal foreta lengdemålinger per kast når kastet tas om bord i fartøyet. Fisker plikter å ta ut et representativt utvalg av hele kastet på minimum 100 individ. Lengdemålingen skjer fra snuten til lengste lengde på halefinnen uten at halen presses sammen (naturlig form når silda legges ned). Lengden måles i lengdeintervaller og til nærmeste intervallgrense nedad, se vedlagt skjema. Måling av hvert individ skal føres på skjemaet med de summeringer som er anført. Skjemaet signeres av fisker og oppbevares om bord i fartøyet i minimum 6 måneder. Kjøper/mottaker skal underrettes om innblandingsprosent på hele fangsten senest to timer før ankomst havn.
3. Kjøper/mottaker skal sende forhåndsmelding til Fiskeridirektoratets Sjøtjeneste Nord (faks 902 11 620), ved mottak av fangst av mellom 20– 40 % sild under minstemål i antall. Forhåndsmelding om landing skal sendes minst to timer før fartøyet ankommer havn, og skal inneholde opplysninger om fartøy, fangstfelt, kvantum, innblandingsprosent, landingstidspunkt og -sted.
4. Kjøper/mottaker av sild, som nevnt i første ledd, skal før sortering foreta egnede prøvetakinger av norsk vårgytende sild under minstemål i antall per landing. Fisker og kjøper/mottaker plikter i fellesskap å foreta et representativt utvalg av hele landingen på minimum 300 individ. Målingene av hvert individ skal føres på vedlagte skjema med de summeringer som er anført.
Vedlagte skjema skal undertegnes av begge parter (fisker og kjøper/mottaker). Skjemaet skal være tilgjengelig for Fiskeridirektoratets inspektører på mottaksstedet i minimum 6 måneder. Kopi av skjemaet skal sendes Fiskeridirektoratet ved Statistikkavdelingen sammen med kopi av sluttседdel per faks 552 38 141 eller post: postboks 2009, Nordnes, 5817 Bergen.
5. Total mengde sild under minstemål i vekt skal føres på egen linje på sluttседdel/landingsседdel. Beregnet prosentandel sild under minstemål i antall skal føres i merknadsrubrikken på seddel. Spørsmål vedrørende seddelføring rettes til Norges Sildesalgslag.

§ 3. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 7. oktober 2008 og gjelder til og med 31. desember 2008.

Lengdemålingsskjema sild

For å lese skjemaet i pdf, se her: [Skjema](#)

8. okt. Nr. 1097 2008

Forskrift om endring i forskrift om føring av manntall for fiskere, fangstmenn m.v.

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 8. oktober 2008 med hjemmel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 4. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 26. september 1983 nr. 1495 om føring av manntall for fiskere, fangstmenn m.v. gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Med inntekt menes summen av brutto lønnsinntekt, netto næringsinntekt påplussset eventuelle fondsavsetninger, og kapitalinntekter. I denne sammenheng regnes ugradert alderspensjon som full virksomhet i tillegg til fiske med mindre vedkommende er mellom 67 og 68 år. Den som er tilstått uførepensjon på grunnlag av hel ervervsuførhet, kan ikke tas opp i manntallet. Dette gjelder også når vedkommende senere tilstås alderspensjon unntatt når vedkommende er mellom 67 og 68 år.

§ 5 nr. 2 siste punktum skal lyde:

I denne sammenheng regnes full alderspensjon som full virksomhet utenom fiske med mindre vedkommende er mellom 67 og 68 år.

§ 6 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Bestemmelsen kan ikke anvendes for personer som oppbærer full alderspensjon med mindre vedkommende er mellom 67 og 68 år.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. okt. Nr. 1098 2008**Forskrift om satser for prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 10. oktober 2008 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

§ 1. Tilskuddssatser for PNS-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer (PNS-ordningen) skal fra 1. oktober 2008 være:

<i>Råvare</i>	<i>Sats gjeldende fra 1. oktober 2008 (kr/kg)</i>
Helmelk flytende	0,00
Skummet melk flytende	0,00
Yoghurt	0,00
Kondensert melk fet	0,00
Kondensert melk mager	0,00
Helmelkpulver 28 %	0,00
Helmelkpulver 28 % til iskrem	0,00
Melkepulver 20 %	0,00
Melkepulver 20 % til iskrem	0,00
Skummetmelkpulver	2,75
Skummetmelkpulver til iskrem	2,43
Yoghurtpulver	0,00
Fløte	0,00
Fløte til iskrem	0,00
Rømme	0,00
Helmelkpulver 35 %	0,00
Fløtepulver 55 %	0,00
Mysepulver	1,00
Mysepulver til iskrem	0,91
Smør	0,00
Smør til iskrem	0,00
Smørølje	0,00
Ost naturell	2,00
Heleggmasse	3,82
Heleggpulver	14,79
Eggeplomme konservert	0,00
Eggeplommepulver	15,93
Poteter	0,78
Mel og flak av poteter	5,85
Potetstivelse	6,04
Glykose (våt)	4,64
Svinekjøttsortering 23 %	0,00
Storfekjøttsortering 14 %	17,50
Fårekjøttsortering 25 %	20,05
Slaktehøne	2,14
Kylling	13,00

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 12. november 2007 nr. 1277 om satser for prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

10. okt. Nr. 1099 2008**Delvis ikraftsetting av lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. oktober 2008 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.) del V. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

1. Delvis ikraftsetting av lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.).

2. Endringene i straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 § 53 nr. 3 bokstav e og § 53 nr. 6 (program mot ruspåvirket kjøring) og vegtrafikkloven 18. juni 1965 nr. 4 § 31 trer i kraft 1. november 2008.

10. okt. Nr. 1100 2008

Forskrift om program mot ruspåvirket kjøring

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. oktober 2008 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 53 nr. 6. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

§ 1. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder program mot ruspåvirket kjøring som fører av motorvogn kan bli dømt til, jf. straffeloven 1902 § 53 nr. 3 bokstav e.

§ 2. Formålet med programmet

Programmet har som formål å motvirke nye straffbare handlinger ved kjøring i ruspåvirket tilstand, skape et tryggere trafikkmiljø og minske antall trafikkulykker.

§ 3. Definisjoner

Med berusende eller bedøvende middel menes ikke bare påvirkning av ulovlige rusmidler, men også påvirkning av legale medikamenter.

§ 4. Samtykke

Retten kan bare fastsette vilkår om program mot ruspåvirket kjøring dersom domfelte samtykker, jf. straffeloven 1902 § 53 nr. 3 bokstav e.

Samtykket skal fremgå av en samtykkeerklæring som siktede skriver under i forbindelse med personundersøkelsen, jf. § 5. Siktede må bekrefte samtykket i retten. Samtykket kan trekkes tilbake på ethvert tidspunkt, også etter domsavsigelsen.

Før siktede skriver under samtykkeerklæringen, skal kriminalomsorgen gi siktede utførlig informasjon om programmet og hva samtykket innebærer. Informasjonen skal også omfatte følgene av eventuelle brudd på krav og vilkår som er satt, herunder følgene av at siktede eller domfelte trekker tilbake samtykket til å delta i programmet.

Dersom siktede er mindreårig, gjelder reglene om partsrettigheter for verger i straffeprosessloven § 83 – § 84.

§ 5. Personundersøkelse

Personundersøkelse skal alltid rekvireres fra kriminalomsorgen når det kan være aktuelt å idømme program mot ruspåvirket kjøring. Påtalemyndigheten eller retten kan rekvirere personundersøkelse av siktede etter straffeprosessloven § 162. I rekvisisjonen skal det fremgå at påtalemyndigheten eller retten ønsker opplysninger om siktedes personlighet, livsforhold og fremtidsmuligheter med sikte på idømmelse av program mot ruspåvirket kjøring.

Personundersøkelsen gjennomføres etter reglene i straffeprosessloven kapittel 13 og nærmere retningslinjer gitt av Justisdepartementet.

§ 6. Innholdet i programmet

Kriminalomsorgen skal tilrettelegge innholdet i programmet ut fra den enkeltes forutsetninger og behov. Programmet skal gi kunnskap om konsekvenser av ruspåvirket kjøring og bevisstgjøre domfelte til å ta ansvar for egne handlinger.

Program mot ruspåvirket kjøring skal inneholde individuelle samtaler med kriminalomsorgen, samtaleorientert undervisning, kartlegging av eventuelt behandlingsbehov og kontroll. Samtalene og samtalehyppigheten skal tilpasses den enkeltes behov. Samtalene skal så langt det er mulig gjennomføres minimum hver 14. dag.

Undervisningsdelen skal utgjøre mellom 20 og 30 timer som gjennomføres i et tidsrom på to til tre måneder. Undervisningen gis i grupper eller individuelt.

Kriminalomsorgen bistår domfelte med å kontakte primærhelsetjenesten eller sosialtjenesten for henvisning til spesialisthelsetjenesten som kartlegger behandlingsbehov og vurderer rett til tverrfaglig spesialisert rusbehandling. Kriminalomsorgen skal gjøres kjent med konklusjonen eller tilrådingen helsetjenesten kommer fram til.

§ 7. Krav til domfelte ved gjennomføringen

Den domfelte skal gjennomføre programmet etter nærmere anvisning fra kriminalomsorgen. Den domfelte skal

- møte til fastsatt tid og sted til alle avtaler
- være upåvirket av berusende eller bedøvende midler, med mindre medikamentene er foreskrevet av lege som tiltak i et behandlingsopplegg
- gi opplysninger om sitt bosted og andre forhold av betydning for gjennomføringen av programmet.

Den domfelte skal ikke vise en atferd som kan

- true sikkerheten til personer som deltar under gjennomføringen
- påvirke miljøet på en særlig negativ måte.

Domfelte skal selv dekke reiseutgiftene ved gjennomføring av programmet. Kriminalomsorgen skal dekke utgiftene dersom domfelte ikke selv har midler.

§ 8. Gjennomføringen

Kriminalomsorgen skal sørge for at domfelte gjennomfører programmet i løpet av prøvetiden. Gjennomføringen skal skje i samarbeid med myndigheter, institusjoner, organisasjoner mv. som har ansvaret for de enkelte delene av programmet.

Gjennomføringstiden er ti måneder med mindre retten uttrykkelig bestemmer en lengre gjennomføringstid. Gjennomføringstiden løper fra det tidspunktet domfelte møter første gang hos kriminalomsorgen. Straffeprosessloven § 461 gjelder tilsvarende, jf. straffeloven § 53 nr. 3 bokstav e siste punktum. Kriminalomsorgen avgjør når og hvor de ulike delene av programmet skal gjennomføres.

Kriminalomsorgen skal utarbeide en gjennomføringsplan. Planen skal utformes slik at den gir domfelte klarhet og forutsigbarhet om hva som kreves for å gjennomføre programmet.

Kriminalomsorgen kan på forhånd gi fritak for frammøte dersom særlig tungtveiende grunner taler for det. Manglende frammøte skal som hovedregel tas igjen på et senere tidspunkt etter nærmere bestemmelse av kriminalomsorgen.

Hvis domfelte ikke kan møte til gjennomføring av programmet på grunn av sykdom, kreves dette dokumentert med legeerklæring. Det må uttrykkelig fremgå av erklæringen at domfelte ikke er i stand til å møte til gjennomføring av program mot ruspåvirket kjøring. Domfelte må snarest mulig gi beskjed om sitt fravær.

§ 9. Kontroll med gjennomføringen

Kriminalomsorgen skal føre kontroll med at domfelte gjennomfører de ulike delene av programmet. Samarbeidspartnere skal melde fra om alle uregelmessigheter til kriminalomsorgen.

For å kontrollere kravet i § 7 første ledd bokstav b, kan kriminalomsorgen pålegge domfelte å avgi urinprøve, utåndingsprøve eller blodprøve eller å medvirke til andre undersøkelser som kan skje uten fare eller særlig ubehag, for å avdekke bruk av rusmidler, bedøvelsesmidler eller andre kjemiske stoffer som ikke er lovlig foreskrevet. Blodprøve kan bare tas av helsepersonell. Er det grunn til å anta at domfelte møter påvirket av berusende eller bedøvende midler, skal kriminalomsorgen snarest undersøke forholdet.

§ 10. Kontroll av generelt rusforbud

Hvis retten har satt forbud mot å bruke berusende eller bedøvende midler, jf. straffeloven 1902 § 53 nr. 3 bokstav c, skal kriminalomsorgen undersøke om forbudet blir overholdt. Undersøkelsen kan innebære uanmeldte besøk i hjemmet. Når det er satt rusforbud, kan kriminalomsorgen pålegge den domfelte å avgi urinprøve, utåndingsprøve eller blodprøve eller å medvirke til annen undersøkelse som kan skje uten fare eller særlig ubehag. Blodprøve kan bare tas av helsepersonell.

§ 11. Avbrudd i gjennomføringen

Kriminalomsorgen kan avbryte gjennomføringen av programmet dersom den domfeltes helsetilstand tilsier det, eller det foreligger særlig tungtveiende grunner.

Avbrudd gis inntil fire uker, og kan senere forlenges en gang med inntil fire uker. Ytterligere forlengelse kan gis av regionalt nivå.

Skal deler av programmet gjennomføres etter at den fastsatte prøvetiden er løpt ut, må kriminalomsorgen bringe saken inn for retten for forlengelse av prøvetiden, jf. straffeloven § 54 nr. 1. Regiondirektøren eller den vedkommende gir fullmakt, fremmer begjæringen for retten. Kriminalomsorgen skal varsle påtalemyndigheten når den begjærer rettens avgjørelse.

§ 12. Reaksjon på brudd

Programmet skal gjennomføres med lav toleranse for brudd på vilkår. Brudd skal følges opp konsekvent og restriktivt.

Som alvorlig brudd regnes blant annet ugrunnet fravær, oppmøte i ruspåvirket tilstand eller at domfelte nekter å avgi prøve for å avdekke bruk av berusende eller bedøvende midler. Dersom domfelte trekker samtykket tilbake, skal kriminalomsorgen innkalle domfelte til en samtale hvor det gjøres klart at dette er et alvorlig brudd på vilkåret ved og forutsetningen for den betingede dommen.

Ved mindre alvorlig brudd skal kriminalomsorgen gi domfelte en skriftlig advarsel.

Kriminalomsorgen kan stanse gjennomføringen av programmet dersom domfelte alvorlig eller gjentatt bryter fastsatte vilkår. Kriminalomsorgen kan også stanse gjennomføringen av programmet dersom domfelte begår en straffbar handling i prøvetiden. Stans av gjennomføringen gjelder fra det tidspunktet kriminalomsorgen treffer vedtak i saken.

Retten kan ved dom bestemme at straff helt eller delvis skal fullbyrdes dersom domfelte alvorlig eller gjentatt bryter fastsatte vilkår, jf. straffeloven 1902 § 54 nr. 2 første ledd. Ved avgjørelsen kan retten ta hensyn til at deler av programmet allerede er gjennomført. Dersom det anses mer hensiktsmessig, kan retten i dommen sette ny prøvetid og nye vilkår, jf. straffeloven 1902 § 54 nr. 2 annet ledd.

Regiondirektøren eller den vedkommende gir fullmakt, fremmer begjæringen for retten. Kriminalomsorgen skal varsle påtalemyndigheten når den begjærer rettens avgjørelse.

Regiondirektøren eller den vedkommende gir fullmakt treffer også avgjørelse om anke.

§ 13. Ny straffbar handling

Dersom domfelte begår en straffbar handling i prøvetiden, kan retten etter straffeloven 1902 § 54 nr. 3 gi en samlet dom for begge handlingene eller en særskilt dom for den nye handlingen. Kriminalomsorgen har plikt til å varsle politi eller påtalemyndighet hvis den blir kjent med at domfelte begår lovbrudd i prøvetiden. Det er påtalemyndigheten som fremmer straffesaken for retten.

§ 14. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. november 2008.

10. okt. Nr. 1101 2008**Forskrift om endring i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. oktober 2008 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 andre og tredje ledd, § 14, § 18 andre ledd jf. § 11 andre ledd bokstav a og § 30. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2–25 (endret) skal lyde:

§ 2–25. (tråltillatelse til ringnotfartøy og kystnotfartøy)

Fiskeridirektoratet kan tildele tillatelse til fartøy som er tildelt ringnottillatelse eller deltakeradgang for små ringnotfartøy til å bruke trål i fisket etter makrell, taggmakrell (hestmakrell) og sild i Nordsjøen, etter lodde eller norsk vårgytende sild.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratet tildele tillatelse til å nytte trål i fisket etter norsk vårgytende sild til kystnotfartøy som har adgang til å delta i dette fisket. Dette gjelder som en prøveordning frem til 31. mai 2009.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. okt. Nr. 1102 2008**Forskrift om offentlig administrasjon av filial av bank med hovedsete i fremmed stat**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 12. oktober 2008 med hjemmel i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner § 1–1 fjerde ledd og § 4–1 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1138. Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

§ 1. Når en bank med hovedsete i fremmed stat og med filial i Norge ikke dekker sine forpliktelser i Norge etter hvert som de forfaller, samtidig som banken dekker sine forpliktelser etter hvert som de forfaller i hjemlandet eller de tiltak som er iverksatt fra hjemstatens myndigheter overfor banken med sikte på å sikre fortsatt drift ikke har effekt for filialen i Norge, kan Finansdepartementet treffe vedtak om at filialen i Norge settes under offentlig administrasjon.

Vedtaket om offentlig administrasjon omfatter alle bankens eiendeler og forpliktelser i Norge.

§ 2. Vedtak etter § 1 om offentlig administrasjon av filial av bank med hovedsete i annen EØS-stat kan treffes når Finansdepartementet anser det som et nødvendig og forholdsmessig tiltak for å sikre at sentrale hensyn etter EØS-regler som svarer til direktiv 2001/24/EF blir overholdt.

§ 3. Bestemmelsene i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner (banksikringsloven) § 4–1, § 4–5 første ledd tredje og fjerde punktum, tredje og fjerde ledd, og § 4–6 til § 4–13 gjelder tilsvarende for offentlig administrasjon av filial i Norge av bank med hovedsete i fremmed stat.

I vedtak etter § 1 kan det gis nærmere bestemmelser om lovens anvendelse på filialen.

§ 4. Konkursloven § 87 om sikkerhetsstillelse for bostyrer gjelder tilsvarende for administrasjonsstyrets medlemmer.

§ 5. Kredittilsynet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av administrasjonen etter § 1.

§ 6. Forskriften trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1103 2008**Forskrift om endring i forskrift om støyemisjon fra luftfartøy**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1, § 15–4 og § 16–1, jf delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273 og delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66e (direktiv 2006/93/EF). Kunngjort 14. oktober 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 1. februar 2008 nr. 102 om støyemisjon fra luftfartøy gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Luftfartøy av historisk interesse kan etter søknad til Luftfartstilsynet unntas fra hovedregelen i § 3.

I forbindelse med innvilgelse av unntak etter 1. ledd, underretter Luftfartstilsynet EFTA Surveillance Authority (ESA) samt de ansvarlige myndigheter i EØS-området. Unntak skal begrunnes.

Norske myndigheter anerkjenner unntak som en annen EU/EØS-stat har gjort for luftfartøy registrert i denne statens register.

Luftfartstilsynet kan, etter søknad, i enkelttilfeller gi tillatelse til at luftfartøy som ikke kan opereres på grunnlag av bestemmelser i denne forskriften, likevel opereres fra norske lufthavner. Slike unntak er begrenset til:

- a) luftfartøyer, hvis bruk er så spesiell at det ville være urimelig å nekte et midlertidig unntak.
- b) Luftfartøy som utfører ikke-inntektsbringende flyvninger med henblikk på endring, reparasjon eller vedlikehold.

II

Endringen trer i kraft straks.

22. sept. Nr. 1108 2008**Meddelelse om ikrafttredelse av forskrift 9. mai 2008 nr. 449 og forskrift 26. mai 2008 nr. 507 som følge av ikrafttredelse av overenskomst mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om endring av konvensjonen mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål**

Meddelelse fra Justis- og politidepartementet 22. september 2008, jf. lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold § 1, jf. delegeringsvedtak 2. februar 2001 nr. 725. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

Danmark, som siste stat, har tiltrådt endringsoverenskomst 26. januar 2006 nr. 3 mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om endring av konvensjonen mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål.

Endringsoverenskomsten vil derved tre i kraft mellom partene 1. desember 2008.

Dette innebærer at også følgende forskrifter gitt med hjemmel i lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold trer i kraft samme dato:

- forskrift 9. mai 2008 nr. 449 om opphevelse av forskrifter om nordisk konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål.
- forskrift 26. mai 2008 nr. 507 om gjennomføring i norsk rett av nordisk konvensjon 6. februar 1931 nr. 1 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål.

9. okt. Nr. 1109 2008**Forskrift om stopp i fisket etter torsk i Nordsjøen i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. oktober 2008 med hjemmel i forskrift 17. desember 2007 nr. 1495 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 § 9. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper i Nordsjøen for fartøy med adgang til å delta i lukket og åpen gruppe stoppes lørdag 11. oktober 2008 kl. 23.59.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fortsette sitt fiske inntil 4 tonn torsk rund vekt i 2008.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift, straffes etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

10. okt. Nr. 1110 2008**Delegering av myndighet etter lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv til å gi bestemmelser om kassasjon av mottatte fødselsnumre for medlemmer i tros- og livssynssamfunn til Kultur- og kirke departementet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. oktober 2008 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

Kongens myndighet etter lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12 delegeres til Kultur- og kirke departementet for så vidt gjelder adgang til å gi bestemmelser om etterfølgende kassasjon (fysisk sletting) av medlemmers fødselsnumre m.m. som tros- og livssynssamfunn har plikt til å opplyse om til offentlig myndighet i forbindelse med beregning av årlig tilskudd etter lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.

10. okt. Nr. 1111 2008**Forskrift om endring i forskrift om e-merking av ferdigpakninger**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 10. oktober 2008 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normalt id § 16, § 27 og § 30.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 15 (direktiv 76/211/EØF endret ved direktiv 2007/45/EF). Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1730 om e-merking av ferdigpakninger gjøres følgende endring:

Forskriftens EØS-henvisningsfelt skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 15 (direktiv 76/211/EØF endret ved direktiv 2007/45/EF).

II

Endringen trer i kraft 11. april 2009.

13. okt. Nr. 1112 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. oktober 2008 med hjemmel i forskrift 17. desember 2007 nr. 1495 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 § 9. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 17. desember 2007 nr. 1495 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 gjøres følgende endring:

§ 5 andre ledd skal lyde:

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120 mm i Nordsjøen kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk.

II

Endringen trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1113 2008**Forskrift om endring i forskrift om fartøykvoter i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø i 2008–2009**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. oktober 2008 med hjemmel i forskrift 26. august 2008 nr. 956 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° i 2008–2009 mv. § 22. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 4. september 2008 nr. 993 om fartøykvoter i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø i 2008–2009 gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt andre ledd skal lyde:

Fra 13. oktober økes maksimalkvoten fastsatt i første ledd til 8,00 tonn lytefri hannkrabbe.

§ 1 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

§ 2 nytt andre ledd skal lyde:

Fra 13. oktober økes maksimalkvoten fastsatt i første ledd til 4,00 tonn lytefri hannkrabbe.

§ 2 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1114 2008

Forskrift om endring i forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 15. oktober 2008 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 26 og § 43 bokstav b, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XXIX nr. 3 (direktiv 2004/57/EF). Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff gjøres følgende endringer:

§ 1–3 fjerde ledd bokstav e skal lyde:

- e) pyroteknisk vare, slik som fyrverkeri, fyrstikker og lys-, røk- og brannsatser eller andre pyrotekniske satser.

§ 2–3 tredje ledd oppheves.

§ 2–9 skal lyde:

§ 2–9. Håndtering av pyrotekniske artikler og gjenstander

Pyrotekniske artikler og gjenstander skal brukes til det formål de er bestemt for og i samsvar med den bruksanvisning som skal følge varen.

Håndtering av fyrverkeri klasse IV, raketter klasse II og III samt pyroteknisk vare som kan forveksles med leketøy er ikke tillatt for forbrukere.

Plass for avfiring av fyrverkeri skal velges slik at det ikke oppstår skade på liv, helse, miljø og materielle verdier.

Oppsetting og avfiring av fyrverkeri klasse II, III og IV, illuminasjon med fakler o.l. må ikke finne sted i tettbebyggelse eller nær tørr skog eller andre brannfarlige omgivelser uten tillatelse fra leder av brannvesenet.

Ikke avfyrt fyrverkeri skal beskyttes mot utilsiktet antenning.

Nødvendig slokningsutstyr skal holdes i beredskap.

§ 8–1 skal lyde:

§ 8–1. Ervervstillatelse – samt unntak

Den som vil erverve eksplosiv vare må ha tillatelse. Tillatelse kan bare gis til den som har behov for eksplosiv vare og som ellers har nødvendig kompetanse og anses skikket. Tillatelse til erverv av fyrverkeri klasse IV, raketter klasse II og III og pyroteknisk vare som kan forveksles med leketøy kan ikke gis til forbrukere.

Dersom ikke annet fremgår av tillatelsen, kan erverv bare skje fra den som har tillatelse til å drive handel etter § 9–1.

Følgende eksplosiv vare kan allikevel erverves uten tillatelse:

- Annet fyrverkeri klasse I, II og III enn nevnt i første ledd.
- Pyroteknisk vare til teknisk bruk.
- Ammunisjon til boltepestol og andre apparater til teknisk bruk.
- Eksplosiv vare, hvor det ved godkjenningen er bestemt at tillatelse til erverv ikke kreves.
- Ammunisjon som erverves eller overlates etter bestemmelsene i lov 9. juni 1961 nr. 1 om skytevåpen og ammunisjon m.v.
- Eksplosiv vare som tilvirker med tillatelse etter § 6–1 erverver for tilvirking eller vare som han har tillatelse til å tilvirke.
- Eksplosiv vare som handlende med tillatelse etter § 9–1 erverver for videresalg.

§ 8–3 skal lyde:

§ 8–3. Spesiell ervervstillatelse

Spesiell tillatelse til erverv av eksplosiv vare, med unntak av fyrverkeri klasse IV og raketter klasse II og III, gis av politiet eller lensmannen i det distrikt hvor varen skal benyttes. Tillatelse gis for en bestemt mengde, og med varighet på inntil 6 måneder. Tillatt mengde kan fordeles på flere uttak.

Tillatelse til erverv av fyrverkeri klasse IV og raketter klasse II og III gis av leder av brannvesenet i den kommune hvor varen skal benyttes. Tillatelsen er begrenset til ett enkelt uttak.

§ 8–4 tredje ledd skal lyde:

Den som vil erverve fyrverkeri klasse IV og raketter klasse II og III må kunne dokumentere relevant erfaring og kunnskap i bruk av slik vare.

§ 9–3 andre ledd skal lyde:

Tillatelse til handel med fyrverkeri klasse IV og raketter klasse II og III kan kun gis til importør eller norsk produsent for direkte videresalg til kvalifisert bruker.

§ 9–4 skal lyde:

§ 9–4. Handel med fyrverkeri klasse II og III

Videresalg av fyrverkeri klasse II og III kan kun skje til den som har tillatelse til å drive handel med slik vare.

Raketter klasse II og III og pyroteknisk vare som kan forveksles med leketøy er ikke tillatt å selge eller utlevere til forbruker.

Salg og utlevering av annet fyrverkeri klasse II og III direkte til forbruker kan bare skje i tidsrommet 27. til 31. desember, fra egnet handelslokale eller salgssted over disk og av betjening. Utlevering og oppbevaring av fyrverkeri tillates ikke inne i kjøpesenter eller nærmere enn 25 meter fra bensinstasjoner. Kommunen kan gjøre unntak fra forbudet om utlevering og oppbevaring av fyrverkeri fra mindre kjøpesenter.

Særskilt utpekt person, jf. § 2–1, eller dennes stedfortreder må være fysisk til stede i handelslokalet eller på salgsstedet i den tiden salget foregår.

Etter søknad fra forbruker kan kommunen ut fra en brannteknisk vurdering av bl.a. aktuelt brukssted og årstid, gi særskilt tillatelse til kjøp av annet fyrverkeri klasse II og III enn nevnt i annet ledd i et enkelt tilfelle og i et annet tidsrom.

§ 12–6 nytt syvende ledd skal lyde:

Den som importerer eller forhandler raketter klasse II og III samt pyroteknisk vare som kan forveksles med leketøy, plikter i 2008 å ta tilsvarende varer i retur uten vederlag direkte fra forbruker.

I vedlegg V tilføyes ny fjerde rad. Vedlegg V skal lyde:

Vedlegg V. Artikler, som i henhold til FN's rekommandasjoner for transport av farlig gods betraktes som pyrotekniske artikler eller ammunisjon

<i>FN-nummer</i>	<i>Navn og beskrivelse</i>	<i>Klassifiseringskoder</i>	<i>Ordlister (kun brukes som informasjon)</i>
<i>Gruppe G</i>			
0009	Ammunisjon, brann, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.2 G	<i>Ammunisjon</i> Generell betegnelse, som hovedsaklig vedrører gjenstander til militær bruk og omfatter alle slags bomber, granater, raketter, miner, prosjektiler og andre lignende anordninger. <i>Ammunisjon, brannstiftende</i> Ammunisjon, som inneholder et brennbart stoff. Med unntak av tilfelle hvor det brennbare stoffet er et sprengstoff i seg selv, inneholder det også en eller flere av følgende bestanddeler: drivladning med tennsats og tenner, brannrør med sprengladning eller utkasterladning. Se under FN-nr. 0009
0010	Ammunisjon, brannstiftende, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.3 G	
0015	Ammunisjon, røyk, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.2 G	<i>Ammunisjon, røyk-</i> Ammunisjon, som inneholder et tåreframkallende stoff. Med unntak av tilfeller, hvor stoffet er et

<i>FN-nummer</i>	<i>Navn og beskrivelse</i>	<i>Klassifiseringskoder</i>	<i>Ordliste (kun brukes som informasjon)</i>
0016	Ammunisjon, røyk, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.3 G	sprengstoff i seg selv, inneholder ammunisjonen også en eller flere av følgende bestanddeler: En drivladning med tennladning og tennsats, et brannrør med sprengladning eller utstøterladning. Se under FN-nr. 0015
0018	Ammunisjon, tåregass, med sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.2 G	<i>Ammunisjon, tåregass, med sprengladning, utstøterladning eller drivladning</i> Ammunisjon, som inneholder et tåreframkallende stoff. Det inneholder dessuten en eller flere av følgende bestanddeler: pyroteknisk stoff, en drivladning med tennladning og tennsats, et brannrør med sprengladning eller utstøterladning. Se under FN-nr. 0018
0019	Ammunisjon, tåregass, med sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.3 G	
0039	Bomber, fotoflash	1.2 G	<i>Bomber</i> Eksplosivgjenstand som droppes fra fly. Kan inneholde en brennbar væske med sprengladning, en fotoflashsats eller en sprengladning. Betegnelsen omfatter: fotobomber.
0049	Patroner, lys-	1.1 G	<i>Patroner, lys-</i> Gjenstand, som består av en hylse, en tennladning og blitzlyspulver samlet i ett og klar til avfyring. Se under FN-nr. 0049
0050	Patroner, lys-	1.3 G	
0054	Patroner, signal-	1.3 G	<i>Patroner, signal-</i> Gjenstand beregnet til å avfyre fargede signalbluss eller andre signaler fra signalpistoler og lignende.
0066	Lunte, tenn	1.4 G	<i>Lunte, tenn</i> Gjenstand bestående av tekstilgarn dekket med svartkrutt eller en annen hurtigbrennende pyroteknisk blanding og med en bøyelig beskyttelsesomspinning. Den kan også bestå av en kjerne av svartkrutt omhyllt av bøyelig vevet stoff. Den brenner i lengderetning med en ytre flamme og anvendes til å overføre tenning fra en anordning til en ladning.
0092	Bluss, bakke	1.3 G	<i>Signalbluss</i> Gjenstand som inneholder pyrotekniske stoffer som er beregnet til anvendelse med henblikk på lyseffekt, identifikasjon, signalering eller advarsel. Se under FN-nr. 0092
0093	Bluss, luft	1.3 G	

<i>FN-nummer</i>	<i>Navn og beskrivelse</i>	<i>Klassifiseringskoder</i>	<i>Ordliste (kun brukes som informasjon)</i>
0101	Lunte, ikke detonerende	1.3 G	<i>Lunte/brannrør</i> De engelske betegnelse for lunte/brannrør (fuse/fuze) har felles opprinnelse (fransk fusee, fusil) og ansees somme tider for å være forskjellige stavemåter, men det er viktig å fastholde at fuse (lunte) betegner en snorlignende tennanordning, mens fuze (brannrør) betegner en anordning som inneholder mekaniske, elektriske, kjemiske eller hydrostatisk komponenter til initiering av serietenning ved deflagrasjon eller detonasjon. <i>Lunte, hurtigvirkende, ikke-detonerende (quickmatch)</i> Gjenstand bestående av bomullsgarn impregnert med fint svartkrutt (quickmatch). Brenner med en utvendig flamme og anvendes ved serietenning av fyrverkeri m.m.
0103	Lunte, tenn, rørformet, metalldekket	1.4 G	<i>Brannrør, metalldekket</i> Gjenstand bestående av et metallrør med en kjerne av et deflagrerende sprengstoff.
0171	Ammunisjon, lys, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.2 G	<i>Ammunisjon, lys, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning</i> Ammunisjon beregnet på å frambringe en enkel sterk lyskilde til opplysning av et område. Betegnelsen omfatter lyspatroner, lysgranater og lysprosjektiler samt målidentifikasjonsbomber.
0191	Signalmidler, hånd	1.4 G	<i>Gjenstand beregnet på å frambringe signaler</i>
0192	Signaler, jernbanespor, eksplosive	1.1 G	Se under FN-nr. 0191
0194	Signaler, nød, skip	1.1 G	Se under FN-nr. 0191
0195	Signaler, nød, skip	1.3 G	Se under FN-nr. 0191
0196	Signaler, røyk	1.1 G	Se under FN-nr. 0191
0197	Signaler, røyk	1.4 G	Se under FN-nr. 0191
0212	Sporlys for ammunisjon	1.3 G	<i>Sporlys for ammunisjon</i> Hermetisk lukket gjenstand, som inneholder pyrotekniske stoffer beregnet på å vise et prosjektils bane.
0254	Ammunisjon, lys, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.3 G	Se under FN-nr. 0171
0297	Ammunisjon, lys, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.4 G	Se under FN-nr. 0254
0299	Bomber, fotoflash	1.3 G	Se under FN-nr. 0039
0300	Ammunisjon, brann, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.4 G	Se under FN-nr. 0009

<i>FN-nummer</i>	<i>Navn og beskrivelse</i>	<i>Klassifiseringskoder</i>	<i>Ordlister (kun brukes som informasjon)</i>
0301	Ammunisjon, tåregass, med sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.4 G	Se under FN-nr. 0018
0303	Ammunisjon, røyk, med eller uten sprengladning, utstøterladning eller drivladning	1.4 G	Se under FN-nr. 0015
0306	Sporlys for ammunisjon	1.4 G	Se under FN-nr. 0015
0312	Patroner, signal	1.4 G	<i>Patroner, signal-</i> Gjenstand beregnet til å avfyre fargede signalbluss eller andre signaler fra signalpistol
0313	Signaler, røyk	1.2 G	Se under FN-nr. 0195
0318	Granater, øvelse, hånd eller gevær	1.3 G	<i>Granater, øvelse, hånd eller gevær</i> Gjenstand som er beregnet til å bli kastet med hånden eller skutt ut med gevær. Betegnelsen omfatter granater, øvelses-, hånd- eller gevær-
0319	Tennpatroner	1.3 G	<i>Tennpatroner</i> Gjenstand som består av en tennladning til tenning og en hjelpeladning bestående av et deflagrerende sprengstoff som f.eks. svartkrutt, som anvendes til å antenne drivladningen i hylstre til f.eks. kanoner.
0320	Tennpatroner	1.4 G	Se under FN-nr. 0319
0333	Fyrverkeri	1.1 G	<i>Fyrverkeri</i> Pyrotekniske gjenstander beregnet til underholdning.
0334	Fyrverkeri	1.2 G	Se under FN-nr. 0333
0335	Fyrverkeri	1.3 G	Se under FN-nr. 0333
0336	Fyrverkeri	1.4 G	Se under FN-nr. 0333
0362	Ammunisjon, øvelses	1.4 G	<i>Ammunisjon, øvelses</i> Ammunisjon uten hovedladning, som inneholder en sprengladning eller utstøterladning. Normalt inneholder den også et brannrør og en drivladning
0363	Ammunisjon, kalibrerings	1.4 G	<i>Ammunisjon, kalibrerings</i> Ammunisjon som inneholder pyrotekniske stoffer. Anvendes til prøving av ytelse eller kraft av ny ammunisjon, våpenkomponenter eller -kombinasjoner.
0372	Granater, øvelses, hånd eller gevær	1.2 G	Se under FN-nr. 0318
0373	Signalmidler, hånd	1.4 S	Se under FN-nr. 0191
0403	Bluss, luft	1.4 G	Se under FN-nr. 0092
0418	Bluss, bakke	1.2 G	Se under FN-nr. 0092
0419	Bluss, bakke	1.1 G	Se under FN-nr. 0092
0420	Bluss, luft	1.1 G	Se under FN-nr. 0092
0421	Bluss, luft	1.2 G	Se under FN-nr. 0092
0424	Prosjektiler, kalde med sporlys	1.3 G	<i>Prosjektiler</i> Gjenstand som f.eks. granater eller kuler, som utskyttes fra en kanon eller lignende, et gevær eller et annet håndskytevåpen. Kan være inerte med eller uten lysspor eller kan inneholde en spreng- eller utstøterladning eller sprengladning.

<i>FN-nummer</i>	<i>Navn og beskrivelse</i>	<i>Klassifiseringskoder</i>	<i>Ordlister (kun brukes som informasjon)</i>
0425	Prosjektiler, kalde med sporlys	1.4 G	Betegnelsen omfatter: Prosjektiler, inerte med lysspor, prosjektiler med sprengladning eller utstøterladning, prosjektiler med sprengladning
0428	Pyrotekniske gjenstander for teknisk bruk	1.1 G	Se under FN-nr. 0424 <i>Pyrotekniske gjenstander for teknisk bruk</i> Gjenstand som inneholder pyrotekniske stoffer og anvendes til tekniske formål som f.eks. frambringning av varme, gass, teatereffekter osv. Betegnelsen omfatter ikke følgende gjenstander som er oppført separat: all ammunisjon, patroner, signal, kabelkuttere, eksplosiver, fyrverkeri, lysbomber, signalbluss, utløseranordninger, sprengnagler, signalbluss, nødsignaler, jernbaneknallkapsler, røyksignaler
0429	Pyrotekniske gjenstander for teknisk bruk	1.2 G	Se under FN-nr. 0428
0430	Pyrotekniske gjenstander for teknisk bruk	1.3 G	Se under FN-nr. 0428
0431	Pyrotekniske gjenstander for teknisk bruk	1.4 G	Se under FN-nr. 0428
0434	Prosjektiler med spreng- eller utstøterladning	1.2 G	<i>Prosjektiler</i> Gjenstand som f.eks. granater eller kuler som utskytes fra en kanon eller lignende, et gevær eller annet håndskytevåpen. Kan være inerte, med eller uten lysspor eller kan inneholde spreng- eller utstøterladning eller en sprengladning. Betegnelsen omfatter prosjektiler, inerte, med lysspor, prosjektiler med sprengladning eller utstøterladning, prosjektiler med sprengladning.
0435	Prosjektiler med spreng- eller utstøterladning	1.4 G	Se under FN-nr. 0434
0452	Granater, øvelses, hånd eller gevær	1.4 G	Se under FN-nr. 0372
0487	Signaler, røyk	1.3 G	Se under FN-nr. 0194
0488	Ammunisjon, øvelses	1.3 G	<i>Ammunisjon, øvelses</i> Ammunisjon uten hovedladning, som inneholder en sprengladning eller en utstøterladning. Normalt inneholder den også et brannrør og en drivladning. Betegnelsen utelukker følgende artikler: granater, øvelses
0492	Signaler, jernbanespor, eksplosive	1.3 G	Se under FN-nr. 0194
0493	Signaler, jernbanespor, eksplosive	1.4 G	Se under FN-nr. 0194
0503	Kollisjonsputeladninger eller kollisjonsputeenheter eller beltestrammere	1.4 G	
<i>Gruppe S</i>			
0110	Granater, øvelses, hånd eller gevær	1.4 S	Se under FN-nr. 0318
0193	Signaler, jernbanespor, eksplosive	1.4 S	Se under FN-nr. 0194

<i>FN-nummer</i>	<i>Navn og beskrivelse</i>	<i>Klassifiseringskoder</i>	<i>Ordlister (kun brukes som informasjon)</i>
0337	Fyrverkeri	1.4 S	Se under FN-nr. 0334
0345	Prosjektiler, kalde med sporlys	1.4 S	<i>Prosjektiler</i> Gjenstand som f.eks. granater eller kuler som utskyttes fra en kanon eller lignende, et gevær eller et annet håndskyttevåpen. Kan være inerte, med eller uten lysspor eller kan inneholde en spreng- eller utstøterladning eller en sprengladning.
0376	Tennpatroner	1.4 S	Se under FN-nr. 0319
0404	Bluss, luft	1.4 S	Se under FN-nr. 0092
0405	Patroner, signal	1.4 S	<i>Patroner, signal</i> Gjenstand beregnet til å avfyre fargede signalbluss eller andre signaler fra signalpistol og lignende.
0432	Pyrotekniske gjenstander for teknisk bruk.	1.4 S	

II

Endringene trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1115 2008

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. oktober 2008 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 25. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 14. desember 2007 nr. 1686 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2008 gjøres følgende endringer:

§ 8 siste ledd skal lyde:

Retten til å drive partråling gjelder som en prøveordning i 2008. Fiskeridirektoratet kan avvikle prøveordningen på kort varsel.

§ 12 siste ledd skal lyde:

Retten til å drive partråling gjelder som en prøveordning i 2008. Fiskeridirektoratet kan avvikle prøveordningen på kort varsel.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. okt. Nr. 1116 2008

Forskrift om fartskriververksteder

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. oktober 2008 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 20 og 24e (forordning (EF) nr. 561/2006) og nr. 21 (forordning (EØF) nr. 3821/85 som sist endret ved forordning (EF) nr. 432/2004). Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder alle verksteder som skal utføre arbeid med fartskrivere og tilhørende komponenter, jf. § 3.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

- a) *Godkjent fartskriververksted:* Virksomhet som er godkjent av regionvegkontoret for å utføre arbeid på fartskriver i samsvar med § 3.

- b) *Analog fartskriver*: Innretning i samsvar med tekniske krav i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1.
- c) *Digital fartskriver*: Innretning i samsvar med tekniske krav i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1B.
- d) *Mekaniker*: Person som fyller vilkårene for å arbeide med fartskriver og er ansatt i et godkjent fartskriververksted.
- f) *Verkstedkort*: Fartskriverkort for mekaniker ansatt i godkjent verksted.

§ 3. Godkjenning av fartskriververksted

Regionvegkontoret gir verksted som oppfyller vilkårene i denne forskrift godkjenning til å installere, aktivere, kalibrere, etterprøve, kontrollere og reparere fartskrivere og tilhørende komponenter. Dokumentasjon for at vilkårene for å oppnå godkjenning er oppfylt skal vedlegges søknad om godkjenning.

Godkjent fartskriververksted tildeles godkjenningsbevis og identifikasjonsnummer. Skilt utstedes av Statens vegvesen.

Kapittel 2. Diverse vilkår og plikter for fartskriververksted

§ 4. Krav til lokaler

Lokaler som skal benyttes av godkjent fartskriververksted etter denne forskriften skal være egnet til formålet.

§ 5. Krav til kontrollutstyr

Teknisk utstyr som skal benyttes av godkjent fartskriververksted etter denne forskriften skal være egnet til formålet. Utstyr til kontroll av fartskrivere og prøvestrekninger skal fylle følgende krav til måleusikkerhet:

- a) Utstyr til fastleggelse av prøvestrekninger:
 - i forbindelse med reparasjon, generert av prøvebenk, innenfor 0,1 %
 - i forbindelse med installering/ettersyn, innenfor 0,4 %
- b) Utstyr til generert hastighet:
 - i forbindelse med reparasjon eller installering/ettersyn, innenfor 0,3 km/h
- c) Utstyr til fastleggelse av kjøretøyets karakteristiske koeffisient (w):
 - innenfor 0,3 %
- d) Utstyr til kontroll av fartskriverens ur:
 - innenfor 2 sek./døgn.

Kontrollutstyret skal ha brukerveiledning og nødvendige spesifikasjoner for kalibrering, samt kalibreres av kompetent organ og i henhold til fabrikantens anvisninger.

At kravene etter denne paragraf er tilfredsstillt skal fremgå av utstyret eller tilhørende dokumentasjon.

§ 6. Plomberingsverktøy

Plombering skal foretas med plomberingsverktøy godkjent av regionvegkontoret. Godkjent fartskriververksted tildeles plombenummer av regionvegkontoret. Fartskriververksted skal på forespørsel fra regionvegkontoret oppgi hvor mange plomberingsverktøy det har. Tap eller tyveri av plomberingsverktøy skal meldes fra skriftlig til regionvegkontoret.

Plombering skal skje i overensstemmelse med forskriften § 25.

§ 7. Krav til utstyr for datahåndtering

Verkstedets datautstyr skal kunne behandle data fra den digitale fartskriveren og verkstedkortet i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 B, tillegg 7. Dataoverføring skal skje på en slik måte at sikkerhetsenelementene som beskytter dataenes integritet og ekthet er intakte.

§ 8. Verkstedkort

Regionvegkontoret utsteder verkstedkort med PIN-kode som definert i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1B kapittel 1. Søknad om verkstedkort skal skrives på fastsatt skjema, og gyldig legitimasjon skal fremlegges. Verkstedkort skal bare utstedes til godkjent fartskriververksted (korteier), og skal bare benyttes av mekaniker (kortbruker) utpekt av verkstedet. Mekaniker som arbeider for flere verksteder skal ha ett verkstedkort for hvert verksted. Verkstedkort er kun tillatt brukt når det er gyldig etter denne forskriften. Verkstedkortets gyldighetstid er ett år.

Korteier og kortbruker er ansvarlig for at kortet brukes i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85. Kort og PIN-kode må oppbevares atskilt og på en sikker måte. PIN-koden er personlig for kortbruker og skal ikke oppgis til andre, heller ikke andre på verkstedet. Kortbruker er ansvarlig for at verken kort eller kode kommer uvedkommende i hende. Verkstedkortet skal oppbevares nedlåst i sikkerhetsskap eller lignende i tilknytning til verkstedet når det ikke er i bruk. Regionvegkontoret kan i særlige tilfelle gi skriftlig samtykke til at verkstedkortet tas ut fra verkstedet.

Verkstedkort utstedt på grunnlag av uriktige opplysninger skal tilbakekalles av regionvegkontoret. Regionvegkontoret kan også vedta tilbakekall av verkstedkort ved bruk av en annens verkstedkort, forfalskning av verkstedkort, eller annen bruk i strid med denne forskriften.

Kortbruker skal rapportere til verkstedet dersom det er mistanke om at kortet er blitt misbrukt. Skadet eller på annen måte defekt kort skal korteier eller bruker returnere til regionvegkontoret uten ugrunnet opphold. Er kortet tapt, stjålet eller misbrukt, skal korteier eller bruker uten ugrunnet opphold melde fra om dette til regionvegkontoret. Verkstedkort som er meldt tapt eller stjålet og som gjenfinnes skal ikke brukes. Unntak gjelder dersom det registreres

ved et regionvegkontor at kortet er kommet tilbake til rette korteier eller kortbruker, og det ikke er blitt utstedt et erstatningskort.

Kortbruker er ansvarlig for nedlastingen og de nedlastete data fra kortet inntil data er overført til fartskriververkstedet, jf. § 16. Dersom kortbruker slutter hos vedkommende verksted, eller verkstedet slutter sin virksomhet med fartskrivere, skal kortbruker eller korteier returnere verkstedkort uten PIN-kode til regionvegkontoret.

Statens vegvesen fører register over utstedte, stjålne, tapte og defekte verkstedkort.

§ 9. Ansvarlig leder og stedfortreder

Fartskriververksted skal ha en ansvarlig leder. Denne skal oppfylle kompetansekravene til mekaniker etter § 10 og ha førerrett for alle kjøretøy som fartskriververkstedet kontrollerer etter denne forskriften.

Ansvarlig leder skal

- a) rettlede personalet og påse at arbeidet utføres i samsvar med denne forskriften
- b) påse at mekanikere oppfyller kravene etter § 10, herunder at etterutdanning av mekanikere gjennomføres ved behov
- c) sørge for at virksomheten til enhver tid har personale som har kjennskap til og ansvar for datasikkerhet og datahåndtering, samt fartskriververkstedets system for kvalitetsstyring.

Ansvarlig leder kan også godkjennes på grunnlag av annen relevant utdanning eller praksis dersom regionvegkontoret finner denne likeverdig med forannevnte, eller på grunnlag av tilsvarende kvalifikasjoner ervervet i annen EØS-stat i samsvar med direktiv 2005/36/EF. Det kan stilles krav om prøveperiode eller egnethetsprøve i samsvar med direktivets artikkel 14.

Ved ansvarlig leders fravær skal det utpekes en stedfortreder. Denne skal oppfylle kravene til å være ansvarlig leder. Regionvegkontoret kan gjøre unntak fra kravet om stedfortreder når kravet vil virke urimelig av hensyn til virksomhetens størrelse.

§ 10. Krav til mekaniker

Mekaniker skal til enhver tid besitte de kunnskaper og ferdigheter som er nødvendige for å utføre arbeid etter denne forskriften.

Mekaniker skal ha gjennomgått relevant opplæring om fartskriver, herunder om fartskriverens funksjon, kontrollmetoder og formål. Opplæringen skal omfatte:

- a) gjeldende regler for utføring av arbeid på fartskriver
- b) fartskriverens funksjon
- c) arbeidsmetoder og utstyr ved installering, ettersyn og reparasjon
- d) metoder og utstyr for gjennomføring av arbeid på fartskriver
- e) dokumentasjon for utført installering, reparasjon, ettersyn og kontroll
- f) datasikkerhet og datahåndtering for digital fartskriver.

Ansvarlig leder plikter å påse at fartskriververkstedet dokumenterer opplæring gjennomført av mekanikere tilknyttet virksomheten.

Kapittel 3. System for kvalitetsstyring

§ 11. Plikt til å opprette system for kvalitetsstyring

Ansvarlig leder plikter å påse at verkstedet har et til enhver tid oppdatert system for kvalitetsstyring. System for kvalitetsstyring skal utformes i samsvar med reglene i dette kapittel.

Kvalitetsstyringssystemet skal dokumenteres skriftlig. Dokumentasjonen skal til enhver tid være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten og fartskriververkstedets ansatte. Nødvendige sertifikater og godkjenningssattester for teknisk utstyr fra utstyrfabrikanten eller fra kompetent uavhengig laboratorium skal ligge ved.

§ 12. Utforming og innhold av system for kvalitetsstyring – arbeid på fartskrivere

Kvalitetsstyringssystemet skal beskrive følgende:

- a) organisering av virksomheten der det fremgår hvem som har ansvar for at arbeidet utføres i samsvar med denne forskriften
- b) de ansattes kompetanse, herunder prosedyrer for opplæring, vedlikehold og videreutvikling av kompetanse
- c) prosedyrer for kalibrering og periodisk vedlikehold av utstyr
- d) prosedyrer for gjennomføring av arbeid i henhold til denne forskriften
- e) prosedyrer for oppbevaring av teknisk informasjon om fartskriver
- f) prosedyrer for å gjøre relevant og oppdatert lov- og forskriftsverk kjent og tilgjengelig i virksomheten
- g) prosedyrer for behandling av elektroniske data tilknyttet fartskriveren.

§ 13. Rutiner vedrørende verkstedkort

Kvalitetsstyringssystemet skal inneholde følgende rutiner for oppbevaring og håndtering av verkstedkort:

- a) fortegnelse over verkstedkort med mekanikers navn og fødselsdato, kortnummer, kortets gyldighetstid, samt dato for når kortet er tatt i bruk og eventuell inndragning
- b) prosedyrer for at verkstedkortet bare brukes av den mekaniker som kortet er utstedt til

- c) prosedyrer for at mekaniker som arbeider på flere verksteder, bare utfører arbeid på fartskriver med det verkstedkortet som er utstedt til verkstedet
- d) prosedyrer for at verkstedkortet skal låses inn og oppbevares forsvarlig når det ikke er i bruk
- e) prosedyrer for inndragning av verkstedkort hvis mekaniker misbruker kortet, eller på annen måte ikke overholder reglene for bruk av kort eller PIN-kode
- f) prosedyrer for tilbakelevering av sitt kort uten PIN-kode til ansvarlig leder ved arbeidsforholdets opphør
- g) prosedyrer for at verkstedkort som verkstedet inndrar eller får tilbakelevert, jf. bokstav e) og f), straks sendes til regionvegkontoret med opplysninger om årsaken
- h) prosedyrer for varsling av regionvegkontoret om verkstedkort som er mistet, stjålet eller defekt
- i) prosedyrer for verkstedets oppbevaring av opplysninger om mekanikere og verkstedkort i ett år etter arbeidsforholdets opphør
- j) prosedyrer for oppbevaring og sikring av data fra verkstedkort.

§ 14. *Rutiner vedrørende arbeid og annet utstyr*

Kvalitetsstyringssystemet skal beskrive rutiner for oppbevaring og bruk av plomberingsverktøy, installasjonsplater og annet utstyr som kan brukes til å endre innstillinger av fartskrivere eller som inneholder data. Herunder skal det gis oversikt over:

- a) utstyr som tilhører verkstedet
- b) plombeverktøy og plombenummer.

Kapittel 4. Øvrige plikter, tilsyn og sanksjoner

§ 15. *Øvrige sikkerhetsrelaterte plikter for fartskriververksted*

Fartskriververksted skal sikre at fartskrivere, tilhørende komponenter, kjøre- og hviletidsdata og data om utført arbeid på fartskrivere håndteres og oppbevares slik at risikoen for manipulasjon, misbruk, tap eller ødeleggelse minimeres. Kjøre- og hviletidsdata og data om utført arbeid på fartskrivere som er lagret på den enkelte mekanikers verkstedkort og i fartskriveren, overføres og lagres på en sikker måte i et eksternt lagringsmedium hos verkstedet. Utrangerte fartskrivere skal håndteres slik at risikoen for uautorisert tilgang til data minimeres.

Dersom virksomheten overdras fullt ut til annet godkjent fartskriververksted, skal data fra fartskrivere og alle kontrollskjemaer overføres til dette verkstedet. Dersom fartskriververkstedet opphører eller overdras fullt ut til annet verksted som ikke er godkjent fartskriververksted, skal data fra fartskriveren overføres til rette eier eller regionvegkontoret. Alle kontrollskjemaer skal oversendes til regionvegkontoret.

Ved endringer i eierforhold, opphør, flytting eller bytte av ansvarlig leder skal det uten ugrunnet opphold sendes skriftlig melding om det til regionvegkontoret.

Fartskriververkstedet skal føre et register over alle fartskrivere som verkstedet har på lager, har installert eller destruert.

§ 16. *Tilsyn*

Regionvegkontoret skal føre tilsyn med at fartskriververksted utfører arbeid i samsvar med denne forskriften og det enkelte verkstedets godkjenning.

Fartskriververksted plikter å gi regionvegkontoret adgang til lokaler og ellers forestå nødvendig bistand regionvegkontoret trenger for å gjennomføre tilsyn. Regionvegkontoret kan utføre kontroll med pågående arbeid på fartskrivere. Dersom det er nødvendig for å gjennomføre tilsynet kan regionvegkontoret innkalle kjøretøy til kontroll.

Regionvegkontoret kan gi pålegg om å bringe virksomheten i samsvar med denne forskriften.

§ 17. *Tilbakekall og andre sanksjoner*

Regionvegkontoret kan midlertidig eller permanent tilbakekalle fartskriververkstedets godkjenning dersom:

- a) vilkårene for godkjenning ikke lenger er til stede
- b) verkstedet har opptrådt i strid med denne forskriften, det enkelte verkstedets godkjenning eller pålegg gitt av regionvegkontoret i medhold av denne forskriften.

Før det fattes vedtak om tilbakekall av godkjenning skal det gis skriftlig advarsel eller pålegg med frist for å bringe aktuelle forhold i orden. Skriftlig advarsel eller pålegg om utbedring kan likevel unnlates når særlig alvorlig forhold gjør seg gjeldende.

Ved tilbakekall av godkjenning skal både skilt og godkjenningsdokument som nevnt i § 3 tredje ledd leveres til regionvegkontoret.

Kapittel 5. Krav til gjennomføring av arbeid med fartskriver

§ 18. *Gjennomføring av arbeid med fartskriver*

Kalibrering, installering, etterprøving, kontroll og reparasjoner av fartskriver skal gjennomføres i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 og vedlegg IB kap. V og VI.

§ 19. *Distanse, hastighet og tid*

Fartskriver skal kontrolleres for å avgjøre om den viser og registrerer korrekt tilbakelagt distanse, hastighet og tid innenfor de angitte toleranser i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 kapittel III punkt f nr. 1 til 3, og vedlegg 1 B kapittel III nr. 2 til 3, samt i AETR bilag 1 kapittel III bokstav F. Kontroll av den registrerte avstanden skal for

fartskriver utføres over en strekning på minst 1000 meter, jf. forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 og vedlegg 1B, samt AETR bilag 1. Målestrekningen kan forlenges til en annen lengde delelig med 1000 meter.

§ 20. Registrering av kjøre- og hviletid

Fartskriver skal kontrolleres for å avgjøre om den korrekt registrerer kjøre- og hviletid i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85 artikkel 15 nr. 3 til 5, samt i AETR bilag 1 kapittel III nr. 4 a. Kontrollen skal hvis det er relevant, omfatte både den aktive og den passive fører. Kontroll av analog fartskriver registreres på en prøvediagramskive. Kontroll av digital fartskriver registreres ved hjelp av et verkstedkort.

Ved arbeid på fartskriver og tilhørende komponenter, plomber eller andre deler av kjøretøyet som kan ha innvirkning på fartskriverens funksjon eller nøyaktighet skal et kontrollskjema utfylles. Installasjonsplate(merke) skiftes ut hvis fartskriveren er feilfri. Fartskriver med feil skal ikke påmonteres installasjonsplate.

§ 21. Kilometerfaktor (w)

Kjøretøyets kilometerfaktor (w) skal fastsettes med egnet utstyr når kjøretøyet kjøres på en prøvestrekning på minst 1000 meter under forhold som beskrevet i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg kapittel VI nr. 4, og vedlegg 1B kapittel VI nr. 5, samt i AETR, bilag 1 kapittel VI nr. 4. Under forutsetning av at fastsettelsen av kjøretøyets kilometerfaktor (w) kan skje med den samme nøyaktighet, kan en kortere prøvestrekning benyttes.

§ 22. Måling av dekkenes rulleomkrets (1)

Dekkenes rulleomkrets (1) på den aksel eller de akslene som genererer kilometerfaktor (w) skal fastsettes som middelverdien av den effektive omkrets på samtlige hjul når hjulene roterer minst tre omdreininger under forhold som beskrevet i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg I kapittel VI nr. 4, og vedlegg 113 kapittel VI nr. 5, samt i AETR bilag 1 kapittel VI nr. 4.

Under forutsetning av at målingen av omkretsen (1) skjer innenfor de gitte sporbare toleranser kan en annen kontrollmetode benyttes. Ved regelmessig kontroll må omkretsen (1) ikke avvike fra den som er angitt på installasjonsplaten med mer enn 4 %.

§ 23. Utskiftning av bevegelsessensor

I de tilfelle hvor bevegelsessensoren skiftes ut skal kjøretøyets kilometerfaktor (w) fastsettes på nytt.

§ 24. Plombering

Plombering skal utføres i overensstemmelse med fartskriverens eller kjøretøyproduzentens anvisninger, jf. forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 avsnitt V nr. 4 og vedlegg 1B, avsnitt V nr. 3 samt AETR bilag 1 avsnitt V B.

Plombering skal gjøres varig, og skal bestå av materiale som ikke påvirkes av kjøretøyets bruk, jf. forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 avsnitt V nr. 4 og 5, og vedlegg 113 avsnitt V nr. 3. Bevegelsessensoren skal til enhver tid være plombert til kjøretøyenheten.

Fartskriver som ikke oppfyller vilkårene for godkjenning skal ikke plomberes. Dette skal registreres som mangel, jf. § 28 annet ledd. Eier eller bruker skal da informeres før kjøretøyet forlater verkstedet.

§ 25. Forstyrrende anordninger

Ved kontroll av fartskriver skal det kontrolleres at det på kjøretøyet ikke finnes anordninger som kan ødelegge eller forstyrre fartskriverens funksjon. Funn av forstyrrende anordning på kjøretøyet skal registreres som mangel, jf. § 28 annet ledd.

§ 26. Nedlasting av data

Ved reparasjon eller utskiftning av digital fartskriver skal fartskriververkstedet laste ned alle data fra fartskriveren før reparasjon eller utskiftning påbegynnes. Nedlastede data skal oppbevares i et eksternt lagringsmedium i ett år og deretter destrueres. I tilfeller hvor nedlasting ikke er teknisk mulig eller data har gått tapt skal verkstedet bekrefte dette skriftlig overfor dataenes eier med kopi til regionvegkontoret. Kopi av bekreftelsen skal fartskriververkstedet oppbevare sammen med kontrollskjemaet i tre år.

§ 27. Informasjon om nedlastete data

En transportbedrift som identifiseres ut fra registrerte data i fartskriveren skal informeres om at disse dataene er å finne hos verkstedet. På transportbedriftens anmodning skal nedlastete data sendes transportbedriften uten ugrunnet opphold. Verkstedet skal oppbevare kopi av transportbedriftens anmodning i minst ett år.

§ 28. Dokumentasjon

Utført arbeid på fartskriver skal registreres på et kontrollskjema godkjent av Statens vegvesen, og oppbevares i originalt eksemplar av fartskriververkstedet i minst tre år. Skjemaet skal uten ugrunnet opphold utleveres til regionvegkontoret på skriftlig anmodning.

Verkstedet skal føre journal over avdekkede feil, mangler og avvik på fartskrivere i kjøretøyer som de utfører arbeid på. Journalen skal inneholde opplysninger om både fartskriverens og kjøretøyets fabrikat og type, samt registrering og beskrivelse av konstaterte mangler.

Kapittel 6. Krav til kontroll av fartskriver

§ 29. Reparasjon

Fartskriver skal etter utført reparasjon kontrolleres i overensstemmelse med denne forskrift og de metoder angitt av produsenten av fartskriveren eller produsentens representant. Fartskriverens evne til å vise og registrere avstand og hastighet skal kontrolleres. Testutstyret skal trinnløst kunne generere alle hastigheter innenfor fartskriverens visnings- og registreringsområde med en måleusikkerhet mindre enn 0,3 km/h. Fartskriverens evne til å vise og registrere hastighet skal kontrolleres i minst tre punkter jevnt fordelt innenfor fartskriverens visnings- og registreringsområde.

Resultatet av de utførte kontroller skal for

- a) analog fartskriver føres på prøvediagramskive og oppbevares sammen med kontrollskjemaer i tre år.
- b) digital fartskriver registreres på verkstedkortet, kopieres til et eksternt lagringsmedium og oppbevares i tre år.

§ 30. Installasjon

Digital fartskriver skal i forbindelse med installering kontrolleres i overensstemmelse med metoder som er angitt av produsenten av fartskriveren, fremgår av instruksjoner på kjøretøyet eller av produsentens representant. Oppmåling av feil ved prøving og kontroll etter installering, skal gjennomføres i samsvar med forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg IB kapittel VI nr. 5.

Etter prøving og kontroll skal det monteres en installasjonsplate, og digital fartskriver skal kontrolleres i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1B kapittel VI nr. 2 og 3. Resultatet av testene i henhold til § 20 og § 21 skal registreres på et verkstedkort, kopieres til et eksternt lagringsmedium og oppbevares i tre år.

§ 31. Regelmessig kontroll

Regelmessig kontroll skal gjennomføres i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 kapittel VI, og vedlegg 1B kapittel VI, samt i AETR bilag I kapittel VI. Kontroll av fartskriver utføres av et godkjent fartskriververksted senest to år etter installering eller den dato for siste utførte kontroll som fremgår på fartskriverens installasjonsplate. Fartskriver skal kontrolleres i overensstemmelse med de metoder som er angitt av produsenten av fartskriveren, kjøretøyets produsent eller disses representanter.

Måling av feil i forbindelse med regelmessig kontroll skal gjennomføres under de forutsetninger som er angitt i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg I kapittel V nr. 4, og vedlegg 1B kapittel VI nr. 5, samt AETR bilag 1 kapittel VI nr. 4. Tilbakelagt distanse skal kontrolleres i overensstemmelse med § 20. Fartskriververkstedet skal kontrollere at plombering finnes og er uskadd, og at fartskriver og tilhørende komponenter ikke har vært utsatt for skade eller manipulasjon, jf. forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 kapittel V nr. 4 og vedlegg 1B kapittel V nr. 3, samt AETR bilag 1 kapittel V nr. 4.

Etter gjennomført kontroll skal verkstedet, dersom fartskriveren tilfredsstillende kravene, erstatte installasjonsplaten med en ny i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1 kapittel V nr. 3, og vedlegg 1B kapittel V nr. 2, samt AETR bilag 1 kapittel V A nr. 3. Hvis det avdekkes feil ved fartskriveren skal installasjonsplaten fjernes.

Resultatet av utførte kontroller skal oppbevares i tre år.

Kapittel 7. Avsluttende bestemmelser

§ 32. Unntak

Vegdirektoratet kan gjøre unntak fra denne forskriften. Regionvegkontoret kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra § 9.

§ 33. Overgangsordninger

Fartskriververksted, med unntak av plomberingsverksted, som er godkjent for å utføre arbeid på fartskrivere i samsvar med forskrift 28. september 1993 nr. 910 om kjøre- og hviletid m.v. kapittel V, beholder sin godkjenning. Fartskriververksted med midlertidig godkjenning for å utføre arbeid på fartskrivere etter forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg IB, gitt før denne forskriften trer i kraft må oppfylle kravene i denne forskrift for å få videre godkjenning.

§ 34. Gebyr

Ved vedtak om godkjenning som fartskriververksted betales et gebyr på kroner 22 000.

Ved gjennomført årlig tilsyn betales et gebyr på kroner 5000.

§ 38. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft 1. november 2008. Fra samme tidspunkt oppheves kapittel V i forskrift 28. september 1993 nr. 910 om kjøre- og hviletid m.v. ved innenlandsk transport og transport innen EØS-området om fartskriver og fartskriververksteder. Midlertidig godkjenning som verksted for digital fartskriver som gjelder fra 1. november 2008 gjelder til søknad om godkjenning etter denne forskriften er avgjort, eller uansett senest til 1. mai 2009. Reglene i denne forskriften kapittel 4 gjelder også for midlertidige godkjenninger så langt de passer.

16. okt. Nr. 1117 2008**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av sammensatte produkter som inneholder melk fra Kina**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd, jf. 16. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 27. september 2008 nr. 1051 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av sammensatte produkter som inneholder melk fra Kina gjøres følgende endringer:

§ 1, § 2 og § 3 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften får anvendelse på import av sammensatte produkter med opprinnelse i eller sendt fra Folkerepublikken Kina.

§ 2. Import- og omsetningsforbud

Det er forbudt å importere og omsette sammensatte produkter fra Kina som inneholder melk eller melkeprodukter og som er bestemt til spedbarn og småbarn til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov, som definert i forskrift 13. august 2008 nr. 936 om morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger og forskrift 18. oktober 2002 nr. 1185 om bearbeidet kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn.

§ 3. Importkontroll og forhåndsmelding

Sammensatte produkter fra Kina, inklusive fôrvarer, som inneholder melkeprodukter, skal føres inn i landet og fremstilles for importkontroll ved Mattilsynets distriktskontor for Oslo.

Før forsendelsen fysisk ankommer landet, skal den ansvarlige for varepartiet eller dennes representant gi melding om produktenes ankomst til Mattilsynets distriktskontor for Oslo. Meldingen skal inneholde forventet tid og dato for ankomst.

Mattilsynet gjennomfører dokumentkontroll og tar prøver og analyserer hver forsendelse av produkter omhandlet i første ledd. Forsendelsene skal ikke frigis til fri omsetning før analyseresultatene godtgjør at nivået av melamin ikke overskrider 2,5 mg/kg.

Alle produkter som overskrider nivået av melamin på 2,5 mg/kg skal destrueres.

§ 4 første ledd skal lyde:

Alle kostnader knyttet til dokumentkontroll, prøveuttak, analyser og andre tiltak for å gjennomføre § 3, skal dekkes av den ansvarlige for varepartiet eller dennes representant.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. okt. Nr. 1118 2008**Iverksettning av lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova)**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 17. oktober 2008 med heimel i lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) § 33 fyrste ledd. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

Lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) skal gjelde frå 1. januar 2009.

17. okt. Nr. 1119 2008**Forskrift til offentliglova (offentlegforskrifta)**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 17. oktober 2008 med heimel i lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) § 2 andre og fjerde ledd, § 8 andre og tredje ledd, § 10 andre og tredje ledd, § 14 tredje ledd, § 27, § 29 andre ledd, § 30 fyrste ledd, § 32 fyrste ledd og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 18a andre ledd. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

§ 1. Unntak frå verkeområdet til offentliglova

Offentliglova gjeld ikkje for desse rettssubjekta:

- a) Eksportutvalet for fisk AS
- b) SIVA Eigedom Holding AS
- c) Gassco AS
- d) NRK Aktivum AS

- e) Petoro AS
- f) Posten Noreg AS
- g) Statkraft SF
- h) Norsk Tipping AS.

Offentleglova gjeld heller ikkje for:

- a) sjølvstendige rettssubjekt utan fast tilsette i administrativ stilling
- b) sjølvstendige rettssubjekt som utelukkande har til oppgåve å vareta medlemmene sine interesser som arbeidsgivar eller liknande (interesseorganisasjonar).

Offentleglova gjeld ikkje for desse dokumenta hos sjølvstendige rettssubjekt:

- a) dokument som gjeld kunstnarleg og fagleg programmering og planlegging av repertoar i kulturinstitusjonar
- b) dokument knytte til formuesforvaltning hos rettssubjekt som har slik forvaltning som føremål
- c) dokument hos arbeidsmarknadsføretak godkjent av Arbeids- og velferdsetaten (NAV) som gjeld enkeltpersonar som får bistand frå føretaket
- d) dokument knytte til sak om kommersiell utnytting av forskingsresultat og sak om bidrags- eller oppdragsforskning i rettssubjekt innanfor universitets- og høgskulesektoren
- e) dokument i sak om søknad om finansiering hos Enova SF
- f) dokument knytte til forvaltning av statens interesser i CO₂-handteringsprosjekt hos Gassnova SF
- g) dokument i sak om søknad om finansiering hos Innovasjon Noreg, med unntak for positive avgjerder, og dokument knytte til Innovasjon Noregs eksportfremmande verksemd og rådgivingsverksemd overfor idéskaparar og oppfinnarar
- h) dokument i sak om utferding av garantiar hos Garantiinstituttet for eksportkreditt (GIEK)
- i) dokument i saker om finansiering og investering hos Statens investeringsfond for næringsverksemd i utviklingsland (NORFUND)
- j) dokument hos NRK AS som er knytte til redaksjons- og programverksemda i selskapet
- k) dokument hos Statnett SF som kan påverke prisane på kraftmarknaden, inntil opplysningane som går fram av dokumenta er offentleggjorde gjennom formelle kanalar, og dokument hos Statnett SF knytte til internasjonale samarbeidsforhold og kommersielle prosjekt som Statnett SF tek del i
- l) dokument i sak om registrering av domenenamn hos UNINETT Norid AS
- m) korrespondanse mellom NSB AS og dotterselskap av dette selskapet, samt mellom NSB AS og kundar av selskapet.

Bokstavane e, i og l gjeld ikkje for positive avgjerder.

Paragrafen her gjeld ikkje i saker der eit sjølvstendig rettssubjekt gjer enkeltvedtak eller utferdar forskrift. Føresegnene i offentleglova § 6, § 7 andre ledd, § 8 tredje ledd andre punktum, fjerde ledd og femte ledd og § 30 fyrste ledd tredje punktum og andre ledd gjeld uavhengig av paragrafen her for alle verksemdar som er omfatta av EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5k (direktiv 2003/98/EF) om vidarebruk av informasjon frå offentleg sektor.

§ 2. Utviding av verkeområdet til offentleglova

Offentleglova gjeld for Stiftelsen Nasjonalmuseet for kunst. Lova gjeld likevel berre for dokument som er komne inn til eller som er oppretta av Stiftelsen Nasjonalmuseet for kunst etter at forskrifta her tek til å gjelde.

§ 3. Tilhøvet til rettsstellovene

Domstollova, straffeprosesslova, tvistelova, skilsdomslova (voldgiftslova), tvangsfullføringslova, skjønnslova, gjeldsordningslova, konkurslova, skiftelova og jordskiftelova skal reknast som rettsstellover etter offentleglova § 2 fjerde ledd. Offentleglova gjeld for saker om gebyrfastsetjing og om salærfastsetjing til forsvararar, prosessfullmektigar og sakkunnige.

Offentleglova gjeld ikkje for gjeremål som Arbeidsretten har etter arbeidstvistlova andre kapittel og tenestetvistlova sjettemte kapittel. Lova gjeld heller ikkje for gjeremål som Rikslønnsnemnda har etter lønnsnemndlova § 1 andre ledd og tenestetvistlova sjuande kapittel, og gjeremål som Husleigetvistutvalet har i tvistar etter husleigelovene, jf. husleigelova § 12–5.

§ 4. Betaling for innsyn

Det kan krevjast betaling for innsyn i form av vanlege avskrifter, utskrifter eller kopiar til papir, og for utsendinga, når talet overstig hundre ark i A4-format i éi sak. I slike tilfelle kan organet krevje éi krone per ark utover hundre og betaling for kostnadene for heile utsendinga (porto). Dersom same person krev innsyn fleire gonger i same sak kan det takast omsyn til det ved vurderinga opp mot grensa etter fyrste punktum, dersom dei dokumenta som det blir kravd innsyn i låg føre da eit tidlegare innsynskrav vart framsett.

Det kan vidare krevjast betaling for utskrifter eller kopiar til papir når det gjeld uvanlege format, høgkvalitetskopiar eller liknande dersom kostnadene med dette i vesentleg grad overstig kostnadene ved vanleg kopiering. Det same gjeld ved kopiering til anna lagringsmedium enn papir. Betalinga skal ikkje overstige dei faktiske kostnadene organet blir påført. Det kan ikkje takast omsyn til tida som går med til å behandle innsynskrav, skrive ut eller kopiere dokument og til å sende ut dokument. Det kan ikkje krevjast betaling når dokument som alt er tilgjengeleg i elektronisk versjon blir sendt som elektronisk post.

Arkivdepot kan krevje betaling for avskrifter, utskrifter og kopiar til papir av arkivmateriale etter satsar fastsette av Kultur- og kyrkjedepartementet. Andre ledd tredje til femte punktum gjeld tilsvarande.

Det kan krevjast betaling for informasjon som blir produsert eller tilarbeidd utelukkande for å dekkje eit behov hos eksterne aktørar. Betalingssatsane skal ikkje overstige kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon og formidling av informasjonen, med tillegg av ei rimeleg avkastning av investeringane.

Det kan krevjast betaling for geodata (kart mv.) og eigedomsinformasjon. Betalingssatsane skal vere slik at inntektene ikkje overstig dei faktiske kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon og formidling av informasjon. Organ som har utarbeiding og utlevering av geodata eller eigedomsinformasjon som ei hovudoppgåve i si verksemd, kan likevel krevje betaling for informasjon etter fyrste punktum etter slik betalingssats at inntektene tilsvarar dei faktiske kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon og formidling av informasjon, med tillegg av ei rimeleg avkastning av investeringane.

Organ som skal drivast på kommersiell basis, eller som heilt eller dels skal vere sjølvfinansierande, kan ta betaling for informasjon, så langt det er fastsett at betaling for informasjon skal vere ein del av inntektsgrunnlaget til organet. Reglane om betalingssatsar i femte ledd tredje punktum gjeld tilsvarande.

Føresegnene i paragrafen her eller offentleglova § 8 gjeld ikkje høvet til å ta betalt for tenester som går ut over innsynsretten etter offentleglova eller anna lovgiving.

§ 5. Unntak frå rett til kopi

Det kan ikkje givast elektronisk kopi av materiale som ein tredjeperson har immaterielle rettar til, så langt materialet har økonomisk verdi, og det medfører fare for at materialet kan bli misbrukt i kommersiell samanheng om kopi blir gitt. Unntaket etter fyrste punktum gjeld ikkje for søknadar, argumentasjonsskriv, høyringsfråsegner og liknande vanleg materiale som blir sendt inn i samband med ei sak.

Retten til kopi gjeld ikkje for journalar og dokument som er avleverte til arkivdepot, og som er i så dårleg stand at dei kan bli skadde eller øydelagde ved kopiering.

§ 6. Tilgjengeleggjering av journalar på Internett

Følgjande organ som fører elektronisk journal, skal gjere journalen tilgjengeleg for ålmenta på Internett:

- a) alle departementa og Statsministerens kontor
- b) alle dei statlege direktorata som har heile landet som verkeområde
- c) alle dei statlege tilsyna som har heile landet som verkeområde
- d) fylkesmennene.

Plikta til å gjere journalen tilgjengeleg på Internett omfattar berre den sentrale eininga i eit direktorat eller eit tilsyn som også har regionale einingar. Utanriksdepartementet kan fastsetje at utanriksstasjonar som fører eigen elektronisk journal, skal gjere han tilgjengeleg for ålmenta på Internett. Det overordna departementet avgjer i tvilstilfelle om eit underlagt organ er omfatta av plikta til å gjere journalen tilgjengeleg på Internett.

Følgjande organ er ikkje i noko tilfelle omfatta av plikta til å gjere elektronisk journal tilgjengeleg på Internett:

- a) Regjeringsadvokaten
- b) Riksadvokaten
- c) Etterretningstenesta
- d) Politiets tryggingsteneste (PST)
- e) Patentstyret
- f) Nasjonalt tryggingorgan
- g) Norsk pasientskadeserstatning
- h) Pasientskadenemnda.

Innhaldet i journalar som blir gjorde tilgjengelege på Internett, skal vere i samsvar med arkivforskrifta § 2–7 fyrste ledd andre punktum. I tillegg skal journalen opplyse om kontaktpunkt for den enkelte sak hos det aktuelle organet. Når opplysningar ikkje er tekne med i offentleg journal, jf. arkivforskrifta § 2–7 andre ledd, skal utelatinga og fullstendig unntaksheimel gå fram av journalen. Dersom det er teke avgjerd om at eit dokument heilt eller dels skal vere unnateke frå innsyn, kan journalen innehalde opplysning om dette i form av fullstendig unntaksheimel og med opplysning om unntaket gjeld heile eller delar av dokumentet.

Opplysningar som er nemnde i § 7 andre ledd, skal ikkje gå fram av offentleg elektronisk journal. Slike opplysningar skal heller ikkje gå fram av journal eller liknande register som eit organ som ikkje er omfatta av ordninga etter fyrste ledd gjer tilgjengeleg på Internett. Offentleg elektronisk journal for organ som er omfatta av ordninga etter fyrste ledd, skal innrettast slik at det ikkje skal vere mogleg å få treff på personnamn i innførslar i journalane som er eldre enn eit år.

§ 7. Tilgjengeleggjering av dokument på Internett

Organ som er omfatta av offentleglova, kan gjere dokument tilgjengelege for ålmenta på Internett.

Følgjande skal ikkje gjerast tilgjengeleg på Internett:

- a) opplysningar som er underlagde teieplikt i lov eller i medhald av lov
- b) opplysningar som det kan gjerast unntak frå innsyn for etter § 9 i forskrifta her
- c) opplysningar som nemnde i personopplysningslova § 2 nr. 8
- d) fødselsnummer, personnummer og nummer med tilsvarande funksjon
- e) opplysningar om lønn og godtgjering til fysiske personar, med unntak for opplysningar om lønn og godtgjering til personar i leiande stillingar i det offentlege og i leiande stillingar eller i styret i sjølvstendige rettssubjekt

- f) materiale som ein tredjepart har immaterielle rettar til, med unntak for slikt materiale som er nemnd i § 5 fyrste ledd andre punktum og for materiale der rettshavaren samtykkjer til at materialet blir gjort tilgjengeleg.

Organ som gjer dokument tilgjengeleg for ålmenta på Internett, skal opplyse kva for kriterium som ligg til grunn for utvalet av dokument.

§ 8. Dokument utarbeidde for eiga saksførebuing (organinterne dokument)

Unntaket i offentleglova § 14 fyrste ledd for organinterne dokument gjeld ikkje for dokument frå administrasjonen til styret i føretak etter helseføretakslova, dokument frå administrasjonen til kollegial eining ved universitet og høgskular og dokument som blir utveksla mellom fakultet ved universitet og høgskular.

§ 9. Unntak for dokument og journalar

Det kan gjerast unntak frå innsyn i dokument og journalar som er avleverte til arkivdepot når originalane er i så dårleg stand at dei ikkje toler handtering eller kopiering, eller arkivordninga gjer det urimeleg arbeidskrevjande å finne materialet eller å sikre at opplysningar som er underlagde teieplikt eller graderte ikkje blir leverte ut.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for tilbod og protokollar i tilbodskonkurransar som gjeld kjøp av flyrutetenestar etter regelverk gitt i medhald av luftfartslova, inntil val av leverandør er gjort.

Det kan gjerast unntak frå innsyn i dokument som gjeld saker hos Etterretningstenesta og hos Politiets tryggingsteneste (PST) og frå innsyn i journalar hos desse organa.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for journalinnføringar og dokument i enkeltsaker hos Meklingsnemnda for arbeidstakaroppfinningar, og i enkeltsaker etter utlendingslova, pasientskadelova og statsborgarlova.

Det kan gjerast unntak frå innsyn for journalinnføringar i følgjande sakstypar:

- a) enkeltsaker om adopsjon, ekteskap, partnerskap, separasjon, skilsmål, farskap, nedstamming, barnefordeling og bidrag
- b) enkeltsaker som gjeld konsulær bistand frå utanrikstenesta
- c) enkeltsaker etter barnevernlova, sosialtenestelova, psykisk helsevernlova og verjemålslova.

§ 10. Innsyn i graderte dokument

Ved krav om innsyn i dokument som inneheld materiale som er påført gradering etter sikkerheitslova eller beskyttelsesinstruksen, skal spørsmål om avgradering leggast fram for den som har oppretta dokumentet, for avgjerd i samsvar med informasjonssikkerheitsforskrifta § 2–13 eller i samsvar med beskyttelsesinstruksen § 5. Organet som mottek innsynskravet kan likevel avslå eit krav om innsyn, utan at spørsmålet om avgradering fyrst har vore lagt fram etter fyrste punktum, dersom

- a) det uavhengig av graderinga ikkje skal givast innsyn i dokumentet, eller
- b) det uavhengig av graderinga kan gjerast unntak frå innsyn i dokumentet, og organet som mottek innsynskravet finn at meirinnsyn ikkje skal givast.

Finn det forvaltningsorganet som mottek kravet grunn til å tru at det ikkje kan gjerast unntak frå innsyn etter offentleglova, eller at ei gradering elles ikkje kan oppretthaldast, skal det følgje prosedyren for omgradering som er fastsett i informasjonssikkerheitsforskrifta § 2–9 til § 2–12 eller i beskyttelsesinstruksen § 5.

§ 11. Klageinstans

Det organet som eit uavhengig forvaltningsorgan administrativt høyrer inn under, er klageinstans når det uavhengige organet har avslått eit krav om innsyn.

Eit statleg organ som utøvar eigarskap til eit sjølvstendig rettssubjekt som nemnt i offentleglova § 2 fyrste ledd bokstav c, eller står for utveljing av medlemmer til det øvste organet i eit sjølvstendig rettssubjekt som nemnt i offentleglova § 2 fyrste ledd bokstav d, er klageinstans når det sjølvstendige rettssubjektet har avslått eit krav om innsyn. Organet kan i staden bestemme at eit underordna forvaltningsorgan skal vere klageinstans.

Dersom ein kommune eller fylkeskommune utøvar eigarskap til eit sjølvstendig rettssubjekt som er omfatta av offentleglova § 2 fyrste ledd bokstav c, eller står for utveljing av medlemmer til det øvste organet i eit sjølvstendig rettssubjekt som er omfatta av offentleglova § 2 fyrste ledd bokstav d, er Fylkesmannen klageinstans når det sjølvstendige rettssubjektet har avslått eit krav om innsyn. Tilsvarande skal gjelde dersom fleire kommunar, eller ein fylkeskommune og ein eller fleire kommunar, saman utøvar eigarskap til, eller saman står for utveljing av medlemmer til det øvste organet i, eit slikt sjølvstendig rettssubjekt som nemnt i fyrste punktum. Dersom kommunane etter andre punktum høyrer til ulike fylke skal klageinstansen vere fylkesmannen i det fylket som flest av kommunane tilhøyrer, men dersom ein fylkeskommune inngår i samanslutninga skal likevel fylkesmannen i dette fylket alltid vere klageinstans. Er det like mange kommunar som høyrer til fleire av dei aktuelle fylka etter tredje punktum, skal fylkesmennene der bli einige om kven av dei som skal vere klageinstans. Dersom fleire fylkeskommunar saman utøvar eigarskap til eit sjølvstendig rettssubjekt som nemnt i fyrste punktum, eller saman står for utveljing av medlemmer til det øvste organet i eit slikt sjølvstendig rettssubjekt, gjeld fjerde punktum tilsvarande.

Kultur- og kyrkjedepartementet er klageinstans dersom Stiftelsen Nasjonalmuseet for kunst, jf. § 2, har avslått eit krav om innsyn.

Dersom Sametingets administrasjon har avslått eit krav om innsyn er Sametingsrådet klageinstans.

§ 12. Iverksetjing og overgangsreglar

Forskrifta gjeld frå 1. januar 2009 med unntak for § 6 som gjeld frå den tida Justis- og politidepartementet fastset.

For organ der det tidlegare kunne gjerast heilt eller delvis unntak frå innsyn i journalen, gir ikkje offentleglova rett til innsyn i journalinnførslar som vart gjorde før iverksetjinga.

§ 13. Oppheving av eldre forskrifter

Frå forskrifta tek til å gjelde, blir desse forskriftene oppheva:

1. Forskrift 14. februar 1986 nr. 351 til offentlighetsloven. Delegering av myndighet
2. Forskrift 19. desember 1986 nr. 2202 om offentlighetslovens anvendelse på dokumenter som ikke er papirbasert
3. Forskrift 2. mars 2001 nr. 183 om offentlighetslovens anvendelse på Statens nærings- og distriktsutviklingsfond
4. Delegering 30. november 2001 nr. 1322 av myndighet til Finansdepartementet etter offentlighetsloven § 2 tredje ledd
5. Vedtak 7. oktober 2005 nr. 1116 om Finansdepartementets råd for investeringsstrategi og forholdet til offentlighetsloven.

§ 14. Endringar i andre forskrifter

Frå forskrifta tek til å gjelde, blir desse endringane gjorde i andre forskrifter:

1. I instruks 17. mars 1972 nr. 3352 for behandling av dokumenter som trenger beskyttelse av andre grunner enn nevnt i sikkerhetsloven med forskrifter (beskyttelsesinstruksen) blir det gjort følgjande endringar:

§ 4 skal lyde:

Gradering av et dokument skal bare foretas når det kan unntas fra offentlighet i medhold av offentleglova og skadevirkninger som nevnt i § 4 kan inntreffe.

§ 6 fjerde ledd fyrste punktum skal lyde:

Når et dokument graderes, skal det angis hvilken bestemmelse i offentleglova som gir hjemmel for å unnta dokumentet fra offentlighet.

§ 7 tredje ledd skal lyde:

En part har rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter for så vidt ikke annet følger av reglene i forvaltningsloven § 18 til § 20.

2. I forskrift 6. april 1973 nr. 9740 for Meklingsnemnda for arbeidstakaroppfinningar blir § 19 oppheva.

3. I forskrift 9. august 1974 nr. 6 om fritak for og utsettelse med fremmøte i Forsvaret ved mobilisering blir punkt 81 oppheva.

4. I forskrift 25. juni 1976 nr. 5 om fastsetting av normpriser skal § 3 tredje ledd tredje og fjerde punktum lyde:

For partenes adgang til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter gjelder bestemmelsene i forvaltningsloven § 18 til § 21 med mindre annet følger av denne bestemmelsen. Skjønsmessige holdepunkter og tallfesting av disse i tilknytning til skjønnet anses ikke som faktiske opplysninger og bearbeiding av faktum i forhold til forvaltningsloven § 18c.

5. I forskrift 22. desember 1978 nr. 4 om Markedsrådets og Forbrukerrådets behandling av forbrukertvister mv. blir § 12 fyrste ledd oppheva.

6. I forskrift 11. januar 1991 nr. 13 Sikkerhetsbestemmelser for kraftforsyningen blir punkt 5 oppheva.

7. I forskrift 20. desember 1996 nr. 1161 til domstolloven kapittel 11 (Advokatforskriften) blir det gjort følgjande endringar:

§ 4–2 fyrste ledd fyrste punktum skal lyde:

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for Tilsynsrådets virksomhet.

§ 6–2 fjerde ledd fyrste punktum skal lyde:

Med de begrensninger som følger av domstolloven § 226 gjelder forvaltningsloven og offentleglova for Advokatbevillingsnemndens virksomhet.

8. I forskrift 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlege arkiv blir det gjort følgjande endringar:

§ 2–6 fyrste ledd skal lyde:

Eit offentleg organ skal ha ein eller fleire journalar for registrering av dokument i dei sakene organet opprettar. I journalen skal ein registrere alle inngåande og utgåande dokument som etter offentleglova § 4 må reknast som saksdokument for organet, dersom dei er gjenstand for saksbehandling og har verdi som dokumentasjon. Organinterne dokument, jf. § 1–1 til § 1–3, registrerer organet i journalen så langt organet finn det tenleg. Desse

organinterne dokumenta skal likevel alltid journalførast:

- a) dokument som omtalt i offentleglova § 14 andre ledd
- b) dokument som omtalt i offentleglova § 16 fyrste ledd bokstav a til d, § 16 andre ledd og § 16 tredje ledd første punktum
- c) dokument som omtalt i offentlegforskrifta § 8.

Dokument som skal haldast utanfor arkivet etter § 3–18 fyrste ledd og § 3–19 i føresegnene her, skal ikkje journalførast.

§ 2–7 fyrste ledd fyrste punktum skal lyde:

Innføring i journalen skal skje på ein måte som gjer det mogleg å identifisere dokumentet, så langt dette kan gjerast utan å røpe opplysningar som er undergitt teieplikt i lov eller i medhald av lov, eller som elles kan unntakast frå offentleg innsyn.

§ 5–6 tredje ledd skal lyde:

Arkivdepot kan krevje betaling for avskrifter, utskrifter og kopiar til papir av arkivmateriale etter satsar fastsette av Kultur- og kyrkjedepartementet. Betalinga skal ikkje overstige dei faktiske kostnadene organet blir påført. Det kan ikkje takast omsyn til tida som går med til å behandle innsynskrav, skrive ut eller kopiere dokument og til å sende ut dokument. Det kan ikkje krevjast betaling når dokument som alt ligg føre i elektronisk versjon, blir sendt som elektronisk post. Føresegnene i andre og tredje punktum gjeld ikkje høvet til å ta betalt for tenester som går ut over innsynsretten etter offentleglova eller anna lovgiving.

9. I forskrift 6. august 1999 nr. 885 om en særskilt klagenemnd for behandling av klager over vedtak om erkjentlighetsbeløp til personer som i Norge ble rammet av antijødiske tiltak under den 2. verdenskrig skal § 2 tredje ledd lyde:

For øvrig gjelder forvaltningsloven og offentleglova for klagenemndas saksbehandling.

10. I forskrift 15. juni 2001 nr. 635 om svangerskapsavbrudd (abortforskriften) skal § 7 fjerde ledd lyde:

I underretningen skal det vidare opplyses om retten til å se sakens dokumenter etter forvaltningsloven § 18 til § 20, og at kvinnen kan gi ytterligere opplysninger om hun ønsker det.

11. I forskrift 10. desember 2004 nr. 1641 om valg til Sametinget skal § 21 tredje ledd sjette punktum lyde:

Skjema med støtteerklæringer er unntatt offentlighet, jf. offentleglova § 13 og forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 1.

12. I forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen (eForvaltningsforskriften) skal § 10 tredje ledd bokstav b lyde:

- b) at risiko for uberettiget innsyn i opplysningene eller dokumentene er forebygget på en tilfredsstillende måte, eller når innsyn kan kreves etter offentleglova eller annen lovbestemt allmenn innsynsrett.

13. I forskrift 16. desember 2005 nr. 1477 om saksbehandlingsregler ved opptak i barnehage skal § 5 fyrste ledd lyde:

Forvaltningslovens regler om partsinnsyn i § 18 til § 21 gjelder tilsvarende så langt det ikke er gitt særregler her.

14. I forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser skal § 3–5 lyde:

§ 3–5. Offentlighet

For allmennhetens innsyn i tilbud og anskaffelsesprotokoll gjelder offentleglova.

15. I forskrift 15. desember 2006 nr. 1456 til forvaltningsloven (forvaltningslovforskriften) skal ny § 13a lyde:

§ 13a. Organinterne dokumenter i statlige og statlig tilknyttede organer

Unntaket i forvaltningsloven § 18a første ledd om organinterne dokumenter gjelder ikke for dokumenter fra administrasjonen til styret i foretak etter helseforetaksloven og fra administrasjonen til kollegial enhet ved universiteter og høyskoler.

16. I forskrift 14. desember 2007 nr. 1417 til patentloven (patentforskriften) skal § 95 fyrste punktum lyde:

Saksdokumentene til Den etiske nemnden for patentsaker er omfattet av offentleglova, men slik at nemndens saksdokumenter først blir offentlige fra samme tid som Patentstyrets dokumenter i saken, jf. patentloven § 22 første til tredje ledd.

17. okt. Nr. 1120 2008

Forskrift om endring i forskrift om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 17. oktober 2008 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5a. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 17. oktober 2008 kl. 15.35.

I

I forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten gjøres følgende endring:

Endret § 15 skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at inntil 20 % av kvoten av det enkelte fiskeslag som er nevnt i § 3 og som er tildelt for fiske med et fartøy som tilhører en fartøygruppe nevnt i § 1, fiskes med et annet fartøy som tilhører samme fartøygruppe.

Fartøyet eller fartøyene som avgir kvote må ha fisket minst 50 % av kvoten før kvotemottakende fartøy kan starte fiske i henhold til tillatelsen etter første ledd. Fartøyet eller fartøyene som avgir kvote i henhold til tillatelsen etter første ledd kan ikke nyttes i vedkommende fiskeri for resten av året fra det tidspunkt det mottakende fartøyet starter fiske på den kvoten som er tildelt etter første ledd. Eieren av det fartøyet som tildeles kvoter etter første ledd, må gi melding til Fiskeridirektoratet når fiske på slik kvote starter. Fiske på slike kvoter av torsk kan ikke starte før 1. oktober.

*II**Ikraftsetting*

Endringen trer i kraft straks.

6. okt. Nr. 1121 2008**Forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge**

Hjemmel: Fastsatt av Tariffnemnda 6. oktober 2008 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven) § 3. Kunngjort 21. oktober 2008 kl. 13.30.

*Kap. I. Innledende bestemmelser***§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring**

Denne forskriften er fastsatt på grunnlag av Fellesoverenskomsten for byggfag (FOB) 2008–2010 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Byggenæringens Landsforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og Fellesforbundet på den annen side.

§ 2. Hvem forskriften gjelder for

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte arbeidstakere som utfører bygningsarbeid på byggeplasser.

Med faglært arbeidstaker menes en arbeidstaker med offentlig godkjent fag- eller svennebrev eller tilsvarende kompetanse som formelt kan likestilles med fag- eller svennebrev innenfor det fagfelt arbeidstaker utfører arbeid. Ufaglært arbeidstaker har ikke fag- eller svennebrev.

Forskriften gjelder ikke for lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

§ 3. Virksomhetens ansvar

Virksomhet som utfører arbeidsoppdrag i samsvar med § 2 har ansvar for at bestemmelsene i denne forskriften gjennomføres. Ansvaret gjelder for arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomheten.

*Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår***§ 4. Lønnsbestemmelser**

Arbeidstakere som utfører bygningsarbeid, jf. § 2, skal minst ha en lønn per time på:

- a) For faglærte: kr 141,75.
- b) For ufaglærte uten bransjeerfaring: kr 127,50.
For ufaglærte med minst ett års bransjeerfaring: kr 132,50.
- c) For arbeidstakere under 18 år: kr 85,-.

§ 4a. Regulering av lønn i forskriftens virketid

Satsene i § 4 i denne forskriften skal reguleres i henhold til nye reguleringssatser som følger av mellomoppgjøret i 2009.

§ 5. Godtgjøring for overtid

Det skal betales et tillegg for arbeid utover ordinær arbeidstid med 50 % av timesatsen. For arbeid utover ordinær arbeidstid i tidsrommet mellom kl. 21.00 og kl. 06.00 og på søndager og helligdager skal det betales et tillegg på 100 % av timesatsen.

§ 6. Utgifter til reise, kost og losji

For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, skal arbeidsgiver etter nærmere avtale dekke nødvendige reiseutgifter ved arbeidsoppdragets begynnelse og slutt, og for et rimelig antall hjemreiser.

Før arbeidsgiver sender arbeidstaker på oppdrag utenfor sitt hjemsted, skal det være avtalt ordninger vedrørende kost og losji. Arbeidsgiver skal som hovedregel sørge for kost og losji, men fast diettsats, betaling etter regning, e.l. kan avtales.

§ 7. Krav til spise- og hvilerom og innkvartering

Når et arbeid igangsettes plikter virksomheten å skaffe rommelige spise- og hvilerom med tilfredsstillende oppvarming, for opphold i hviletiden.

For innkvartering gjelder arbeidsmiljølovens § 4–4 fjerde ledd og bestemmelser gitt i medhold av lovens § 4–4 femte ledd.

§ 8. Arbeidstøy

Arbeidsgiver holder nødvendig arbeidstøy og vernefottøy tilpasset årstiden og arbeidsplassen.

Kap. III. Fravikelighet m.m.**§ 9. Fravikelighet**

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår i henhold til avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

§ 10. Lønns- og arbeidsvilkår i lov eller forskrift

Bestemmelser i lov eller andre forskrifter som vanligvis gjelder for arbeidsforhold, kommer også til anvendelse for arbeidsforhold som omfattes av forskriften her, særlig lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv., lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie og lov 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager.

Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. § 1–7.

Kap. IV. Ikrafttreden m.m.**§ 11. Ikrafttreden, opphør og endringer**

Forskriften trer i kraft 1. november 2008.

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Fellesoverenskomsten for byggfag mellom LO og NHO 2008–2010 blir avløst av ny tariffavtale eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av tariffavtalen.

6. okt. Nr. 1122 2008**Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for byggeplasser i Osloregionen**

Hjemmel: Fastsatt av Tariffnemnda 6. oktober 2008 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven) § 3. Kunngjort 21. oktober 2008 kl. 13.30.

Kap. I. Innledende bestemmelser**§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring**

Denne forskriften er fastsatt på grunnlag av Landsoverenskomsten for elektrofagene (LOK) 2008–2010 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Tekniske Entreprenørers Landsforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og EL & IT Forbundet på den annen side.

§ 2. Hvem forskriften gjelder for

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte arbeidstakere på byggeplasser som utfører installasjon, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg i fylkene Oslo og Akershus.

Med faglært arbeidstaker menes en arbeidstaker med offentlig godkjent fagbrev eller tilsvarende formell utdanning innenfor det fagfelt arbeidstaker utfører arbeid. Ufaglært arbeidstaker har ikke slikt fagbrev.

Forskriften gjelder ikke for lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

§ 3. Virksomhetens ansvar

Virksomhet som utfører arbeidsoppdrag i samsvar med § 2 har ansvar for at bestemmelsene i denne forskriften gjennomføres. Ansvaret gjelder for arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomheten.

Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår**§ 4. Lønnsbestemmelser for arbeidstakere som utfører installasjoner, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg**

1. Arbeidstakere som utfører installasjoner, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg, jf. § 2 b), skal minst ha en lønn pr. time på:
 - a) For faglærte: kr 150,56.
 - b) For ufaglærte: kr 128,07.
2. For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig skal det betales følgende tillegg til timelønnen:
 - a) For faglærte: kr 22,58.

b) For ufaglærte: kr 19,21.

3. Ved skiftarbeid skal det betales følgende tillegg:

3.1. *Toskiftsordning – 36,5 timer pr. uke*

Med toskiftsordning forstås at arbeidstiden skifter vekselvis mellom dag og kveld (en uke dag, en uke kveld) i en oppsatt skiftplan. Toskiftsordninger kan kun avtales innenfor tidsrammen kl. 06.00–24.00 på ukens vanlige virkedager.

3.2. *Kompensasjon*

Kompensasjonen beregnes av minste timelønn etter § 4 nr. 1. Kompensasjonen dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3 %. Kompensasjon gis ikke for dagskift.

3.3. *Treskiftsordning – 35,5 timer pr. uke*

Med treskiftsordning forstås at arbeidstiden skifter mellom dag, kveld og natt (en uke dag, en uke kveld og en uke natt) i en oppsatt skiftplan. Treskiftsordninger kan kun avtales innenfor tidsrommet søndag kl. 22.00 til og med lørdag kl. 06.00.

3.4. *Kompensasjon*

Kompensasjon beregnes av minste timelønn etter § 4 nr. 1. Kompensasjonen dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3 % for andre skift. Tredje skift utgjør 29,3 %. Dagskiftet kompenseres ikke.

3.5. *Helkontinuerlig skiftordning – 33,6 timer pr. uke*

Helkontinuerlig skiftordning er arbeid som drives 24 timer i døgnet uten normal stans på søn- og helligdager, og som skifter mellom dag, kveld og natt i en oppsatt skiftplan.

3.6. *Kompensasjon*

Kompensasjon beregnes av minste timelønn etter § 4 nr. 1. Kompensasjon gis ikke for dagskift. Andre skift dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3 %. Tredje skift dekker et ulempetillegg som utgjør 29,3 %.

På lørdager etter kl. 13.00 og på dager før helligdager etter den ordinære arbeidstids slutt kompenseres for et ulempetillegg på 73,2 %.

På søn- og helligdager inntil kl. 22.00 betales med 73,2 %.

3.7. *Omregningsfaktorer*

Ved omregning fra normal arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes nedenstående tabell:

Fra 37,5 timer–36,5 timer = 2,74 %

Fra 37,5 timer–35,5 timer = 5,64 %

Fra 37,5 timer–33,6 timer = 11,61 %.

§ 5. *Regulering av lønn i forskriftens virketid*

Satsene i § 4 i denne forskriften skal reguleres i henhold til nye reguleringssatser som følger av mellomoppgjøret i 2009.

§ 6. *Tillegg til minste timefortjeneste*

For alle arbeidstakere som er omfattet av denne forskriften skal det på grunnlag av dyktighet, kompetanse, praksis, ansvar og jobbinnhold, betales et tillegg til den minste timelønnen etter § 4 nr. 1.

§ 7. *Arbeidstid*

Den ordinære arbeidstid må i gjennomsnitt ikke overstige 37,5 timer pr. uke.

Ved skiftarbeid gjelder følgende grenser:

Toskiftsordninger	36,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
Treskiftsordninger	35,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
Helkontinuerlig skift	33,6 timer pr. uke i gjennomsnitt.

Andre arbeidstidsordninger kan avtales eller fastsettes i samsvar med reglene i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. kap. 10.

§ 8. *Godtgjøring for overtid*

Det skal betales et tillegg for arbeid utover ordinær arbeidstid med 50 % av timesatsen. For arbeid utover ordinær arbeidstid i tidsrommet mellom kl. 21.00 og kl. 06.00 og på søndager og helligdager skal det betales et tillegg på 100 % av timesatsen.

§ 9. *Bevegelige helligdager, 1. og 17. mai*

Som erstatning for tapt arbeidsfortjeneste skal det betales vanlig lønn for bevegelige helligdager og 1. og 17. mai som ellers ville vært ordinær arbeidsdag, med mindre arbeidstaker er fraværende virkedagen før og etter.

Rett til godtgjøring har arbeidstakere som har hatt sammenhengende ansettelse ved samme bedrift minst 30 dager forut for helligdagen, eller er ansatt senere når arbeidet er av minst 30 dagers varighet. I denne sammenheng regnes helligdagene i jule- og nyttårshelgen og i påsken som én helligdag.

§ 10. *Annen godtgjøring*

Annen godtgjøring, f.eks. for særlig smussig arbeid, arbeidstøy og verktøy kan avtales mellom arbeidstaker og arbeidsgiver i samsvar med hva som er vanlig på anlegget.

§ 11. Utgifter til reise, kost og losji

For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, skal arbeidsgiver etter nærmere avtale dekke de faktiske utgifter for et rimelig antall hjemreiser. Det skal også inngås avtale om godtgjøring for nødvendige utgifter til kost og losji.

§ 12. Krav til innkvartering

Innkvartering som stilles til rådighet for arbeidstaker skal være forsvarlig utført, innredet og vedlikeholdt og i samsvar med vanlig god standard.

Kap. III. Fravikelighet m.m.**§ 13. Fravikelighet**

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår i henhold til avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

§ 14. Lønns- og arbeidsvilkår i lov eller forskrift

Bestemmelser i lov eller andre forskrifter som vanligvis gjelder for arbeidsforhold, kommer også til anvendelse for arbeidsforhold som omfattes av forskriften her, særlig

lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv.

lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie og

lov 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager.

Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. § 1–7.

Kap. IV. Ikrafttreden m.m.**§ 15. Ikrafttreden og opphør**

Forskriften trer i kraft 1. november 2008.

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Landsoverenskomsten for elektrofagene mellom LO og NHO 2008–2010 blir avløst av ny tariffavtale eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av denne tariffavtalen.

6. okt. Nr. 1123 2008**Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for enkelte petroleumsanlegg på land**

Hjemmel: Fastsatt av Tariffnemnda 6. oktober 2008 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven) § 3. Kunngjort 21. oktober 2008 kl. 13.30.

Kap. I. Innledende bestemmelser**§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring**

Denne forskriften er fastsatt på grunnlag av følgende tariffavtaler:

1. Verkstedsoverenskomsten (VO) 2008–2010 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Teknologibedriftenes Landsforening på den ene siden og Landsorganisasjonen i Norge og Fellesforbundet på den annen side.
2. Landsoverenskomsten for elektrofagene (LOK) 2008–2010 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Tekniske Entreprenørers Landsforening på den ene siden og Landsorganisasjonen i Norge og EL & IT Forbundet på den annen side.

§ 2. Geografisk virkeområde

Denne forskriften gjelder for følgende petroleumsanlegg på land:

- a) Melkøya (Snøhvit) i Hammerfest kommune, Finnmark
- b) Tjeldbergodden i Aure kommune, Møre og Romsdal
- c) Mongstad i Lindås kommune, Hordaland
- d) Kollsnes i Øygarden kommune, Hordaland
- e) Kårstø i Tysvær kommune, Rogaland
- f) Nyhamna (Ormen Lange) i Aukra kommune, Møre og Romsdal
- g) Sture i Øygarden kommune, Hordaland.

Forskriften gjelder ikke for tilknyttede aktiviteter som utføres utenfor anleggenes geografiske områder.

§ 3. Hvem forskriften gjelder for

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte produksjonsarbeidere på anlegg nevnt i § 2 som utfører:

- a) Montasje- og installasjonsarbeid i verksteds- og teknologiindustrien.
- b) Installasjon, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg.

Med faglært arbeidstaker menes en arbeidstaker med offentlig godkjent fagbrev eller tilsvarende formell utdanning innenfor det fagfelt arbeidstaker utfører arbeid. Ufaglært arbeidstaker har ikke slikt fagbrev.

Forskriften gjelder ikke for lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

§ 4. Virksomhetens ansvar

Virksomhet som utfører arbeidsoppdrag i samsvar med § 2 og § 3 har ansvar for at bestemmelsene i denne forskriften gjennomføres. Ansvarret gjelder for arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomheten.

Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår

§ 5. Lønnsbestemmelser for arbeidstakere i verksteds- og teknologiindustrien

1. Arbeidstakere i verksteds- og teknologiindustrien, jf. § 3 a), skal minst ha en lønn pr. time på:
 - a) For faglærte: kr 126,67.
 - b) For ufaglærte: kr 120,90.
2. For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig skal det betales følgende tillegg til timelønnen:
 - a) For faglærte: kr 25,32.
 - b) For ufaglærte: kr 24,18.

Bestemmelsen i nr. 2 gjelder ikke for arbeidstakere som blir inntatt på arbeidsstedet.

3. På anlegg som omfattes av § 2 hvor det arbeides skift skal det betales følgende tillegg:

- 3.1 For toskiftarbeid (36,5 timer pr. uke) betales følgende tillegg pr. time:

1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: Intet.
2. skift: kr 13,99.

For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 29,89.

Fra kl. 14.00 på jul-, påske- og pinseften: kr 42,86.

Enhver time utover kl. 24.00 betales med tillegg som for 3. skift.

- 3.2 For treskiftarbeid (35,5 timer pr. uke) betales følgende tillegg pr. time:

1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: Intet.
2. skift: kr 14,42.
3. skift: kr 21,46.

For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 30,76.

Fra kl. 14.00 på jul-, påske- og pinseften: kr 44,06.

- 3.3 For helkontinuerlig treskiftarbeid (33,6 timer pr. uke) betales følgende tillegg pr. time:

1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: Intet.
2. skift: kr 15,28.
3. skift: kr 22,67.

For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 32,48.

Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseften: kr 46,56.

- 3.4 Omregningsfaktorer

Ved omregning fra normal arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes nedenstående tabell:

Fra 37,5 timer–36,5 timer = 2,74 %

Fra 37,5 timer–35,5 timer = 5,63 %

Fra 37,5 timer–33,6 timer = 11,61 %.

§ 6. Lønnsbestemmelser for arbeidstakere som utfører installasjoner, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg

1. Arbeidstakere som utfører installasjoner, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg, jf. § 3 b), skal minst ha en lønn pr. time på:

- a) For faglærte: kr 150,56.
- b) For ufaglærte: kr 128,07.

2. For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig skal det betales følgende tillegg til timelønnen:

- a) For faglærte: kr 22,58.
- b) For ufaglærte: kr 19,21.

3. På anlegg som omfattes av § 2 hvor det arbeides skift skal det betales følgende tillegg:

- 3.1. *Toskiftsordning – 36,5 timer pr. uke*

Med toskiftsordning forstås at arbeidstiden skifter vekselvis mellom dag og kveld (en uke dag, en uke kveld) i en oppsatt skiftplan. Toskiftsordninger kan kun avtales innenfor tidsrammen kl. 06.00–24.00 på ukens vanlige virkedager.

- 3.2. *Kompensasjon*

Kompensasjonen beregnes av minste timelønn etter § 6 nr. 1. Kompensasjonen dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3 %. Kompensasjon gis ikke for dagskift.

3.3. Treskiftsordning – 35,5 timer pr. uke

Med treskiftsordning forstås at arbeidstiden skifter mellom dag, kveld og natt (en uke dag, en uke kveld og en uke natt) i en oppsatt skiftplan. Treskiftsordninger kan kun avtales innenfor tidsrommet søndag kl. 22.00 til og med lørdag kl. 06.00.

3.4. Kompensasjon

Kompensasjon beregnes av minste timelønn etter § 6 nr. 1. Kompensasjonen dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3 % for andre skift. Tredje skift utgjør 29,3 %. Dagskiftet kompenseres ikke.

3.5. Helkontinuerlig skiftordning – 33,6 timer pr. uke

Helkontinuerlig skiftordning er arbeid som drives 24 timer i døgnet uten normal stans på søn- og helligdager, og som skifter mellom dag, kveld og natt i en oppsatt skiftplan.

3.6. Kompensasjon

Kompensasjon beregnes av minste timelønn etter § 6 nr. 1. Kompensasjon gis ikke for dagskift. Andre skift dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3 %. Tredje skift dekker et ulempetillegg som utgjør 29,3 %.

På lørdager etter kl. 13.00 og på dager før helligdager etter den ordinære arbeidstids slutt kompenseres for et ulempetillegg på 73,2 %.

På søn- og helligdager inntil kl. 22.00 betales med 73,2 %.

3.7. Omregningsfaktorer

Ved omregning fra normal arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes nedenstående tabell:

Fra 37,5 timer–36,5 timer = 2,74 %

Fra 37,5 timer–35,5 timer = 5,64 %

Fra 37,5 timer–33,6 timer = 11,61 %.

§ 7. Regulering av lønn i forskriftens virketid

Satsene i § 5 og § 6 i denne forskriften skal reguleres i henhold til nye reguleringssatser som følger av mellomoppgjøret i 2009.

§ 8. Tillegg til minste timefortjeneste

For alle arbeidstakere som er omfattet av denne forskriften skal det på grunnlag av dyktighet, kompetanse, praksis, ansvar og jobbinnhold, betales et tillegg til den minste timelønnen etter § 5 nr. 1 og § 6 nr. 1.

§ 9. Arbeidstid

Den ordinære arbeidstid må i gjennomsnitt ikke overstige 37,5 timer pr. uke.

Ved skiftarbeid gjelder følgende grenser:

Toskiftsordninger	36,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
Treskiftsordninger	35,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
Helkontinuerlig skift	33,6 timer pr. uke i gjennomsnitt.

Andre arbeidstidsordninger kan avtales i samsvar med reglene i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern kap. 10.

§ 10. Godtgjøring for overtid

Det skal betales et tillegg for arbeid utover ordinær arbeidstid med 50 % av timesatsen. For arbeid utover ordinær arbeidstid i tidsrommet mellom kl. 21.00 og kl. 06.00 og på søndager og helligdager skal det betales et tillegg på 100 % av timesatsen.

§ 11. Bevegelige helligdager, 1. og 17. mai

Som erstatning for tapt arbeidsfortjeneste, skal det betales vanlig lønn for bevegelige helligdager og 1. og 17. mai som ellers ville vært ordinær arbeidsdag, med mindre arbeidstaker er fraværende virkedagen før og etter.

Rett til godtgjøring har arbeidstakere som har hatt sammenhengende ansettelse ved samme bedrift minst 30 dager forut for helligdagen, eller er ansatt senere når arbeidet er av minst 30 dagers varighet. I denne sammenheng regnes helligdagene i jule- og nyttårshelgen og i påsken som én helligdag.

§ 12. Annen godtgjøring

Annen godtgjøring, f.eks. for særlig smussig arbeid, arbeidstøy og verktøy kan avtales mellom arbeidstaker og arbeidsgiver i samsvar med hva som er vanlig på anlegget.

§ 13. Utgifter til reise, kost og losji

For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, skal arbeidsgiver etter nærmere avtale dekke de faktiske utgifter for et rimelig antall hjemreiser. Det skal også inngås avtale om godtgjøring for nødvendige utgifter til kost og losji.

§ 14. Krav til innkvartering

Innkvartering som stilles til rådighet for arbeidstaker skal være forsvarlig utført, innredet og vedlikeholdt og i samsvar med vanlig god standard på anlegget.

Kap. III. Fravikelighet m.m.

§ 15. Fravikelighet

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår i henhold til avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

§ 16. Lønns- og arbeidsvilkår i lov eller forskrift

Bestemmelser i lov eller andre forskrifter som vanligvis gjelder for arbeidsforhold kommer også til anvendelse for arbeidsforhold som omfattes av forskriften her, særlig lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie og lov 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager.

Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid mv. § 1–7.

Kap. IV. Ikrafttreden m.m.

§ 17. Ikrafttreden og opphør

Forskriften trer i kraft 1. november 2008.

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Verkstedoverenskomsten mellom LO og NHO 2008–2010 og Landsoverenskomsten for elektrofagene mellom LO og NHO 2008–2010 blir avløst av nye tariffavtaler eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av disse tariffavtalene.

17. okt. Nr. 1124 2008

Delvis ikraftsetting av lov 20. juni 2008 nr. 47 om endringer i straffeprosessloven mv. (overføring av kompetanse til å innkalle til soning og behandle søknader om soningsutsettelse)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 17. oktober 2008 med hjemmel i lov 20. juni 2008 nr. 47 om endringer i straffeprosessloven mv. (overføring av kompetanse til å innkalle til soning og behandle søknader om soningsutsettelse) del IV. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. oktober 2008 kl. 13.30.

1. Delvis ikraftsetting av lov 20. juni 2008 nr. 47 om endringer i straffeprosessloven mv. (overføring av kompetanse til å innkalle til soning og behandle søknader om soningsutsettelse).
2. Endringene i straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 § 54 nr. 1 tredje punktum, § 54 nr. 2 første ledd annet punktum, straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 § 68 sjette ledd første punktum, § 332 tredje ledd og § 333 sjette ledd, og endringene i straffeloven 20. mai 2005 nr. 28 § 39 første ledd nytt tredje punktum og § 39 annet ledd nytt tredje og fjerde punktum trer i kraft 1. november 2008.

17. okt. Nr. 1125 2008

Ikraftsetting av lov 9. mai 2008 nr. 33 om endringer i helsepersonelloven og alternativ behandlingsloven

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 17. oktober 2008 med hjemmel i lov 9. mai 2008 nr. 33 om endringer i helsepersonelloven og alternativ behandlingsloven del IV. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. oktober 2008 kl. 13.30.

Ikraftsetting av lov 9. mai 2008 nr. 33 om endringer i helsepersonelloven og alternativ behandlingsloven fra 1. november 2008.

17. okt. Nr. 1126 2008

Forskrift om konkurranselovens anvendelse på Svalbard

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 17. oktober 2008 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 5 tredje ledd. Fremmet av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 21. oktober 2008 kl. 13.30.

§ 1. Lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) gjøres gjeldende for Svalbard, med unntak av § 9 første ledd bokstav d, § 15 og § 21a.

§ 2. Forskriften trer i kraft 1. juli 2009.

30. sept. Nr. 1129 2008**Forskrift om opptak, studier og eksamen i de praktiske studiene i film og fjernsyn ved Høgskolen i Lillehammer**

Hjemmel: Fastsatt av Styret for Høgskolen i Lillehammer 30. september 2008 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-3, § 3-5, § 3-6, § 3-8, § 3-9, § 3-10 og § 5-3. Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

*Del 1. Allmenne regler***§ 1. Virkeområde**

- 1.1 Forskriften gjelder grunnutdanning, videreutdanning og mastergradsutdanning i de praktiske studiene i film og fjernsyn ved Høgskolen i Lillehammer (forkortet HiL).
- 1.2 Reglene forutsetter at studentene følger normal studieprogresjon for fulltidsstudier.
- 1.3 Når det i det følgende er fastsatt at en tidsfrist går ut på en bestemt dato og denne datoen ikke er virkedag, blir fristen forskjøvet til nærmeste etterfølgende virkedag.

§ 2. Definisjoner

- 2.1 *Arbeidskrav:* Krav som må være godkjent for å gå opp til en eksamen. Arbeidskrav kan bestå av obligatoriske innleveringer, muntlige framlegg, undervisning, praksis og liknende, som ikke utgjør en del av eksamen. Arbeidskrav vurderes som godkjent eller ikke-godkjent.
- 2.2 *Bacheloroppgave:* Et selvstendig arbeid som har et omfang på minimum 15 studiepoeng og som inngår i et bachelorgradsstudium.
- 2.3 *Eksamen:* Regnes som alle typer arbeider som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter for et emne. En eksamen kan omfatte flere deleksamener og i så fall skal studieplanen gi opplysninger om vektning av disse deleksamenene.
- 2.4 *Eksamensmeldt:* En student er eksamensmeldt når studenten godkjenner utdanningsplanen.
- 2.5 *Emne:* Minste eksamens-/vurderingsenhet som kan være del av en emnegruppe/studieprogram. Emnets omfang uttrykkes i studiepoeng og skal være delelig med 5. Unntak fra dette kan fastsettes i fagplaner på grunnlag av bestemmelser i nasjonale rammeplaner eller i spesielle tilfeller i den enkelte studieplan. Emnebeskrivelsen skal gi en beskrivelse av læringsutbytte/mål, faginnhold, undervisnings- og arbeidsformer, arbeidskrav, omfang og vurderingsformer.
- 2.6 *Fordypning:* Emner som i studieplanen er definert til å høre faglig sammen og som kan utfylle hverandre på en slik måte at de bygger på og går ut over grunnivået i et emne. Fordypninger skal ikke ha valgfrie emner.
- 2.7 *Grunnutdanning:* Studier der opptakskravet er generell studiekompetanse, eventuelt i kombinasjon med spesielle opptakskrav.
- 2.8 *Masteroppgave:* Et selvstendig arbeid som inngår som en del av et mastergradsstudium.
- 2.9 *Selvstendig arbeid:* Arbeid av et nærmere angitt omfang og/eller type som inngår i studiet, og som skal vise forståelse, refleksjon og modning. Arbeidet kan eksempelvis være av teoretisk, praktisk eller kunstnerisk art, og kan utføres individuelt eller i grupper.
- 2.10 *Studieplan:* Plan for det faglige innholdet i studier som ikke er regulert av nasjonal rammeplan.
- 2.11 *Studiepoeng:* Mål på omfanget av et studium, der et heltids studieår er normert til 60 studiepoeng.
- 2.12 *Studieprogram:* Flerårig studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.
- 2.13 *Studierett:* Rettighet knyttet til det å være tatt opp som student ved et studium og inneha studentstatus.
- 2.14 *Utdanningsplan:* Plan for gjennomføring av studium/studieprogram inngått mellom høgskolen og den enkelte student. Utdanningsplanen skal vise hvilken utdanning den enkelte student har til hensikt å gjennomføre og hvor lang tid studenten skal bruke på å fullføre denne utdanningen.

§ 3. Studieåret

- 3.1 Studieårets lengde er 10 måneder og begynner medio august og avsluttes ultimo juni. Rektor fastsetter datoer for påfølgende studieår innen utgangen av januar.

*Del 2. Opptak og rangering***§ 4. Opptak og rangering til grunnutdanningene**

- 4.1 For opptak og rangering til grunnutdanningene, gjelder de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 4.2 Studieprogrammets studieplan inneholder nærmere krav til opptaksgrunnlaget for det enkelte studium, herunder faglige minstekrav eller minstekrav til karakter og regler for rangering ut over det som er fastsatt i de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 4.3 Studienemnda fastsetter utfyllende retningslinjer for vurdering av realkompetanse.
- 4.4 Styret selv fastsetter antall studieplasser i medhold av UH-lovens § 3-7.
- 4.5 Studiedirektøren fastsetter søknadsfrister som kunngjøres i studieprogrammets studieplan.

§ 5. Opptak og rangering til mastergrad

- 5.1 For opptak til mastergrad gjelder de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 5.2 Studieprogrammets studieplan inneholder nærmere krav til opptaksgrunnlag for det enkelte mastergradsstudium, herunder eventuelle faglige minstekrav eller minstekrav til karakter og regler for rangering ut over det som er fastsatt i de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 5.3 Styret selv fastsetter antall studieplasser i medhold av UH-lovens § 3–7.
- 5.4 Studiedirektøren fastsetter søknadsfrister som kunngjøres i studieprogrammets studieplan.

Del 3. Studierett, utdanningsplan og permisjon**§ 6. Studierett**

- 6.1 Studieretten gjelder det studieprogram eller emne som studenten er tatt opp til.
- 6.2 Studieretten innebærer:
- rett til å få fastsatt utdanningsplan i samsvar med § 7
 - rett til å delta i undervisning i samsvar med studieplanen for det enkelte emne eller program og i samsvar med utdanningsplanen
 - rett til veiledning og til å bruke andre ressurser i samsvar med studieplanen, utdanningsplanen og eventuelle andre regler gitt av vedkommende avdeling, herunder lesesaler, datamaskiner osv.
 - rett til å bli vurdert til eksamen i samsvar med emnebeskrivelsen og reglene i denne forskriften.
- 6.3 Studienemnda kan vedta regler om påbudt frammøte ved studiestart, herunder om registrering, gyldig forfall, frammøte til obligatorisk undervisning mv.
- 6.4 Studiedirektøren bestemmer at studieretten kan opphøre dersom studenten:
- unnlater å betale semesteravgift innen fastsatt frist
 - unnlater å godkjenne utdanningsplan innen fastsatt frist
 - unnlater å søke permisjon etter reglene i § 8
 - har brukt opp sine forsøk til eksamen i henhold til denne forskriften
 - er utestengt i henhold til UH-lovens § 4–8, § 4–9, § 4–10.

§ 7. Utdanningsplan

- 7.1 Studenter som er tatt opp til utdanninger av minst 60 studiepoengs omfang, skal ha en utdanningsplan. Dette gjelder også deltidsstudenter med en studieprogresjon på minst 50 %.
- 7.2 Første studieår skal studenter som er tatt opp til studier på 60 studiepoeng eller mer ha bekreftet sin utdanningsplan for studiet innen 1. oktober. For etterfølgende studieår skal studenten bekrefte sin utdanningsplan innen 15. april.
- 7.3 Bekreftelse av utdanningsplanen er å anse som endelig undervisnings- og eksamensmelding og en forutsetning for at studenten gis status som student. Utdanningsplanen fastsettes av studenten og høgskolen i fellesskap, innenfor rammen av studieplanen for det programmet studenten er tatt opp til.
- 7.4 Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om høgskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten og om studentens forpliktelser overfor høgskolen og medstudentene.

§ 8. Permisjon

- 8.1 En student bør ha gjennomført 30 studiepoeng eller mer for å søke permisjon. Normalt gis det permisjon for inntil ett år ved for eksempel fødsel/adopsjon (jf. UH-lovens § 4–5), førstegangstjeneste, sykdom og ved andre særskilte grunner.
- 8.2 Studiedirektøren i samråd med studieleder avgjør søknad om permisjon.
- 8.3 Studiedirektøren i samråd med studieleder kan i spesielle tilfeller innvilge permisjon ut over ett års varighet.
- 8.4 Studenten skal ha rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen, men utdanningsplanen må tilpasses gjeldende studieplan. Dersom det i mellomtiden er gjort vesentlige endringer i studie- eller fagplan, gjelder retten til å fullføre etter den opprinnelige studie- eller fagplan i ett år etter at endringen ble gjort gjeldende.
- 8.5 Dersom en student ønsker å ta enkeltksamener i sin permisjonstid, må det betales semesteravgift for det aktuelle semesteret.

Del 4. Grader**§ 9. Bachelorgrad**

- 9.1 Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamener med et samlet omfang av minimum 180 studiepoeng. Av disse må eksamener med et samlet omfang på minimum 120 studiepoeng være avlagt ved HiL.
- 9.2 Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:
- Fullført 3-årig integrert yrkesrettet utdanning av 180 studiepoengs omfang.
 - Fullført 2-årig integrert yrkesrettet utdanning kombinert med godkjent påbygging eller spesialisering innenfor samme eller andre fag/fagområder av minimum 60 studiepoengs omfang.

For studenter som kvalifiserer for bachelorgrad innen flere fagområder, kreves det minimum 60 studiepoeng, inkludert ny bacheloroppgave, utover det som inngår i beregningsgrunnlaget for den første graden.

§ 10. Reduksjon i studiepoeng for bachelorgraden

10.1 Overlapping i faginnhold mellom emner som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 11. Mastergrad

11.1 HiL tildeler de mastergrader som etter departementets bestemmelse er godkjent i henhold til UH-lovens § 3–2.

11.2 Mastergrader ved HiL reguleres av de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.

§ 12. Krav til selvstendig arbeid i mastergrad

12.1 I høgskolens mastergrader skal det inngå selvstendig arbeid av et omfang på minimum 30 studiepoeng. Omfanget av det selvstendige arbeidet skal ikke overstige 60 studiepoeng. Det selvstendige arbeidet skal vise forståelse, refleksjon og modning.

12.2 Studienemnda fastsetter nærmere regler om det selvstendige arbeidet, herunder omfang, vurderingsform og om arbeidet skal utføres individuelt eller av flere studenter.

Del 5. Studieportefølje, fag- og studieplaner

§ 13. Strategisk planlegging og fastsetting av studieportefølje

13.1 Styret trekker opp strategien for institusjonens utdannings- og forskningsvirksomhet, annen faglig virksomhet og legger planer for den faglige utviklingen i samsvar med de mål som er gitt av overordnet myndighet for sektoren og institusjonen. Med utgangspunkt i strategiske mål og langsiktige planer om faglig utvikling, gjør styret årlig vedtak om hvilke studier som skal inngå i høgskolens studieportefølje.

13.2 Når kapasitetshensyn eller ressurs-hensyn krever det, kan styret selv regulere adgangen til det enkelte studium eller deler av det, innenfor de rammer og mål som gis av departementet.

13.3 Dersom manglende søkning eller andre tvingende grunner gjør det nødvendig å avlyse opptaket til studieprogrammer eller enkeltemner, har rektor fullmakt til å gjøre vedtak om dette.

§ 14. Fastsetting av fag- eller studieplan

14.1 Det skal fastsettes fag- eller studieplan for alle studier/studieprogram som tilbys ved HiL som gis uttelling i form av studiepoeng.

14.2 Studienemnda fastsetter studieplan for emner/studieprogram. Mindre endringer i godkjente studieplaner foretas av avdelingsstyret.

14.3 Ved samarbeidstiltak der to eller flere avdelinger deltar, fastsetter styret/rektor hvilken avdeling som skal ha det faglige og administrative ansvaret for tilbudet.

14.4 Alle studieprogrammer skal gi tilstrekkelig faglig fordypning på sitt nivå. Studienemnda fastsetter nærmere krav til faglig fordypning og nivågruppering og påser at studieplanen for hvert enkelt program tilfredsstillende disse kravene.

14.5 Fag- og studieplaner skal klargjøre omfanget av obligatorisk frammøte, krav til deltakelse i undervisningen og arbeidskrav.

14.6 Minst en gang for hvert studieår skal det gjennomføres eksamen med karaktersetning av studentene.

Del 6. Eksamen – allmenne regler, gjennomføring og klage

§ 15. Eksamen

15.1 Eksamen er knyttet til det enkelte emne, og skal gi grunnlag for å sikre at den enkelte student holder et tilfredsstillende faglig nivå og blir prøvet i forhold til de målsettinger som gjelder for studiet.

§ 16. Praksis

16.1 Praksis vurderes til bestått/ikke bestått. For ikke bestått praksis, gis det adgang til å ta praksisperioden en gang til.

§ 17. Rett til eksamensoppmelding/adgang til eksamen

17.1 Studenter har rett til å gå opp til eksamen i emner hvor de har studierett og er eksamensmeldt.

17.2 Opplysninger om særskilte arbeidskrav, krav om bestemte eksamener eller krav om obligatorisk undervisning og praksis som må være fullført før eksamen i bestemte emner kan avlegges, tas inn i emnebeskrivelsen.

17.3 Studenter som ikke oppfyller de fastsatte arbeidskrav, har ikke rett til å gå opp til eksamen.

17.4 All undervisning relatert til produksjoner er obligatorisk.

17.5 Tidsfrister som ikke overholdes kan anses som stryk.

17.6 Når en student ikke fullfører utdanningen innen normert studietid, og det i mellomtiden er gjort vesentlige endringer i studieplanen, gjelder retten til å fullføre etter den opprinnelige studieplanen i ett år etter at endringen ble gjort gjeldende.

§ 18. Privatister

18.1 De praktiske studiene i film og fjernsyn ved HiL er unntatt fra privatistordningen.

§ 19. Tidspunkt og omfang

19.1 Eksamen avholdes normalt i det semesteret undervisningen i emnet avsluttes. Ved eksamen gjelder det pensum som er fastsatt i emnebeskrivelsen.

19.2 Studiedirektøren kan bestemme at det skal holdes ny vurdering med adgang for studenter som ikke har bestått. Ny eksamen tilsvarer ordinær eksamen.

19.3 Skriftlig eksamen med tilsyn skal tilpasses emnets omfang slik:

- Til og med 10 studiepoeng: Inntil 4 timer
- For 11 til 30 studiepoeng: Inntil 6 timer
- Mer enn 30 studiepoeng: Inntil 8 timer.

Studienemnda vedtar eventuelle unntak fra dette i forbindelse med vedtak og revisjoner av emnebeskrivelser.

§ 20. Eksamen under særlige vilkår

20.1 Har en student spesielle behov for å få eksamen tilrettelagt, kan studenten søke studiedirektøren om avvikende ordning for så vel skriftlig som muntlig eksamen. Særordningen skal ha som formål å oppveie de ulemper studenten har, samtidig som man i størst mulig utstrekning skal sørge for at studentene prøves likt.

20.2 De ulike ordningene kan være

- a) utvidet eksamenstid ved eksamen. Ved skriftlig eksamen med tilsyn kan det gis utvidet tid med inntil 25 % av normal eksamenstid, maksimalt 1 time. Ved hjemmeeksamen gis maksimalt 2 dager i tillegg.
- b) anledning til lengre pauser, eventuelt med mulighet til å hvile
- c) skriftlig eksamen i stedet for muntlig
- d) muntlig eksamen i stedet for skriftlig
- e) eget eksamenslokale med egen inspektør
- f) bruk av datamaskin og andre tekniske hjelpemidler
- g) skrivhjelp, døvetolk og annen praktisk hjelp
- h) overføring av oppgavene til punktskrift eller forstørret skrift
- i) høytlesning av oppgaveteksten
- j) høytlesning av besvarelsen for korrektur
- k) bruk av ordbok
- l) andre spesialordninger kan avtales etter søknad. Studiedirektøren avgjør slike søknader.

20.3 Søknaden må framsettes innen en måned før eksamen, og må inneholde dokumentasjon fra sakkyndig instans (for eksempel lege, logoped, psykolog), og beskrivelse av behovet for særordning i eksamenssituasjonen. Det skal normalt søkes for hver eksamensperiode, men dersom grunnlaget for særordningen er av permanent karakter, kan det gjøres unntak for dette.

20.4 Særordninger skal være slik at eksamensprestasjonen kan vurderes etter vanlige faglige kriterier.

20.5 Studenter med dysleksi eller andre lese-/skrivevansker, eller studenter med annet morsmål enn norsk, kan etter eget ønske få lagt ved eksamensbesvarelsen en anonymisert attest som stadfester dette.

§ 21. Bruk av hjelpemidler ved eksamen med tilsyn

21.1 Høgskolen fastsetter hvilke hjelpemidler som kan benyttes ved eksamen. Oversikt over tillatte hjelpemidler skal framgå av emnebeskrivelsen og i eksamensoppgavene.

§ 22. Fusk og forsøk på fusk, annullering av eksamen eller prøve. Utestenging

22.1 Ved fusk og forsøk på fusk kommer retningslinjer¹ fastsatt av høgskolestyret den 24. februar 2004 til anvendelse. Dersom en student gjør seg skyldig i opptreden som omfattes av bestemmelsene i UH-lovens § 4–7 og § 4–8, kan høgskolens klagenemnd fatte vedtak om annullering av eksamen og utestengelse.

¹ Retningslinjer for saker vedrørende fusk/forsøk på fusk ved eksamen.

§ 23. Karaktersystem

23.1 Karaktersystemet ved eksamen, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått som følgende tabell viser:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
D	Nokså god	områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene. En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende de faglige minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.

Mer fagspesifikke kriterier kan utarbeides ved den enkelte avdeling/fagmiljø med utgangspunkt i hva som er gitt av nasjonale føringer innen hvert fagområde.

23.2 Bokstavkarakterene tilsvare tallverdier slik: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1, F=0 (stryk/ikke bestått). Tallverdiene brukes ved utregning når flere eksamensresultater skal inngå i samlet snittkarakter på vitnemålet eller ved utregning når flere deleksamener skal inngå i samlet karakter. Regler for beregning av endelig karakter i et emne som har flere deleksamener skal framgå i emnebeskrivelsen. Det benyttes vanlige avrundingsregler.

23.3 Hvilket karaktersystem som skal benyttes ved den enkelte eksamen eller bedømmelse av oppgave, fastsettes i emnebeskrivelsen.

§ 24. *Sensur*

24.1 Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal vurderes på en upartisk og faglig betryggende måte.

24.2 Dekanus oppnevner eksterne sensorer, normalt for tre år om gangen. Ekstern sensor kan ha gjesteforelesninger av svært begrenset omfang, men skal ikke være ansatt ved noen avdeling ved høyskolen eller knyttet til høyskolen som timelærer i funksjonsperioden.

24.3 Ekstern deltakelse i vurderingen kan for eksempel være følgende:

- Bruk av ekstern sensor for å vurdere eksamensbesvarelser i et emne.
- Bruk av ekstern sensor for å kontrollere og godkjenne eksamensoppgaver og de generelle prinsipper for karakterfastsettelse i et emne.
- Bruk av ekstern sensor for å vurdere deler av sensurarbeidet til intern sensor.
- Bruk av ekstern sensor for å vurdere studie-/fagplaner, undervisningsopplegget og/eller vurderingsordningen.

24.4 Det må sikres en variert anvendelse av de ulike måter en bruker ekstern sensor på i vurderingsarbeidet.

24.5 Det skal alltid være ekstern sensor ved bedømmelse av studenters selvstendige arbeid i høgre grad.

24.6 Ved muntlig eksamen som eneste eksamensform med omfang 30 studiepoeng eller mer, skal det alltid være en ekstern sensor.

24.7 Dersom intern og ekstern sensor ikke blir enige om vurderingen av en besvarelse, skal det ved vurderingen trekkes inn en tredje sensor som skal være ekstern, slik at de tre sensorene avgjør karakteren i fellesskap.

24.8 Ved uenighet mellom faglærer og veileder/øvingslærer på praksisstedet ved vurdering av praksisstudier, tiltrer den faglig ansvarlige som tredje sensor.

24.9 Sensurfristen er tre uker fra eksamensdagen. Ved ny sensur som følge av klage eller bytte av sensor, regnes sensurfristen fra det tidspunkt ny sensor er oppnevnt.

24.10 Styret selv kan gjøre unntak for enkeltksamener og kan i midlertidig forskrift fastsette lengre sensurfrist når det ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker.

24.11 Sensuren for bacheloroppgaver på 25 studiepoeng eller mer og for masteroppgaver med fastsatt innleveringsdato, skal foreligge innen 6 uker (30 virkedager) etter innlevering.

24.12 Sensur for skriftlig eksamen kunngjøres via høyskolens nettbaserte system. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren.

§ 25. *Begrunnelse for og klage over karakterfastsettning*

25.1 En student har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettningen av sin prestasjon. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter, må krav om begrunnelse framsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt.

25.2 Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse framsettes innen en uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, dog aldri mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort.

25.3 Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at studenten har framsatt krav om det. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av studentens prestasjon.

- 25.4 Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Sensorene avgjør seg imellom hvem som skal gi begrunnelsen.
- 25.5 Klage over karakterfastsetting må framsettes skriftlig innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Har studenten framsatt krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller har klaget over formelle feil, løper klagefristen fra studenten har mottatt begrunnelse eller avgjørelse på klagen over formelle feil. Den skriftlige klagen skal:
- gi opplysning om hvem som klager (navn, adresse og studentnummer)
 - vise til det vedtak det klages over (fag, eksamensdato, karakter)
 - ha dato og underskrift.
- 25.6 Ved krav om klage over karakterfastsettingen på gruppeeksamen, må alle gruppens medlemmer samlet samtykke i og skrive under på klagen.
- 25.7 Når karakter i et emne fastsettes på grunnlag av flere separate deleksamener, kan klage først framsettes når endelig karakter i emnet er kunngjort. Dersom alle deleksamener må være bestått, og studenten har fått ikke bestått på en av delene, har likevel studenten klageadgang på karakteren i hver enkelt deleksamen og kan framsette klage på deleksamen som for en avsluttende eksamen. Studenten har rett til å be om begrunnelse for hver enkelt deleksamen etter vanlige frister.
- 25.8 Bedømmelse av muntlig prestasjon og praksisopplæring eller annen bedømmelse som ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages (jf. UH-lovens § 5–3 nr. 5).
- 25.9 Ved ny sensurering etter klage jf. UH-lovens § 3–9 nr. 5 benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern. Det nye sensoratet skal gis kjennskap til den karakter som tidligere er satt for besvarelsen. Ny sensur skal foreligge innen samme frister som gjelder for ordinær eksamen. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager.
- 25.10 Karakterfastsetting ved ny sensurering kan ikke påklages, jf. UH-lovens § 5–3 nr. 6. Hvis den endelige karakter blir fastsatt på grunnlag av en muntlig eksamen/justering i tilknytning til en skriftlig deleksamen, og klager får medhold i klage på sensuren av den skriftlige delen av eksamen, holdes ny muntlig eksamen før ny endelig karakter fastsettes.

§ 26. Klage over formelle feil

- 26.1 Klage over formelle feil ved eksamen behandles av høgskolens klagenemnd etter bestemmelsene i UH-lovens § 5–1. Formelle feil kan være feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller ved gjennomføring av sensuren.
- 26.2 Klage over formelle feil ved eksamen må framsettes innen tre uker etter at studenten er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen. Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen framsatt, løper klagefristen etter lovens § 5–2 nr. 3 fra studenten har fått begrunnelsen eller en avgjørelse av klagen.
- 26.3 Finner høgskolens klagenemnd at det er begått formelle feil, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere studenters prestasjon eller bedømmelse av denne, skal det foretas ny sensurering for alle berørte studenter eller holdes ny eksamen så snart som mulig.

§ 27. Godskriving/godkjenning av grad, yrkesutdanning, fag eller emne

- 27.1 Grad, yrkesutdanning, fag eller emne fra institusjon under UH-loven godskrives studenten med samme antall studiepoeng ved HiL.
- 27.2 Overlapping i faglig innhold gir tilsvarende reduksjon i studiepoeng totalt, jf. UH-lovens § 3–4. Studiedirektøren avgjør slike søknader i samråd med studieleder.
- 27.3 Grad eller utdanning fra utenlandsk institusjon eller norsk institusjon som ikke ligger under UH-loven kan gis generell godkjenning som jevn god med grad, del av grad eller utdanning som gis ved institusjoner under loven. Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) avgjør slike søknader, jf. UH-lovens § 3–4 nr. 2.
- 27.4 Grad eller utdanning fra norsk eller utenlandsk institusjon som ikke ligger under UH-loven kan gis godkjenning som faglig jevn god med grad, del av grad eller utdanning som gis ved HiL. Godkjenning etter denne bestemmelsen gir også rett til tilsvarende tittel, jf. UH-lovens § 3–4 nr. 3.
- 27.5 Ved kombinasjon av ekstern utdanning og utdanning fra HiL i grad, del av grad eller yrkesutdanning fra høgskolen, vil overlapping i faginnhold gi tilsvarende reduksjon i studiepoeng totalt. Studiedirektøren avgjør søknader etter disse bestemmelsene i samråd med studieleder.

§ 28. Søknad om fritak. Innpassing av andre utdanninger

- 28.1 Fritak for nærmere angitt eksamen i et bestemt studieløp ved HiL kan gis når det er godtgjort at tilsvarende eller annen velegnet eksamen er avlagt ved HiL eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak, jf. UH-lovens § 3–4 nr. 4. Dekanus i samråd med studiedirektør angir nærmere retningslinjer for hvordan realkompetanse kan gi grunnlag for fritak eller innpassing.
- 28.2 Søknad om fritak for eksamen må framsettes skriftlig innen en måned etter oppstart av emnet. Søknaden må inneholde nødvendig dokumentasjon av omfang og innhold i eksamen som ønskes godskrevet. Det

- gis ikke fritak for deleksamener. Innpassing av utdanning fra HiL eller annen utdanningsinstitusjon avgjøres av studiedirektøren etter innstilling fra studieleder.
- 28.3 Studienemnda kan fastsette utfyllende bestemmelser om saksbehandlingen og krav til dokumentasjon ved søknader om godskriving/godkjenning av norsk og utenlandsk utdanning og søknader om fritak for eksamen, herunder bestemmelser om slikt fritak på grunnlag av realkompetanse.

Del 7. Vitnemål og karakterutskrifter

§ 29. Vitnemål

- 29.1 Høgskolen utferdiger vitnemål for fullført studieprogram. Samtidig skal det utferdiges Diploma Supplement.
- 29.2 På vitnemålet skal det som minimum framgå:
- navn og personnummer
 - hvilken grad eller yrkesutdanning som er fullført
 - totalt antall studiepoeng som utdanningen omfatter
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - navn, studiepoeng og karakter for emner som inngår
 - tidspunkt for avlagte eksamener
 - eventuelle fritak for eksamener og grunnlaget for fritaket
 - tittel på større skriftlige oppgaver (minst 30 studiepoeng)
 - hvilket karaktersystem som er benyttet.

§ 30. Utstedelse av vitnemål og karakterutskrifter

- 30.1 Vitnemål utstedes til alle som fyller kravene til en grad.
- 30.2 For kandidater som oppfyller kravene til en grad etter faste studieprogrammer som gir rett til vitnemål, utstedes vitnemål automatisk etter fullført eksamen.
- 30.3 Kandidater som oppfyller kravene til en grad etter selvvalgt studieprogram, må selv søke om tildeling av vitnemål og er selv ansvarlig for å dokumentere at kravene er oppfylt.
- 30.4 Alle som har tatt eksamen i minst ett emne ved høgskolen har rett til å få karakterutskrift.

Del 8. Dispensasjoner, utfyllende bestemmelser, klager og ikrafttreden

§ 31. Dispensasjon

- 31.1 Søknader om dispensasjoner fra forskriften avgjøres av høgskoledirektøren.

§ 32. Utfyllende bestemmelser

- 32.1 Studienemnda kan fastsette utfyllende bestemmelser/regler til denne forskriften.

§ 33. Klager

- 33.1 Klager over enkeltvedtak i henhold til denne forskriften avgjøres av høgskolens klagenemnd med mindre annet er bestemt i UH-loven, samt i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler.

§ 34. Ikrafttredelse

- 34.1 Forskriften trer i kraft fra 1. oktober 2008. Samtidig oppheves følgende forskrift:
- Forskrift 13. juni 2006 nr. 624 om opptak, studier og vurdering i de praktiske studiene i film og fjernsyn ved Høgskolen i Lillehammer.

8. okt. Nr. 1130 2008

Forskrift om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. oktober 2008 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 3 andre ledd og § 52.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF). Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å gjennomføre de rettigheter til norsk autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell som følger av EØS-avtalen, direktiv 2005/36/EF.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning for søker som har tilegnet seg yrkeskvalifikasjoner i et annet EØS-land og som skal utøve yrke som nevnt i helsepersonelloven § 48 første ledd. Forskriften gjelder også helsepersonells rett til midlertidig tjenesteyting i Norge.

§ 3. Virkning av godkjenning

Helsepersonell som får autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter denne forskrift eller som har rett til midlertidig å yte tjenester etter forskriften kapittel 4, kan utøve yrket på samme vilkår som helsepersonell med tilsvarende godkjenning i Norge.

§ 4. Ordforklaringer

I forskriften menes med

- a) *lovregulert yrke*: Et yrke som nevnt i helsepersonelloven § 48 første ledd. I andre EØS-land en yrkesvirksomhet som er underlagt lov- eller forskriftsfestede krav om særlige yrkeskvalifikasjoner. I andre EØS-land regnes også yrkesvirksomhet utøvet av medlemmer i de britiske organisasjonene Chartered Society of Physiotherapy, Royal Society of Chemistry og British Psychological Society som lovregulert yrke.
- b) *lovregulert utdanning*: Enhver utdanning som er særlig rettet mot utøvelsen av et gitt yrke og som omfatter ett eller flere kurs, eventuelt supplert med yrkesrettet opplæring eller med en praktisk eller faglig prøveperiode. Strukturen i og nivået på den yrkesrettede utdanningen eller den praktiske eller faglige prøveperioden skal fastsettes ved lov eller forskrift av vedkommende medlemsstat eller overvåkes eller godkjennes av den myndighet som er utpekt for dette formål.
- c) *kvalifikasjonsbevis*: Eksamensbevis, attester og annen dokumentasjon utstedt av en kompetent myndighet i en medlemsstat. Beviset skal dokumentere en bestått yrkeskompetansegivende utdanning som i hovedsak er ervervet innen EØS-området. Som kvalifikasjonsbevis regnes også bevis utstedt av en tredjestat dersom innehaveren har tre års yrkeserfaring i det aktuelle yrket i den medlemsstat som godkjente beviset.
- d) *yrkeskvalifikasjoner*: Kvalifikasjoner dokumentert med kvalifikasjonsbevis, en kompetanseattest som nevnt i vedlegg I bokstav a, nr. 1 eller yrkeserfaring,
- e) *yrkeserfaring*: Faktisk og lovlig utøvelse av det aktuelle yrket i en medlemsstat.

Kapittel 2. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning ved harmoniserte utdanninger**§ 5. Autorisasjon og lisens på grunnlag av kvalifikasjonsbevis**

Søker har rett til autorisasjon eller lisens som lege, sykepleier, tannlege, jordmor eller provisorfarmasøyt dersom søkeren fremlegger slikt kvalifikasjonsbevis som

- a) for lege er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.1, og som er vedlagt en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.
- b) for sykepleier er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.2.2
- c) for tannlege er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.3.2 og som er vedlagt en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.
- d) for jordmor er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.5.2
- e) for provisorfarmasøyt er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.6.2 og som er vedlagt en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.

Søker som fremlegger kvalifikasjonsbevis som ikke svarer til de titler som fremgår av første ledd, har rett til autorisasjon eller lisens dersom vedkommende fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt kvalifikasjonsbeviset. Bekreftelsen skal opplyse om at utdanningen er i samsvar med direktiv 2005/36/EF og at kvalifikasjonsbeviset kan likestilles med de kvalifikasjonsbevis som er nevnt i direktivet.

Autorisasjon eller lisens som jordmor etter første og annet ledd skal bare gis dersom kvalifikasjonsbeviset gjelder

- a) en heltidsutdanning til jordmor på minst tre år som
 1. enten er betinget av at vedkommende innehar et diplom, en attest eller annet kvalifikasjonsbevis som gir adgang til universiteter eller høyskoler eller som ellers garanterer et tilsvarende kunnskapsnivå, eller
 2. følges av to år med yrkespraksis som det er utstedt en attest for i samsvar med fjerde ledd,
- b) utdanning på heltid som jordmor i minst to år eller 3600 timer, betinget av at utøveren innehar et kvalifikasjonsbevis som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie som nevnt i forskriften vedlegg II nr. 5.2.2, eller
- c) utdanning på heltid som jordmor i minst 18 måneder eller 3000 timer, betinget av at utøveren innehar et kvalifikasjonsbevis som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie som nevnt i forskriften vedlegg II nr. 5.2.2, og etterfulgt av ett års yrkespraksis som det er utstedt en attest for i samsvar med fjerde ledd.

Attest som nevnt i tredje ledd bokstav a nr. 2 og bokstav c skal utstedes av kompetent myndighet i staten der kvalifikasjonene er ervervet. Den skal dokumentere at innehaveren etter å ha oppnådd kvalifikasjonsbevis som jordmor, på tilfredsstillende måte har utført alle former for jordmorvirksomhet i en tilsvarende periode ved et sykehus eller en helseinstitusjon godkjent for dette formål.

Likestilt med attest som nevnt i tredje ledd, bokstav a nr. 2 og bokstav c er en attest fra kompetent myndighet som slår fast at søkeren faktisk og rettmessig har utøvet de aktuelle virksomhetene i minst to sammenhengende år i løpet av de siste fem årene før tildelingen av attesten.

§ 6. Autorisasjon og lisens på grunnlag av ervervede rettigheter

Søker med kvalifikasjonsbevis som ikke er nevnt i forskriften vedlegg II, har rett til autorisasjon eller lisens som lege, sykepleier, tannlege, jordmor eller provisorfarmasøyt dersom

- a) søkeren fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet det aktuelle yrket sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt. For sykepleier må denne virksomheten ha omfattet fullt ansvar for planlegging, organisering og utføring av omsorg for pasienten
- b) kvalifikasjonsbevis enten er utferdiget før eller gjelder en utdanning påbegynt før tidspunkt som fremgår av forskriften vedlegg II
 - 1. for lege i punkt 5.1.1
 - 2. for sykepleier i punkt 5.2.2
 - 3. for tannlege i punkt 5.3.2
 - 4. for jordmor i punkt 5.5.2
 - 5. for provisorfarmasøyt i punkt 5.6.2.

Søker med kvalifikasjonsbevis fra Den tidligere tyske demokratiske republikk, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning på de vilkårene som fremkommer av forskriften vedlegg III.

§ 7. *Autorisasjon og lisens på grunnlag av særlige ervervede rettigheter*

Søker med kvalifikasjonsbevis som sykepleier fra Polen og Romania som enten er utferdiget før det tidspunkt som følger av forskriften vedlegg II punkt 5.2.2 eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunktet, har kun rett til autorisasjon eller lisens som sykepleier dersom vilkårene i forskriften vedlegg IV er oppfylt.

Søker med kvalifikasjonsbevis som tannlege fra et annet EØS-land som ikke fyller vilkårene i § 5 eller § 6, har rett til autorisasjon eller lisens dersom vilkårene i forskriften vedlegg V er oppfylt.

Søker med kvalifikasjonsbevis som jordmor fra Den tidligere tyske demokratiske republikk, Romania eller Polen, har kun rett til autorisasjon eller lisens som jordmor dersom vilkårene i forskriften vedlegg VI er oppfylt.

§ 8. *Spesialistgodkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis*

Søker har rett til godkjenning som spesialist innen medisin eller odontologi dersom

- a) spesialiteten er godkjent som spesialitet i Norge
- b) søkeren har autorisasjon eller lisens som henholdsvis lege eller tannlege etter § 5, § 6 eller § 7
- c) søkeren fremlegger kvalifikasjonsbevis som henholdsvis er omhandlet i forskriften vedlegg II punkt 5.1.2 og 5.1.3 for spesialist innen medisin og punkt 5.3.3 for spesialist innen en avgrenset del av de odontologiske fagområder, og
- d) søkeren vedlegger en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.

Søker som ikke oppfyller vilkårene i første ledd bokstav c for spesialist innen medisin har likevel rett til godkjenning som spesialist dersom søkeren oppfyller de norske utdanningsvilkår for spesialiteten. Det skal ved vurderingen tas hensyn til utdanningsperioder søkeren har fullført, yrkeserfaring og tilleggs- og etterutdanning innenfor det medisinske fagområdet generelt. Søker som ikke oppfyller de norske kravene skal senest fire måneder etter at all nødvendig dokumentasjon er fremlagt underrettes om varigheten av den tilleggsutdanning som kreves og de områder den skal omfatte.

Søker som fremlegger kvalifikasjonsbevis som spesialist innen medisin eller odontologi som ikke svarer til de titler som fremgår av første ledd, har rett til spesialistgodkjenning dersom vedkommende fremlegger en bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt kvalifikasjonsbeviset. Bekreftelsen skal opplyse om at spesialistutdanningen er i samsvar med direktiv 2005/36/EF og at kvalifikasjonsbeviset kan likestilles med de kvalifikasjonsbevis som er nevnt i dette direktiv.

§ 9. *Spesialistgodkjenning på grunnlag av ervervede rettigheter*

Søker med kvalifikasjonsbevis for spesialistkompetanse som ikke er nevnt i forskriften vedlegg II, har rett til spesialistgodkjenning innen medisin eller odontologi dersom

- a) søkeren fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha arbeidet innen den aktuelle spesialiteten sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt, og
- b) kvalifikasjonsbevis enten ble utferdiget før, eller gjelder en utdanning påbegynt
 - 1. før tidspunktet i forskriften vedlegg II punkt 5.1.2 og 5.1.3 for spesialist innen medisin
 - 2. før tidspunktet i forskriften vedlegg II punkt 5.3.3 for spesialist innen odontologi.

Søker med kvalifikasjonsbevis fra Den tidligere tyske demokratiske republikk, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia har rett til spesialistgodkjenning på de vilkårene som fremkommer av forskriften vedlegg III.

Søker med kvalifikasjonsbevis tildelt i Spania til leger som fullførte sin spesialistutdanning før 1. januar 1995, har rett til spesialistgodkjenning selv om denne utdanningen ikke oppfyller minstekravene for utdanning i direktivets artikkel 25, dersom dette beviset ledsages av en attest utstedt av kompetent spansk myndighet. Attesten skal bekrefte at søkeren har bestått eksamen i særlig faglig kompetanse, jf. spansk kongelig anordning 1497/99.

§ 10. *Godkjenning som allmennpraktiserende lege*

Søker har rett til godkjenning som allmennpraktiserende lege dersom søkeren

- a) har autorisasjon eller lisens som lege i samsvar med § 5 eller § 6, og
- b) fremlegger slikt bevis som nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.4.

Med bevis som kreves i første ledd bokstav b likestilles attest fra en medlemsstat som bekrefter at søkeren på det referansetidspunktet som er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.4

- a) var etablert på medlemsstatens område etter bestemmelsene i direktiv 2005/36/EF artikler 21 om automatisk anerkjennelse eller 23 om ervervede rettigheter, og
- b) hadde rett til å virke som allmennpraktiserende lege med rett til trygderefusjon.

§ 11. Driftskonsesjon til apotek

Søker som har gjennomgått utdanning til provisorfarmasøyt, farmasøytisk kandidat, i et annet EØS-land og som oppfyller vilkårene i § 5 eller § 6, skal få sin utdanning lagt til grunn som tilsvarende norsk provisorfarmasøytutdanning ved søknad om driftskonsesjon til å drive apotek her i landet.

Stilles det i tilknytning til driftskonsesjon krav om tjeneste i norsk apotek, skal også tilsvarende praksis i annet EØS-land legges til grunn.

§ 12. Autorisasjon og lisens til søker som ikke oppfyller vilkårene i kapitlet

Søker med kvalifikasjonsbevis for utdanning som lege, lege med spesialistutdanning, sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie, tannlege, tannlege med spesialistutdanning, jordmor eller provisorfarmasøyt som ikke oppfyller vilkårene for autorisasjon eller godkjenning som spesialist etter § 5 til § 11, skal vurderes etter bestemmelsene i § 13 og § 15.

Tilsvarende gjelder for lege eller tannlege som søker norsk spesialistgodkjenning, har et kvalifikasjonsbevis som spesialist og har fulgt en utdanning som gir rett til bruk av yrkestittel nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.1 og 5.3.2.

Tilsvarende gjelder også for søknad om norsk autorisasjon som sykepleier i tilfeller der søkeren er spesialsykepleier uten utdanning i alminnelig sykepleie.

Kapittel 3. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for ikke-harmoniserte utdanninger

§ 13. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis

Søker har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning som ambulansarbeider, apotektekniker, audiograf, bioingeniør, ergoterapeut, fotterapeut, fysioterapeut, helsefagarbeider, helsesekretær, hjelpepleier, kiropraktor, klinisk ernæringsfysiolog, omsorgsarbeider, optiker, ortopediingeniør, ortoptist, perfusjonist, psykolog, radiograf, reseptarfarmasøyt, tannhelsesekretær, tanpleier, tanntekniker eller vernepleier, dersom søkeren fremlegger kvalifikasjonsbevis som kreves i en annen medlemsstat for der å kunne utøve et av overnevnte lovregulerte yrker.

Utdanning mer enn ett kvalifikasjonsnivå lavere enn tilsvarende norsk utdanning, slik det fremgår av vedlegg I, gir ikke rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter første ledd. Dersom den norske utdanningen på universitets- eller høgskolenivå er av minst 4 års varighet, må søkerens utenlandske utdanning minst tilsvare det nivå som vist til i vedlegg I bokstav c.

§ 14. Særlige krav som kan stilles når et yrke ikke er lovregulert i landet søker kommer fra

Søker som har utøvd ett av yrkene nevnt i § 13 første ledd i et EØS-land hvor yrket ikke er lovregulert, har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning når søker har utøvd yrket på heltid i minst to år eller i en tilsvarende periode på deltid i løpet av de siste ti årene. Søkeren må fremlegge bevis på yrkeskvalifikasjoner som dokumenterer at innehaveren er forberedt til å utøve det aktuelle yrket. § 13 annet ledd gjelder tilsvarende.

Yrkeserfaring som nevnt i første ledd kreves ikke når det søkes om autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning på bakgrunn av en lovregulert utdanning på kvalifikasjonsnivåer beskrevet i vedlegg I, bokstav b, c, d eller e.

§ 15. Særlige krav som kan stilles på grunn av utdanningens varighet, innhold og nivå

Helsedirektoratet kan kreve at søker gjennomgår enten en prøveperiode på høyst tre år under veiledning eller består en egnethetsprøve dersom

- a) søkers utdanning er av minst ett år kortere varighet enn den utdanning som kreves i Norge for det aktuelle yrket,
- b) søkers utdanning er vesentlig forskjellig fra den utdanning som gis for det aktuelle yrket i Norge, eller
- c) det aktuelle yrket i Norge omfatter lovregulerte yrkesaktiviteter som ikke inngår i en sammenlignbar form i det tilsvarende yrket i søkers hjemstat, og det i Norge kreves en særskilt utdanning som er vesentlig forskjellig fra søkers utdanning.

Utdanning som nevnt i første ledd bokstav b og c er vesentlig forskjellig fra søkers utdanning når søker mangler kunnskap på områder som er avgjørende for utøvelsen av yrket og søkers utdanning viser viktige forskjeller med hensyn til varighet eller innhold sammenlignet med utdanning som kreves i Norge.

Med prøveperiode menes utøvelse av et lovregulert yrke under tilsyn av en kvalifisert utøver av dette yrket. Perioden med praksis under tilsyn skal underlegges en vurdering. En slik tilsynsperiode suppleres eventuelt med ytterligere utdanning.

Med egnethetsprøve menes en prøve av søkers faglige kunnskaper for å vurdere søkerens evne til å utøve lovregulert yrke som nevnt i § 13. Prøven organiseres av Helsedirektoratet. Helsedirektoratet skal utarbeide en liste over fag som, på grunnlag av en sammenligning mellom utdanning og opplæring som kreves i Norge og utdanning

eller opplæring søker har, ikke dekkes av det eksamensbevis eller andre kvalifikasjonsbevis søker har. Egnethetsprøven skal ta hensyn til at søker er en kvalifisert yrkesutøver i hjemstaten eller den seneste oppholdsstaten. Prøven skal omfatte fag som velges fra listen, og som det er en vesentlig forutsetning å ha kunnskap om for å kunne utøve det aktuelle yrket. Prøven kan også omfatte kunnskap om bestemmelser som gjelder for utøvelse av det aktuelle yrket i Norge.

Før vedtak om prøveperiode eller egnethetstest treffes må det vurderes om kunnskap søker har ervervet ved yrkeserfaring, helt eller delvis oppveier det vesentlige avviket i og mellom utdanningene.

Søker kan velge mellom prøveperiode og egnethetsprøve.

Prøveperiode eller egnethetsprøve kan ikke pålegges dersom søkerens yrkeskvalifikasjoner oppfyller kriteriene fastsatt i en felles plattform vedtatt i samsvar med direktiv 2005/36/EF artikkel 15.

Kapittel 4. Midlertidig tjenesteyting

§ 16. Utøvelse av midlertidig tjenesteyting

Søker som skal utøve yrke som nevnt i helsepersonelloven § 48 første ledd, og som er lovlig etablert i en annen EØS-stat med det formål å utøve samme lovregulerte yrke der, har rett til å tilby tjenester innen dette yrket under midlertidig opphold i Norge uten norsk autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning. Dersom yrket ikke er lovregulert der tjenesteyter er etablert, har vedkommende rett til å tilby sine tjenester under midlertidig opphold i Norge uten norsk autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning, dersom vedkommende lovlig har utøvet yrket i etableringsstaten i minst to av de siste ti år.

Tjenesteytelsens midlertidige karakter skal vurderes fra sak til sak på bakgrunn av ytelsens varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet.

Tjenesteyter som ønsker refusjon fra trygden skal underrette trygdeetaten om tjenesten. Dersom behovet for omgående behandling medfører at tjenesteyteren ikke får gitt slik underretning, skal underretning gis så snart som mulig etter at tjenesten er utført.

Før en yrkesutøver tilbyr tjenester i samsvar med første ledd, skal vedkommende underrette Helsedirektoratet om tjenestens art og varighet. Underretningen skal fornyes for hvert år tjenesteyter ønsker å utøve yrket.

§ 17. Krav til dokumentasjon

Første gang tjenesten ytes, eller dersom det senere foreligger en vesentlig endring av de forhold som omhandles i dokumentene, skal tjenesteyteren dokumentere

- a) identitet og nasjonalitet
- b) at vedkommende er lovlig etablert i en annen EØS-stat med det formål å utøve den aktuelle virksomheten og at det på tidspunktet for utstedelsen ikke er forbudt for vedkommende å praktisere, heller ikke midlertidig
- c) yrkeskvalifikasjoner
- d) å ha utøvd den aktuelle virksomheten i minst to av de siste ti årene, dersom yrket ikke er lovregulert i det land tjenesteyter har etablert sin virksomhet.

Søker som skal drive selvstendig virksomhet skal legge frem informasjon om forsikringsdekning for yrkesansvar som gjelder virksomhet i Norge.

§ 18. Saksbehandling og kontroll av yrkeskvalifikasjoner

Helsedirektoratet kan kontrollere tjenesteyterens yrkeskvalifikasjoner før tjenesten ytes første gang dersom dette anses nødvendig for å unngå alvorlig skade på pasienters helse og kontrollen ikke går ut over det som er nødvendig for formålet. Dette gjelder likevel ikke yrkeskvalifikasjonene til lege, tannlege, sykepleier, jordmor eller provisorfarmasøyt som godkjennes etter kapittel 2.

Helsedirektoratet skal informere tjenesteyter om yrkeskvalifikasjonene vil bli kontrollert eller ikke innen en måned etter å ha mottatt nødvendig dokumentasjon og i alle fall ikke senere enn to måneder etter. Blir beslutningen fattet senere enn en måned etter, skal tjenesteyter underrettes om årsaken til dette og når beslutningen vil foreligge.

Tjenesteyter som ikke har mottatt beslutning om kontroll av yrkeskvalifikasjoner innen to måneder etter at Helsedirektoratet mottok nødvendig dokumentasjon, har rett til å utøve yrket.

Dersom tjenesteyterens kvalifikasjoner kontrolleres, skal tjenesteyter underrettes om resultatet av kontrollen. Tjenesteyter har rett til å utøve yrket senest tre måneder etter at Helsedirektoratet mottok nødvendig dokumentasjon og senest en måned etter at Helsedirektoratet besluttet å kontrollere kvalifikasjonene.

Dersom det foreligger en vesentlig forskjell mellom tjenesteyters yrkeskvalifikasjoner og de krav som stilles i norsk utdanning, og denne forskjellen kan være til skade for pasientsikkerheten, skal tjenesteyter tilbys å dokumentere sine kunnskaper ved en egnethetsprøve. Egnethetsprøven må bestås før midlertidig tjeneste kan utøves.

§ 19. Informasjon til pasienter

Tjenesteyter som benytter yrkestittelen fra annen EØS-stat vedkommende er etablert i eller benytter tittelen på sitt kvalifikasjonsbevis, skal gi pasientene skriftlig opplysning om

- a) navnet på og adressen til tilsynsmyndigheten i det land vedkommende er etablert, dersom virksomheten er lovregulert der
- b) forsikringsdekning eller andre former for personlig eller kollektiv sikkerhetsstillelse med hensyn til yrkesansvar.

Relevant myndighet skal sikre utveksling av informasjon som er nødvendig for at klager fra pasienter skal bli fulgt opp på en riktig måte.

§ 20. Krav til yrkesutøvelsen

Helsepersonelloven gjelder for helsepersonell som etter bestemmelsene i dette kapitlet har rett til midlertidig å utøve yrke som helsepersonell i Norge.

Kapittel 5. Felles saksbehandlingsregler

§ 21. Behandling av søknad

Helsedirektoratet fatter vedtak om autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter forskriften.

Helsedirektoratet skal bekrefte å ha mottatt søknad innen én måned etter at den ble mottatt. Søker skal informeres om hvilke dokumenter som eventuelt mangler.

Søknad skal avgjøres så snart som mulig, og senest tre måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt. For søknad etter kapittel 3 er fristen senest fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

§ 22. Nekting av autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning

Selv om vilkårene i kapitlene 2 og 3 er oppfylt, har søker ikke rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning dersom det foreligger omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall.

§ 23. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning på grunnlag av utdanning ervervet i et tredjeland

Søker har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning dersom vedkommende, i tillegg til kvalifikasjonsbevis utstedt i et tredjeland som oppfyller direktivets minstekrav til utdanning, har minst tre års attestert yrkeserfaring fra EØS-land som har anerkjent beviset.

Søker som ikke har yrkeserfaring som nevnt i første ledd, og som fremlegger kvalifikasjonsbevis utstedt av et tredjeland vedlagt bekreftelse fra et EØS-land på at dette landet har anerkjent beviset, skal ved søknad om autorisasjon, lisens eller godkjenning som spesialist få sin utdanning vurdert etter kapittel 3. Helsedirektoratet skal også vurdere yrkeserfaring bekreftet opparbeidet i et EØS-land.

§ 24. Språkkrav

Helsepersonell som får autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning eller som skal utøve midlertidig tjeneste i samsvar med kapittel 4, skal inneha de språkkunnskaper som er nødvendige for en forsvarlig yrkesutøvelse. Arbeidsgiver og helsepersonellet skal påse at språkkunnskapene er tilstrekkelige.

§ 25. Informasjon

Søker som ønsker autorisasjon i medhold av forskriften eller som melder fra om midlertidig tjenesteyting i samsvar med kapittel 4, skal henvende seg til Helsedirektoratet. Helsedirektoratet skal sørge for at vedkommende får opplysninger om norsk lovgivning som har betydning for utøvelse av yrket.

Informasjon om direktiv 2005/36/EF kan også fås hos Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH). Postboks 8053 Dep, 0031 Oslo. <http://www.safh.no>.

§ 26. Dokumentasjon ved søknad

Helsedirektoratet kan kreve at den som søker om autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning fremlegger

- a) bevis for søkerens identitet og nasjonalitet
- b) kopi av bekreftelse på yrkeskvalifikasjoner eller bevis for formelle kvalifikasjoner som gir adgang til det aktuelle yrket
- c) attest for yrkeserfaring der det følger av forskriften
- d) opplysninger om suspensjon, begrensninger i eller tilbakekall av autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning på grunn av alvorlig yrkesmessig feilhandling, strafferettslig reaksjon eller andre forhold
- e) en attest fra kompetent myndighet i søkerens hjemstat eller den stat hvor yrkeskvalifikasjonene er ervervet som slår fast at den aktuelle dokumentasjon på formelle kvalifikasjoner er slik som det går frem av direktiv 2005/36/EF.

Dokumentene som nevnt i bokstav d skal ikke være eldre enn tre måneder. Dersom relevant EØS-stat ikke utsteder de nødvendige dokumenter, kan disse erstattes av en attest som dokumenterer en forsikring på ære og samvittighet gitt av søkeren for vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet, en notarius publicus eller et kvalifisert bransjeorgan i vedkommende stat.

Søkeren skal på anmodning gi opplysninger som er nødvendige for å slå fast om utdanningen er vesentlig forskjellig fra norsk utdanning. Der det ikke er mulig for søkeren å legge frem opplysningene, skal kontaktpunkt, kompetent myndighet eller annet relevant organ i den staten yrkeskvalifikasjonene er ervervet, oppgis.

Ved begrunnet tvil kan det kreves bekreftelse fra kompetent myndighet i annet EØS-land på gyldigheten av utstedt kvalifikasjonsbevis og på at søkeren oppfyller de utdanningskrav som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF.

Ved begrunnet tvil og der kvalifikasjonsbeviset omfatter utdanning helt eller delvis ved en institusjon som er lovlig etablert på territoriet til en annen EØS-stat, kan Helsedirektoratet undersøke om

- a) utdanningsforløpet ved institusjonen som gav utdanningen har vært formelt sertifisert av utdanningsmyndigheten i en EØS-stat

- b) de utstedte kvalifikasjonsbevis samsvarer med de bevis som den aktuelle EØS-staten utsteder for tilsvarende utdanning
- c) kvalifikasjonsbevis gir de samme yrkesmessige rettigheter på territoriet til den EØS-staten hvor kvalifikasjonsbeviset ble ervervet.

§ 27. *Bruk av tittel*

Helsepersonell som har autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter forskriften, skal bruke den norske yrkestittelen som svarer til vedkommende yrke.

Ved midlertidig tjenesteyting etter kapittel 4 skal yrkestittel fra den EØS-stat vedkommende er etablert benyttes, dersom slik finnes. Tittelen skal angis på denne statens språk på en slik måte at forveksling med norsk tittel unngås. Dersom det ikke finnes noen yrkestittel i denne staten, skal tittelen på kvalifikasjonsbeviset anvendes. Helsepersonell som midlertidig har rett til å utøve yrke som lege, legespesialist, tannlege, tannlegespesialist, sykepleier, jordmor eller provisorfarmasøyt i Norge uten norsk autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning, kan bruke norsk yrkestittel. Er tjenesteyters kvalifikasjoner kontrollert etter § 18, skal norsk tittel benyttes.

§ 28. *Underretning til andre lands myndigheter*

Statens helsetilsyn skal så vidt mulig underrette kompetent myndighet i annen EØS-stat hvor søker utøver virksomhet som omhandlet i forskriften, dersom yrkesutøveren her i landet gis administrative reaksjoner, ilegges strafferettslige sanksjoner eller det oppstår andre alvorlige omstendigheter som kan få konsekvenser for utøvelse av yrket.

Har kompetent myndighet i en annen EØS-stat bedt om opplysninger som nevnt i første ledd, skal opplysningene gis så snart som mulig og senest innen to måneder etter at forespørselen ble mottatt.

§ 29. *Utstedelse av bekreftelse til bruk i annet EØS-land*

Helsedirektoratet skal etter forespørsel fra helsepersonell som vil søke om godkjenning av kvalifikasjonsbevis eller gi melding om midlertidig tjenesteyting i en annen EØS-stat, utferdige bekreftelse på at yrkesutøveren etter lovgivningen har rett til å utøve yrket og eventuelt har bevis som spesialist eller allmennpraktiserende lege. Helsedirektoratet gir etter forespørsel bekreftelse på at lege som omfattes av § 10 har rett til å utøve virksomhet som allmennpraktiserende lege med refusjon fra folketrygden uten å ha oppnådd slikt bevis som omhandlet i § 10 annet ledd bokstav b.

Bekreftelsen etter første ledd kalles tilbake dersom yrkesutøverens autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning senere tilbakekalles, suspenderes eller retten til å rekvirere legemidler innskrenkes. Det samme gjelder dersom vedkommende frivillig gir avkall på sin autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning eller sin rett til å forskrive legemidler.

§ 30. *Utfyllende regler*

Helsedirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser om innhold, organisering og gjennomføring av prøveperiode og egnethetsprøve i samsvar med direktiv 2005/36/EF.

§ 31. *Nordiske statsborgere*

For statsborgere fra Danmark, Finland, Island og Sverige suppleres forskriften av overenskomst om felles nordisk arbeidsmarked for visse yrkesgrupper innen helsevesenet og for veterinærer.

§ 32. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. november 2008. Fra samme tid oppheves forskrift 21. desember 2000 nr. 1377 om autorisasjon m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

Vedlegg I – Kvalifikasjonsnivåer

Yrkeskvalifikasjonene er ordnet i følgende nivåer:

- a) En kompetanseattest utstedt av kompetent myndighet i hjemstaten på grunnlag av
 - 1. enten et opplæringskurs som ikke utgjør noen del av en attest eller et diplom i betydningen til bokstav b, c, d eller e, eller en særskilt eksamen uten forutgående opplæring, eller utøvelse av yrket på heltid i en medlemsstat i tre sammenhengende år eller av tilsvarende varighet på deltid i løpet av de siste ti årene, eller
 - 2. generell utdanning fra grunnskole eller videregående skole, med dokumentasjon på at innehaveren har ervervet generell kunnskap.
- b) En attest som dokumenterer en bestått videregående opplæring
 - 1. enten av generell karakter, supplert av annet studium eller annen yrkesrettet utdanning enn den som er nevnt under bokstav c, eller av en praktisk eller faglig praksisperiode som krevdes i tillegg til nevnte studium, eller
 - 2. av teknisk eller faglig karakter, eventuelt supplert av et studium eller en yrkesrettet utdanning som nevnt i nr. 1, eller av en praktisk eller faglig praksisperiode som krevdes i tillegg til nevnte studium.
- c) Et diplom som dokumenterer bestått fullføring av
 - 1. enten en annen utdanning ut over videregående opplæring enn det som er nevnt under bokstav d og e, av minst ett års varighet, eller av tilsvarende varighet på deltid, der et av opptaksvilkårene vanligvis er at

- søkeren har bestått en videregående opplæring som er nødvendig for å oppnå adgang til universitet eller høyere utdanning eller fullføring av tilsvarende skoleutdanning ut over videregående opplæring, samt den yrkesrettede utdanning som måtte kreves i tillegg til utdanning ut over videregående opplæring, eller
2. når det gjelder et lovregulert yrke, opplæring med en særlig struktur, inkludert i vedlegg II til direktiv 2005/36/EF, tilsvarende utdanningsnivået i nr. 1, som gir en sammenlignbar yrkesmessig standard og som forbereder utøveren til et sammenlignbart nivå med hensyn til ansvar og funksjoner.
- d) Et diplom som dokumenterer at innehaveren har bestått en utdanning ut over videregående opplæring av minst tre års og ikke mer enn fire års varighet, eller av tilsvarende varighet på deltid. Utdanningen må ha foregått ved et universitet, en høyere utdanningsinstitusjon eller en annen institusjon på tilsvarende opplæringsnivå. Søkeren må også ha bestått den yrkesrettede utdanningen som kreves i tillegg til utdanning ut over videregående opplæring.
- e) Et diplom som viser at innehaveren har bestått en utdanning ut over videregående opplæring av minst fire års varighet, eller av tilsvarende varighet på deltid. Utdanningen må ha foregått ved et universitet, en institusjon for høyere utdanning eller en annen institusjon på tilsvarende utdanningsnivå. Søkeren må hvor det er aktuelt ha bestått den yrkesrettede utdanningen som kreves i tillegg til utdanning ut over videregående opplæring.

Alle kvalifikasjonsbevis eller sett av kvalifikasjonsbevis utstedt av kompetent myndighet i en EØS-stat, som bevitner bestått utdanning innenfor EØS og som er godkjent av vedkommende stat som å være på et tilsvarende nivå og som gir innehaveren de samme rettigheter med hensyn til adgang til eller utøvelse av et yrke eller forbereder kandidaten for utøvelse av vedkommende yrke, skal behandles som et kvalifikasjonsbevis av den type som omfattes av første ledd, inkludert det aktuelle nivået.

Alle yrkeskvalifikasjoner, selv om de ikke oppfyller kravene i gjeldende lov- eller forskriftsbestemmelser for adgang til eller utøvelse av et yrke i den staten yrkeskvalifikasjonen er ervervet, som gir innehaveren rettigheter etter forskriften, skal behandles som kvalifikasjonsbevis under de samme vilkår som i første ledd. Dette gjelder særlig dersom hjemstaten hever nivået for den utdanning som kreves for adgang til et yrke og for utøvelse av dette yrket, og dersom en enkeltperson som har gjennomgått den tidligere utdanningen, som nå ikke oppfyller kravene i den nye kvalifikasjonen, drar fordel av ervervede rettigheter i henhold til nasjonale lov- eller forskriftsbestemmelser; i slike tilfeller blir den tidligere utdanningen å anse som å tilsvare nivået for den nye utdanningen.

Merknad:

Regulerte helseyrker og nivåer etter artikkel 11 i direktivet

<i>Yrke</i>	<i>Krav til kvalifikasjoner</i>		<i>Nivå art. 11</i>
Ambulansearbeider	Videregående opplæring + opplæring i bedrift	*	B
Apotektekniker	3 år videregående opplæring	*	B
Audiograf	Bachelor i audiograf	*	D
Bioingeniør	Bachelor i bioingeniørfag		D
Ergoterapeut	Bachelor i ergoterapi		D
Fotterapeut	3 år videregående opplæring		B
Fysioterapeut	Bachelor i fysioterapi		D
Helsefagarbeider	Videregående opplæring		B
Helsesekretær	3 år videregående opplæring	*	B
Hjelpepleier	3 år videregående opplæring		B
Kiropraktor	Ikke utdanning i Norge, andre land: masterutdanning		
Klinisk ernæringsfysiolog	Master i ernæring	*	E
Omsorgsarbeider	Videregående opplæring	*	B
Optiker	Bachelor i optometri		D
Ortopediingeniør	Bachelor i ortopediingeniørfag		D
Ortoptist	Ikke utdanning i Norge, Tyskland 3 år, England 4 år.		
Perfusjonist	Ikke utdanning i Norge, Danmark: 2 år Den Danske Perfusionist Skole i Århus, må ha fullført utdannelse som sykepleier, hospitallaborant, lege eller ingeniør (medicoteknik)		
Psykolog	Psykologi (profesjonsstudium)		E
Radiograf	Bachelor i radiografi		D
Reseptarfarmasøyt	Bachelor i farmasi – reseptarutdanning	*	D
Tannhelsesekretær	3 år videregående opplæring	*	B
Tannpleier	Bachelor i tannpleie		D
Tanntekniker	Bachelor i tannteknikk	*	D
Vernepleier	Bachelor i vernepleie		D

* Overgangsordninger etter forskrift 21. desember 2000 nr. 1376 om overgangsordning for autorisasjon og lisens til yrkesutøvere i nye regulerte helsepersonellgrupper. Forskriften oppheves 31. desember 2008.

Vedlegg II – Godkjenning ved harmoniserte utdanninger

For å lese vedlegget se her: [Vedlegg II](#)

Vedlegg III – ervervede rettigheter for søker med utdanning fra det tidligere Øst-Tyskland, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia

Kvalifikasjonsbevis som nevnt i nr. 1–4 er likestilt med bevis som nevnt i forskriften § 2–2 og § 2–5 og gir rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning dersom

- a) søkeren legger frem en attest utstedt av kompetent myndighet som dokumenterer at søkeren faktisk og rettmessig har utøvd det aktuelle yrket på den aktuelle medlemsstatens territorium i minst tre sammenhengende år i løpet av de fem år før attesten ble utstedt, og
- b) Kompetent myndighet i de aktuelle landene må dokumentere at slike kvalifikasjonsbevis har samme rettslige gyldighet innenfor deres territorium som de kvalifikasjonsbevis de selv utsteder når det gjelder adgang til yrkesvirksomhet som nevnt i nr. 1 og som farmasøyt når det gjelder virksomheten nevnt i direktiv 2005/36/EF artikkel 45 nr. 2.

1. Kvalifikasjonsbevis som gir adgang til yrkesaktivitet som lege med grunnutdanning og med spesialistutdanning, som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie, som tannlege, som tannlege med spesialistutdanning, som jordmor og som farmasøyt, ervervet på territoriet til det tidligere Øst-Tyskland, men som ikke oppfyller de krav til minsteutdanning som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF artikkel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 og 44, dersom slike bevis dokumenterer bestått fullføring av opplæring som var påbegynt før

- a) 3. oktober 1990 for leger med grunnutdanning, sykepleiere med ansvar for alminnelig sykepleie, tannleger, tannleger med spesialistutdanning, veterinærer, jordmødre og farmasøyter, og
- b) 3. april 1992 for leger med spesialistutdanning.

Kvalifikasjonsbevis som nevnt i første ledd gir søkeren rett til å utøve yrket på tysk territorium under de samme vilkår som kvalifikasjonsbevis utstedt av vedkommende tyske myndigheter som nevnt i forskriften vedlegg II nr. 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 og 5.6.2.

2. Kvalifikasjonsbevis som gir adgang til yrkesaktivitet som lege med grunnutdanning og med spesialistutdanning, som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie, som farmasøyt og som jordmor, som innehas av borgere i medlemsstatene og som er utstedt av det tidligere Tsjekkoslovakia, eller for Den tsjekkiske republikk og Slovakia hvis opplæring var påbegynt før 1. januar 1993.

3. Bevis for yrkeskvalifikasjoner som gir adgang til yrkesaktivitet som nevnt i nr. 1 som innehas av borgere i medlemsstatene og er utstedt av det tidligere Sovjetunionen, eller hvis opplæring var påbegynt

- a) for Estland, før 20. august 1991,
- b) for Latvia, før 21. august 1991,
- c) for Litauen, før 11. mars 1990.

4. Kvalifikasjonsbevis som gir adgang til yrkesaktivitet som nevnt i nr. 1, som innehas av borgere i medlemsstatene og er utstedt av det tidligere Jugoslavia, eller hvis utdanning når det gjelder Slovenia, var påbegynt før 25. juni 1991.

Vedlegg IV – særlig ervervede rettigheter for sykepleiere fra Polen og Romania

1. For polske og rumenske sykepleiere med ansvar for alminnelig sykepleie, kommer bare følgende bestemmelser om ervervede rettigheter til anvendelse.

2. Helsedirektoratet skal godta kvalifikasjonsbevis som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie som ikke oppfyller de minstekravene for utdanning som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF artikkel 31 dersom det er tildelt av, eller hvis opplæring startet i, Polen før 1. mai 2004. Kvalifikasjonsbeviset må ledsages av en attest som dokumenterer at søkeren faktisk og rettmessig har utøvd yrket som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie i Polen i den perioden som er angitt nedenfor:

- a) kvalifikasjonsbevis som sykepleier på universitetsnivå (dyplom licencjata pielógniarstwa) i minst tre sammenhengende år i løpet av de siste fem årene før attesten ble utstedt,
- b) kvalifikasjonsbevis som sykepleier som dokumenterer fullføring av utdanning ut over videregående nivå ved en medisinsk fagskole (dyplom pielógniarcki albo pielógniarcki dyplomowane) i minst fem sammenhengende år i løpet av de siste sju årene før attesten ble utstedt.

3. Helsedirektoratet skal godta kvalifikasjonsbevis som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie som ikke oppfyller de minstekravene for utdanning som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF artikkel 31 dersom det er tildelt av, eller hvis opplæring startet i, Romania før 1. januar 2007. Kvalifikasjonsbeviset må omfatte utdanning på sekundærtrinnet på en på sekundærtrinnet på en școală postliceală og må ledsages av en attest som dokumenterer at søkeren faktisk og rettmessig har utøvd yrket som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie i Romania i minst fem sammenhengende år i de siste syv årene før attesten ble utstedt.

4. Virksomhet som nevnt i punktene 1 og 2 må ha omfattet fullt ansvar for planlegging, organisering og utføring av omsorg for pasienten.

5. Helsedirektoratet skal godkjenne kvalifikasjonsbevis i sykepleie tildelt i Polen, til sykepleiere som fullførte sin utdanning før 1. mai 2004, men som ikke var i overensstemmelse med minstekravene for utdanning som fastsatt i

direktiv 2005/36/EF artikkel 31. Søker må legge frem et «bachelor»-diplom som er oppnådd på grunnlag av et særlig kompletteringsprogram i henhold til artikkel 11 i polsk lov av 20. april 2004 vedrørende endring i lov om yrkene sykepleier og jordmor og om andre rettsakter, og den polske helseministerens forordning av 11. mai 2004 vedrørende nærmere vilkår for å tilby studier for sykepleiere og jordmødre som innehar et eksamensbevis fra videregående skole (avsluttende eksamen – «matura») og som har bestått eksamen ved et medisinsk gymnas og medisinske fagskoler som underviser i sykepleier- og jordmoryrket, med det mål å verifisere at den aktuelle personen har et nivå med hensyn til kunnskap og kompetanse som er sammenlignbart med nivået for jordmødre som innehar de kvalifikasjoner som, når det gjelder Polen, er definert i forskriften vedlegg II nr. 5.5.2.

Vedlegg V – særlig ervervede rettigheter for tannleger

1. For utøvelse av yrke som tannlege i henhold til kvalifikasjonene i forskriften vedlegg II nr. 5.3.2, skal Helsedirektoratet godkjenne kvalifikasjonsbevis utstedt i Italia, Spania, Østerrike, Den tsjekkiske republikk, Romania og Slovakia til personer som begynte sin medisinske opplæring senest på den referansedato som er fastsatt i nevnte vedlegg for vedkommende medlemsstater, ledsaget av en attest utstedt av kompetent myndighet i denne medlemsstaten.

Attesten må vise at de to følgende vilkårene er oppfylt:

- a) Søkeren har faktisk, rettmessig og som hovedbeskjeftigelse i den aktuelle medlemsstat utøvd den virksomhet som er nevnt i direktiv 2005/36/EF artikkel 36 i minst tre sammenhengende år i løpet av de siste fem år forut for utstedelsen av attesten.
- b) Søkeren er autorisert til å utøve den nevnte virksomhet i henhold til de samme vilkår som innehavere av kvalifikasjonsbevis for den aktuelle medlemsstat som vist i forskriften vedlegg II nr. 5.3.2.

Personer som har bestått minst tre års studier, dokumentert av kompetent myndighet i vedkommende medlemsstat som å tilsvare utdanningen nevnt i direktivet artikkel 34, skal være unntatt fra kravet til tre års praktisk yrkeserfaring som nevnt i annet ledd bokstav a).

Når det gjelder Den tsjekkiske republikk og Slovakia, skal kvalifikasjonsbevis ervervet i det tidligere Tsjekkoslovakia gis samme grad av godkjenning som tsjekkiske og slovakiske kvalifikasjonsbevis og i henhold til de samme vilkår som i forrige ledd.

2. Helsedirektoratet skal godkjenne kvalifikasjonsbevis som er utstedt i Italia til søker som påbegynte sin universitetsutdanning i medisin mellom 28. januar 1980 og 31. desember 1984, ledsaget av en attest utstedt av vedkommende italienske myndigheter.

Attesten må vise at de tre følgende vilkårene er oppfylt:

- a) Søker skal ha bestått den relevante egnethetsprøven som avholdes av kompetent italiensk myndighet for å slå fast at de aktuelle personene har et kunnskaps- og ferdighetsnivå som tilsvarer nivået for innehavere av de kvalifikasjonsbevis som er oppført for Italia i forskriften vedlegg II nr. 5.3.2.
- b) Søker har faktisk, rettmessig og som hovedbeskjeftigelse i Italia utøvd virksomhet som nevnt i direktivet artikkel 36 i minst tre sammenhengende år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt.
- c) Søker har tillatelse til å utøve, eller faktisk, rettmessig og som hovedbeskjeftigelse utøver, den virksomhet som er nevnt i direktivet artikkel 36, på samme vilkår som innehavere av de kvalifikasjonsbevis som er oppført for Italia i forskriften vedlegg II nr. 5.3.2.

Søker som har bestått minst tre års studier, dokumentert av kompetent myndigheter som å tilsvare utdanningen nevnt i direktivet artikkel 34, skal være unntatt fra kravet om en egnethetsprøve som nevnt i andre ledd bokstav a).

Søker som påbegynte sin medisinske universitetsutdanning etter 31. desember 1984, skal behandles på samme måte som personene omhandlet foran, forutsatt at de forannevnte tre års studier var påbegynt før 31. desember 1994.

Vedlegg VI – særlig ervervede rettigheter for jordmødre

1. Helsedirektoratet skal godkjenne kvalifikasjonsbevis som jordmor utstedt tidligere enn referansedatoen nevnt i forskriften vedlegg II nr. 5.5.2, som oppfyller alle de minstekrav for utdanning som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF artikkel 40, men som i henhold til artikkel 41 ikke blir godkjent med mindre det ledsages av en attest om yrkespraksis som nevnt i artikkel 41 nr. 2.

Kvalifikasjonsbeviset skal ledsages av en attest som slår fast at søkeren har utøvd yrket faktisk og rettmessig i minst to sammenhengende år i løpet av de siste fem årene før attesten ble utstedt.

2. Vilråene i nr. 1 kommer til anvendelse på søkere med kvalifikasjonsbevis som jordmødre som dokumenterer fullført utdanning på territoriet til det tidligere Øst-Tyskland og som oppfyller alle krav til minimumsutdanning som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF artikkel 40, men der kvalifikasjonsbeviset i henhold til forskriften vedlegg III ikke blir godkjent med mindre det ledsages av den attesten om yrkeserfaring som er nevnt i vedlegg II nr. 2, der det dokumenteres et utdanningsforløp som begynte før 3. oktober 1990.

3. For polske jordmødre, kommer bare følgende bestemmelser om ervervede rettigheter til anvendelse.

Helsedirektoratet skal godkjenne følgende kvalifikasjonsbevis som jordmor utstedt av, eller hvis opplæring startet i, Polen før 1. mai 2004 og som ikke oppfyller de krav til minimumsutdanning som er fastsatt i artikkel 40 dersom det ledsages av en attest som dokumenterer at søker har utøvd yrket faktisk og rettmessig i angitt periode:

- a) kvalifikasjonsbevis som jordmor på universitetsnivå (dyplom licencjata położnictwa): minst tre sammenhengende år i løpet av de siste fem årene før attesten ble utstedt,

- b) kvalifikasjonsbevis som jordmor som dokumenterer fullføring av utdanning ut over videregående opplæring ved en medisinsk fagskole (dyplom położnej): minst fem sammenhengende år i løpet av de siste sju årene før attesten ble utstedt,

4. Medlemsstatene skal godkjenne kvalifikasjonsbevis som jordmor tildelt i Polen, til jordmødre som fullførte sin utdanning før 1. mai 2004, som ikke var i overensstemmelse med kravene til minimumsutdanning fastsatt i artikkel 40. Søker skal fremlegge et «bachelor»-diplom som er ervervet på grunnlag av et spesielt kompletteringsprogram i henhold til artikkel 11 i polsk lov av 20. april 2004 vedrørende endring i lov om yrkene sykepleier og jordmor og om andre rettsakter, og den polske helseministerens forordning av 11. mai 2004 vedrørende nærmere vilkår for å tilby studier for sykepleiere og jordmødre som innehar et sertifikat fra videregående skole (avsluttende eksamen – «matura») og som har bestått eksamen ved medisinsk gymnas og medisinske fagskoler som underviser i sykepleier- og jordmoryrket, med det mål å verifisere at den vedkommende person har et nivå med hensyn til kunnskap og kompetanse som er sammenlignbart med nivået for jordmødre som innehar de kvalifikasjoner som, når det gjelder Polen, er definert i forskriften vedlegg II nr. 5.5.2.

5. For rumenske jordmødre, kommer bare følgende bestemmelser om ervervede rettigheter til anvendelse.

Helsedirektoratet skal godkjenne kvalifikasjonsbevis som jordmor (asistent medical obstetricăginecologie) utstedt av Romania før 1. januar 2007 og som ikke oppfyller de krav til minimumsutdanning som er fastsatt i artikkel 40 dersom det ledsages av en attest som dokumenterer at søker har utøvd yrket faktisk og rettmessig i Romania minst fem sammenhengende år i løpet av de siste syv årene før attesten ble utstedt.

Merknader

Til «Kapittel 1. Innledende bestemmelser»

Til «§ 2. Virkeområde»

Se direktiv 2005/36/EF art. 2 nr. 1.

Helsepersonell som i Norge har ervervet yrkeskvalifikasjoner som ikke tilfredsstillt krav til norsk godkjenning, men som i en annen medlemsstat har fått godkjent disse yrkeskvalifikasjoner, kan ikke benytte denne godkjenningen til i Norge å oppnå andre rettigheter enn dem de ville oppnådd uten denne godkjenningen. Godkjenning kan likevel gis dersom det kan dokumenteres at ytterligere yrkeskvalifikasjoner er tilegnet i den andre medlemsstaten. Problemstillingen er kjent ved søknad om konvertering av spesialistgodkjenning av leger etter Nordisk overenskomst. Et typisk eksempel er at leger med en norsk, ikke fullført, spesialistutdanning som ikke gir rett til spesialistgodkjenning i Norge, søker og får spesialistgodkjenning på Island. Dersom den norske utdanningen tilfredsstillt de islandske kravene for godkjenning, blir søknaden innvilget. Denne islandske spesialistgodkjenningen søkes så konvertert til tilsvarende norsk spesialistgodkjenning etter bestemmelsene i Nordisk overenskomst artikkel 15. Verken Nordisk overenskomst eller direktivet er ment å benyttes på denne måten.

Til «§ 4. Ordforklaringer»

Med lovregulert yrke i bokstav a) menes for norske forhold de yrker som er listet opp i helsepersonelloven § 48. Enkelte yrker som ikke er opplistet i denne bestemmelsen kan ha rettigheter etter blant annet trygdlovgivningen, men slike lovregulerte rettigheter eller plikter faller utenfor forskriftens definisjon av lovregulert yrke.

Til «Kapittel 2. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning ved harmoniserte utdanninger»

Se direktiv 2005/36/EF artikler 21 til 55.

Kapittel 2 omhandler vilkår for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for leger, herunder leger med spesialistutdanning og allmennpraktiserende leger med rett til refusjon fra trygden, sykepleiere, tannleger og tannleger med spesialistutdanning, jordmor og provisorfarmasøyt. Felles for disse gruppene (som omtales som sektoryrker) er at de har en utdanning som er harmonisert i medlemsstatene ved at det foreligger felles minimumskrav til utdanningens innhold, nivå og varighet som den enkelte medlemsstat er forpliktet til å oppfylle.

Minimumskravene for utdanning for disse fem gruppene går fram av direktiv 2005/36/EF artikkel 24 (medisinsk grunnutdanning), artikkel 25 (spesialistutdanning for leger), artikkel 28 (særlig utdanning for allmennpraktiserende leger med rett til refusjon fra trygden), artikkel 31 og vedlegg V punkt 5.2.1 (utdanning som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie), artikkel 34 og vedlegg V punkt 5.3.1 (odontologisk grunnutdanning), artikkel 35 (odontologisk spesialistutdanning), artikkel 40 og vedlegg V nr. 5.5.1 (utdanning som jordmor) og artikkel 44 og vedlegg V nr. 5.6.1 (utdanning som provisorfarmasøyt).

Søker som dokumenterer gjennomført utdanning i et medlemsland og at utdanningen er i samsvar med bestemmelsene ovenfor, har rett til å få utdanningen automatisk godkjent i et annet medlemsland. Dokumentasjon må referere seg til ett av de kvalifikasjonsbevisene som står oppført i forskriftens vedlegg II (direktivets vedlegg V). På listene er også oppført en referansedato som viser til at utdanningen må være påbegynt og kvalifikasjonsbeviset utstedt etter dette tidspunktet.

De enkelte medlemsstatene kan ha utdanninger som er mer omfattende enn den harmoniserte minimumsutdanningen som følger av direktivet og forskriftens vedlegg II. Kompetent myndighet i dette landet kan likevel ikke kreve at en søker fra en annen medlemsstat, som tilfredsstillt minimumskravene, men ikke søkerlandets mer omfattende krav, må skaffe seg ytterligere kvalifikasjoner for godkjenning.

Søker som ikke oppfyller vilkårene for automatisk godkjenning, kan godkjennes ut fra bestemmelsene om ervervede rettigheter hvis utdanningen er påbegynt eller gjennomført før den ovenfor nevnte referansedato. Det må fremlegges et kvalifikasjonsbevis og dokumentasjon på at yrket er utøvet sammenhengende i minst tre av de siste fem årene.

Videre er det adgang til godkjenning på bakgrunn av «særlige ervervede rettigheter». Dette er aktuelt dersom utdanningen verken tilfredsstiller krav til automatisk godkjenning eller utdanning og yrkespraksis.

Automatisk godkjenning og godkjenning etter ervervede rettigheter er felles for de fem sektoryrkene, men ikke alle har bestemmelser om særlige ervervede rettigheter.

Det er verdt å merke seg at når direktivet stiller krav til de ulike utdanningenes lengde, er dette i utgangspunktet sett i forhold til heltidsutdanning. Artikkel 22 slår fast at det er adgang til å ta utdanning på deltid, men at utdanningens lengde da utvides tilsvarende full tid. I følge artikkelen kan «medlemsstatene tillate utdanning på deltid i henhold til de vilkår som fastsettes av kompetente myndigheter; disse skal sikre at den samlede varigheten til, og nivået og kvaliteten på en slik utdanning ikke er lavere enn tilsvarende løpende utdanning på heltid» (uoffisiell norsk oversettelse).

Til «§ 5. Autorisasjon og lisens på grunnlag av kvalifikasjonsbevis»

Se direktiv 2005/36/EF art. 21, 23 nr. 6, 32, 36 og 41.

Helsepersonellovens krav til å utøve yrket gjelder tilsvarende for søkere med yrkeskvalifikasjoner fra andre land. Dette innebærer at reglene om maksimal alder og egnethet også må oppfylles før autorisasjon eller lisens kan utstedes.

Det er kun utdanning i alminnelig sykepleie som er omfattet av de harmoniserte utdanningskrav. Det betyr at utdanning som sykepleier innen spesialfelt (f.eks. barnesykepleier eller operasjonssykepleier) i eksempelvis Tyskland eller Sverige ikke omfattes.

Til «§ 8. Spesialistgodkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis»

Se direktiv 2005/36/EF art. 21, 23 nr. 6 og 26.

Se forskriftens vedlegg 2 pkt. 5.1.3 om hvilke spesialiteter som godkjennes i Norge.

Til «§ 10. Godkjenning som allmennpraktiserende lege»

Se direktiv 2005/36/EF art. 21 nr. 2.

Bestemmelsen gjelder allmennleger med rett til refusjon fra trygden – ikke spesialistutdanning i allmennmedisin.

Annet ledd bokstav b viser direkte til de kvalifikasjonsbevis som følger av forskriftens vedlegg II punkt 5.1.4. For å kunne utøve virksomhet som allmennpraktiserende lege med rett til refusjon fra trygden, er det et vilkår at man kan legge fram kvalifikasjonsbevis på at man i Norge eller annet EØS-land har gjennomført slik særlig utdanning som kreves. Nærmere krav til veiledet tjeneste er regulert i forskrift 19. desember 2005 nr. 1653 om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon.

Etter direktivet artikkel 29 har også personer som er under utdanning som allmennpraktiserende lege rett til å utøve virksomhet for trygdens regning, se forskrift om veiledet tjeneste.

Til «§ 12. Autorisasjon og lisens til søker som ikke oppfyller vilkårene i kapitlet»

Se direktiv 2005/36/EF art. 10.

Søker som ikke tilfredsstiller kravene for direkte godkjenning på grunnlag av harmonisert utdanning, se forskriften kapittel 2, skal i visse tilfeller subsidiært vurderes etter reglene i forskriften kapittel 3. Det kan i så fall kreves utligningstiltak i form av egnethetsprøve eller prøveperiode.

Tredje ledd er en konsekvens av direktivets artikkel 10 bokstav f, og regulerer tilfellet der søkeren har en grunnutdanning som spesialsykepleier, mens yrket i vertslandet utøves av alminnelig sykepleier. Det betyr at søker med en grunnutdanning som spesialsykepleier fra et annet EØS-land har krav på vurdering etter denne bestemmelsen ved søknad om norsk autorisasjon som sykepleier.

Til «Kapittel 3. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for ikke-harmoniserte utdanninger»

Til «§ 13. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis»

Se direktiv 2005/36/EF art. 12 og 13.

Dette kapittel gjelder godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for de 24 helsepersonellgruppene som omfattes av norsk autorisasjon, men som ikke reguleres av bestemmelser vedrørende harmoniserte utdanninger. De enkelte medlemsstatene vurderer selv hvilke av yrkesgruppene som skal være underlagt offentlig godkjenning.

Spesialistgodkjenning gis bare dersom det finnes en norsk spesialitet for yrket. Dette er i dag aktuelt for optiker, samt lege og tannlege som ikke oppfyller vilkårene i kapittel 2.

Helsepersonellovens krav til å utøve yrket gjelder også for søkere med yrkeskvalifikasjoner fra andre land. Dette innebærer at reglene om maksimal alder, egnethet og eventuell gjennomføring av praktisk tjeneste også må oppfylles før autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning kan utstedes.

Til «§ 15. Særlige krav som kan stilles for autorisasjon på grunn av utdanningens varighet, innhold og nivå»

Se direktiv 2005/36/EF art. 14.

Formålet med bestemmelsen er å sikre dokumentasjon for at søkeren har en tilstrekkelig faglig kompetanse, jf. forsvarlighetskravet i hpl. § 4.

Direktiv 2005/36/EF artikkel 15 åpner for at det ved en nærmere angitt fremgangsmåte kan defineres en felles plattform medlemsstatene i mellom for de yrkeskvalifikasjoner som kreves til utøvere innen aktuelle yrke. Slike plattformer krever et omfattende arbeid over flere år. Norske myndigheter kjenner ikke til at forslag om plattformer er fremmet.

Til «Kapittel 4. Midlertidig tjenesteyting»

Se direktiv 2005/36/EF art. 5 til 9.

Bestemmelsene om midlertidig tjenesteyting innebærer at tjenesteyteren har adgang til å utøve yrket uten å ha autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning hvis tjenesteytingen skjer på midlertidig basis. Begrunnelsen for disse bestemmelsene er å lette tjenesteyters mulighet til raskt å kunne yte sine tjenester under midlertidig opphold i en annen stat. Som midlertidig tjenesteyter skal man fritas for *enkelte* av de pliktene som vil følge med en etablering, bl.a. krav om autorisasjon, fordi man oppfyller disse pliktene i hjemlandet.

Ordningen med midlertidig tjenesteyting er ikke ny. Tidligere omfattet ordningen sektoryrkene lege, tannlege, sykepleier og jordmor, men ikke provisorfarmasøyt eller de 23 øvrige helsepersonellgruppene som er lovregulert i Norge.

Det er ikke kjent om de rettigheter som følger av bestemmelsene om midlertidig tjenesteyting tidligere har vært benyttet. Verken Helsedirektoratet eller SAFH har fått slike meldinger som ordningen forutsetter. Årsaken til dette kan være at de få yrkene som ordningen tidligere gjaldt for, var underlagt automatisk godkjenning etter sektordirektivene. Den dokumentasjonen som skal legges fram ved melding om midlertidig tjenesteyting er i disse tilfellene minst like omfattende som den dokumentasjonen som kreves ved søknad om autorisasjon. I tillegg er saksbehandlingstiden for en kurant autorisasjonssøknad relativt kort, og en autorisasjon gir en tillatelse til å utøve yrket i Norge inntil fylte 75 år. Slik sett må man anta at tjenesteyter i liten grad kan ha sett seg tjent med å melde om midlertidig tjenesteyting fremfor å søke autorisasjon.

Bestemmelsen gjelder den som er lovlig etablert i sitt hjemland, noe som kan forstås som at tjenesteyter i hjemlandet er godkjent eller autorisert for å utøve yrket. Dersom yrket ikke er lovregulert i tjenesteyters hjemland må vedkommende dokumentere å ha utøvet yrket i hjemlandet i minst to av de siste ti år for å kunne utøve tjenesten midlertidig i et medlemsland der yrket er lovregulert.

Også helsepersonell som tilbyr sine tjenester midlertidig er underlagt norske regler for yrkesutøvelsen og norske disiplinærbestemmelser. Dette kom ikke klart fram tidligere, men følger nå av direktivets artikkel 5, helsepersonelloven § 3 og forskriften § 20. Tjenesteyterne vil regnes som helsepersonell blant annet i forhold til tilsynsloven § 2 om at Helsetilsynet i fylkene fører tilsyn med alt helsepersonell. Statens helsetilsyn kan gi administrative reaksjoner til helsepersonell som tilbyr sine tjenester midlertidig etter reglene i lov om helsepersonell kapittel 11, jf. helsepersonelloven § 65a.

Den som ønsker å tilby sine tjenester midlertidig må som nevnt gi melding til norske myndigheter om dette. Det må i den forbindelse, ved første gangs melding, fremlegges en omfattende dokumentasjon for vedkommendes kvalifikasjoner, se forskriften § 17. Myndighetene i det land tjenesteyter er etablert skal gi opplysninger om blant annet tjenesteyterens kvalifikasjoner og disiplinære forhold til myndighetene i Norge. Man må legge til grunn at dette er opplysninger av helt ny dato. Det følger dessuten av forskriften § 26 at opplysninger om vandel og gyldig autorisasjon i hjemlandet ikke skal være eldre enn tre måneder. Dette må gjelde også for dokumentasjon av kvalifikasjoner ved melding om midlertidig tjeneste.

I utgangspunktet kan kvalifikasjonene for det helsepersonell som omfattes av harmoniserte utdanninger ikke kontrolleres nærmere. Disse har krav på automatisk godkjenning ut fra sitt hjemlands autorisasjonsdokument. For andre helsepersonellgrupper kan kvalifikasjonene kontrolleres særskilt.

Leger og enkelte andre helsepersonellgrupper kan forplikte trygden i sin yrkesutøvelse. De nærmere vilkårene for dette følger av folketrygdloven. Stønad til legehjelp er regulert i loven § 5–4. Etter andre ledd gis bare stønad til legehjelp til lege som har fastlegeavtale med kommunen eller avtale om driftstilskott med regionalt helseforetak. Det kreves imidlertid ikke slike avtaler når legehjelpen gis av kommunal legevakt eller gjelder øyeblikkelig hjelp. Tilsvarende yter trygden stønad til dekning av utgifter til behandling hos tannlege, psykolog, fysioterapeut, kiropraktor og jordmor forutsatt at det foreligger avtale om driftstilskott (folketrygdloven § 5–7, § 5–8 og § 5–12). Autorisert helsepersonell som vikarierer for helsepersonell med avtale om driftstilskott, trer inn i denne avtalen så lenge vikariatet varer. Dette vil også kunne gjelde ved midlertidig tjenesteyting for eksempel i et vikariat for fastlege.

Dersom den midlertidige tjenesteyteren selv inngår avtale om driftstilskudd, vil dette ha en klar karakter av etablering, selv om det skulle være en sterkt tidsbegrenset avtale. Vedkommende vil da ikke tilfredsstillende vilkårene for midlertidig tjenesteyter, men må søke autorisasjon.

Til «§ 16. Utøvelse av midlertidig tjenesteyting»

Se direktiv 2005/36/EF art. 5, 6 og 7.

Direktivet setter ikke opp en eksakt maksimumstidsgrense for midlertidig tjenesteyting.

EU-kommisjonen foreslo at en grense på 16 uker pr. år skulle tas inn i direktivet, men dette ble fjernet under Europaparlamentet og Rådets behandling.

Hva som kan regnes som midlertidig tjenesteyting til forskjell fra etablering, skal vurderes fra sak til sak på bakgrunn av tjenesteytelsens varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet. Kommisjonen har uttalt seg noe nærmere om denne vurderingen. Som etablert regnes særlig helsepersonell der varigheten, hyppigheten, regelmessigheten og kontinuiteten av yrkesutøvelsen viser en stabil og kontinuerlig tilknytning til markedet i vedkommende land.

De fire kriteriene må vurderes i lys av hvilken type aktiviteter yrkesutøvelsen innebærer. For en sesongpreget yrkesutøvelse som for eksempel skiinstruktør, vil det kreves kortere varighet for at grensen for midlertidig yrkesutøvelse anses overskredet.

I vurderingen av kriteriene skal det også tas hensyn til om tjenesteytingen skjer med eller uten en infrastruktur, og med eller uten en permanent tilstedeværelse i det aktuelle landet. Yrkesutøvelse som utøves over en relativt lang tidsperiode, kan etter forholdene anses som midlertidig tjenesteyting, selv om tjenesteytingen skjer mer eller mindre hyppig eller regelmessig dersom helsepersonellet ikke har etablert noe form for infrastruktur i vertsstaten. Omvendt vil en yrkesutøvelse som skjer over en relativt lang periode, mer eller mindre regelmessig eller hyppig og med en infrastruktur i vertslandet, normalt måtte anses som etablert virksomhet.

Men om tjenesteyteren har en infrastruktur eller ikke, er ikke alene avgjørende for vurderingen. En tjenesteyting kan etter forholdene ha en midlertidig karakter selv om den skjer med noe infrastruktur i den grad dette er nødvendig for å kunne tilby tjenester. Dersom en tjenesteyter utelukkende eller hovedsakelig retter sin virksomhet mot et medlemslands territorium, men velger å etablere infrastruktur for tjenesten i et annet medlemsland, kan vertslandet likevel regne yrkesutøveren som etablert i sitt land, dersom formålet med å etablere infrastrukturen i et annet land var å omgå reglene for etablerte i vertslandet.

Refusjon som nevnt i tredje ledd ytes kun dersom de alminnelige og spesielle vilkårene for refusjon som følger av den til enhver tid gjeldende lovgivning er oppfylt.

Til «§ 17. Krav til dokumentasjon»

Pasientene vil få erstatning gjennom NPE etter pasientskadeloven dersom skaden skyldes helsepersonell som yter midlertidige tjenester i privat virksomhet i Norge. Dette vil fremgå av pasientskadeloven § 1.

Til «§ 19. Informasjon til pasienter»

Andre ledd bestemmer at relevant myndighet skal sikre utveksling av informasjon som er nødvendig for at klager fra pasienter skal bli fulgt opp på en riktig måte. Med relevant myndighet menes i Norge normalt Statens helsetilsyn. Imidlertid kan også andre instanser være relevante for informasjonsplikten, så som NPE, sykehus etc.

Til «§ 20. Krav til yrkesutøvelsen»

Tjenesteyter som tilbyr midlertidige tjenester i Norge i samsvar med foregående ledd, er underlagt norske regler direkte knyttet til slike yrkeskvalifikasjoner og disiplinærbestemmelser som gjelder helsepersonell.

Til «Kapittel 5. Felles saksbehandlingsregler»

Til «§ 23. Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning på grunnlag av utdanning ervervet i et tredjeland»

Se direktiv 2005/36/EF art. 3.

Kvalifikasjonsbevis ervervet i tredjeland i kombinasjon med minimum tre års arbeidserfaring fra medlemsstat som har godkjent kvalifikasjonsbeviset, sidestilles med kvalifikasjonsbevis ervervet i en medlemsstat. For harmoniserte utdanninger som nevnt i kapittel 2 er dette nytt.

Til «§ 24. Språkkrav»

Se direktiv 2005/36/EF art. 53.

Ansvar for å påse at det enkelte helsepersonell har de for stillingen nødvendige språkkunnskaper og -ferdigheter påligger arbeidsgiver. I tillegg har det enkelte helsepersonell etter helsepersonelloven § 4 ansvar for å «*utøve sitt arbeid i samsvar med de krav til faglig forsvarlighet og omsorgsfull hjelp som kan forventes ut fra helsepersonellens kvalifikasjoner, arbeidets karakter og situasjonen for øvrig*».

En undersøkelse foretatt i 1999–2000 viste at bare 3 % av norske kommuner innhentet både referanser og gjennomførte intervju når de ansatte leger. Tilsvarende tall for sykehus var 28 %. Det er ved ansettelse at arbeidsgiver har en mulighet til å kunne vurdere om helsepersonellet er egnet til å tiltre den stilling vedkommende har søkt på, herunder forsikre seg om at helsepersonellet behersker norsk språk tilfredsstillende.

Av hensyn til pasientsikkerheten er det svært viktig at helsepersonell kan tilstrekkelig norsk til å kunne utføre sine arbeidsoppgaver forsvarlig. Helsepersonelloven har en rekke bestemmelser som er aktuelle i denne sammenheng. Det enkelte helsepersonell har for det første et selvstendig ansvar for forsvarlig virksomhet, jf. § 4. Videre er det et krav til å kunne gi god informasjon, se § 10. Foruten å kunne føre en god dialog med pasienter, må helsepersonellet også kunne snakke med pårørende. Mye av arbeidet i helsevesenet foregår i team, og da må man kunne kommunisere med sine kollegaer. Også helsepersonellovens krav til journalføring, § 39, og bestemmelser om opplysningsplikt, § 24 til § 29 forutsetter at helsepersonellet behersker norsk, så vel muntlig som skriftlig.

Videre følger det av pasientrettighetsloven § 1 at pasienter har rett til «helsehjelp av god kvalitet». Dette omfatter retten til å bli språklig forstått av helsepersonell. Pasientrettighetslovens bestemmelser om pasientens rett til informasjon, medvirkning og innsyn i journal, og forutsetningen om at behandling mv. skal skje etter pasientens samtykke forutsetter at pasient/pårørende og helsepersonell behersker et felles språk. I Norge er de offisielle språkene bokmål og nynorsk (og samisk i samisktalende kommuner, se sameloven (lov 12. juni 1987 nr. 56 § 1–5 jf. kapittel 3). I pasientrettighetsloven § 3–5 første ledd slår det fast at informasjon til pasient «skal være tilpasset mottakerens individuelle forutsetninger, som alder, modenhet, erfaring og kultur- og språkbakgrunn». Av dette følger ikke at minoritetsspråklige pasienter har krav på å bli behandlet av helsepersonell med kompetanse innen det aktuelle minoritetsspråk, men at vedkommende vil kunne ha krav på tolk (Aslak Syse: Pasientrettighetsloven med kommentarer, Oslo 2002 s. 229–30).

Forskjellige stillinger kan ha forskjellige krav til språkferdigheter. Dette gjelder både for de ulike helsepersonellgruppene og innen samme gruppe. Verken ut fra direktiv 2005/36/EF artikkel 53 eller EF-domstolens praksis vil det være adgang til standardiserte språkkrav eller -prøver. De språkkravene som stilles må være nødvendige for en forsvarlig yrkesutøvelse, noe som må vurderes konkret.

I tillegg til språkkrav, settes det av og til fram forslag om andre tilleggskrav til EØS-helsepersonell. Det kan være krav om kulturforståelse, kunnskap om norsk organisering av helsevesenet og krav om mer faglig kunnskap og forståelse, som norsk praktisering av antibiotikabehandling osv. De vurderingene som gjelder for språkkrav, vil også gjøre seg gjeldende for slike typer tilleggskrav. Slike krav stilles derfor ikke etter forskriften.

Av pedagogiske grunner er det valgt å ha en bestemmelse om språkkrav i forskriften § 24. Dette kan bidra til en bevisstgjøring av arbeidstakere og arbeidsgivere om at også EØS-borgere som søker stillinger innen norsk helsevesen kan og må møtes med de krav til dem som følger av norsk lovverk ellers.

Til «§ 26. Dokumentasjon ved søknad»

Se direktiv 2005/36/EF art. 50.

Kontaktpunkt som nevnt i § 26 bokstav b er for tiden Kunnskapsdepartementet.

8. okt. Nr. 1131 2008

Forskrift om endring i ulike forskrifter om stønad til dekning av utgifter ved behandling utført av helsepersonell

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. oktober 2008 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4, § 5–7, § 5–8, § 5–9, § 5–10a og § 22–2 andre ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF). Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

I

Forskrift 25. juni 2008 nr. 714 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege § 2 nr. 1 skal lyde:

1. Utgifter til legehjelp hos allmennpraktiserende lege og privatpraktiserende spesialist dekkes etter takstene i kapittel II. Stønad ytes selv om lege fra andre EØS-stater som yter midlertidige tjenester i Norge, ikke har norsk lisens, autorisasjon eller spesialistgodkjenning, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.
Stønad ytes etter de takstene som gjelder på behandlingstiden.

II

Forskrift 20. juni 2008 nr. 629 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos psykolog § 2 første ledd skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad at undersøkelsen og behandlingen skjer hos psykolog som er godkjent spesialist i klinisk psykologi. Vilkåret om norsk spesialistgodkjenning gjelder ikke for psykologer fra andre EØS-stater som yter midlertidige tjenester i Norge, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.

III

Forskrift 19. juni 2008 nr. 627 om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi § 3 skal lyde:

Utgifter til fysioterapi dekkes bare hvis den som gir behandlingen

- a) har autorisasjon som fysioterapeut etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 48,
- b) har godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 annet ledd, eller
- c) er fysioterapeut fra et annet EØS-land og yter midlertidige tjenester i Norge, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.

IV

Forskrift 21. desember 2005 nr. 1656 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor § 2 første ledd skal lyde:

Stønad ytes bare dersom den som gir behandlingen

- a) har autorisasjon som kiropraktor etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 48,
- b) har godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 annet ledd,
- c) har turnuslisens som kiropraktor i henhold til forskrift 21. desember 2000 nr. 1382 om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for helsepersonell kapittel 1 og 6, eller
- d) er kiropraktor fra et annet EØS-land og yter midlertidige tjenester i Norge, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.

V

Forskrift 28. juni 2001 nr. 795 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist § 3 skal lyde:

Stønad ytes bare dersom behandlingen er utført av

- a) autorisert ortoptist, jf. lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 48 eller
- b) ortoptist fra et annet EØS-land og som yter midlertidige tjenester i Norge, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.

VI

Forskrift 12. juni 2007 nr. 608 om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp § 2 skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad etter denne forskriften at den som utfører svangerskapskontroller og yter bistand ved fødsel utenfor institusjon, har autorisasjon som jordmor. Vilkåret om norsk autorisasjon gjelder ikke for jordmødre fra andre EU/EØS-stater som yter midlertidige tjenester i Norge, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.

VII

Endringene trer i kraft 1. november 2008.

10. okt. Nr. 1132 2008

Forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer

Hjemmel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 10. oktober 2008 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 5 og delegeringsvedtak 30. juni 1995 nr. 600. Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften regulerer fordeling av tollkvoter for landbruksvarer som omfattes av vedlegg 1.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

1. *Budgiver:* Virksomhet som er registrert hos Statens landbruksforvaltning og har fått tildelt brukernavn og passord for å delta på auksjon.
2. *Kvoteandel:* Den andel av en tollkvote som tildeles en virksomhet gjennom auksjon eller annen form for tildeling.
3. *Kvoteeier:* Virksomhet som har fått tildelt kvoteandel fra Statens landbruksforvaltning, jf. § 23.
4. *Kvoteperiode:* Den periode kvoteandelen skal importeres innenfor (jf. vedlegg 1, kolonne V).
5. *Kvotesøker:* Virksomhet som søker om å få tildelt kvoteandel.
6. *Kvotear:* Perioden, maksimalt ett år, som tollkvoten gjelder for.
7. *Restkvote:* Den andel av tollkvoten som ikke er fordelt når ordinær fordeling er gjennomført.
8. *Skriftlig:* Også elektronisk melding dersom ikke Statens landbruksforvaltning på grunn av behov for sikker identifisering krever henvendelser per brev eller telefaks.

§ 3. Forvaltningsmyndighet

Statens landbruksforvaltning gjennomfører kvotefordeling etter bestemmelsene i denne forskriften.

§ 4. Generelle vilkår for fordeling av tollkvote

For å få tildelt kvoteandel etter denne forskriften, må kvotesøker/budgiver være registrert i Foretaksregisteret og på forespørsel kunne fremvise attester som bekrefter:

1. registrering i Foretaksregisteret i Brønnøysund (firmaattest) og

2. at kvotesøker/budgiver har oppfylt sine forpliktelser med hensyn til betaling av skatter og avgifter, herunder betaling av merverdiavgift.

Attester som nevnt i første ledd må ikke være eldre enn 6 måneder på søknadstidspunktet, jf. § 7, § 26 og § 33 eller registreringstidspunktet, jf. § 15. For kjøper av kvoteandel i henhold til § 23, må attester som nevnt i første ledd ikke være eldre enn 6 måneder på overdragelsestidspunktet. Det kan videre kreves at kvotesøker/budgiver legger frem foretakets årsrapport inklusive revidert årsregnskap for avsluttede regnskapsår inntil tre år tilbake i tid.

Første og andre ledd gjelder ikke ved fordeling av kvotene for islandshest og kjøtt til messer og lignende.

Etter tildeling av kvoteandel må kvoteeier søke skriftlig om innførselstillatelse for tollkvoter som angitt i vedlegg 1, for den tildelte mengde. Ved fortollingen må det henvises til tillatelsen og fremlegges opprinnelsessertifikat i samsvar med de retningslinjer som til enhver tid er gitt av tollmyndighetene eller andre offentlige myndigheter.

Tillatelsen skal oppbevares av kvoteeier og på forespørsel fremlegges for tollmyndighetene. Tildelt kvoterettighet har gyldighet for inntil ett år av gangen innenfor kvoteåret, jf. vedlegg 1, og må benyttes innenfor de frister som er angitt i tillatelsen.

Statens landbruksforvaltning kan stille de vilkår som er nødvendig for å oppfylle formålet med den enkelte kvote, herunder fastsette godkjennelsesprosedyrer for hvem som kan bli tildelt kvoteandel, vilkår i tilknytning til kvoterettigheten og vilkår for anvendelsen av den importerte varen.

Kapittel II. Fordeling av tollkvoter etter søknadstidspunkt

§ 5. Vareomfang

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder de tollkvoter som er markert med «S» i kolonne VII i vedlegg 1.

§ 6. Minimums- og maksimumsandeler

Før fordelingen kan Statens landbruksforvaltning fastsette en minimums- og maksimumsandel av hele tollkvoten som en kvotesøker kan få tildelt pr. søknad og totalt pr. kvoteår.

§ 7. Søknad

Kvotesøker må sende skriftlig søknad om kvoteandel til Statens landbruksforvaltning. Søknaden skal bl.a. inneholde søkers navn, adresse og foretaksnummer eller personnummer. Det skal søkes om en angitt mengde av angitt vare. Varebetegnelse og tolltariffens varenummer må være oppgitt, og være i overensstemmelse med det som er kunngjort.

§ 8. Fordeling av tollkvoten

Statens landbruksforvaltning skal innenfor hele tollkvoten fordele kvoteandeler til søkerne etter søknadenes innbyrdes prioritet, jf. § 9, i samsvar med omsøkt mengde.

Søknader som medfører at tollkvoten overstiges, avkortes med det overstigende kvantum. Søknader med samme prioritet avkortes forholdsmessig med utgangspunkt i omsøkt mengde.

§ 9. Prioritering av søknad

Statens landbruksforvaltning fastsetter en dato for første tildeling av kvoteandeler hvert kvoteår.

Søknader som er innkommet i perioden fra kunngjøring, jf. § 42, fram til dato som nevnt i første ledd, skal gis prioritet som om de var innkommet på denne dato. Søknader mottatt før kunngjøring skal avvises.

Senere innkomne søknader gis prioritet etter den dato de er registrert innkommet til Statens landbruksforvaltning. Søknader innkommet innen kl. 1500 blir registrert samme dag. Søknader innkommet samme dag gis lik prioritet.

Ufullstendig søknad vil bli returnert til søker og gis prioritet fra den dato fullstendig søknad er innkommet til Statens landbruksforvaltning.

§ 10. Ubenyttet kvoteandel

Det innvilges ikke kvoteandel innenfor kvoteåret før tidligere tildelt andel av samme kvote er importert.

Dersom kvoteeier blir kjent med at vedkommende ikke kommer til å benytte tildelt kvoteandel, skal det gis skriftlig melding om dette til Statens landbruksforvaltning. Helt eller delvis ubenyttet kvoteandel skal trekkes tilbake. Utstedt innførselstillatelse for tollkvote skal i slike tilfeller returneres Statens landbruksforvaltning.

Kvoteandel som er trukket tilbake skal legges ut til ny fordeling.

Ubenyttet kvoteandel kan ikke overføres fra et kvoteår til et annet.

§ 11. Omsetningsforbud

Kvoteandeler tildelt etter dette kapitlet kan ikke omsettes.

Kapittel III. Fordeling av tollkvoter ved auksjon

§ 12. Vareomfang

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder de tollkvoter som er markert med «A1», «A2», «A3», «A4», «A5» og «A6» i kolonne VII i vedlegg 1.

§ 13. Tidspunkt for auksjoner

Statens landbruksforvaltning fastsetter åpningstidspunktet for auksjonene innenfor følgende tidsrammer:

Kvotefordelingen ved auksjon for reinsdyr til slakteri/reinkjøtt merket «A1» gjennomføres i oktober og januar. Inntil 40 prosent av antatt total kvote fordeles i oktober.

Kvotefordeling ved auksjon for de produkter som er merket «A2» gjennomføres senest i november året før det året kvoten skal fordeles for.

Kvotefordeling ved auksjon for de produkter som er merket «A3» gjennomføres senest i november samme år som kvoteperioden starter.

Kvotefordeling ved auksjon for de produkter som er merket «A4» gjennomføres i januar hvert år det året kvotene skal fordeles for.

Kvotene for oljefrø merket «A5» fordeles to ganger per år, medio august og ultimo november. Kvotene for matkorn og enkelte råvarer til kraftfôr fordeles medio august, ultimo november og primo mai. Medio august fordeles 25–55 prosent av det prognostiserte importbehovet. Ultimo november fordeles 25–55 prosent av importbehovet, justert i forhold til nye prognoser og tildelt kvote i august. Fordelingen i august og november kan ikke til sammen overstige 80 prosent av prognostisert importbehov i november. Ekstra kvoter kan fordeles utenom de ordinære tildelingstidspunkter.

Kvoteadeler for matkorn og enkelte råvarer til kraftfôr som tildeles i august gjøres gjeldende fra 1. september til 31. august. Ved øvrige tildelinger er kvoteadelene for matkorn, oljefrø og enkelte råvarer til kraftfôr gyldige fra auksjonstidspunktet til 31. august.

Kvotefordeling ved auksjon for de produkter som er merket «A6» gjennomføres senest i november året før det første av de to år kvotene skal fordeles for.

Dersom hele eller deler av en tollkvote ikke fordeles, kan Statens landbruksforvaltning, dersom markedsmessige hensyn tilsier det, fordele restkvantumet ved å avholde tilleggsauksjon på et senere tidspunkt enn det som er nevnt ovenfor.

§ 14. Minimums- og maksimumsandel

Statens landbruksforvaltning kan fastsette en minimums- og maksimumsandel av tollkvoten som én budgiver kan få tildelt ved en auksjon.

§ 15. Krav til budgiver

For å delta på auksjon, må virksomheten ha registrert seg hos Statens landbruksforvaltning og fått utstedt brukernavn og passord. Brukernavn og passord som er utstedt til en auksjon, skal benyttes også ved deltakelse på senere auksjoner i løpet av kalenderåret.

Registrering skal skje før auksjon og innen kunngjort frist. Det skal bl.a. opplyses om organisasjonsnummer, virksomhetens navn og postadresse, e-postadresse, telefonnummer, telefaksnummer og kontaktperson i virksomheten.

Dersom registrering har skjedd innen kunngjort frist, utsteder Statens landbruksforvaltning brukernavn og passord som budgiver skal bruke ved auksjonen. Budgiver innenfor kvotene for svingelfrø, engrappfrø og raigrasfrø må i tillegg være registrert som såvareforretning.

§ 16. Krav til oppbevaring av brukernavn og passord mv.

Innehaver av brukernavn og passord skal oppbevare og benytte disse på en slik måte at de ikke gjøres tilgjengelig for uvedkommende.

Dersom det oppstår mistanke om at brukernavn/passord er tapt, kommet på avveie eller på annen måte blir eller kan bli misbrukt, skal innehaveren straks varsle Statens landbruksforvaltning om dette. Statens landbruksforvaltning skal i slike tilfeller sperre brukernavnet og passordet. Dersom ikke særlige grunner taler mot det, utsteder Statens landbruksforvaltning nytt brukernavn og passord til innehaveren.

§ 17. Bud

Bud skal gis elektronisk i Statens landbruksforvaltnings auksjonssystem og anses som avgitt på det tidspunktet budet er registrert inn i auksjonssystemet.

§ 18. Budfrist

Frist for å legge inn første bud er 30 minutter før åpningstidspunktet for auksjonen, jf. § 13. Budgiver skal gis anledning til å legge inn bud i en periode på minimum 24 timer før fristen for å legge inn første bud går ut. I denne perioden kan budgiver endre sitt opprinnelige bud. Budet offentliggjøres ikke før åpningstidspunktet.

Dersom en budgiver legger inn sitt første bud etter at fristen for dette har gått ut, avvises budet slik at budgiver utelukkes fra auksjonen.

Etter åpningstidspunktet for auksjonen forlenges auksjonen med et tidsintervall angitt av Statens landbruksforvaltning. Tidsintervallet fornyes hver gang det legges inn nytt bud.

§ 19. Budgivning

Innenfor minimums- og maksimumsandel fastsatt av Statens landbruksforvaltning, jf. § 14, kan budgiver velge hvor stor mengde det bys på. Budprisen er bindende for budgiver. Mengden det bys på kan ikke økes uten at budprisen samtidig økes. Bud skal gis pr. hele kilo, med unntak for kornkvotene hvor budet skal gis pr. tonn.

Bud for kvoter som auksjoneres i kilo skal gis i kronebeløp med to desimaler. Minimumsbudet skal være kr 0,01 pr. kilo og minste budøkning kr 0,01 pr. kilo. For kvoter som auksjoneres i tonn skal minstepris være kr 10 pr. tonn, og minste budøkning være i hele kroner og minimum kr 1 pr tonn.

Tollkvoten fordeles til budgiver eller budgiverne med høyeste bud når auksjonen avsluttes. I tilfeller hvor denne eller disse ikke har lagt inn bud på hele kvoten, eller tildelingen begrenses av regelen om maksimalgrensen for kvoten, fordeles resterende kvote til budgiver eller budgivere med nest høyeste bud osv. inntil hele kvoten er fordelt. Ved like bud hvor mengden det er budt på til sammen medfører at totalt kvantum for kvoten overskrides, skal det foretas en forholdsvis avkorting i mengden som fordeles til budgivere med like bud.

§ 20. Utsetting, stans og annullering

Dersom det oppstår eller har oppstått problemer knyttet til Statens landbruksforvaltnings auksjonssystem, som kan ha betydning for gjennomføringen og resultatet av en auksjon, kan auksjonen utsettes, stanses eller annulleres. I slike tilfeller skal Statens landbruksforvaltning informere budgivere som har lagt inn bud på de auksjonene som blir rammet, om åpningstidspunkt for ny auksjon eller tidspunktet for når en stanset auksjon skal fortsette.

§ 21. Særlige bestemmelser om tildeling av kvoteandel

Budgivere som har fått tildelt kvoteandel plikter å betale faktura med auksjonsbeløpet innen fastsatt forfallsdato. Dersom faktura ikke betales innen fristen, faller retten til kvoteandel bort. Dersom markedsmessige hensyn tilsier det, skal kvoteandelen legges ut til ny auksjon på et senere tidspunkt.

Når auksjonsbeløpet er innbetalt, må det sendes inn skriftlig informasjon om kvoteuttak.

Innenfor tildelt kvoteandel utsteder Statens landbruksforvaltning innførselstillatelse for tollkvoter i samsvar med den informasjon som er oppgitt.

§ 22. Ubenyttet kvoteandel

Ubenyttet kvoteandel kan ikke overføres fra et kvoteår til et annet.

§ 23. Omsetning av kvoteandel

Ubenyttet kvoteandel tildelt etter bestemmelsene i dette kapitlet kan omsettes etter at auksjonsbeløpet er innbetalt.

Kjøper må oppfylle vilkårene i § 4 jf. § 15 tredje ledd siste punktum. Selger skal gi Statens landbruksforvaltning skriftlig melding om overdragelse av kvoteandel. Innførselstillatelse for kvoteandel skal, dersom slik er utstedt, sendes Statens landbruksforvaltning. Dersom vilkårene i § 4 jf. § 15 tredje ledd er oppfylt, utstedes innførselstillatelse for tollkvote til kjøper i samsvar med § 21 annet og tredje ledd.

Kapittel IV. Fordeling av tollkvoter til mindre virksomheter som har foredling av viltkjøtt som hovedformål

§ 24. Vareomfang

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder tollkvoter som er markert med «V» i kolonne VII i vedlegg 1.

§ 25. Krav til søkere

Kvoteandeler omfattet av dette kapitlet kan, med mindre særlige hensyn taler imot, tildeles mindre virksomheter som

1. har foredlingsanlegg innenfor de i forskrift fastsatte geografiske virkeområdene for distriktpolitiske virkemidler, jf. forskrift 15. desember 2006 nr. 1455 om geografisk virkeområde og bruk av dei regional- og distriktpolitiske verkemidla.
2. er autorisert i henhold til gjeldende forskrifter om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av kjøttprodukter, og
3. har en gjennomsnittlig årlig omsetning på høyst 40 millioner kroner i de tre forutgående år før søknadsåret.

§ 26. Krav til søknaden

Kvoteandeler tildeles av Statens landbruksforvaltning på grunnlag av skriftlig søknad. Søknaden skal bl.a. angi/inneholde

1. søkers navn, adresse og foretaksnummer,
2. søkers planer for bearbeiding og foredling av importert viltkjøtt,
3. varebetegnelse og tolltariffens varenummer for de typene viltkjøtt som ønskes importert,
4. hvilket kvantum som ønskes importert av hver vare hvert år,
5. hvorvidt søker ønsker kvoteandel i alle de tre påfølgende årene, og
6. dokumentasjon på gyldig autorisasjon iht. gjeldende forskrifter om hygiene og kontroll m.v. ved produksjon og frambud av kjøttprodukter, jf. § 25 første ledd.

§ 27. Søknadsfrist og saksbehandling

Tildeling av kvoteandeler foregår hvert tredje år. Søknadsfrist kunngjøres av Statens landbruksforvaltning i forkant av fordelingen av tollkvoten for de tre påfølgende år, jf. § 42. Fullstendig søknad om kvoteandel, jf. § 26, må være Statens landbruksforvaltning i hende innen utløpet av søknadsfristen. For sent innkomne søknader kan kun behandles dersom det gjenstår kvote til fordeling.

§ 28. Krav til import, bearbeiding og videre omsetning

Kvotteeier skal selv forestå import av kvoteandelen.

Varer importert i henhold til bestemmelsene i dette kapitlet skal anvendes til egen bearbeiding og verdistigning og selges på det norske markedet.

§ 29. Kvoteandelens størrelse

Søkere kan tildeles kvoteandel

1. på mellom 10 og 30 tonn kjøtt av elg pr. kvoteår,
2. på mellom 2 og 4 tonn kjøtt av hjort pr. kvoteår,
3. på mellom 2 og 4 tonn kjøtt av skogsfugl og ryper pr. kvoteår for tre år, og
4. på mellom 2 og 4 tonn kjøtt av annet vilt pr. kvoteår.

Kvoteandelen tildeles for de tre påfølgende kvoteårene. Størrelsen på virksomhetenes årlige kvoteandeler endres ikke i løpet av treårsperioden.

Bestemmelsene i første ledd kan fravikes dersom særlige grunner foreligger.

§ 30. Ubenyttet kvoteandel

Dersom kvotteeier blir kjent med at vedkommende ikke kommer til å importere hele den tildelte kvoteandelen innenfor kvoteåret, skal det gis skriftlig melding om dette til Statens landbruksforvaltning. Statens landbruksforvaltning skal trekke tilbake helt eller delvis ubenyttet kvoteandel. Innførselstillatelse for tollkvoter skal i slike tilfeller returneres dersom slik tillatelse er utstedt.

Kvoteandel som er trukket tilbake, eller som på annet grunnlag ikke blir tildelt den opprinnelige søker eller eier, skal legges ut til ny fordeling til andre kvotteeiere.

Ubenyttet kvoteandel kan ikke overføres mellom to kvoteår.

§ 31. Omsetningsforbud

Kvoteandel tildelt etter bestemmelsene i dette kapitlet kan ikke omsettes.

Kapittel V. Fordeling av tollkvoter for ost fra EF**§ 32. Vareomfang**

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder de tollkvoter som er markert med «H» i kolonne VII i vedlegg 1.

§ 33. Søknad

Med mindre annet er kunngjort, fordeles tollkvote for ost på grunnlag av skriftlig søknad til Statens landbruksforvaltning. Søknaden skal bl.a. inneholde søkers navn, adresse og foretaksnummer. Mengden det søkes om må angis. Dersom det søkes om kvoteandel for ost til bearbeiding i industrien, må dette angis særskilt.

Søknaden skal være innkommet til Statens landbruksforvaltning innen kunngjort søknadsfrist, med unntak for de deler av kvoten som skal fordeles etter § 8 og § 9.

§ 34. Bankgaranti

For å få tildelt kvoteandel etter reglene i § 35 og § 36 skal det stilles bankgaranti for et beløp på kr 10 pr. kg for kvoteandelen.

Importen skal dokumenteres gjennom rapportering i henhold til § 39 så snart kvoteandelen er utnyttet, likevel senest to måneder etter kvoteårets utløp.

Dersom kvoteandelen ikke utnyttes i samsvar med tildelt mengde og etter fastsatte vilkår, bringes bankgarantien til forfall etter følgende regler:

1. Ved utnyttelse på under 5 prosent av kvoteandelen forfaller hele garantien.
2. Ved utnyttelse av fra 5 til 95 prosent av kvoteandelen forfaller garantien for det beløp som tilsvarende forskjellen mellom 95 prosent av tildelt kvoteandel og den mengde som faktisk er importert.
3. Ved minimum 95 prosent utnyttelse av kvoteandelen frigis hele bankgarantien.
4. Ved ufullstendig eller for sen rapportering, jf. annet ledd, forfaller hele bankgarantien.

Forfalt garantibeløp kan ikke kreves refundert.

Dersom dokumentasjonsplikten ikke kan overholdes innen fristen i annet ledd, og det godtgjøres at dette skyldes hindringer utenfor importørens kontroll som denne ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av, kan fristen utsettes for den del av kvoten det på grunn av slike forhold ikke er levert rapport for. Dersom kvoteandelen ikke er utnyttet i samsvar med tildelt mengde i henhold til fastsatte vilkår og importøren godtgjør at dette skyldes hindringer som nevnt ovenfor, kan garantien frigis for den del av kvoten som på grunn av hindringen ikke er utnyttet.

Det må søkes om utsatt rapporteringsfrist og/eller frigivelse av garanti innen utløpet av den ordinære rapporteringsfristen etter annet ledd.

§ 35. Fordeling på grunnlag av historisk import

3.430 tonn fordeles til kvotesøkere som

1. hadde andeler i ostekvoten fra EF som var større enn 10 tonn den 20. juni 2003,
2. er importører som i gjennomsnitt i 2001–2002 importerte mer enn 10 tonn ost med ordinær toll i henhold til den norske tolltariffen, eller

3. er foretak som produserer ost i Norge.

Kvotesøkere som omfattes av første ledd nr. 1, 2 og 3 får videreført kvoteandel tilsvarende grunnkvote pr. 1. januar 2006. Med grunnkvote menes andel av ostekvote tildelt for kvoteåret ved årets begynnelse.

Det skjer én fordeling pr. kvoteår. Dersom kvotesøker har søkt om mindre kvoteandel enn det som kan fastsettes etter annet til fjerde ledd, skal restkvantum fordeles i henhold til § 37.

§ 36. Ost til bearbeiding i industrien

340 tonn fordeles til kvotesøkere som ut fra historiske kriterier har hatt andeler i denne ostekvoten 20. juni 2003, samt til virksomheter som produserer bearbeidede landbruksvarer.

Kvotesøkere som ut fra historiske kriterier har andeler i denne ostekvoten, skal få videreført kvoteandel tilsvarende grunnkvote for industriost pr. 1. januar 2006. Resterende kvantum fordeles i henhold til § 8 og § 9.

Kvoteandelene skal benyttes til import av mozzarellaost og ostepulver til produksjon av bearbeidede landbruksvarer. Med bearbeidede landbruksvarer menes i denne paragraf varer som er omfattet av EØS-avtalens protokoll 3 tabell 1 vedlegg 3.

§ 37. Fri kvote

730 tonn av kvoten fordeles i henhold til § 8, § 9 og denne paragrafen. Det fordeles minimum 2 tonn og maksimum 50 tonn pr. tildeling. Kvoteandelen skal utnytted i samsvar med tildelt mengde og etter fastsatte vilkår.

Andel av frikvoten kan ikke tildeles

1. virksomhet som oppfyller vilkårene i § 35 første ledd,
2. selskap som inngår i samme konsern som annen kvotesøker eller virksomhet nevnt i nr. 1,
3. virksomhet som er tilknyttet annen kvotesøker eller virksomhet nevnt i nr. 1 gjennom avtale eller eierforhold der forholdet medfører at en av virksomhetene har betydelig innflytelse over den andre, eller
4. virksomhet som eies av tredjeperson som også eier annen kvotesøker eller virksomhet nevnt i nr. 1, og tredjepersonens eierandel i hver av virksomhetene innebærer betydelig innflytelse.

Betydelig innflytelse etter tredje ledd skal normalt anses å foreligge når noen eier så mange aksjer eller andeler at de representerer minst 20 % av stemmene i en virksomhet.

Kvotesøker som nevnt i § 35 første ledd kan likevel søke om å bli tildelt andel i frikvoten dersom

1. det dokumenteres at den totale kvoteandel gitt i henhold til § 35 er benyttet fullt ut og det er frikvote igjen til fordeling, eller
2. søker har fått tildelt en kvoteandel på mindre enn 50 tonn. Kvotesøker kan da søke om å få tildelt andel av frikvoten slik at samlet kvoteandel utgjør 50 tonn.

§ 38. Ostetyper

Kvoteandel tildelt i henhold til § 35 annet ledd må benyttes til import av ost som faller inn under vedlegg 2. Innenfor denne andelen kan, dersom ikke annet er bestemt av Statens landbruksforvaltning, maksimalt 20 prosent av importert ost falle inn under tolltariffens varenummer 04.06.9091 og 04.06.9099.

Statens landbruksforvaltning avgjør hvilke enkeltprodukter som faller innenfor kriteriene i vedlegg 2. For å oppfylle Norges folkerettslige forpliktelser kan Statens landbruksforvaltning gjøre unntak fra bestemmelsene i første ledd.

§ 39. Rapportering

Kvoteeier som har fått tildelt kvoteandel i henhold til § 35 annet ledd og § 36, skal rapportere om utnyttelse av kvoteandelen. Det skal oppgis hvilke mengder av hvilke varer som er importert. Det skal i tillegg oppgis hvilke spesifikke oster i hvilke mengder som er importert innenfor de ostetyper som er angitt i vedlegg 2. Rapportene skal undertegnes av kvoteeier. Statens landbruksforvaltning kan kreve at rapportene bekreftes av revisor.

§ 40. Ubenyttet kvoteandel

For kvoteeiere som har fått tildelt kvote etter § 36 annet ledd siste punktum eller § 37, innvilges ikke ny kvoteandel innenfor kvoteåret før eventuelt tidligere tildelt andel av samme tollkvote er importert.

Ubenyttet kvoteandel som er tildelt etter § 35 til § 37 kan ikke overføres fra et kvoteår til et annet.

§ 41. Omsetningsforbud

Det er ikke tillatt å omsette kvoteandeler tildelt etter dette kapittel.

Kapittel VI. Generelle bestemmelser

§ 42. Kunngjøring

Kvoter til fordeling og søknads- eller registreringsfrist kunngjøres på Statens landbruksforvaltning sitt nettsted. Aktører som på forhånd har meldt seg på Statens landbruksforvaltnings automatiske nyhetstjeneste kan få melding per e-post.

§ 43. Opplysningsplikt

Statens landbruksforvaltning kan fra kvotesøker, budgiver og kvoteeier kreve de opplysninger som har betydning for kvotetildelingen og for oppfølging av at vilkår i tilknytning til kvoten overholdes. Opplysningene kan kreves dokumentert.

§ 44. Rapporteringsplikt

Kvotteeier plikter å inngi dokumenterte oppgaver over utnyttelsen av tildelt kvote, herunder nødvendige spesifikasjoner for statistikkformål dersom Statens landbruksforvaltning krever det.

§ 45. Kontroll

For å kontrollere at vilkår som er satt i forskriften eller i vedtak om tollnedsettelse i medhold av forskriften blir overholdt, kan Statens landbruksforvaltning kreve å få seg forelagt dokumenter og vareprøver, samt foreta stedlig kontroll hos kvotteeier. Kvotteeier plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 46. Tilbaketrekking av tildelt kvoteandel og tap av rett til å bli tildelt tollkvoter

Ved brudd på bestemmelsene i denne forskriften eller vilkår fastsatt med hjemmel i forskriften, kan Statens landbruksforvaltning trekke hele eller deler av kvoteandelen tilbake og/eller bestemme at kvotesøker, budgiver eller kvotteeier mister adgangen til å bli tildelt kvoteandeler etter denne forskrift i inntil tre år.

§ 47. Dispensasjon

Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriftens bestemmelser.

§ 48. Klage

Enkeltvedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages til Landbruks- og matdepartementet etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

§ 49. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 20. juni 2003 nr. 907 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer.

§ 50. Endringer i andre forskrifter

I forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelser for landbruksvarer gjøres følgende endringer:

§ 22 sjette ledd skal lyde:

Når det gjelder prinsippene for kvotefordeling vises det til forskrift 10. oktober 2008 nr. 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer.

I forskrift 1. juni 2007 nr. 580 om tollnedsettelse for landbruksvarer som gjeninnføres etter bearbeiding i utlandet gjøres følgende endringer:

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Hver enkelt budgiver kan maksimalt få tildelt 50 % av en kvote ved første gangs auksjon. Dersom hele eller deler av en kvote ikke fordeles ved denne auksjonen, kan Statens landbruksforvaltning fordele restkvantum ved å avholde tilleggsauksjon. Ved gjennomføring av auksjonene, gjelder bestemmelsene i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer (tollkvoteforskriften), så langt disse passer.

Vedlegg 1. Tollkvoter omfattet av forskriften

Kvotene gjelder for de produkter som var omfattet av de varenummer i tolltariffen som gjaldt ved iverksettelsen av forskriften. Eventuelle endringer i tolltariffens varenummer medfører ingen endringer i hvilke produkter som kan importeres innenfor kvotene.

Tollsatsen som fremgår av kolonne III er det som er avtalt ved avtaleinngåelse. I tillegg er det inngått frihandelsavtaler som kan åpne for import til lavere tollsats enn det som fremkommer av kolonnen. Dette vil fremkomme i informasjon fra SLF i forkant av fordeling.

For å lese vedlegget i pdf, se her: [Vedlegg 1](#)

Vedlegg 2. Ostetyper, jf. § 38

Tolltariffens varenummer 04.06.1009 – fersk ost og ostemasse

Alle typiske dessertfløteoster.

Alle oster med sau og/ eller geitemelk (Chevre)

Tolltariffens varenummer 04.06.2000 – revet ost eller ostepulver

Mozzarella

Ostepulver til ostesnacksproduksjon

Tolltariffens varenummer 04.06.3000 – smelteost

Typiske dessertsmelteoster

Tolltariffens varenummer 04.06.4001 – roquefort

Roquefort

Tolltariffens varenummer 04.06.4005 – gorgonzola

Karakteristiske Gorgonzolatyper av blåmugg

Tolltariffens varenummer 04.06.4008 – upasteurisert blåmuggost

Upasteuriserte blåmuggoster av sauemelk

Upasteurisert blåmuggost av Stiltontypen

Tolltariffens varenummer 04.06.4009 – annen blåmuggost

Andre blåmuggoster av sauemelk

Annen blåmuggost av Stiltontypen

Tolltariffens varenummer 04.06.9030 – fetaost og fetalignende oster

Feta, av ku eller fåremelk

Tolltariffens varenummer 04.06.9082 – camembert

Camembert

Tolltariffens varenummer 04.06.9084 – brie

Brie

Tolltariffens varenummer 04.06.9089 – annen hvitmuggost

Alle hvitmugg- og hvit-/ blåmuggoster

Tolltariffens varenummer 04.06.9091 – andre oster, upasteuriserte

Upasteuriserte faste eksklusive oster

Upasteuriserte halvaste eksklusive dessertoster

Upasteurisert mozzarella

Tolltariffens varenummer 04.06.9099 – andre oster

Faste eksklusive oster

Halvaste eksklusive dessertoster

Mozzarella.

17. okt. Nr. 1133 2008**Delegering av myndighet etter lov om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland § 18 annet ledd til Utenriksdepartementet til å oppnevne revisor for Norfund**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 17. oktober 2008 med hjemmel i lov 9. mai 1997 nr. 26 om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland § 18 annet ledd. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

Delegering av Kongens myndighet etter lov 9. mai 1997 nr. 26 om Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland § 18 annet ledd til Utenriksdepartementet.

17. okt. Nr. 1134 2008**Vedtak om å akkreditere Dronning Mauds Minne, Høgskole for førskolelærerutdanning status som høyskole**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 17. oktober 2008 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1–2 annet ledd. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

Med hjemmel i § 1–2 annet ledd i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler får Dronning Mauds Minne, Høgskole for førskolelærerutdanning med virkning fra 15. oktober 2008 status som høyskole med fullmakter etter loven § 3–3 annet ledd.

22. okt. Nr. 1135 2008**Forskrift om endring i forskrift om sæd, egg mv. for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 22. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2008/804/EF). Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:
vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2008/804/EF).

Vedlegg F skal lyde:

Vedlegg F. Liste over tredjestater og områder i tredjestater hvorfra import av sæd, eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien er tillatt

For å lese vedlegget se her: [Vedlegg F](#)

II

Endringene trer i kraft straks.

22. okt. Nr. 1136 2008

Forskrift om markedsregulering til å fremme omsetningen av jordbruksvarer

Hjemmel: Fastsatt av Omsetningsrådet 22. oktober 2008 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja omsetningen av jordbruksvarer § 11 jf. forskrift 1. juli 2003 nr. 919 om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering av jordbruksvarer. Kunngjort 24. oktober 2008 kl. 14.20.

§ 1. Formål – avgrensning

Markedsreguleringens formål er gjennom et sett av virkemidler å bidra til at markedsreguleringen kan gjennomføres på en mest mulig effektiv måte og å bidra til uttak av avtalt målpris i samsvar med forutsetningene om at målpris skal kunne oppnås ved markedsbalanse. Markedsreguleringen gjelder bare norskproduserte varer.

Tilskudd skal i samsvar med omsetningsloven utformes konkurransenøytralt i forhold til produsentene og omsetningsleddene.

§ 2. Definisjoner

- a) *Markedsregulator:* Nortura BA, Norske Felleskjøp BA og Tine BA.
- b) *Uavhengige aktører:* Virksomhet som ikke er organisatorisk tilknyttet markedsregulator.
- c) *Markedsbalanse:* At innenlandsk forbruk av jordbruksvarer tilsvarer summen av norsk produksjon og supplerende import og at omsetningen av norskproduserte varer skjer til de priser som er avtalt i jordbruksavtalen. Markedsbalansen knytter seg til råvarenivå.
- d) *Reguleringsvare:* Norskprodusert vare som blir regulert gjennom ulike avsetningstiltak.
- e) *Underskuddssituasjon:* En situasjon hvor det er underskudd av et produkt innenlands og tollene på produktet er satt ned etter forskrift om administrative tollnedsettelse.
- f) *Målpris:* Pris på råvare fastsatt i jordbruksoppgjøret.
- g) *Noteringspris:* Den pris markedsregulator oppnår på noteringspunktet på målprisproduktet.
- h) *Dekningsgrad:* Forholdet mellom markedsregulators tilførsler i den aktuelle uke og bestillinger hos markedsregulator.
- i) *Overføringskostnader:* Omfatter ekstraordinære transport- og behandlingskostnader som markedsregulator har i forbindelse med overføringstransporten og som ikke er dekket på annen måte.
- j) *Korn:* Hvete, rug, rughvete, bygg, havre, oljefrø og andre arter fastsatt av Statens landbruksforvaltning som omsettes gjennom markedsordningen for korn.
- k) *Kornkjøper:* Foretak som kjøper korn fra produsent gjennom markedsordningen for korn.
- l) *Meieriselskap:* Andelslag, aksjeselskap, annet selskap eller annen juridisk enhet som kjøper eller på annen måte tar imot melk, fløte eller myse til videre foredling eller produksjon av melkeprodukter.
- m) *Melk:* flytende ku- og geitemelk, ubehandlet eller varmebehandlet (termisert eller pasteurisert).
- n) *Rå melk:* Ubehandlet melk.
- o) *Melkeprodukter:* Bearbeidede produkter av melk.
- p) *Tilvirkningskostnad:* Direkte og indirekte kostnader i foredlingen som er påløpt frem til det aktuelle reguleringstiltaket.
- q) *Tilvirkningsverdi:* Varens verdi ut fra påløpte tilvirkningskostnader frem til markedsregulators sentrallager.
- r) *Egg:* Skallegg.
- s) *Eggprodukter:* Heleggpulver, heleggmasse, eggehvite (fersk og frossen) og eggeplomme.
- t) *Felleskjøpsgruppen:* Medlemsorganisasjoner i Norske Felleskjøp.

§ 3. Markedsregulator

§ 3–1. Markedsregulators rolle

Markedsregulator har ansvaret for å søke å ta ut avtalt målpris i samsvar med forutsetningene om at målpris skal kunne oppnås ved markedsbalanse.

Markedsregulator har ansvaret for effektivt og konkurransenøytralt å gjennomføre markedsregulering slik at kostnadene blir lavest mulige.

På basis av løpende markedsprognoser skal markedsregulator vurdere avsetningsmuligheter innenlands, og ved behov iverksette nødvendige avsetningstiltak i samsvar med denne forskrift med tilhørende regelverk.

Markedsregulator plikter å gjennomføre markedsreguleringen slik at en oppnår mest mulig like konkurransevilkår innenfor omsetning av de jordbruksvarer som er omfattet.

§ 3–2. Administrative oppgaver hos markedsregulator

Markedsregulator skal løpende utarbeide pris- og markedsprognoser, vurdere markedsbalansen og foreta prisnoteringer som ved forespørsel skal legges fram for Omsetningsrådet.

Markedsregulator skal foran hvert år foreslå omsetningsavgift på grunnlag av prognoser over kostnader knyttet til behov for avsetningstiltak, til administrative oppgaver hos markedsregulator og Statens landbruksforvaltning, til eventuelle andre tiltak godkjent av Omsetningsrådets arbeidsutvalg og under hensyntagen til størrelsen på eksisterende fond.

Alle oppgaver vedrørende reguleringsvirksomheten skal fremmes halvårlig, spesifisert pr. måned, for Omsetningsrådet av eller gjennom markedsregulator med mindre annet er bestemt.

Alle bevilgningsoppgaver skal være attestert av statsautorisert revisor etter krav fastsatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 3–3. Administrasjonskostnader

Til dekning av kostnader som administrasjon av markedsreguleringen medfører, ytes godtgjørelse som fastsettes årlig av Omsetningsrådet på grunnlag av budsjett fremmet av markedsregulator. Godtgjørelsen godkjennes deretter av Omsetningsrådet på basis av fremlagt regnskap pr. kalenderår.

§ 3–4. Kontroll og dokumentasjon

Omsetningsrådet eller den Omsetningsrådet gir fullmakt, fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskrift med tilhørende regelverk blir overholdt. Omsetningsrådet eller den Omsetningsrådet gir fullmakt kan kreve fremlagt de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å utøve slik kontroll og for å forvalte markedsreguleringstiltakene på en tilfredsstillende måte.

§ 3–5. Tilskudd/godtgjørelse

Tilskudd/godtgjørelse er betinget av at Omsetningsrådet disponerer det nødvendige beløp til formålet.

§ 4. Forsyningsplikt

Markedsregulators forsyningsplikt skal sikre forsyninger til alle forbruksområder til noenlunde ens priser og gi uavhengige aktører tilgang til råvarer på likeverdige vilkår.

§ 4–1. Kjøtt

Forsyningsplikten gjelder for norskprodusert slakt på det regulerte nivå i verdikjeden jf. jordbruksavtalen og regulert vare jf. liste for definisjon av reguleringsvare i kjøttsektoren fastsatt av Omsetningsrådet. I en normal markedssituasjon skal markedsregulator søke å gi alle aktører samme dekningsgrad med norsk råvare, med utgangspunkt i aktørenes bestillinger.

Når det er underskudd av ferske hele slakt innenlands og tollene på kjøtt er satt ned etter forskrift om administrative tollnedsettelse, kan markedsregulator fordele varemengdene best mulig mellom aktørene på grunnlag av deres ordinære kjøp av kjøtt. I slike situasjoner kan forsyningene til uavhengige aktører med egen slaktning avkortes med sikte på lik dekningsgrad med norsk råvare.

Henvendelser om leveranser fra nystartede produksjonsbedrifter skal i den grad de ikke er urimelige, imøtekommes.

§ 4–2. Korn

I den aktuelle markedssituasjon der Felleskjøpsgruppen normalt har underdekning av norsk korn, begrenses inntil videre forsyningsplikten til å gjelde ved salg av reguleringsvare.

Ved salg av reguleringsvare i regi av markedsregulator skal varen tilbys alle aktører gjennom anbudskonkurranse. Dersom et reguleringsstiltak er iverksatt etter anbudskonkurranse, er det ikke nødvendig å gjennomføre ny anbudskonkurranse ved salg av reguleringsvaren.

§ 4–3. Melk og melkeprodukter

Markedsregulators forsyningsplikt skal sikre alle meieriselskaper som deltar i prisutjevningsordningen for melk tilgang på råvarer til vilkår som fremgår nedenfor. Forsyningsplikten gjelder for norskprodusert melk på det regulerte nivå i verdikjeden jf. jordbruksavtalen. Markedsregulator kan ikke pålegges forsyningsplikt til foretak som lokalt foredler melk med fritak fra overproduksjonsavgift etter forskrift om fritak for overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk.

Det kvantum melk som under prisutjevningsordningens prioritetsregler er tilgjengelige for den aktuelle anvendelse skal fordeles med utgangspunkt i meieriselskapenes bestillinger.

Kravspesifikasjon for rå melk som omfattes av forsyningsplikten fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 4-3-1. Forsyningsplikten til produksjon av flytende melkeprodukter

Til produksjon av flytende melkeprodukter har markedsregulator forsyningsplikt til uavhengige meieriselskaper på en slik måte at disse stilles på lik linje med markedsregulators egne produksjonsmeierier, men årlig oppad begrenset til 15 mill. liter melk pr. anlegg. For forsyninger utover dette, stilles krav om leveranser fra egne leverandører. Forsyningsplikten for dette kvantum settes til enhver tid til det dobbelte av det kvantum melk som på månedsbasis veies inn fra egne leverandører.

Til det meierianlegg som Tine er pålagt å selge på Østlandet (jf. Konkurransetilsynets vedtak av 17. oktober 2002), har markedsregulator forsyningsplikt på en slik måte at dette stilles på lik linje med markedsregulators egne produksjonsmeierier, men årlig oppad begrenset til 30 mill. liter melk pr. anlegg. For forsyninger utover dette, stilles det krav om leveranser fra egne leverandører. Forsyningsplikten for dette kvantum settes til enhver tid til det dobbelte av det kvantum melk som på månedsbasis veies inn fra egne leverandører.

§ 4-3-2. Forsyningsplikten til produksjon av ikke flytende melkeprodukter

Til andre anvendelser enn flytende melkeprodukter har markedsregulator en forsyningsplikt til uavhengige meieriselskaper på en slik måte at disse stilles på lik linje med markedsregulators egne produksjonsmeierier.

§ 4-3-3. Fordeling av melk til produksjon

Grunnlaget for fordeling av melk er den samlede prognose for avtaleåret for prisutjevningsordningen for melk. Markedsregulator skal på grunnlag av prognosetall som er stadfestet fra Statens landbruksforvaltning, fordele melk ut fra meieriselskaperens prognostiserte behov og i henhold til bestemmelsene over.

§ 4-3-4. Leveranseplan med stipulerte fraktkostnader

På basis av den forholdsmessige fordeling etter bestemmelsen over skal markedsregulator utarbeide månedlig leveranseplan til de enkelte meieriselskaper som ønsker tilført melk under forsyningsplikten. Planen skal omfatte det avtaleåret prognosen gjelder for. Det må når det gjelder overføringsopplegg, tas hensyn til hva som er mulig å gjennomføre innenfor de til enhver tid gjeldende forskrifter og tilgjengelige ressurser.

I leveranseplanen forutsettes det at det leveres et volum tilpasset hele vogntog og/eller gårdstankbil, og på dette grunnlag angis en stipulert gjennomsnittlig fraktkostnad på de aktuelle månedlige kvanta.

Leveranseplanen og beregningen av stipulert gjennomsnittlig fraktkostnad overvåkes av Statens landbruksforvaltning. Alle meieriselskaper som ønsker tilført melk under forsyningsplikten kan få innsyn i grunnlaget og de beregninger som er gjort, så langt forretningsmessige forhold tilknyttet de ulike meieriselskaper tillater dette.

Månedlig leveranseplan skal aksepteres skriftlig av de aktuelle meieriselskaper innen 1 uke etter at de har mottatt den, og det planlagte volum er deretter bindende både for markedsregulator og for meieriselskaperne.

§ 4-3-5. Justering av leveranseplan ved endrede prognoser

Ved endringer i leveransen av rå melk og/eller anvendt kvantum hos et meieriselskap av slikt omfang at ny prognose kreves under prisutjevningsordningen, skal meieriselskapet gi melding til Statens landbruksforvaltning og markedsregulator, og leveranseplanen om nødvendig justeres. Justeringen av leveranseplanen skal gjennomføres så snart de nye prognosene er stadfestet av Statens landbruksforvaltning.

§ 4-3-6. Priser og vilkår

Forsyningsprisen på melk fastsettes med utgangspunkt i markedsregulators noteringspris, tillagt de overføringskostnader mv. som markedsregulator i den forbindelse har adgang til å belaste mottaker.

Transportopplegg for overføring/levering av melk planlegges og styres av markedsregulator. Ved leveranser av melk skal mottakende meieriselskap dekke transportkostnadene ut fra hvor melken er beregnet hentet (beregnet transportavstand ut fra prioritering mellom anvendelser). Transportkostnadene beregnes pr. måned ut fra leveringsplan.

Dersom et meieriselskap bestiller volum som ikke er tilpasset hele lass, kan det gjøres mot dekning av de merkostnader dette medfører.

§ 4-3-7. Leveringsforhold hos mottakende meieri

Det er en forutsetning for leveranseopplegget at leveringsforholdene hos de enkelte meieriselskaper er tilpasset de volumer som ønskes levert. Hos meieriselskapet må det være tankbilhall for tilfredsstillende utvendig vask og innvendig tankvask og desinfeksjon.

Dersom det oppstår ekstra kostnader for avsender/transportør pga. leveranseforhold hos mottaker, skal mottaker dekke dette.

§ 4-3-8. Plikter hos mottakende meieri

Meieriselskaperne skal utarbeide en årsplan som oversendes markedsregulator innen 1. november. Årsplanen skal være spesifisert pr. måned og vil danne utgangspunkt for blant annet markedsregulators prognoser og budsjett for melkeanvendelsen.

Meieriselskaperne skal innen onsdag hver uke ha sendt markedsregulator sin bestilling av melk for kommende uke. Bestillingene skal være spesifisert pr. ukedag og skal på månedsbasis samsvare med den skriftlige aksepterte leveranseplanen.

Ved betydelige avvik mellom faktisk egenmelksgrunnlag eller det prognosegrunnlaget som er lagt til grunn for praktisering av forsyningsplikten, jf. første avsnitt, kan Statens landbruksforvaltning frata aktuelle meieriselskap retten til suppleringsleveranse i en etterfølgende månedsperiode. Ved gjentakende slike avvik kan Omsetningsrådet frata meieriselskapet retten til å motta melk for en lengre periode.

Mottakere av melk i henhold til 4-3-1, opp til henholdsvis 15 og 30 mill. liter melk, og i henhold til 4-3-2 plikter i alle uker å ta imot minimum 80 prosent av siste 3 måneders gjennomsnittlige ukentlige mottak av melk. Ved mottak av mindre melk enn hva disse beregningene tilsier kan Statens landbruksforvaltning begrense meieriselskapenes rett til leveranse i en etterfølgende månedsperiode. Ved gjentakende slike avvik kan Omsetningsrådet utelukke meieriselskapet retten til å motta melk for en lengre periode.

Mottakere av melk plikter å ta imot den melk de har bestilt i henhold til andre ledd. Dersom et meieriselskap likevel må endre bestilt melkemengde etter gjeldende bestillingstidspunkt gis markedsregulator anledning til å fakturere meieriselskapet for de merkostnader som måtte oppstå.

Mottakere av melk har anledning til full driftsstans for gjennomføring av nødvendig og planlagt teknisk vedlikehold eller ombygging. Lengden på en slik driftsstans skal korrespondere med det vedlikeholdet eller ombyggingen som skal gjennomføres. Slik begrunnet driftsstans skal være meldt markedsregulator senest 2 måneder før driftsstansen finner sted, og være i samsvar med den skriftlige aksepterte månedlige leveranseplanen.

Dersom det er betydelige avvik mellom faktisk og meldt driftsstans, kan Statens landbruksforvaltning begrense meieriselskapets rett til leveranse i en etterfølgende månedsperiode. Ved gjentakende slike avvik kan Omsetningsrådet utelukke meieriselskapet fra forsyningsplikten for en lengre periode.

Bestemmelsen kan fravikes ved avtale. Eventuell avtale skal sendes Statens landbruksforvaltning til orientering.

§ 4-4. Egg

Forsyningsplikten gjelder for norskproduserte konsumegg på det regulerte nivå i verdikjeden, jf. jordbruksavtalen. I en normal markedssituasjon skal markedsregulator søke å gi alle aktører samme dekningsgrad med norsk råvare med utgangspunkt i aktørenes bestilling.

Når det er underskudd av konsumegg innenlands og tollene på egg er satt ned etter forskrift om administrative tollnedsettelse, kan markedsregulator fordele varemengdene best mulig mellom aktørene på grunnlag av deres ordinære kjøp av egg. I slike situasjoner kan forsyningene til uavhengige aktører med egen leveranse av egg fra primærprodusent avkortes med sikte på lik dekningsgrad med norsk råvare. Ved underskudd av konsumegg, skal ikke konsumegg gjennom forsyningsplikten nyttes for å dekke opp underdekning av industriegg som produksjonsgrunnlag ved eggproduktfabrikk.

Henvendelser om leveranser fra nystartede produksjonsbedrifter skal i den grad de ikke er urimelige, imøtekommes.

§ 5. Mottaksplikt

Markedsregulators mottaksplikt skal sikre alle primærprodusenter avsetning for sin produksjon, til de vilkår som gjelder på det aktuelle mottaksanlegg på det tidspunkt leveransen finner sted, til samme priser og leveransevilkår som for egne leverandører.

§ 5-1. Kjøtt

Markedsregulators mottaksplikt skal sikre alle primærprodusenter avsetning for sin produksjon til de vilkår som gjelder på det aktuelle mottaksanlegg på det tidspunkt leveransen finner sted.

§ 5-2. Korn

§ 5-2-1. Mottaksplikt fra kornprodusent

Markedsregulator har mottaksplikt fra alle kornprodusenter. Mottaksplikten gjelder norskprodusert korn som leveres på felleskjøpsgruppens anlegg. Varen er berettiget den pris som gjelder på det aktuelle mottaksanlegg og på det tidspunkt leveransen finner sted.

§ 5-2-2. Mottaksplikt fra kornkjøpere

Markedsregulators mottaksplikt gjelder også for norskprodusert korn fra andre kornkjøpere. Mottaksplikten gjelder i perioden 1. oktober–15. april det enkelte avtaleår og da for restkvanta som ikke kan selges på vanlig kommersielle vilkår til matmel eller kraftfôrindustrien. Bindende innmelding skal skje til markedsregulator senest 10 kalenderdager før ønsket leveringsdato og senest 15. april. Leveransen skal skje til nærmeste noteringsanlegg såfremt kjøper og selger ikke blir enige om noe annet. Det er likevel en forutsetning at markedsmulighetene utnyttes for restkvantum meldes inn.

Norskprodusert korn fra andre kornkjøpere skal minimum betales med samme pris og i henhold til de kvalitetskriterier som gjelder for norskprodusert korn levert direkte fra kornprodusent på samme anlegg og tidspunkt. Den pris som betales for korn av basiskvalitet skal likevel ikke overstige målpris for den aktuelle varen. Det skal ut fra hva som til enhver tid er vanlig i markedet, tas hensyn til eventuell markedsmessig merverdi som er tilført varen i form av kvalitet, og til eventuell kostnadsinnsparing på grunn av levering av større kvanta. Prisen kan justeres for prisnedskrivningstilskudd og pristrekk som allerede er utbetalt til eller trukket fra kornkjøper.

§ 5-3. Melk og melkeprodukter

§ 5-3-1. Mottaksplikt på rå melk, gårds- og seterost, fjell- og gårdssmør samt fløte fra alle ku- og geitemelkprodusenter

Markedsregulator har mottaksplikt på all rå melk, gårds- og seterost, fjell- og gårdssmør samt fløte fra alle ku- og geitemelkprodusenter til samme priser og leveransevilkår som for egne leverandører. Mottaksplikten gjelder ikke melk som er fritatt fra overproduksjonsavgift etter forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk.

Dersom et uavhengig meieriselskap med egne leverandører har behov for at markedsregulator mottar rå melk fra vedkommendes leverandører, må innmelding skje senest 8 dager før oppsamling skal foretas, og oppsamling må skje i minimum en periode på 4 uker. Innmelding av volum og periode skal skje samlet fra det uavhengige meieriselskapet direkte til markedsregulator.

Transport av rå melk skal skje mest mulig direkte til markedsregulator uten å være innom noen av anleggene til det uavhengige meieriselskapet. Oppsamling og inntransport skal skje etter minst samme standard som benyttes av markedsregulator. Markedsregulator overtar denne oppsamlingen dersom det uavhengige selskapet ikke er i stand til å gjennomføre dette i samsvar med disse forutsetningene.

Oppgjør til leverandører hos uavhengige meieriselskap skal foretas av det meieriselskapet som forestår innsamlingen av melken. Leverandørene har krav på å få et oppgjør for denne melken til minst samme pris som det i den aktuelle tidsperioden blir betalt leverandører til det anlegg i Tine som mottar melken.

Foretas oppsamlingen av et uavhengig meieriselskap har dette krav på å få et oppgjør for melken tilsvarende det som det mottakende anlegg i Tine betaler egne leverandører i den aktuelle tidsperioden, men med fratrukk eventuelle ekstrakostnader.

§ 5-3-2. Mottaksplikt på smør fra uavhengige meieriselskaper

Markedsregulator skal så lenge det brukes reguleringsmidler til eksport av smør, pålegges mottaksplikt (kjøpeplikt) på innenlands produsert smør fra meieriselskaper i prisutjevningsordningen under markedsordningen for melk, til en pris tilsvarende tilvirkningsverdien på smør. Alternativ levering av melkefett i form av fløte kan skje etter avtale med Tine. I slike tilfeller skal det benyttes en pris som tilsvarende verdien av produksjonsfløte fastsatt av Statens landbruksforvaltning. Oppgjør for leveransen skjer direkte mellom markedsregulator og det enkelte meieriselskap.

Ved avtale om levering av melkefett i form av fløte avgjør markedsregulator i hvilken form dette skal skje (fløte eller bearbeidet produkt) basert på månedlige prognoser fra det uavhengige meieriselskapet. Prognosen sendes med prognoseinnmelding til Statens landbruksforvaltning under ordningen med prisutjevning for melkeprodukter. Innmelding av aktuelt volum skal skje til markedsregulator senest en uke før leveranse.

Nærmere bestemmelser vedrørende varespesifikasjon, kvalitetskrav og emballasje kan fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 5-4. Egg

§ 5-4-1. Generelt

Markedsregulators mottaksplikt for egg og eggehvite fra uavhengige aktører, skal sikre avsetningsadgang for alle primærprodusenter.

Mottaksplikten for egg fra uavhengige eggpakkerier skal inntre når det er overskudd i det innenlandske markedet og markedsregulator har avsetningsmuligheter, inkl. reguleringseksport, for varen. Overskudd for egg defineres som en situasjon der markedsregulator ut over innenlandsk forbruk, i to påfølgende uker, har fjernet til sammen 50 tonn usorterte egg og A-egg, fra markedet ved eksport eller andre reguleringsaktiviteter.

Oppgjør for egg fra uavhengige eggpakkerier skal skje med utgangspunkt i en veid pris for de ulike størrelses- og kvalitetssorteringer, og med korrigeringer fastsatt i nærmere bestemmelser.

Så lenge det brukes reguleringsmidler til eksport av eggehvite, har markedsregulator kjøpeplikt på innenlands produsert eggehvite som er produsert av norske egg, til den til enhver tid gjeldende engrosnotering på de aktuelle varer. Nødvendige kontroll- og kvalitetsbestemmelser for eggehvite kan fastsettes.

§ 5-4-2. Godkjente eggpakkeriers adgang til å levere overskuddsegg

Eggpakkerier med godkjenning etter forskrift om frakttilskudd for egg mv. har adgang til å inngå avtale med markedsregulator om rett til leveranser av overskuddsegg på nedenfor angitte betingelser:

- a) Rett til leveranser inntre når det er overskudd i markedet.
- b) Egg kan pålegges levert usortert. Leveranse av sorterte egg kan skje etter avtale. Eggene leveres på brett, men kan leveres i pakning etter nærmere avtale.
- c) Forskriftens bestemmelse om oppgjør etter sorteringsresultat iverksettes som en oppgjørsordning der det etterskuddsvis utbetales et pristillegg for leveranser utover et kvantum tilsvarende 5 % av det enkelte pakkeris totale innveing. Kvantumet fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg etterskuddsvis for hvert halvår for hvert enkelt pakkeri, etter søknad fra det enkelte pakkeri. Søknaden må fremmes innen 2 måneder etter det aktuelle halvår, og inneholde levert kvantum under ordningen, hvor dette er levert og til hvilken pris. Omsetningsrådets arbeidsutvalg fastsetter også den andelen av kvantumet som forutsettes levert til

markedsregulator, etter fratrekk av det enkelte private eggpakkeris leveranse av tilsvarende vare til godkjent eggproduktfabrikk utenom markedsregulators fabrikk.

- d) Egg som ønskes levert til markedsregulator innmeldes med kvantum og leveringspunkt, senest 2 uker før aktuell levering. Innmeldt kvantum er bindende for levering, med mindre avvik er godkjent av markedsregulator.
- e) Egg som leveres markedsregulator skal være ferske og av god kvalitet, og ikke over 1 uke gamle.
- f) Godkjente pakkerier som inngår avtale om adgang til leveranse må levere rullerende prognoser etter samme regler som markedsregulators eggpakkerier. Pakkeriene leverer disse prognoser til Kjøtt- og Fjørfebransjens Landsforbund som gir oppgavene regionsvis til markedsregulator.

§ 6. Informasjonsplikt

Markedsregulators informasjonsplikt skal sikre alle markedsaktører lik tilgang på informasjon om aktiviteter markedsregulator utfører i kraft av reguleringsansvaret, herunder produksjons- og forbruksprognoser, prisnoteringer og reguleringsaktiviteter. Informasjon skal gjøres tilgjengelig umiddelbart etter at vedtak om endring/tiltak er fattet.

Tine skal gjøre prisprognoser ett år frem i tid tilgjengelig for aktørene. Tine skal dessuten varsle alle meieriselskaper om endringer i noteringsprisen umiddelbart etter vedtak og senest to uker før de trer i kraft. Dersom slik varsling ikke foretas har meieriselskapene rett, men ikke plikt til å kjøpe melk til gjeldende noteringspris inntil tilsvarende frist har løpt.

Nortura skal dessuten varsle alle aktører om endringer i engrosprisen for egg umiddelbart etter vedtak og senest to uker før de trer i kraft. Dersom slik varsling ikke foretas har aktørene rett, men ikke plikt, til å kjøpe varen til gjeldende engrospris inntil tilsvarende frist har løpt.

Omsetningsrådets arbeidsutvalg kan utarbeide retningslinjer vedrørende praktisering av informasjonsplikten.

§ 7. Sluttbestemmelser

§ 7-1. Fullmakt

Omsetningsrådet eller den Omsetningsrådet gir fullmakt til kan gi dispensasjon fra og gi utfyllende retningslinjer til denne forskriften.

§ 7-2. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks.

§ 7-3. Opphevelse av forskrifter

Fra samme tid oppheves

- forskrift 14. mars 1996 nr. 1477 om markedsregulering av norskprodusert kjøtt
- forskrift 21. juni 2002 nr. 772 om markedsregulering av norskprodusert korn og oljefrø
- forskrift 28. november 1996 nr. 1478 om markedsregulering av norskprodusert melk og melkeprodukter
- forskrift 30. november 1993 nr. 1440 om markedsregulering av norskprodusert egg
- forskrift 17. mars 2004 nr. 554 om prisnedskrivning ved salg av kasein til industriformål
- forskrift 27. november 1998 nr. 1570 om dekning av kostnader ved transport av melk til produksjon av reguleringsprodukter
- forskrift 12. mai 1998 nr. 1569 om prisnedskrivning ved salg av melkefett i form av smørølje til margarinindustrien
- forskrift 13. mai 1997 nr. 1556 om gjennomføring av skulemjølkordninga
- forskrift 5. desember 2003 nr. 1602 om markedsregulators forsyningsplikt innenfor melkesektoren
- forskrift 29. juni 1993 nr. 1439 om priskompensasjon for skilleprodukter og praktisering av Prior Norge kjøpeplikt på norskprodusert eggehvite
- forskrift 8. juni 1995 nr. 1217 om godkjente eggpakkeriers adgang til å levere overskuddsegg til markedsregulator
- forskrift 17. juni 2008 nr. 761 om billigsalgaksjoner for epler i 2008
- forskrift 17. juni 2008 nr. 763 om tilskudd ved fabrikklevering av epler 2008
- forskrift 17. juni 2008 nr. 762 om tilskudd til reguleringslagring av epler i 2008
- forskrift 23. september 1993 nr. 1442 om anvendelse av midler avsatt under jordbruksavtalen til avsetningstiltak for honning
- forskrift 25. september 2000 nr. 1707 om reguleringsvarer i kjøttsektoren
- forskrift 19. juni 2003 nr. 1885 om avsetningstiltak for matpoteter
- forskrift 29. september 2004 nr. 1372 om reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode i melkesektoren
- forskrift 21. mai 1979 nr. 4272 om tilbakebetaling av tilskudd bevilget til reguleringsanlegg
- forskrift 25. september 1991 nr. 1018 om anvendelse av midler fra omsetningsavgiften til faglige tiltak og opplysningsvirksomhet
- forskrift 5. juni 1997 nr. 1557 om tilskot til produsentretta rådgjeving i grøntsektoren.

6. okt. Nr. 1137 2008**Forskrift om delvis allmenngjøring av Verkstedoverenskomsten for skips- og verftsindustrien**

Hjemmel: Fastsatt av Tariffnemnda 6. oktober 2008 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven) § 3. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

*Kap. I. Innledende bestemmelser***§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring**

Forskriften er fastsatt på grunnlag av Verkstedoverenskomsten (VO) 2008–2010 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Norsk Industri på den ene siden og Landsorganisasjonen i Norge og Fellesforbundet på den annen side.

§ 2. Virkeområde og gjennomføringsansvar

Forskriften gjelder faglærte og ufaglærte arbeidstakere som utfører produksjons-, montasje- og installasjonsarbeid i skips- og verftsindustrien.

Med faglært arbeidstaker menes arbeidstaker med offentlig godkjent fag- eller svennebrev eller tilsvarende kompetanse som formelt kan likestilles med fag- eller svennebrev innenfor det fagfelt arbeidstaker utfører arbeid. Med ufaglært arbeidstaker menes arbeidstaker som ikke har slikt fag- eller svennebrev.

Forskriften gjelder ikke lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

Arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomhet som utfører arbeidsoppdrag som nevnt i første ledd skal sikre at bestemmelsene i forskriften gjennomføres.

*Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår***§ 3. Lønnsbestemmelser**

Arbeidstakere som utfører produksjons-, montasje- og installasjonsarbeid i skips- og verftsindustrien, jf. § 2, skal ha en lønn pr. time på minst:

- a) kr 126,67 for faglærte.
- b) kr 120,90 for ufaglærte.

Med unntak for arbeidstakere som blir inntatt på arbeidsstedet skal det for arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, betales et tillegg til timelønnen på:

- a) kr 25,32 for faglærte.
- b) kr 24,18 for ufaglærte.

På arbeidsplasser med skiftarbeid skal det betales et tillegg pr. time på:

- a) For toskiftarbeid (36,5 timer pr. uke):
 1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: intet
 2. skift: kr 13,99For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 29,89
Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften: kr 42,86
Enhver time utover kl. 24.00 betales med tillegg som for 3. skift.
- b) For treskiftarbeid (35,5 timer pr. uke):
 1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: intet
 2. skift: kr 14,42
 3. skift: kr 21,46For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 30,76
Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften: kr 44,06.
- c) For helkontinuerlig treskiftarbeid (33,6 timer pr. uke):
 1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: intet
 2. skift: kr 15,28
 3. skift: kr 22,67For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 32,48
Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften: kr 46,56.

Ved omregning fra ordinær arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes følgende tabell:

- fra 37,5 timer–36,5 timer: 2,74 %
- fra 37,5 timer–35,5 timer: 5,63 %
- fra 37,5 timer–33,6 timer: 11,61 %.

§ 4. Regulering av lønn i forskriftens virketid

Satsene i § 3 skal endres i samsvar med nye reguleringssatser som måtte følge av eventuelle tariffrevisjoner mv.

§ 5. Arbeidstid

Den ordinære arbeidstid må ikke overstige 37,5 timer pr. uke.

Ved skiftarbeid gjelder følgende grenser:

- toskiftsordninger: 36,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
- treskiftsordninger: 35,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
- helkontinuerlig skift: 33,6 timer pr. uke i gjennomsnitt.

Andre arbeidstidsordninger kan avtales i samsvar med reglene i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern kap. 10.

§ 6. *Godtgjøring for overtid*

Det skal betales et tillegg for arbeid utover ordinær arbeidstid med 50 % av timesatsen. For arbeid utover ordinær arbeidstid i tidsrommet mellom kl. 21.00 og kl. 06.00 og på søndager og helligdager skal det betales et tillegg på 100 % av timesatsen.

§ 7. *Utgifter til reise, kost og losji*

For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, skal arbeidsgiver etter nærmere avtale dekke nødvendige reiseutgifter ved arbeidsoppdragets begynnelse og slutt, og for et rimelig antall hjemreiser.

Før arbeidsgiver sender arbeidstaker på oppdrag utenfor sitt hjemsted, skal det være avtalt ordninger vedrørende kost og losji. Arbeidsgiver skal som hovedregel sørge for kost og losji, men fast diettsats, betaling etter regning e.l. kan avtales.

§ 8. *Krav til spise- og hvilerom og innkvartering*

Når et arbeid igangsettes plikter virksomheten å skaffe rommelige spise- og hvilerom med tilfredsstillende oppvarming, for opphold i hviletiden.

For innkvartering gjelder arbeidsmiljøloven § 4–4 fjerde ledd og bestemmelser gitt i medhold av loven § 4–4 femte ledd.

§ 9. *Arbeidstøy*

Arbeidsgiver holder nødvendig arbeidstøy og vernefottøy tilpasset årstiden og arbeidsplassen.

Kap. III. Fravikelighet m.m.

§ 10. *Fravikelighet*

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår etter avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

§ 11. *Lønns- og arbeidsvilkår i lov eller forskrift*

Bestemmelser i lov eller andre forskrifter som vanligvis gjelder for arbeidsforhold, kommer også til anvendelse for arbeidsforhold som omfattes av forskriften her, herunder

- lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv.
- lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie og
- lov 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager.

Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. § 1–7.

Kap. IV. Ikrafttreden m.m.

§ 12. *Ikrafttreden og opphør*

Forskriften trer i kraft 1. desember 2008.

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Verkstedsoverenskomsten mellom LO og NHO 2008–2010 blir avløst av ny tariffavtale eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av tariffavtalen.

22. okt. Nr. 1138 2008

Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 74 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) del IX

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 22. oktober 2008 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 74 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) del X siste ledd. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

1. Lov 17. juni 2005 nr. 74 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) del IX § 5–31 bokstav c trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.
2. Lov 17. juni 2005 nr. 74 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) del IX § 16–41 trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

22. okt. Nr. 1139 2008**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 22. oktober 2008 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 25 sjette ledd, forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 110 og delegeringsvedtak 15. august 2006 nr. 979. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 7 skal lyde:

Vedlegget ble sist oppdatert 22. oktober 2008.

Norske utenriksstasjoner med myndighet til å avgjøre søknader om besøksvisum (avgjørelsesmyndighet), jf. § 110 tredje ledd:

Ambassader:

Ambassaden i Alger, Algerie
Ambassaden i Beirut, Libanon
Ambassaden i Washington DC, USA
Ambassaden i Luanda, Angola
Ambassaden i Buenos Aires, Argentina
Ambassaden i Baku, Aserbajdsjan
Ambassaden i Canberra, Australia
Ambassaden i Dhaka, Bangladesh
Ambassaden i Brussel, Belgia
Ambassaden i Sarajevo, Bosnia-Hercegovina
Ambassaden i Brasilia, Brasil
Ambassaden i Sofia, Bulgaria
Ambassaden i Ottawa, Canada
Ambassaden i Santiago de Chile, Chile
Ambassaden i Havanna, Cuba
Ambassaden i København, Danmark
Ambassaden i Abu Dhabi, De forente arabiske emirater
Ambassaden i Kairo, Egypt
Ambassaden i Abidjan, Elfenbenskysten
Ambassaden i Asmara, Eritrea
Ambassaden i Tallinn, Estland
Ambassaden i Addis Abeba, Etiopia
Ambassaden i Manila, Filippinene
Ambassaden i Helsingfors, Finland
Ambassaden i Paris, Frankrike
Ambassaden i Guatemala by, Guatemala
Ambassaden i Athen, Hellas
Ambassaden i New Delhi, India
Ambassaden i Jakarta, Indonesia
Ambassaden i Teheran, Iran
Ambassaden i Dublin, Irland
Ambassaden i Reykjavik, Island
Ambassaden i Tel Aviv, Israel
Ambassaden i Roma, Italia
Ambassaden i Tokyo, Japan
Ambassaden i Amman, Jordan
Ambassaden i Nairobi, Kenya
Ambassaden i Beijing, Kina
Ambassaden i Zagreb, Kroatia
Ambassaden i Riga, Latvia
Ambassaden i Vilnius, Litauen
Ambassaden i Antananarivo, Madagaskar
Ambassaden i Skopje, Makedonia

Ambassaden i Lilongwe, Malawi
Ambassaden i Kuala Lumpur, Malaysia
Ambassaden i Rabat, Marokko
Ambassaden i Mexico by, Mexico
Ambassaden i Maputo, Mosambik
Ambassaden i Haag, Nederland
Ambassaden i Kathmandu, Nepal
Ambassaden i Managua, Nicaragua
Ambassaden i Abuja, Nigeria
Ambassaden i Islamabad, Pakistan
Ambassaden i Warszawa, Polen
Ambassaden i Lisboa, Portugal
Ambassaden i Bucuresti, Romania
Ambassaden i Moskva, Russland
Ambassaden i Riyadh, Saudi-Arabia
Ambassaden i Beograd, Serbia
Ambassaden i Singapore, Singapore
Ambassaden i Bratislava, Slovakia
Ambassaden i Ljubljana, Slovenia
Ambassaden i Madrid, Spania
Ambassaden i Colombo, Sri Lanka
Ambassaden i London, Storbritannia
Ambassaden i Bern, Sveits
Ambassaden i Stockholm, Sverige
Ambassaden i Karthoum, Sudan
Ambassaden i Damaskus, Syria
Ambassaden i Pretoria, Sør-Afrika
Ambassaden i Seoul, Sør-Korea
Ambassaden i Dar-es-Salaam, Tanzania
Ambassaden i Bangkok, Thailand
Ambassaden i Praha, Den tsjekkiske republikk
Ambassaden i Ankara, Tyrkia
Ambassaden i Berlin, Tyskland
Ambassaden i Kampala, Uganda
Ambassaden i Kiev, Ukraina
Ambassaden i Budapest, Ungarn
Ambassaden i Caracas, Venezuela
Ambassaden i Hanoi, Vietnam
Ambassaden i Lusaka, Zambia
Ambassaden i Harare, Zimbabwe
Ambassaden i Wien, Østerrike.

Generalkonsulater:

Generalkonsulatet i Houston, USA
Generalkonsulatet i Minneapolis, USA
Generalkonsulatet i New York, USA
Generalkonsulatet i San Francisco, USA
Generalkonsulatet i Rio de Janeiro, Brasil
Generalkonsulatet i Shanghai, Kina
Generalkonsulatet i Murmansk, Russland
Generalkonsulatet i St. Petersburg, Russland
Generalkonsulatet i Edinburgh, Storbritannia
Generalkonsulatet i Guangzhou, Kina.

II

Endringen trer i kraft umiddelbart.

24. okt. Nr. 1140 2008**Ikrafttreden av lov 22. desember 2006 nr. 99 om endringer i pasientrettslova og biobanklova (helsehjelp og forskning – personar utan samtykkekompetanse)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 24. oktober 2008 med hjemmel i lov 22. desember 2006 nr. 99 om endringer i pasientrettslova og biobanklova (helsehjelp og forskning – personar utan samtykkekompetanse) del III. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

1. Ikrafttreden av lov 22. desember 2006 nr. 99 om endringer i pasientrettslova og biobanklova (helsehjelp og forskning – personar utan samtykkekompetanse).
2. Nytt kapittel 4A skal gjelde fra 1. januar 2009.

24. okt. Nr. 1141 2008**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 24. oktober 2008 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 10–47 første, fjerde og sjette ledd. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

Ny § 10–47 skal lyde:

§ 10–47. Særlig om utenlandsforhold**§ 10–47–1. Fastsetting av tillegg i alminnelig inntekt ved utdeling**

- (1) Når tillegg i alminnelig inntekt ved utdeling fra selskapet skal begrenses forholdsmessig etter skatteloven § 10–47, skal tillegget fastsettes etter skatteloven § 10–42 med de avvik og presiseringer som følger av denne paragraf.
- (2) Tillegget i alminnelig inntekt fastsettes til den forholdsmessige del av utdelingen som anses foretatt fra virksomhet som er eller har vært skattepliktig til Norge, jf. tredje til og med syvende ledd.
- (3) Når grunnlaget for å begrense tillegget i alminnelig inntekt er skatteloven § 10–47 første ledd, skal tillegget fastsettes etter fjerde til og med sjette ledd.
- (4) Om en utdeling skal anses foretatt fra virksomhet som er eller har vært skattepliktig til Norge, eller fra annen virksomhet, avgjøres etter følgende kriterier:
 - a. Med mindre annet følger nedenfor, skal utdeling som skriver seg fra en bestemt virksomhet, anses utdelt fra denne virksomheten.
 - b. Utdeling som ikke skriver seg fra en bestemt virksomhet, anses utdelt fra virksomhet som er eller har vært skattepliktig til Norge i samme forhold som skattyters nettoinntekt fra selskapsdeltakelsen fastsatt i Norge i inntektsåret og de fire forutgående årene (telleren), utgjør av skattyters samlede nettoinntekt fra selskapsdeltakelsen i samme periode (nevneren).
 - c. Utdeling av kontanter, bankinnskudd og tilsvarende likvide midler anses ikke å skrive seg fra en bestemt virksomhet, jf. b.
- (5) Ved anvendelsen av fjerde ledd b skal følgende gjelde:
 - a. Telleren baseres på nettoinntekten fastsatt ved ligningen i Norge.
 - b. Nevneren baseres på nettoinntekten fastsatt ved ligningen i Norge og, i den utstrekning inntekt fra selskapsdeltakelsen ikke er eller har vært skattepliktig til Norge, på nettoinntekten fastsatt ved ligningen i den eller de stater der inntekten er opptjent (kildestaten). For skattyter som er bosatt i et utland og som skattlegges der for hele sin forholdsmessige del av selskapsinntekten (globalskatteplikt), baseres nevneren på nettoinntekten fastsatt ved ligningen i skattyters bostedsstat.
 - c. Utdeling som nevnt i skatteloven § 10–42 første ledd regnes ikke som skattepliktig inntekt.
 - d. Skattyter som er bosatt i Norge skal både i telleren og i nevneren medregne sin forholdsmessige del av inntekter og tap som nevnt i skatteloven § 2–38 annet ledd på selskapets aksjer mv. Dersom slik inntekt eller slikt tap er knyttet til virksomhet som ikke er eller ikke har vært skattepliktig til Norge, skal inntekten eller tapet likevel bare medregnes i nevneren.
 - e. Skattyter som er bosatt i utlandet skal både i telleren og i nevneren medregne sin forholdsmessige del av inntekter og tap som nevnt i skatteloven § 2–38 annet ledd på selskapets aksjer mv. når inntekten eller tapet er knyttet til virksomhet som er eller har vært skattepliktig til Norge. Dersom slik inntekt eller slikt tap ikke er knyttet til virksomhet som er eller har vært skattepliktig til Norge, skal inntekten eller tapet bare medregnes i nevneren.
- (6) Dersom skattyter eller ligningsmyndigheten godtgjør at fordeling etter fjerde ledd åpenbart ikke gjenspeiler hvilket virksomhetsområde utdelingen skriver seg fra og at resultatet av å anvende nevnte fordelingsregel fremstår som urimelig, kan en annen fordeling legges til grunn.

(7) Når grunnlaget for å begrense tillegget i alminnelig inntekt er skatteloven § 10–47 annet ledd, skal tillegget fastsettes ved skjønn, jf. annet ledd.

(8) I utdeling som nevnt i annet ledd gjøres et forholdsmessig fradrag for skjerming, jf. skatteloven § 10–42 tredje og femte ledd, som svarer til den andelen utdeling etter annet ledd utgjør av samlet utdeling skattyteren mottar fra selskapet. Skjerming som ikke kommer til fradrag etter første punktum, faller bort.

§ 10–47–2. *Gevinst og tap ved realisasjon av andel*

Når skatteloven § 2–3 eller bestemmelse i skatteavtale med fremmed stat medfører at skattlegging etter skatteloven § 10–44 ikke kan gjennomføres fullt ut for andelen som sådan, gis bare forholdsmessig fradrag for ubenyttet skjerming, jf. skatteloven § 10–44 annet ledd.

§ 10–47–3. *Dokumentasjonsplikt*

(1) Skattyter som krever forholdsmessig begrensning av skatteplikt for utdeling etter skatteloven § 10–47 skal dokumentere at vilkårene er oppfylt, samt vedlegge dokumentasjon som gir ligningsmyndighetene de nødvendige opplysninger til å fastsette skattepliktig beløp. Når kravet fremmes i medhold av skatteloven § 10–47 første ledd, skal skattyter selv fremme forslag til beregning av skattepliktig beløp.

(2) Skattyter har plikt til å informere norske ligningsmyndigheter dersom ligningen i en annen stat endres slik at fordelingsgrunnlaget etter § 10–47–1 fjerde ledd b endres.

II

Endringen under I trer i kraft straks og gis virkning fra og med inntektsåret 2008.

24. okt. Nr. 1142 2008

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. oktober 2008 med hjemmel i forskrift 19. desember 2007 nr. 1762 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 § 22. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1762 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 gjøres følgende endring:

§ 13 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
Under 7,0 meter	1	14	5,5
7,0–7,99 meter	2	28	11
8,0–8,99 meter	3	42	16,5
9,0–9,99 meter	4	56	22
10,0–10,99 meter	5	70	27,5
11,0–11,99 meter	6	84	33
12,0–12,99 meter	7	98	38,5
13,0–13,99 meter	8	112	44
14,0–14,99 meter	9	126	49,5
15,0–15,99 meter	10	140	55
16,0–16,99 meter	11	154	60,5
17,0–17,99 meter	12	168	66
18,0–18,99 meter	13	182	71,5
19,0–19,99 meter	14	196	77
20,0–20,99 meter	15	210	82,5
21,0–21,35 meter	16	224	88

II

Endringen trer i kraft straks.

24. okt. Nr. 1143 2008**Ikraftsetting av lov 9. mai 2008 nr. 34 om endringer i helsepersonelloven og helseregisterloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 24. oktober 2008 med hjemmel i lov 9. mai 2008 nr. 34 om endringer i helsepersonelloven og helseregisterloven del III. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

Ikraftsetting av lov 9. mai 2008 nr. 34 om endringer i helsepersonelloven § 15, § 56, § 59, § 68 og § 71, samt ny helsepersonellov § 59a, fra 1. november 2008.

28. okt. Nr. 1144 2008**Forskrift om endring i forskrift om merking mv av næringsmidler**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 18 (direktiv 2000/13/EF sist endret ved direktiv 2007/68/EF). Kunngjort 28. oktober 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet skal direktiv 2007/68/EF tilføyes rekken over direktiver som endrer direktiv 2000/13/EF.

Vedlegg IV overskriften skal lyde:

Vedlegg IV. Liste over ingredienser med særlige merkekrav

Vedlegg IV overskrift i tabellens annen kolonne skal lyde:

Produkter fremstilt av ingredienser i listen i venstre kolonne, og som er unntatt

II

Endringene trer i kraft straks.

16. okt. Nr. 1153 2008**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 16. oktober 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3–9 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1004/2008). Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Forordning (EF) nr. 1725/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 707/2004, forordning (EF) nr. 2086/2004, forordning (EF) nr. 2236/2004, forordning (EF) nr. 2237/2004, forordning (EF) nr. 2238/2004, forordning (EF) nr. 211/2005, forordning (EF) nr. 1073/2005, forordning (EF) nr. 1751/2005, forordning (EF) nr. 1864/2005, forordning (EF) nr. 1910/2005, forordning (EF) nr. 2106/2005, forordning (EF) nr. 108/2006, forordning (EF) nr. 708/2006, forordning (EF) nr. 1329/2006, forordning (EF) nr. 610/2007, forordning (EF) nr. 611/2007, forordning (EF) nr. 1358/2007 og forordning (EF) nr. 1004/2008 gjelder som forskrift (jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba).

II

Endringen trer i kraft straks.

I vedlegget tilføyes følgende forordning:

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1004/2008: [Forordning \(EF\) nr. 1004/2008](#)

0 Dansk oversettelse.

24. okt. Nr. 1154 2008**Utsatt ikrafttreden av lov 19. april 2002 nr. 11 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern for § 13**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 24. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. april 2002 nr. 11 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern del II. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

Ikrafttredelsestidspunkt av lov 19. april 2002 nr. 11 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern utsettes for § 13.

24. okt. Nr. 1155 2008**Forskrift om endring i forskrift om sertifisering med videre av flygeledere (BSL C 3–1)**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 24. oktober 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66z (direktiv 2006/23/EF). Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 25. oktober 2003 nr. 1301 om sertifisering med videre av flygeledere (BSL C 3–1) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om sertifisering med videre av flygeledere

§ 3 skal lyde:

§ 3. Definisjoner

I forskriften menes med:

- a) *autorisasjon (endorsement)*: En påskrift i eller et vedlegg til et flygeledersertifikat som angir den enhet eller sektor av flygekontrolltjenesten der vedkommende flygeleder kan utøve flygekontrolltjeneste med utgangspunkt i den eller de rettigheter som er påført i sertifikatet. En autorisasjon kan også gi adgang til bruk av ulike typer av overvåkingsutstyr. En autorisasjon kan være rettighetsspesifikk, enhetsspesifikk eller knyttet til sertifikatet.
- b) *elevsertifikat (student air traffic controller licence)*: Et dokument som bekrefter at en flygelederelev har gjennomgått godkjent trening for å kunne utøve flygekontrolltjeneste under overvåking av en praksisinstruktør.
- c) *enhetstrening (unit training)*: Et godkjent treningsprogram som er etablert for å gi flygelederelever eller flygeledere under overføringstrening teoretiske kunnskaper og praktiske ferdigheter ved en bestemt flygekontrollenhet, i den hensikt å oppnå sertifikat, rettighet eller autorisasjon.
- d) *flygeledersertifikat (air traffic controller licence)*: Et dokument som bekrefter at innehaveren er kvalifisert som flygeleder og innehar de personlige egenskaper, medisinske godkjenninger og kunnskaper som er nødvendige for å utøve flygekontrolltjeneste.
- e) *institusjonell trening (institutional training)*: En godkjent del av en flygelederutdanning som er etablert for å gi eleven teoretiske kunnskaper og praktiske ferdigheter for å kunne påbegynne enhetstrening.
- f) *kontrollant (examiner)*: Person som er kvalifisert for og utnevnt av Luftfartstilsynet til å avholde ferdighetsprøve og ferdighetskontroll med kandidater ved sertifisering av luftfartspersonell.
- g) *kontrollposisjon (control position)*: En posisjon ved en flygekontrollenhet hvorfra det ytes flygekontrolltjeneste.
- h) *periodisk faglig oppdatering – PFO (proficiency check)*: Regelmessig vedlikehold og kontroll av flygelederes teoretiske kunnskaper og praktiske ferdigheter.
- i) *praksisinstruktør – OJT (on-the-job training instructor)*: Lufttrafikkjenestepersonell som har gyldig autorisasjon til å utøve praktisk opplæring i flygekontrolltjeneste.
- j) *rettighet (rating)*: En påskrift i et flygeledersertifikat, som angir på hvilke vilkår og eventuelt med hvilke begrensninger sertifikatet kan benyttes.
- k) *sektor (sector)*: En del av et kontrollområde eller en flygeinformasjonsregion/øvre region.
- l) *språkpåtegning (language endorsement)*: En påskrift i eller et vedlegg til flygeledersertifikatet eller autorisasjonsbevis som angir innehaverens språkferdighet.
- m) *terminalområdekontroll (terminal control)*: Flygekontrolltjeneste for ankommende og avgående flyginger til/fra en eller flere flyplasser i kontrollområder, eller særskilte etablerte områder. Flygekontrolltjeneste utøves ved en kombinasjon av radaratskillelse, hastighetskontroll, sekvensering og bruk av ventemønstre.
- n) *tjenesteyter (air navigation service provider)*: Enhver offentlig eller privat enhet som yter flysikringstjenester.

§ 4 nr. 2 bokstav b skal lyde:

- b) inneha legeattest for flygeledere,

§ 4 nr. 2 bokstav d skal lyde:

- d) ha språkpåtegning i norsk og engelsk på minimum nivå 4. Innehavere av sertifikat som er utstedt før 31. desember 2008 gis språkpåtegning i norsk og engelsk på nivå 4.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Gjensidig godkjenning av sertifikat utstedt i annen EUROCONTROL-medlemsstat

Flygeleder- og elevsertifikat med tilhørende rettigheter og legeattest utstedt i annen EUROCONTROL-medlemsstat er likestilt med norsk sertifikat og rettigheter, forutsatt at sertifikat innehaveren fyller kravene som følger av denne forskriften. Vedkommende kan kreve utstedt norsk sertifikat med tilsvarende rettigheter. Sertifikat innehaver skal ha oppnådd språkpåtegning i norsk og engelsk på minimum nivå 4.

Første ledd gjelder ikke for sertifikat utstedt i en EUROCONTROL-medlemsstat som ikke gjensidig godkjenner norske sertifikat.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Generelle bestemmelser

Elever under flygelederutdanning kan bare utøve flygekontrolltjeneste dersom han eller hun har gyldig elevsertifikat og er under oppsyn av autorisert praksisinstruktør. Elevsertifikat kan utstedes til elever som har fylt 18 år og gjennomført og bestått teori og praktiske prøver i institusjonell trening, herunder oppnådd språkpåtegning i norsk og engelsk på minimum nivå 4. Innehaver av elevsertifikat utstedt før 31. desember 2008 gis språkpåtegning i norsk og engelsk på nivå 4.

Elevsertifikatet gjøres bare gyldig for den enhet og de rettigheter treningen omfatter.

§ 15 bokstav e skal lyde:

- e) til enhver tid kunne fremvise elevsertifikat under utøvelse av tjeneste.

§ 19 skal lyde:

§ 19. Bortfall av rettighet

En rettighet som ikke har vært praktisert i en periode på fire sammenhengende år bortfaller. Tjenesteyter plikter i slike tilfeller å underrette Luftfartstilsynet.

Rettigheten vil bli gjenutstedt når det bekreftes at sertifikat innehaver fyller vilkårene for rettigheten.

Første ledd gjelder ikke for språkpåtegningene. Språkfærdigheter på nivå 1 til 3 medfører ikke bestått. Språkfærdigheter på nivå 4 til 6 gir språkpåtegning med følgende gyldighetstid:

- a) Nivå 4 er gyldig i tre år
- b) Nivå 5 er gyldig i seks år
- c) Nivå 6 har samme gyldighetstid som sertifikatet.

§ 21 nr. 5 ny bokstav d skal lyde:

- d) radarovervåkingsinnflyging – SRA (surveillance radar approach)

Autorisasjon for å angi at vedkommende flygeleder er godkjent til å utføre bakkekontrollerte ikke-precisjonsinnflyginger for luftfartøy på sluttinnlegget til rullebanen ved bruk av overvåkingsutstyr.

§ 21 nr. 5 ny bokstav e skal lyde:

- e) presisjonsradarinntilflyging – PAR (precision approach radar)

Autorisasjon for å angi at vedkommende flygeleder er godkjent til å utføre bakkekontrollerte presisjonsinnflyginger for luftfartøy på sluttinnlegget til rullebanen ved bruk av radarutstyr for presisjonsinnflyging.

§ 21 nr. 7 ny bokstav d skal lyde:

- d) oseanisk områdekontroll – OCN (oceanic control)

Autorisasjon for å angi at vedkommende flygeleder er godkjent til å utføre flygekontrolltjeneste for luftfartøyer som manøvrer i et oseanisk kontrollområde.

§ 26 bokstav b skal lyde:

- b) inneha, og ha vært innehaver av gyldig autorisasjon i minst de siste 12 måneder.

II

Begrepet «tjenesteleverandør» skal endres til «tjenesteyter» i følgende bestemmelser:

§ 19

§ 20 første og annet punktum

§ 22

§ 24

§ 29 første ledd
§ 31 første ledd
§ 33

Begrepet «praksisinstruktør – OJT» skal endres til «praksisinstruktør – OJTI» i § 23.

Begrepet «elevbevis» skal endres til «elevsertifikat» i følgende bestemmelser:

§ 1
Overskriften til kapittel III
§ 13
§ 14
§ 15
§ 24
§ 29

Begrepet «flygelederaspirant» skal endres til «flygelederelev» i følgende bestemmelser:

§ 1
§ 8
§ 15
§ 24

Begrepet «enhetsspesifikk trening» skal endres til «enhetstrening» i § 5.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2009.

24. okt. Nr. 1156 2008

Forskrift om endring i forskrift om utdanningsorganisasjoner for flygeledere med videre (BSL C 3–2)

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 24. oktober 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66z (direktiv 2006/23/EF). Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 25. oktober 2003 nr. 1302 om utdanningsorganisasjoner for flygeledere med videre (BSL C 3–2) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om utdanningsorganisasjoner for flygeledere med videre

§ 3 skal lyde:

§ 3. Definisjoner

I forskriften menes med:

- air Traffic Controller training at operational units:* Dokumentasjon utarbeidet av EUROCONTROL som beskriver krav til gjennomføring av enhetstrening.
- ansvarlig leder:* Person akseptert av Luftfartstilsynet som har overordnet ansvar for å sikre at utdanning kan finansieres og gjennomføres i samsvar med Luftfartstilsynets fastsatte krav og de tilleggskrav som luftfartsvirksomheten selv har fastsatt.
- Common Core Content (CCC):* Dokumentasjon utarbeidet av EUROCONTROL som beskriver innholdet i trening knyttet til grunnleggende kunnskaper og ulike rettigheter.
- sensor:* En person som forestår prøving av teoretiske kunnskaper og praktiske ferdigheter i en utdanningsorganisasjon.
- simulator:* Datautstyr, presentasjonsutstyr, modeller og kopier av operative arbeidsposisjoner som alene eller i kombinasjoner kan gjenskape hele eller deler av et lufttrafikkledelsessystem.
- språkpåtegning:* En påskrift i eller et vedlegg til flygeledersertifikatet eller autorisasjonsbevis som angir innehaverens språkferdighet.
- utdanningsorganisasjon:* En registrert virksomhet som er sertifisert for å gi en eller flere typer opplæring.

Ny § 14a skal lyde:

§ 14a. Program for testing av språkferdigheter

Utdanningsorganisasjoner skal ha et program for testing av språkferdigheter.

Programmet skal inngå i skolehåndboken og være utviklet for å teste språkferdighetene etter tabell 1 for bedømmelse av språkferdigheter.

Tabell 1

<i>Skala for bedømmelse av språkferdigheter: ekspertnivå, utvidet nivå og operativt nivå</i>						
<i>Nivå</i>	<i>Uttale</i>	<i>Struktur</i>	<i>Ordforråd</i>	<i>Flyt</i>	<i>Forståelse</i>	<i>Samhandling</i>
	Benytter en dialekt eller aksent som er forståelig innenfor luftfartsmiljøet	Aktuelle grammatiske strukturer og setningsmønstre bestemmes av språkfunksjoner som er tilpasset oppgaven.				
<i>Ekspert 6</i>	Selv om uttale, trykk, rytme og intonasjon eventuelt kan være påvirket av morsmålet eller regionale variasjoner, hemmer dette nesten aldri forståelsen.	Behersker konsekvent både grunnleggende og komplekse grammatiske strukturer og setningsmønstre.	Ordforråd og presisjon er tilstrekkelig til å kommunisere effektivt om en rekke kjente og ukjente emner. Vokabularet er idiomatisk, nyansert og tilpasset kommunikasjonsnivået.	Kan produsere sammenhengende tale over tid med en naturlig og uanstrengt flyt. Varierer talen som et stilistisk virkemiddel, f.eks. for å understreke et poeng. Bruker hensiktsmessige setningsmarkører og bindeord på en spontan måte.	Forståelsen er konsekvent nøyaktig i nesten alle sammenhenger og omfatter forståelse av lingvistiske og kulturelle finesser.	Samhandler lett i nesten alle situasjoner. Er følsom overfor verbale og ikke-verbale uttrykk og reagerer korrekt på disse.
<i>Utvidet 5</i>	Selv om uttale, trykk, rytme og intonasjon er påvirket av morsmålet eller regionale variasjoner, hemmer dette sjelden forståelsen.	Behersker konsekvent grunnleggende grammatiske strukturer og setningsmønstre. Forsøk på bruk av komplekse strukturer medfører av og til feil som går ut over meningsinnholdet.	Ordforråd og presisjon er tilstrekkelig til å kommunisere effektivt om alminnelige, konkrete og arbeidsrelaterede emner. Omskrivninger brukes stadig og på en effektiv måte. Vokabularet er av og til idiomatisk.	Kan produsere sammenhengende tale over tid med en relativt uanstrengt flyt om kjente emner, men varierer ikke nødvendigvis talen som et stilistisk virkemiddel. Kan gjøre bruk av hensiktsmessige setningsmarkører eller bindeord.	Forståelsen er nøyaktig med hensyn til alminnelige, konkrete og arbeidsrelaterede emner og stort sett nøyaktig når taleren står overfor et språklig eller situasjonsbestemt problem eller en uforutsett hendelse. Er i stand til å forstå en rekke språklige variasjoner (dialekter og/eller aksenter) eller registre.	Svarene er umiddelbare, hensiktsmessige og informative. Behersker tale/lytte-situasjoner på en effektiv måte.
<i>Operativt 4</i>	Uttale, trykk, rytme og intonasjon er påvirket av morsmålet eller regionale variasjoner, men dette hemmer bare av og til forståelsen.	Grunnleggende grammatiske strukturer og setningsmønstre brukes på en kreativ måte og beherskes vanligvis. Feil kan oppstå, særlig i uvanlige eller uventede situasjoner, men feilene går sjelden ut over meningsinnholdet.	Ordforråd og presisjon er vanligvis tilstrekkelig til å kommunisere effektivt om alminnelige, konkrete og arbeidsrelaterede emner. Er ofte i stand til å bruke omskrivninger ved manglende ordforråd i uvanlige eller uventede situasjoner.	Kan produsere sammenhengende tale i et passende tempo. Mister av og til flyten i overgangen fra innøvd til spontant samspill, uten at dette hemmer effektiv kommunikasjon. Kan gjøre begrenset bruk av setningsmarkører eller bindeord. Fyllord virker ikke distraherende.	Forståelsen er stort sett nøyaktig med hensyn til alminnelige, konkrete og arbeidsrelaterede emner når aksenten eller den språklige varianten er tilstrekkelig forståelig for et internasjonalt samfunn av språkbrukere. Når taleren står overfor et språklig eller situasjonsbestemt problem eller en uforutsett hendelse, kan forståelsen være langsommere eller kreve forklaringer.	Svarene er vanligvis umiddelbare, hensiktsmessige og informative. Innleder og fører en samtale selv i uventede situasjoner. Reagerer korrekt ved tilsynelatende misforståelser ved å kontrollere, bekrefte eller avklare opplysningene.

<i>Skala for bedømmelse av språkferdigheter: føroperativt nivå, elementært nivå og førelementært nivå</i>						
<i>Nivå</i>	<i>Uttale</i>	<i>Struktur</i>	<i>Ordforråd</i>	<i>Flyt</i>	<i>Forståelse</i>	<i>Samhandling</i>
	Benytter en dialekt og/eller en aksent som er forståelig innenfor luftfartsmiljøet.	Aktuelle grammatiske strukturer og setningsmønstre bestemmes av språkfunksjoner som er tilpasset oppgaven.				
<i>Før operativt 3</i>	Uttale, trykk, rytme og intonasjon er påvirket av morsmålet eller regionale variasjoner, og dette hemmer ofte forståelsen.	Grunnleggende grammatiske strukturer og setningsmønstre i forbindelse med forutsigbare situasjoner beherskes ikke alltid. Feil går ofte ut over meningsinnholdet.	Ordforråd og presisjon er ofte tilstrekkelig til å kommunisere effektivt om alminnelige, konkrete og arbeidsrelaterte emner, men det er begrenset, og ordvalget er ofte ukorrekt. Er ofte ikke i stand til å gjøre korrekt bruk av omskrivninger ved manglende ordforråd.	Kan produsere sammenhengende tale, men formulerer seg ofte ukorrekt og med uhensiktsmessige pauser. Nøling og langsom tale kan hemme effektiv kommunikasjon. Fyllord virker av og til distraherende.	Forståelsen er ofte nøyaktig med hensyn til alminnelige, konkrete og arbeidsrelaterte emner når aksenten eller den språklige varianten er tilstrekkelig forståelig for et internasjonalt samfunn av språkbrukere. Kan ha problemer med å forstå en språklig vanskelighet eller en komplisert situasjon eller en uforutsett hendelse.	Svarene er av og til umiddelbare, hensiktsmessige og informative. Kan innlede og føre en samtale med relativ letthet om kjente emner og i forutsigbare situasjoner. Reagerer vanligvis ukorrekt i uforutsette situasjoner.
<i>Elementært 2</i>	Uttale, trykk, rytme og intonasjon er sterkt påvirket av morsmålet eller regionale variasjoner, og dette hemmer vanligvis forståelsen.	Behersker bare i begrenset omfang enkelte innøvde grammatiske strukturer og setningsmønstre.	Begrenset ordforråd som bare består av isolerte ord og innøvde uttrykk.	Kan produsere svært korte, isolerte og innøvde ytringer med hyppige pauser og distraherende bruk av fyllord i forsøk på å lete etter uttrykk eller uttale mindre kjente ord.	Forståelsen begrenser seg til isolerte, utenat lærte vendinger, når disse uttales nøyaktig og sakte.	Reaksjonstiden er langsom og reaksjonene ofte ukorrekte. Samhandlingen er begrenset til enkle, rutinemessige utvekslinger.
<i>Før elementært 1</i>	Nivået er under elementært nivå	Nivået er under elementært nivå.	Nivået er under elementært nivå.	Nivået er under elementært nivå.	Nivået er under elementært nivå.	Nivået er under elementært nivå.

Ny § 14b skal lyde:

§ 14b. Språkautorisasjonens gyldighetstid

Språkferdigheter angis i seks nivåer. Språkferdigheter på nivå 1 til 3 medfører ikke bestått. Språkferdigheter på nivå 4 til 6 gir språkautorisasjoner med følgende gyldighetstid:

- Nivå 4 er gyldig i tre år
- Nivå 5 er gyldig i seks år
- Nivå 6 har samme gyldighetstid som sertifikatet.

II

Begrepet «enhetsspesifikk trening» skal endres til «enhetstrening» i følgende bestemmelser:

§ 7 femte ledd

Overskriften til kapittel IV

§ 17 overskriften og første ledd.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2009.

27. okt. Nr. 1157 2008

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 27. oktober 2008 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–14 nr. 5.1 skal lyde:

5.1 Bestemmelsene i denne paragraf gjelder fra 15. mai 2000 for enkeltgodkjenning og 1. januar 2002 for typegodkjenning.

§ 2–2 nr. 1 første ledd skal lyde:

1. *Bil*: En ferdigoppbygget eller delvis oppbygget motorvogn som er bestemt til å kjøres på veg, har minst 4 hjul og har en konstruktiv hastighet på over 25 km/t, unntatt skinnekjøretøy og motorvogner som definert i § 2–3, § 2–4 og § 2–5.

§ 2–2 nr. 4 nytt annet ledd skal lyde:

For semitrailere eller påhengsvogner skal den største vekten som legges til grunn ved klassifiseringen, være den statiske vertikale belastningen som overføres til bakken fra semitrailerens eller påhengsvognens aksel eller aksler, når semitraileren eller påhengsvognen er tilkopleet trekkvognen og lastet til største belastning, jf. direktiv 2001/116/EF tillegg 2 kapittel A punkt 3.

§ 2–5 nr. 4 fjerde ledd skal lyde:

Som motorredskap regnes også motorvogn, bestemt til transport av personer eller gods, som har belter, eventuelt med styreski/styrehjul, og som har konstruktiv hastighet ikke over 30 km/t.

§ 6–2 nr. 2 skal lyde:

2. Regionvegkontoret er godkjenningmyndighet for enkeltgodkjenninger av kjøretøy.

§ 10–1 nr. 3 fjerde ledd skal lyde:

Uansett bestemmelsene i første og tredje ledd kan godkjenningmyndigheten fastsette tilhengervekt lik motorvognens egenvekt, dog ikke høyere enn fabrikantens garanterte tilhengervekt etter nr. 1.

§ 10–1 nr. 6 skal lyde:

6. Bestemmelsene i nr. 1, 3 og 4 gjelder ikke for beltebil/beltemotorsyssel.

§ 25–11 nytt nr. 6 skal lyde:

6. Direktivene i § 25–12 til § 25–13 kommer uansett ikke til anvendelse på kjøretøy som er førstegangsregistrert i Norge eller i annet EØS-land etter/fra 9. november 2006.

§ 25–13 nr. 3 skal lyde:

3. Alternativ standard:
ECE-reg. nr. 49.04.

§ 25–25 nr. 1 skal lyde:

1. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for traktorer som godkjennes før 1. juli 2005 og ikke omfattes av § 25–24.

§ 26–8 nr. 2.5 skal lyde:

2.5 Driftsbremseanleggets virkning skal prøves ved bremseprøve med kald brems etter § 26–5 nr. 3.1 og 3.2 og med varm brems etter § 26–5 nr. 3.1 og 3.3.

28–12 nr. 2 skal lyde:

2. Beltebil/beltemotorsyssel med bredde ikke over 130 cm kan dog bare ha en lykt som gir hjelpefjernlys og en lykt som gir kurve-/tåkelys. På beltebil/beltemotorsyssel skal lykt som gir kurve-/tåkelys være plassert slik at avstanden fra den lysende flates ytterkant til beltebilens/beltemotorsysselens ytterste kant er like stor til begge sider. De kan ha enten en eller to lykter som gir kjørellys. Benyttes to lykter som gir kjørellys, skal disse lyse sammen med nærlys, og avstanden mellom dem skal være minst 40 cm. Avstanden fra lykter for kjørellys til lykt for nærlys må være større enn 10 cm.

§ 28–12 nr. 5 første ledd skal lyde:

5. Beltebil/beltemotorsyssel kan ha en eller to lykter foran som gir hvitt parkeringslys, når beltebil/beltemotorsykkelen har bredde ikke over 130 cm.

§ 28–14 nr. 2.4 skal lyde:

2.4 Lyktene skal være plassert slik på hver side at den lysende flates ytterkant er mindre enn 40 cm fra traktorens eller motorredskapens ytterste kant, og slik at den lysende flates ytterkant ikke ligger innenfor ytterste kant av den lysende flaten i fjernlyset. Dette kravet gjelder likevel ikke traktor eller motorredskap med konstruktiv hastighet ikke over 50 km/t.

§ 28–14 nr. 3.2 skal lyde:

3.2 Lyset fra hver av lyktene skal være synlig innenfor en vertikalvinkel fra minst 15° over til minst 15° under horisontalplanet gjennom lyktenes sentrum, og innenfor en horisontalvinkel fra minst 45° innover til minst 80° utover målt fra vertikalplanet gjennom lyktens sentrum som er parallelt med traktorens eller motorredskapens lengdeakse. Dette kravet gjelder likevel ikke traktor eller motorredskap med konstruktiv hastighet ikke over 50 km/t.

§ 28–14 nr. 5.1 skal lyde:

5.1 Lyktene skal tilfredsstillere kravene i § 28–4 nr. 7.1.

§ 28–14 nr. 6.1 skal lyde:

6.1 Lyktene skal tilfredsstillere kravene i § 28–4 nr. 8.1.

§ 28–14 nr. 7.1 og 7.2 skal lyde:

7.1 Refleksanordningene skal tilfredsstillere kravene i § 28–4 nr. 9.1.

7.2 Refleksen fra hver av refleksanordningene skal være synlig innenfor en vertikalvinkel fra minst 15° over til minst 15° under horisontalplanet gjennom refleksanordningens sentrum, og innenfor en horisontalvinkel fra minst 30° innover til minst 30° utover, målt fra vertikalplanet gjennom refleksanordningens sentrum som er parallelt med traktorens eller motorvognens lengdeakse.

§ 28–14 nr. 8.1 skal lyde:

8.1 Lyktene skal tilfredsstillere kravene i § 28–4 nr. 10.1.

§ 34–3 nytt nr. 1 skal lyde:

1. Bestemmelsen i denne paragraf gjelder for to- og trehjulede motorvogner som ikke omfattes av § 34–2.

§ 34–3 nåværende nr. 1–5 blir nye nr. 2–6.

Vedlegg 1 Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner (særdirektiver), jf. direktiv 2002/24/EF punkt 35 og 41 skal lyde:

<i>Nr.</i>	<i>Emne</i>	<i>Direktivnummer</i>	<i>Seneste endringsdirektiv</i>	<i>Kapittel</i>
35	Kjennetegns plassering bak	93/94/EF	1999/26/EF	
41	Beskyttelse mot uberettiget bruk	93/33/EF	1999/23/EF	

Vedlegg 1 Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin (særdirektiver), jf. direktiv 2003/37/EF som endret ved direktiv 2004/66/EF punkt 22.1 skal lyde:

<i>Nummer og emne</i>	<i>Direktivnummer og vedlegg</i>	<i>Senest endret ved direktivnummer</i>	<i>Gyldighetsområde (Se tillegg 1 til kapittel B i vedlegg II til direktiv 2003/37/EF, som endret ved direktiv 2004/66/EF, for T4 og C4)</i>						
			<i>T1</i>	<i>T2</i>	<i>T3</i>	<i>T5</i>	<i>C</i>	<i>R</i>	<i>S</i>
22.1 Dimensjoner og masse av påhengsvogn	89/173/EØF I	2000/1/EF	X	X	X	(X)	I	(X)	(X)

II

Endringene trer i kraft straks.

28. okt. Nr. 1158 2008

Forskrift om endring i forskrift om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter av landpattedyr fra tredjestater

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 12, § 15, § 16 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2007/777/EF, vedtak 2008/642/EF og vedtak 2008/407/EF). Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 3. juli 2008 nr. 784 om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter av landpattedyr fra tredjestater gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter mv. av landpattedyr fra tredjestater

Hjemmels- og EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 3. juli 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15, § 16, § 19, § 20 og § 23 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 2002/99/EF, vedtak 79/542/EØF sist endret ved vedtak 2008/642/EF, vedtak 2000/585/EF sist endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006, direktiv 96/23/EF, vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/407/EF og vedtak 2007/777/EF).

§ 1 første ledd skal lyde:

Formålet med forskriften er å ivareta hensynet til folkehelse, dyrehelse og dyrevelferd ved import og transitt av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer av landpattedyr fra tredjestater.

§ 2 første ledd skal lyde:

Denne forskriften fastsetter folkehelse-, dyrehelse- og dyrevelferdsmessige betingelser og gjelder for import og transitt av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer av landpattedyr fra tredjestater.

§ 3 første ledd nytt nr. 6 skal lyde:

6. Behandlede mager, blærer og tarmer: mager, blærer og tarmer som etter at de er tatt ut og rengjort, er blitt behandlet ved salting, varmebehandling eller tørking.

§ 3 første ledd nåværende nr. 6 til 11 blir nye nr. 7 til 12.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Godkjente tredjestater og krav til reststoffprogram

Det er kun tillatt å importere ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra godkjente tredjestater eller områder i tredjestater som angitt i vedleggene I til V.

Det er kun tillatt å importere ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra tredjestater som har godkjent reststoffprogram for de respektive dyreartene som angitt i vedleggene I og II.

§ 5 første ledd skal lyde:

Det er kun tillatt å importere ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra godkjente virksomheter. Lister over godkjente virksomheter er publisert på Mattilsynets internettside eller kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

§ 6 første ledd skal lyde:

Med hver forsendelse av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer skal det følge et helse- og hygienesertifikat som angitt i vedlegg VII. Sertifikatet skal være utstedt av offentlig veterinær.

§ 7 første ledd skal lyde:

Ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer skal oppfylle de dyrehelse-, folkehelse- og dyrevelferdsmessige betingelsene som er angitt i de respektive sertifikatene i vedlegg VII.

§ 8 og § 9 skal lyde:

§ 8. Særskilte krav til kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer

Kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer skal i tillegg til bestemmelsene i § 4 til § 7 oppfylle kravene i punktene 1, 2 eller 3:

1. inneholde kjøtt eller kjøttprodukter som stammer fra en enkelt dyreart, eller enkelt dyr, og som har gjennomgått en behandling for den enkelte dyreart som angitt i vedleggene IV og V,
2. inneholde ferskt, bearbeidet eller delvis bearbeidet kjøtt fra mer enn en dyreart, eller mer enn ett dyr, og har etter blanding gjennomgått en behandling som er minst like omfattende som den av behandlingsmåtene i vedlegg VI som er den mest omfattende for dyreartene som inngår i produktet, eller
3. de ferdige kjøttproduktene eller de behandlede mager, blærer og tarmer skal være fremstilt ved blanding av forbeholdt kjøtt eller behandlede mager, blærer og tarmer fra mer enn en dyreart eller enkeltdyr, og hvor hver av kjøttartene som inngår i produktet tidligere har gjennomgått en behandling i henhold til vedlegg VI og i henhold til vedleggene IV og V for den enkelte dyreart.

§ 9. Unntak for slaktebiprodukter og visse virksomheter

Spiselige slaktebiprodukter som på grunn av dyrehelsemessige betingelser ikke tillates importert, kan importeres som kjøttprodukt eller som behandlede mager, blærer og tarmer, eller brukes i et kjøttprodukt dersom behandling som angitt i vedlegg IV er gjennomført og de folkehelsemessige betingelsene er oppfylt.

Virksomheter beliggende i en tredjestat som er angitt i vedlegg III, kan tillates å fremstille kjøttprodukter og behandlede mager, blærer og tarmer i henhold til behandlingskravene B, C eller D i vedlegg VI, selv om virksomheten er beliggende i en tredjestat eller område i en tredjestat som ikke er godkjent for eksport av ferskt kjøtt til EØS, dersom de folkehelsemessige betingelsene er oppfylt.

§ 10 første ledd skal lyde:

Ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra godkjent tredjestat som lagres midlertidig eller transporteres videre til tredjestat, skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene som følger av tilhørende transittsertifikater angitt i vedlegg VII.

Vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. Tredjestater og områder i tredjestater som er godkjent for import av ferskt kjøtt av storfe (Bos taurus, Bison bison, Bubalus bubalis og deres kryssninger), svin (Sus scrofa), sau (Ovis aries), geit (Capra hircus), hest (Equus caballus, Equus asinus og deres kryssninger), vilt og oppdrettsvilt av hov-/ klovdyr (Vedtak 79/542/EØF sist endret ved vedtak 2008/642/EF, vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/407/EF)

For å lese vedlegg I se her: [Vedlegg I](#)

Vedlegg II skal lyde:

Vedlegg II. Tredjestater og områder i tredjestater som er godkjent for import av ferskt kjøtt av haredyr og ville landpattedyr unntatt hov- og klovdyr (Vedtak 2000/585/EF sist endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006. Vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/407/EF)

ISO-kode	Stat	Hare og kanin		Andre ville landpattedyr unntatt hov- og klovdyr	Reststoffprogram
		Ville	Oppdrettskanin		
AR	Argentina	C	H	–	XR
AU	Australia	C	H	E	XR(2)
BR	Brasil	C	H	–	
CA	Canada	C	H	E	XR
CH	Sveits	C	H	–	XR
CL	Chile	C	H	–	XR(4)
CN	Kina (Folkerepublikken)	–	H	–	XR(1)
GL	Grønland	C	H	E	XR(2)
HR	Kroatia	C	H	–	XR
IL	Israel	C	H	–	
NZ	New Zealand	C	H	E	XR(2)
RU	Russland	C	H	E	XR(3)
TH	Thailand	C	H	–	
TN	Tunisia	C	H	–	XR(4)
US	USA	C	H	–	XR
UY	Uruguay	–	H	–	XR(1)
	Andre stater utenfor EØS enn de nevnte og som er oppført i vedtak 79/542/EØF med endringer	C	H	–	

Forklaring til tabellen

C, H og E: sertifikatmodeller som angitt i vedtak 2000/585/EF (se vedlegg VII i denne forskrift).

– = Ikke godkjent for import.

XR – Godkjent reststoffprogram.

XR(1) – Godkjent reststoffprogram for kanin.

XR(2) – Godkjent reststoffprogram for vilt og oppdrettsvilt, ikke for kanin.

XR(3) – Godkjent reststoffprogram for reinsdyr fra Murmansk og Yamalo-Nenets området.

XR(4) – Godkjent reststoffprogram for vilt, ikke for oppdrettsvilt og kanin.

XR(5) – Godkjent reststoffprogram for oppdrettsvilt.

Vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III. Regionaliserte områder for enkelte tredjestater som er godkjent for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar jf. vedleggene IV og V (Vedtak 2007/777/EF)

Stat	Område		Beskrivelse av området
	ISO-Kode	Versjon	
AR-Argentina	AR	01/2004	Hele landet
	AR-1	01/2004	Hele landet unntatt provinsene Chubut, Santa Cruz og Tierra del Fuego for de dyrearter som angitt i vedtak 79/542/EØF
	AR-2	01/2004	Provinsene Chubut, Santa Cruz og Tierra del Fuego for de dyrearter som angitt i vedtak 79/542/EØF.
BR-Brasil	BR	01/2004	Hele landet
	BR-1	01/2005	Statene Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo og Mato Gross do Sul
	BR-2	01/2005	Del av staten Mato Grosso do Sul (unntatt kommunene Sonora, Aquidauana, Bodoqueno, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murтинho, Rio Negro, Rio Verde de Mato Grosso og Corumbá); statene Paraná og São Paulo;
			del av staten Minas Gerais (unntatt regionale myndighetsområder av Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Stelagoas og Bambuí); statene Espiritu Santo, Rio Grande do Sul, Santa Catarina og Goiás;
BR-3	01/2005	del av staten Mato Grosso omfattende de regionale enhetene av Cuiba (unntatt kommunene San Antonio de Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Pocone og Barão de Melgaço), av Caceres (unntatt kommunen Caceres), av Lucas do Rio Verde, av Rondonopolis (unntatt kommunen Itiquiora), av Barra do Garça og av Barra do Burgres.	
		Statene Goiás, Minas Gerais, Mato Grosso, Mato Grosso do Sul, Paraná, Rio Grande do Sul, Santa Catarina og São Paulo	
MY-Malaysia	MY	01/2004	Hele landet
	MY-1	01/2004	Kun den vestlige halvøy av Malaysia
NA-Namibia	NA	01/2005	Hele landet
	NA-1	01/2005	Sør for grensegjerdet som går fra Palgrave Point i vest til Gam i øst.
ZA-Sør-Afrika	ZA	01/2005	Hele landet
	ZA-1	01/2005	Hele landet, unntatt: munn- og klovsykesonene i veterinærregionene i Mpumalanga og i Nord-provinsene, distriktet Ingwavuma i veterinærregionen Natal og i grenseområdet mot Botswana øst for 28. lengdegrad, og distriktet Camperdown i provinsen KwaZulu-Natal.

Vedlegg IV og V skal lyde:

Vedlegg IV. Tredjestater og områder i tredjestater som er godkjent for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar til EØS (Vedtak 2007/777/EF)

For å lese vedlegg IV se her: [Vedlegg IV](#)

Vedlegg V. Tredjestater eller områder i tredjestater som ikke er godkjent for produkter etter «A behandling», men som kan eksportere biltong/tørket kjøtt og pasteuriserte kjøttprodukter til EØS (Vedtak 2007/777/EF)

For å lese vedlegg V se her: [Vedlegg V](#)

Vedlegg VII skal lyde:

Vedlegg VII. Sertifikatmodeller for import og transitt av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater til EØS

Sertifikat for storfe	BOV
Sertifikat for sau og geit	OVI
Sertifikat for gris	POR
Sertifikat for hest og andre enhovede husdyr	EQU
Sertifikat for oppdrettvilt av hov- og klovdyr (inkl. tamrein), unntatt dyr av svine- og hestefamilien	RUF
Sertifikat for viltlevende hov- og klovdyr, unntatt dyr av svine- og hestefamilien	RUW
Sertifikat for oppdrettsvillsvin	SUF
Sertifikat for villsvin	SUW
Sertifikat for viltlevende dyr av hestefamilien	EQW
Sertifikat for viltlevende hare dyr Modell C	Haredyr
Sertifikat for oppdrettskanin Modell H	Oppdrettskanin
Sertifikat for viltlevende landpattedyr, unntatt hov- og klovdyr og hare dyr Modell E	Vilt landpattedyr
Sertifikat for transitt og lagring av ferskt kjøtt	Fersk kjøtt transitt
Sertifikat for transitt av kjøtt av kanin og visse oppdretts- og viltlevende landpattedyr Modell K	Transitt kanin og vilt
Sertifikat for kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar	Kjøttprodukt
Sertifikat for transitt og lagring av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar	Kjøttprodukt transitt

II

Endringene trer i kraft straks.

28. okt. Nr. 1159 2008

Forskrift om endring i forskrift om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 12, § 15, § 16 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2007/777/EF, vedtak 2008/638/EF og vedtak 2008/407/EF). Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

I

I forskrift 3. juli 2008 nr. 785 om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om import av ferskt kjøtt og kjøttprodukter mv. av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater

Hjemmels- og EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 3. juli 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15, § 16, § 19, § 20 og § 23 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 2002/99/EF, direktiv 96/23/EF, vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/407/EF, vedtak 2006/696/EF og vedtak 2007/777/EF sist endret ved vedtak 2008/638/EF).

§ 1 første ledd skal lyde:

Formålet med forskriften er å ivareta hensynet til folkehelse, dyrehelse og dyrevelferd ved import og transitt av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater.

§ 2 første ledd skal lyde:

Denne forskriften fastsetter folkehelse-, dyrehelse- og dyrevelferdsmessige betingelser og gjelder for import og transitt av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar av fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater.

§ 3 første ledd nytt nr. 6 skal lyde:

6. Behandlede mager, blærer og tarmer: mager, blærer og tarmer som etter at de er tatt ut og rengjort, er blitt behandlet ved salting, varmebehandling eller tørking.

§ 3 første ledd nåværende nr. 6 til 13 blir nye nr. 7 til 14.

§ 4 andre ledd skal lyde:

Det er kun tillatt å importere kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra godkjente tredjestater eller områder i tredjestater som angitt i vedleggene III–V. Forklaring på områder i tredjestater fremgår av vedlegg III. Forklaring på kodene, som angir krav til produkter, brukt i vedlegg IV og V fremgår av vedlegg VI.

§ 5 første ledd skal lyde:

Det er kun tillatt å importere ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer, konsumegg og eggprodukter fra godkjente virksomheter. Lister over godkjente virksomheter er publisert på Mattilsynets nettside eller kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

§ 6 første ledd skal lyde:

Med hver forsendelse av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer, konsumegg og eggprodukter skal det følge et helse- og hygiesertifikat som angitt i vedlegg VII. Sertifikatet skal være utstedt av offentlig veterinær. For konsumegg og eggprodukter kan sertifikatet være utstedt av offentlig inspektør.

§ 7 første ledd skal lyde:

Ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater skal oppfylle de dyrehelse-, folkehelse- og dyrevelferdsmessige betingelsene som er angitt i de respektive sertifikatene i vedlegg VII.

§ 9 og § 10 skal lyde:

§ 9. Særskilte krav til kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer

Kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer skal i tillegg til bestemmelsene i § 4 til § 7 oppfylle kravene i punktene 1, 2 eller 3:

1. inneholde kjøtt eller kjøttprodukter som stammer fra en enkelt dyreart, eller enkelt dyr, og som har gjennomgått en behandling for den enkelte dyreart som angitt i vedleggene IV og V,
2. inneholde ferskt, bearbeidet eller delvis bearbeidet kjøtt fra mer enn en dyreart, eller mer enn ett dyr, og har etter blanding gjennomgått en behandling som er minst like omfattende som den av behandlingsmåtene i vedlegg VI som er den mest omfattende for dyreartene som inngår i produktet, eller
3. de ferdige kjøttproduktene eller de behandlede mager, blærer og tarmer skal være fremstilt ved blanding av forbeholdt kjøtt eller behandlede mager, blærer og tarmer fra mer enn en dyreart eller enkelt dyr, og hvor hver av kjøttartene som inngår i produktet tidligere har gjennomgått en behandling i henhold til vedlegg VI og i henhold til vedleggene IV og V for den enkelte dyreart.

§ 10. Unntak for slaktebiprodukter og visse virksomheter

Spiselige slaktebiprodukter som på grunn av dyrehelsemessige betingelser ikke tillates importert, kan importeres som kjøttprodukt eller som behandlede mager, blærer og tarmer, eller brukes i et kjøttprodukt dersom behandling som angitt i vedlegg IV er gjennomført og de folkehelsemessige betingelsene er oppfylt.

Virksomheter beliggende i en tredjestat som er angitt i vedlegg III, kan tillates å fremstille kjøttprodukter og behandlede mager, blærer og tarmer i henhold til behandlingskravene B, C eller D i vedlegg VI, selv om virksomheten er beliggende i en tredjestat eller område i en tredjestat som ikke er godkjent for eksport av ferskt kjøtt til EØS, dersom de folkehelsemessige betingelsene er oppfylt.

§ 11 første ledd skal lyde:

Ferskt kjøtt og kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer, konsumegg og eggprodukter fra tredjestater som lagres midlertidig eller transporteres videre til tredjestat, skal følges av tilhørende transittsertifikat og tilfredsstillende minimumskrav til dyrehelse som ved import fra tredjestater.

Vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. Tredjestater og områder i tredjestater som er godkjent for import av ferskt kjøtt, kvernet kjøtt, mekanisk utbeinet kjøtt fra fjørfe, struts og fuglevilt, konsumegg og eggprodukter (Vedtak 2006/696/EF, vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/407/EF)

<i>Stat</i>	<i>Område Kode</i>	<i>Beskrivelse av området</i>	<i>Veterinærsertifikat</i>	<i>Særlige betingelser Se vedlegg II</i>	<i>Godkjent reststoff-program</i>
			<i>Modell</i>	<i>Tilleggs-garantier</i>	
AL-Albania	AL-0	Hele landet	EP, E		Egg.
AR-Argentina	AR-0	Hele landet	EP, E, POU, RAT WGM	III	Fjørfe, fuglevilt, struts, egg.
AU-Australia	AU-0	Hele landet	EP, E POU RAT	I II	Fuglevilt, struts.
BR-Brasil	BR-0 BR-1	Hele landet Statene Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo og Mato Grosso do Sul	– RAT	III	Fjørfe.
	BR-2	Distrito Federal og statene Goias, Minas Gerais, Mato Grosso, Mato Grosso do Sul, Paraná Rio Grande do Sul, Santa Catarina og São Paulo	WGM	III	
BW-Botswana	BW-0	Hele landet	EP, E, POU RAT, EP, E	II	Struts.
CA-Canada	CA-0	Hele landet	WGM	III	Fjørfe, fuglevilt, struts, egg.
CH-Sveits	CH-0	Hele landet	EP, E, POU EP, E, POU, RAT, WGM		Fjørfe, fuglevilt, struts, egg.
CL-Chile	CL-0	Hele landet	WGM EP, E, POU, RAT, SRA	III	Fjørfe, fuglevilt.
CN-Kina (Folke- republikken)	CN-0	Hele landet	EP, E		Fjørfe.
	CN-1	Kommunen Shanghai, unntatt Administrative enheten av Chongming og, i provinsen Shangdong distriktene (prefekturatene) Weifang, Linyi og Qingdao	POU	I	
GL-Grønland	GL-0	Hele landet	EP, WGM		Struts, fuglevilt.
HK-Hongkong	HK-0	Hele landet	EP		Fjørfe (foreløpig til det foreligger ytterligere opplysninger om rest-konsentrasjoner)

<i>Stat</i>	<i>Område Kode</i>	<i>Beskrivelse av området</i>	<i>Veterinærsertifikat</i>	<i>Særlige betingelser Se vedlegg II</i>	<i>Godkjent reststoff- program</i>
			<i>Modell</i>	<i>Tilleggs- garantier</i>	
HR-Kroatia	HR-0	Hele landet	EP, E, POU, RAT, WGM		Fjørfe, fuglevilt, struts, egg.
IL-Israel	IL-0	Hele landet	WGM	III	Fjørfe, egg, struts.
IN-India	IN-0	Hele landet	EP, E, POU, RAT		Egg.
IS-Island	IS-0	Hele landet	EP, E		Struts fra andre godkjente land.
KR-Sør-Korea	KR-0	Hele landet	EP, E		
MG-Madagaskar	MG-0	Hele landet	EP, E, WGM		
MY-Malaysia	MY-0	Hele landet	–		
	MY-1	Vestre halvøy	EP, E		Fjørfe.
MK-Den tidligere Jugoslaviske republikk Makedonia	MK-0	Hele landet	EP		
MK-Mexico	MK-0	Hele landet	RAT, EP, E	II	Egg. Struts, fuglevilt.
NA-Namibia	NA-0	Hele landet	EP		Struts, fuglevilt.
NC-Ny-Caledonia	NC-0	Hele landet	WGM	III	Struts, fuglevilt.
NZ-New Zealand	NZ-0	Hele landet	EP, E, POU, RAT		
RU-Russland	RU-0	Hele landet	EP		Fjørfe, egg.
SG-Singapore	SG-0	Hele landet	EP		Fjørfe fra andre godkjente land.
TH-Thailand	TH-0	Hele landet	WGM	III	Fjørfe.
			EP, E, POU, RAT		
TN-Tunisa	TN-0	Hele landet	WGM	III	Fjørfe, struts, fuglevilt.
			EP, E, POU, RAT		
TR-Tyrkia	TR-0	Hele landet	EP, E		Fjørfe.
US-USA	US-0	Hele landet	WGM	III	Fjørfe, egg, struts, fuglevilt.
			EP, E, POU, RAT		
UY-Uruguay	UY-0	Hele landet	EP, E, RAT		Struts, fuglevilt.
XM-Montenegro	XM-0	Hele tollområdet ^a	EP		
XS-Serbia*	XS-0	Hele tollområdet ^a	EP		Fjørfe, egg, fuglevilt.
ZA-Sør-Afrika	ZA-0	Hele landet	RAT, EP, E	II	Viltlevende og oppdrettsstruts
ZW-Zimbabwe	ZW-0	Hele landet	RAT, EP, E	II	Struts.

* Unntatt Kosovo som definert av FNs sikkerhetsråds resolusjon 1244 av 10. juni 1999.

a Serbia og Montenegro er republikker med egne tollområder.

Forklaring til sertifikatmodellene:

POU: Fjørfekjøtt.

POU-MI/MSM: Kvernet og mekanisk utbeinet kjøtt av fjørfe. NB! Sertifikatmodell er ikke tilgjengelig.

RAT: Strutsekjøtt for konsum.

RAT-MI/MSM: Kvernet og mekanisk utbeinet kjøtt av struts for konsum. NB! Sertifikatmodell er ikke tilgjengelig.

WGM: Kjøtt av fuglevilt.

WGM-MI/MSM: Kvernet og mekanisk utbeinet kjøtt av fuglevilt. NB! Sertifikatmodell er ikke tilgjengelig.

E: Konsumegg.

EP: Eggprodukter.

Sertifikatmodellene for kvernet og mekanisk utbeinet kjøtt er ennå ikke utarbeidet av EU-kommisjonen.

Vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III. De regionaliserte områder i tredjestater som fastsatt i vedleggene og som er godkjent for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer (Vedtak 2007/777/EF sist endret ved vedtak 2008/638/EF)

Stat	Område		Beskrivelse av områder
	ISO-kode	Fastsatt	
Argentina	AR	01/2004	Hele landet.
	AR-1	01/2004	Hele landet, unntatt provinsene Chubut, Santa Cruz og Tierra del Fuego for de dyrearter som angitt i vedtak 79/542/EØF.
	AR-2	01/2004	Provinsene Chubut, Santa Cruz og Tierra del Fuego for de dyrearter som angitt i vedtak 79/542/EØF.
Brasil	BR	01/2004	Hele landet
	BR-1	01/2005	Statene Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo og Matto Grosso do Sul.
	BR-2	01/2005	Del av staten Mato Grosso do Sul (unntatt kommunene Sonora, Aquidauana, Bodoquena, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murтинho, Rio Negro, Rio Verde de Mato Grosso og Corumbá); Staten Paraná, Staten São Paulo, del av staten Minas Gerais (unntatt Oliveira, Passos, São Goncalo de Sapucaí, Setelagoas og Bambuí), Statene Espírito Santo, Rio Grande do Sul, Santa Catarina og Goiás. Del av staten Mato Grosso, omfattende den regionale enheten av Cuiaba (unntatt kommunene Santo Antônio do Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Poconé og Barão de Melgaço), de regionale enhetene av Caceres (unntatt kommunen Caceres), Lucas do Rio Verde, Rondonopolis (unntatt kommunen Itiquira), Barra do Garças og Barra do Bugres.
	BR-3	01/2005	Statene Goiás, Minas Gerais, Mato Grosso, Mato Grosso do Sul, Paraná, Rio Grande do Sul, Santa Catarina og São Paulo.
Kina	CN	01/2007	Hele landet
	CN-1	01/2007	Provinsen Shandong
Malaysia	MY	01/2004	Hele landet
	MY-1	01/2004	Vestre halvøy av Malaysia
Namibia	NA	01/2005	Hele landet
	NA-1	01/2005	Områder sør for grensegjerdene som strekker seg fra Palgrave Point i vest til Gam i øst.
Sør-Afrika	ZA	01/2005	Hele landet
	ZA-1	01/2005	Hele landet unntatt munn- og klovsykesonene i veterinærregionene i Mpumalanga og i Nord-provinsene, i distriktet Ingwavuma i Natalregionen og grenseområdet mot Botswana øst for 28. lengdegrad, og distriktet Camperdown i provinsen KwaZulu-Natal.

Vedlegg IV skal lyde:

Vedlegg IV. Tredjestater som er godkjent for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer

(Vedtak 2007/777/EF sist endret ved vedtak 2008/638/EF)

ISO-kode	Stat	Fjørfe	Struts	Fuglevilt
AR	Argentina AR	A	A	D
	Argentina AR-1 ¹	A	A	D
	Argentina AR-2 ¹	A	A	D
AU	Australia	D	D	D
BH	Bahrain	–	–	–

<i>ISO-kode</i>	<i>Stat</i>	<i>Fjørfe</i>	<i>Struts</i>	<i>Fuglevilt</i>
BR	Brasil	D	D	D
	Brasil BR-1	–	A	A
	Brasil BR-2	D	D	D
	Brasil BR-3	A	–	D
BW	Botswana	–	A	–
BY	Hviterussland	–	–	–
CA	Canada	A	A	A
CH	Sveits*			
CL	Chile	A	A	A
CN	Kina	B	B	B
	Kina CN-1	D	B	B
CO	Colombia	–	A	–
ET	Etiopia	–	–	–
GL	Grønland	–	–	A
HK	Hongkong	D	D	–
HR	Kroatia	A	A	A
IL	Israel	A	A	A
IN	India	–	–	–
IS	Island	A	A	A
KE	Kenya	–	–	–
KR	Sør-Korea	D	D	D
MA	Marokko	–	–	–
ME	Montenegro	D	D	–
MG	Madagaskar	D	D	D
MK	Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia	–	–	–
MU	Mauritius	–	–	–
MX	Mexico	D	D	D
MY	Malaysia MY	–	–	–
	Malaysia MY-1	D	D	D
NA	Namibia ¹	D	A	D
NZ	New Zealand	A	A	A
PY	Paraguay	–	–	–
RS	Serbia**	D	D	–
RU	Russland	–	–	–
SG	Singapore	D	D	–
SZ	Swaziland	–	–	–
TH	Thailand	A	A	D
TN	Tunisia	A	A	D
TR	Tyrkia	D	D	D
UA	Ukraina	–	–	–
US	USA	A	A	A
UY	Uruguay	D	A	D
ZA	Sør-Afrika ¹	D	A	D
ZW	Zimbabwe ¹	D	A	D

* Sertifikat i henhold til avtale mellom EU og Sveits om handel med landbruksprodukter.

** Inkluderer ikke Kosovo som definert av FNs resolusjon 1244 av 10. juni 1999.

¹ Se vedlegg V angående krav til minimumsbehandling av pasteuriserte kjøttprodukter og biltong.

– Sertifikat ikke tilgjengelig, import av kjøttprodukter med kjøtt av disse dyrearter er ikke tillatt.

Vedlegg V skal lyde:

Vedlegg V. Tredjestater eller områder i tredjestater som ikke er godkjent for produkter etter «A-behandling», men som kan eksportere biltong/tørket kjøtt og pasteuriserte kjøttprodukter til EØS (Vedtatt 2007/777/EF)

<i>ISO-kode</i>	<i>Stat</i>	<i>Fjørfe</i>	<i>Struts</i>	<i>Fuglevilt</i>
NA	Namibia	E	E	E
ZA	Sør-Afrika	E	E	E
ZW	Zimbabwe	E	E	E

Vedlegg VII skal lyde:

Vedlegg VII. Sertifikatmodeller

Fjørfekjøtt (POU)	POU
Kjøtt av struts (RAT)	RAT
Kjøtt av fuglevilt (WGM)	WGM
Egg (E)	E
Eggprodukt (EP)	EP
Transitt kjøtt/egg	Transitt kjøtt/egg
Sertifikatmodell kjøttprodukt	Sertifikatmodell kjøttprodukt
Sertifikatmodell transitt kjøttprodukt	Sertifikatmodell transitt kjøttprodukt

II

Endringene trer i kraft straks.

28. okt. Nr. 1160 2008

Forskrift om opphevelse av forskrift om beskyttelsestiltak mot Krim Kongo feber ved innførsel av kjøtt av strutsefugl fra land i Asia og Afrika

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. oktober 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 12, § 15, § 16 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2006/696/EF). Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

§ 1. Opphevelse

Forskrift 2. mars 1999 nr. 285 om beskyttelsestiltak mot Krim Kongo feber ved innførsel av kjøtt av strutsefugl fra land i Asia og Afrika oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

31. okt. Nr. 1161 2008

Ikraftsetting av lov 29. juni 2007 nr. 78 om endringer i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) m.m.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 31. oktober 2008 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 78 om endringer i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) m.m. del IV. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 31. oktober 2008 kl. 15.10.

Lov 29. juni 2007 nr. 78 om endringer i pasientskadeloven trer i kraft 1. januar 2009.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 10/2008 s. 1458 (i lov 26. september 2008 nr. 78 om endringer i lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. og i lov 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer)

I lovens del II, endring i lov 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer, skal ledeteksten «§ 10 nr. 7 første punktum skal lyde:» rettes til:

§ 10 nr. 7 skal lyde:

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2008-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2001	17	2390-2393	Forskrift nr. 1600	1
2004	11	1609	Forskrift nr. 1105	1
2006	15	1923	Forskrift nr. 1367	10
2007	7	988	Forskrift nr. 816	3
2007	7	1053	Forskrift nr. 853	2
2007	8	1190	Forskrift nr. 476	4
2007	9	1357	Forskrift nr. 1061	1
2007	10	1453	Forskrift nr. 1181	1
2007	12	1668	Forskrift nr. 1365	3
2007	12	1702	Forskrift nr. 1386	3
2007	12	1789-1790	Forskrift nr. 1444	2
2007	12	1822	Forskrift nr. 1495	5
2007	12	1823	Forskrift nr. 1495	7
2007	13	1928-1929	Forskrift nr. 1585	2
2007	13	2014-2015	Forskrift nr. 1676	1
2007	13	2060	Forskrift nr. 1700	4
2008	1	29-31	Forskrift nr. 1723	5
2008	1	62	Forskrift nr. 1729	4
2008	1	77	Forskrift nr. 1735	4
2008	1	107	Forskrift nr. 1739	4
2008	1	111	Forskrift nr. 1740	4
2008	1	122-123	Forskrift nr. 1742	4
2008	1	128-129	Forskrift nr. 1743	4
2008	1	134	Forskrift nr. 1744	4
2008	1	145	Forskrift nr. 1747	4
2008	1	166-167	Forskrift nr. 1753	4
2008	2	373	Forskrift nr. 119	5
2008	2	377	Forskrift nr. 144	4
2008	2	380, 382, 384, 387, 389	Forskrift nr. 188	3
2008	4	764	Forskrift nr. 353	6
2008	4	769	Forskrift nr. 353	5
2008	4	788	Forskrift nr. 359	5
2008	5	871	Forskrift nr. 1814	7
2008	5	921	Forskrift nr. 437	7
2008	10	1458	Lov nr. 78	11

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2008 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no